

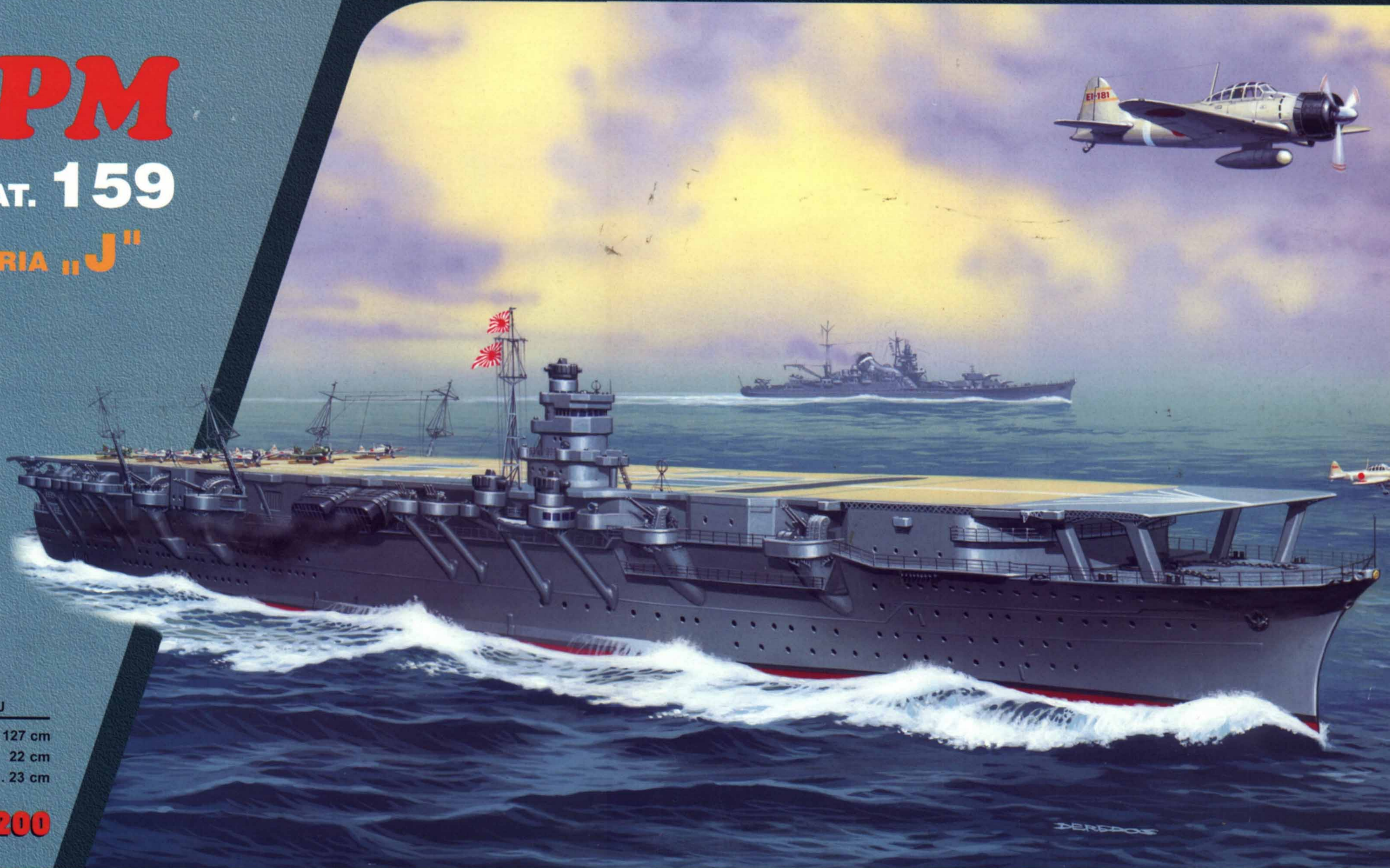
KARTONOWE
ABC 10'99
ISSN 1428 - 4618

SHOKAKU

GPM

NR KAT. **159**

SERIA "J"

STOPIEŃ
TRUDNOŚCI

1

2

3

WYMIARY MODELU

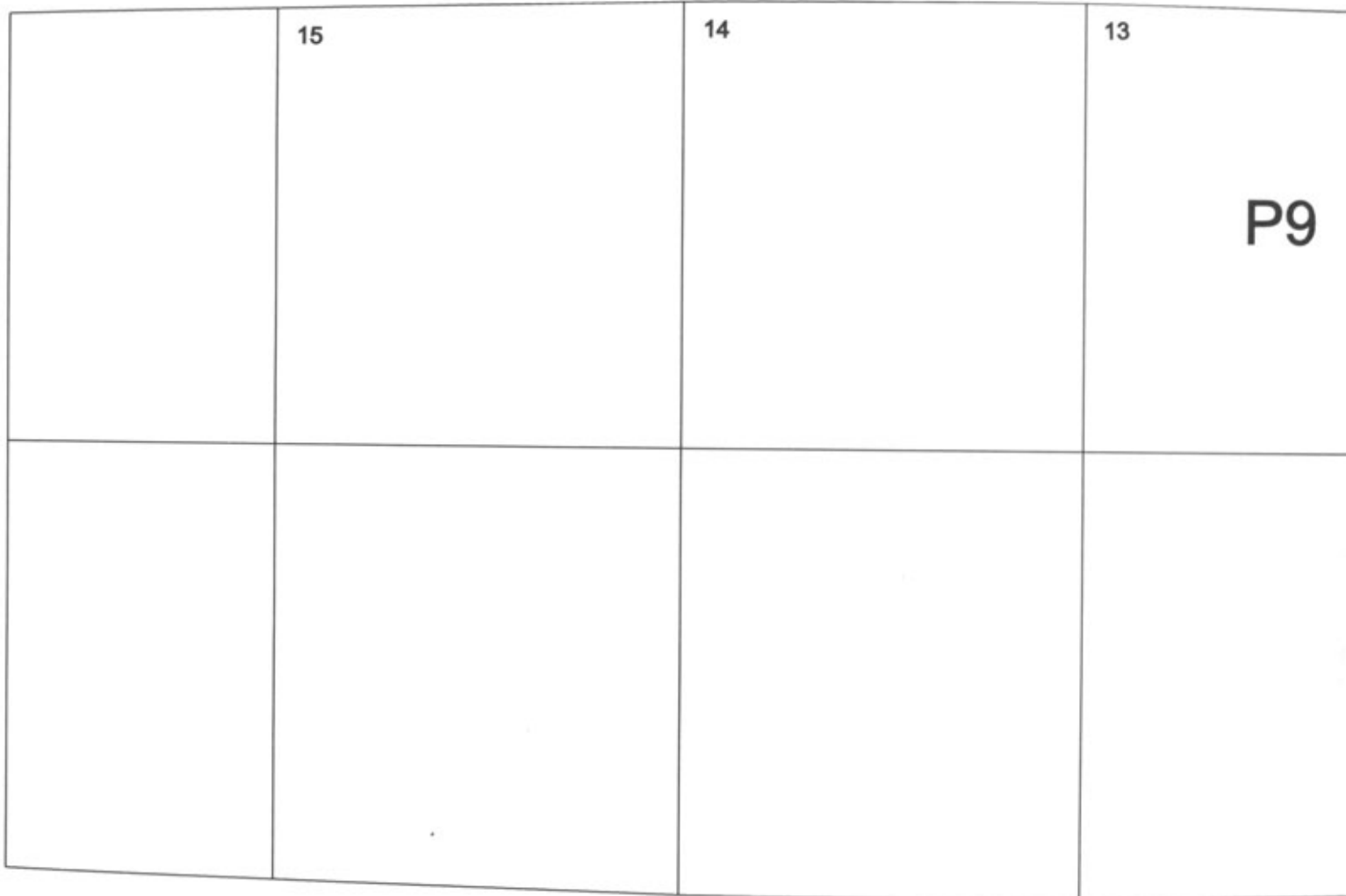
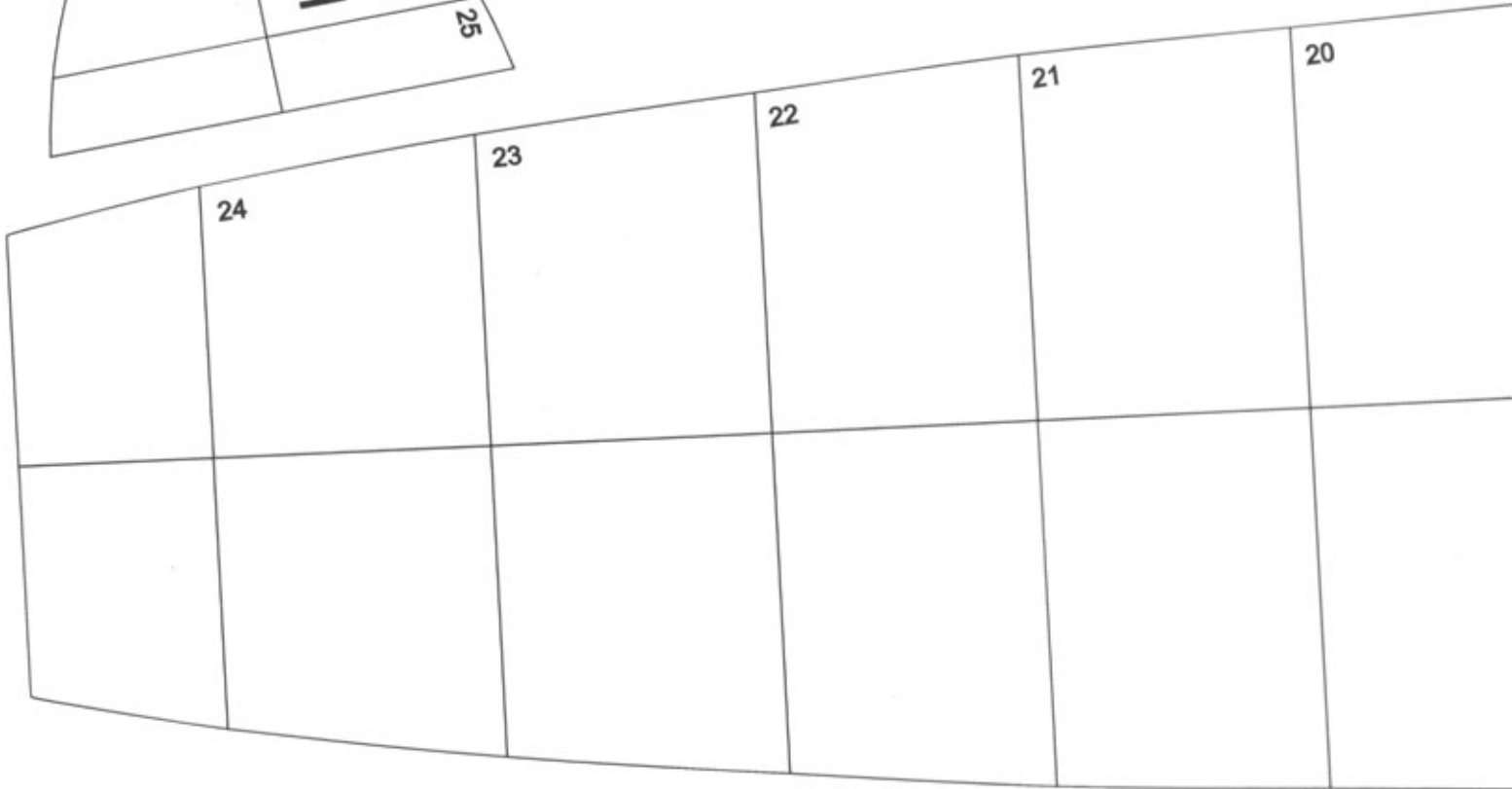
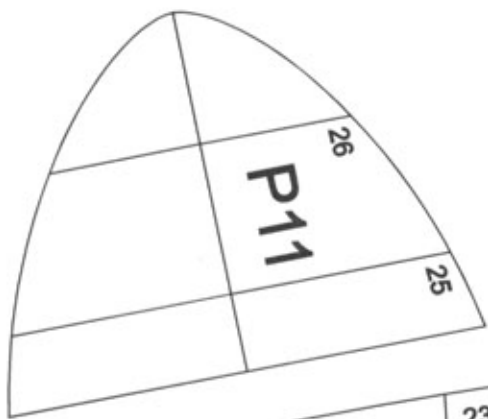
DŁUGOŚĆ 127 cm

SZEROKOŚĆ 22 cm

WYSOKOŚĆ 23 cm

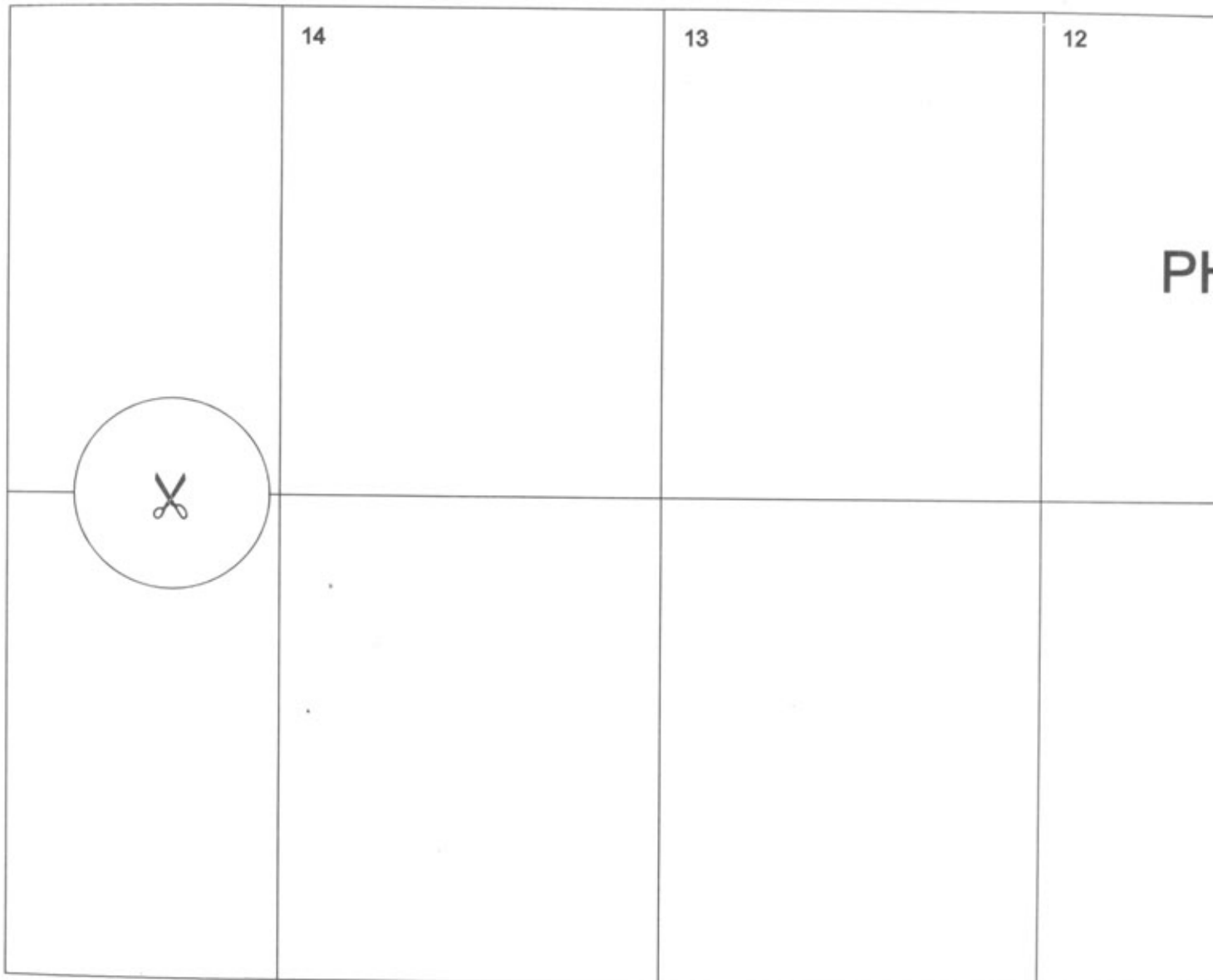
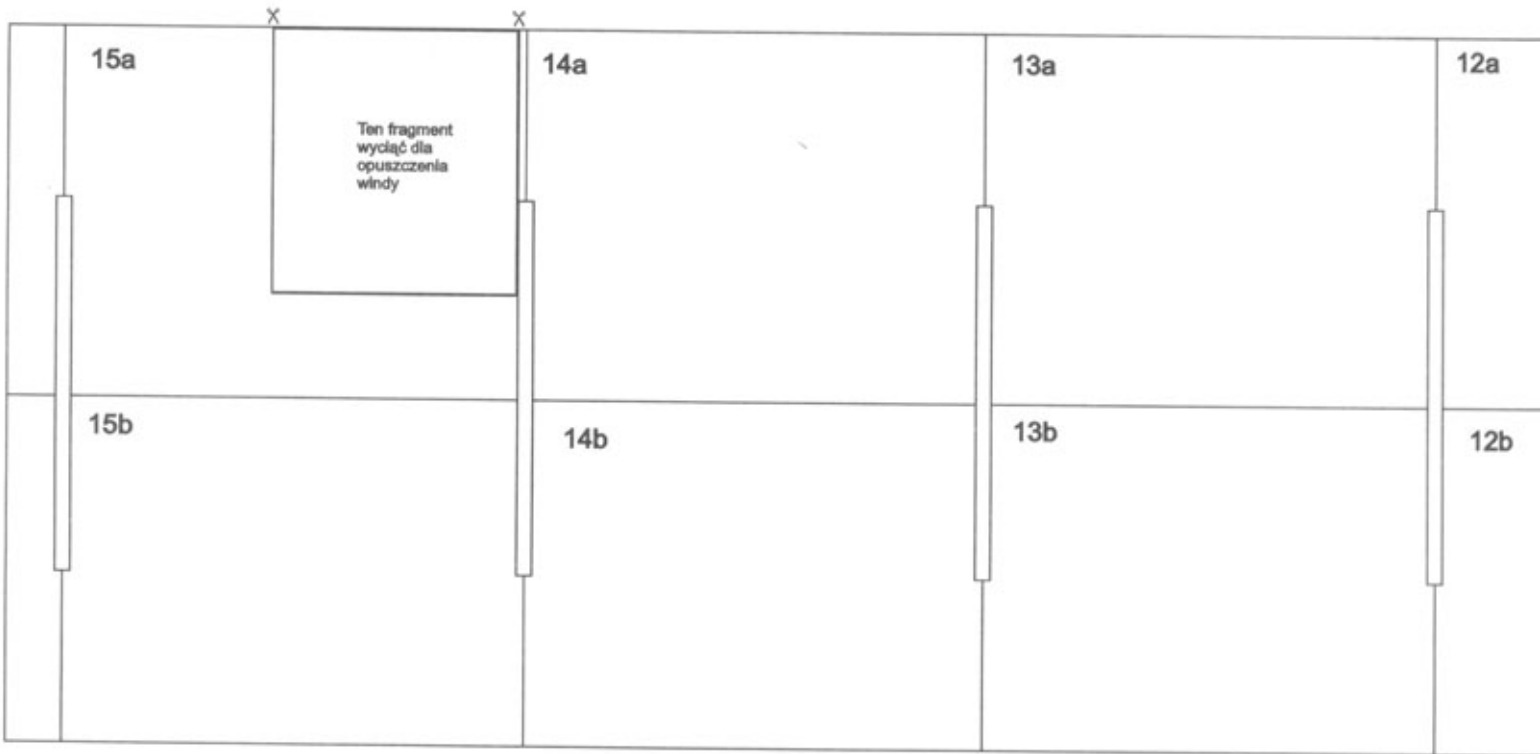
skala 1:200

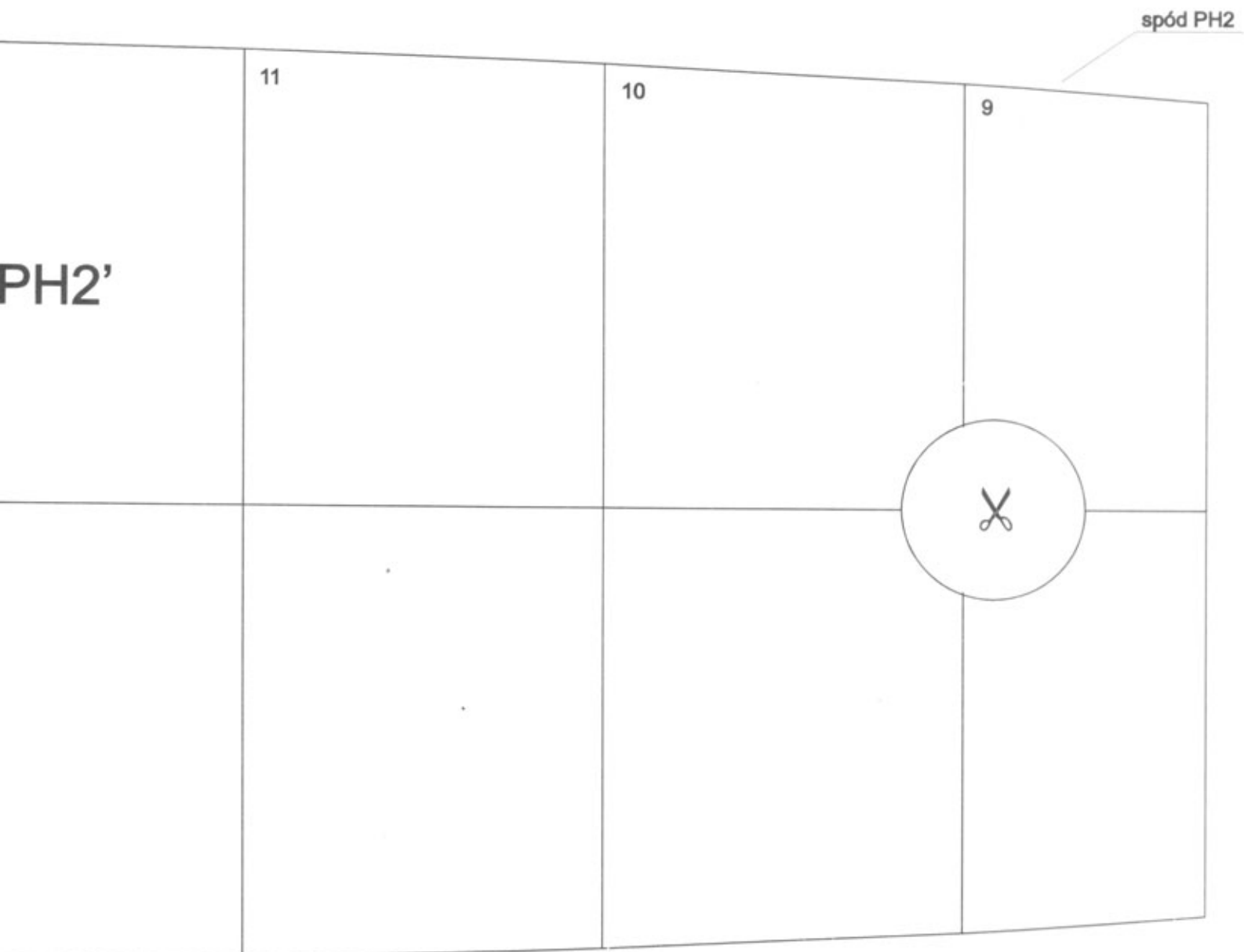
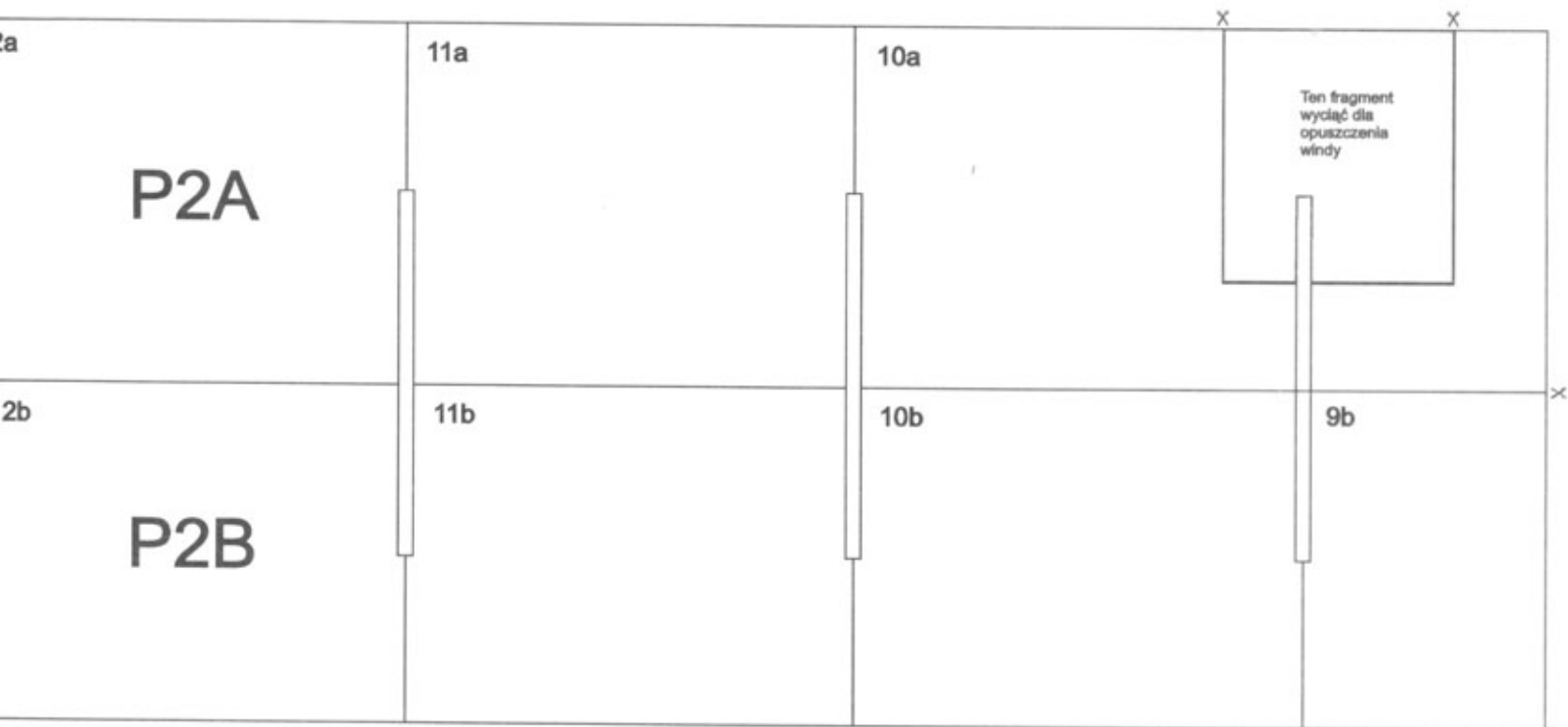
DEREPOS

19	P10	18	17	16

12	11	10

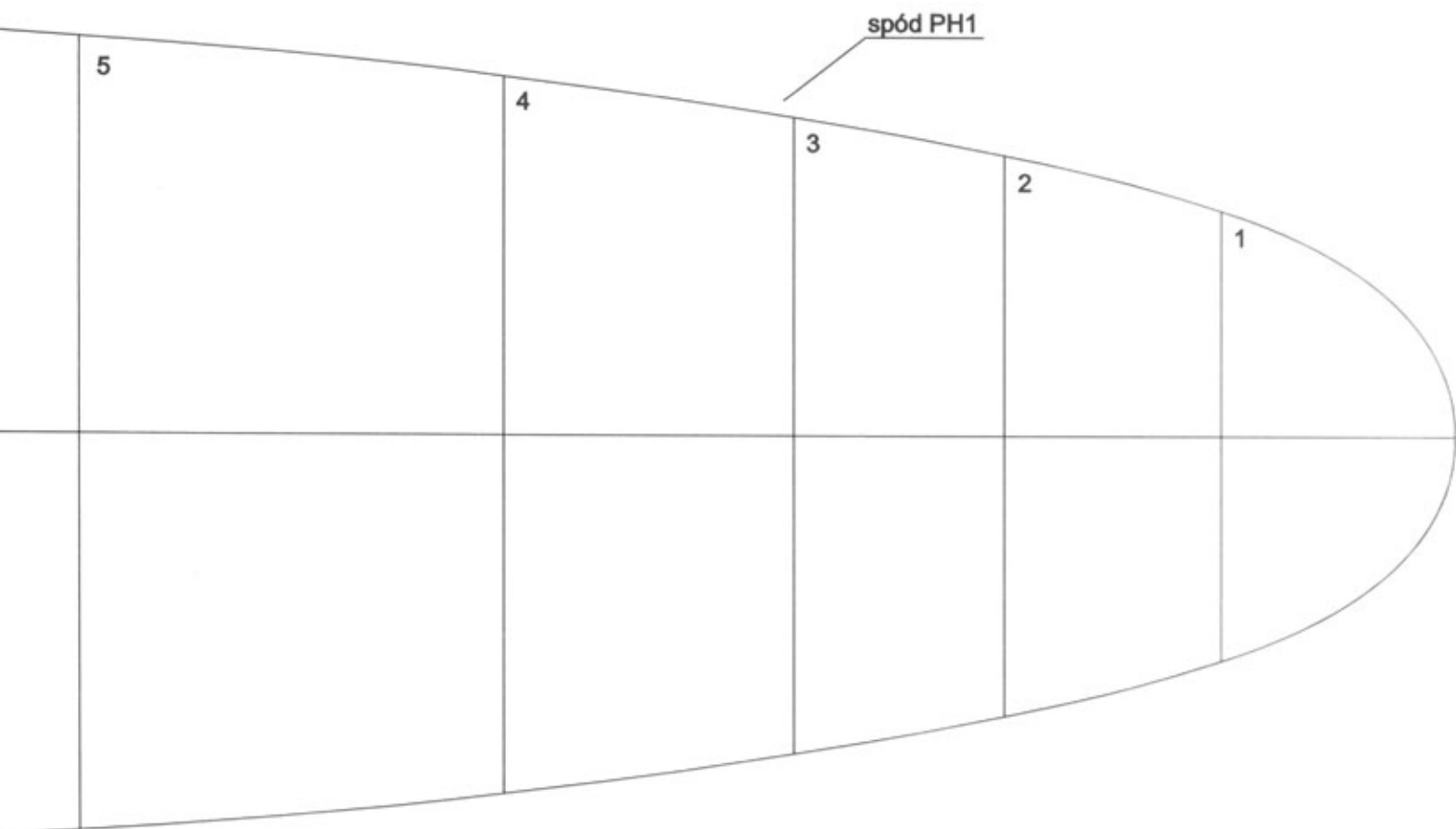
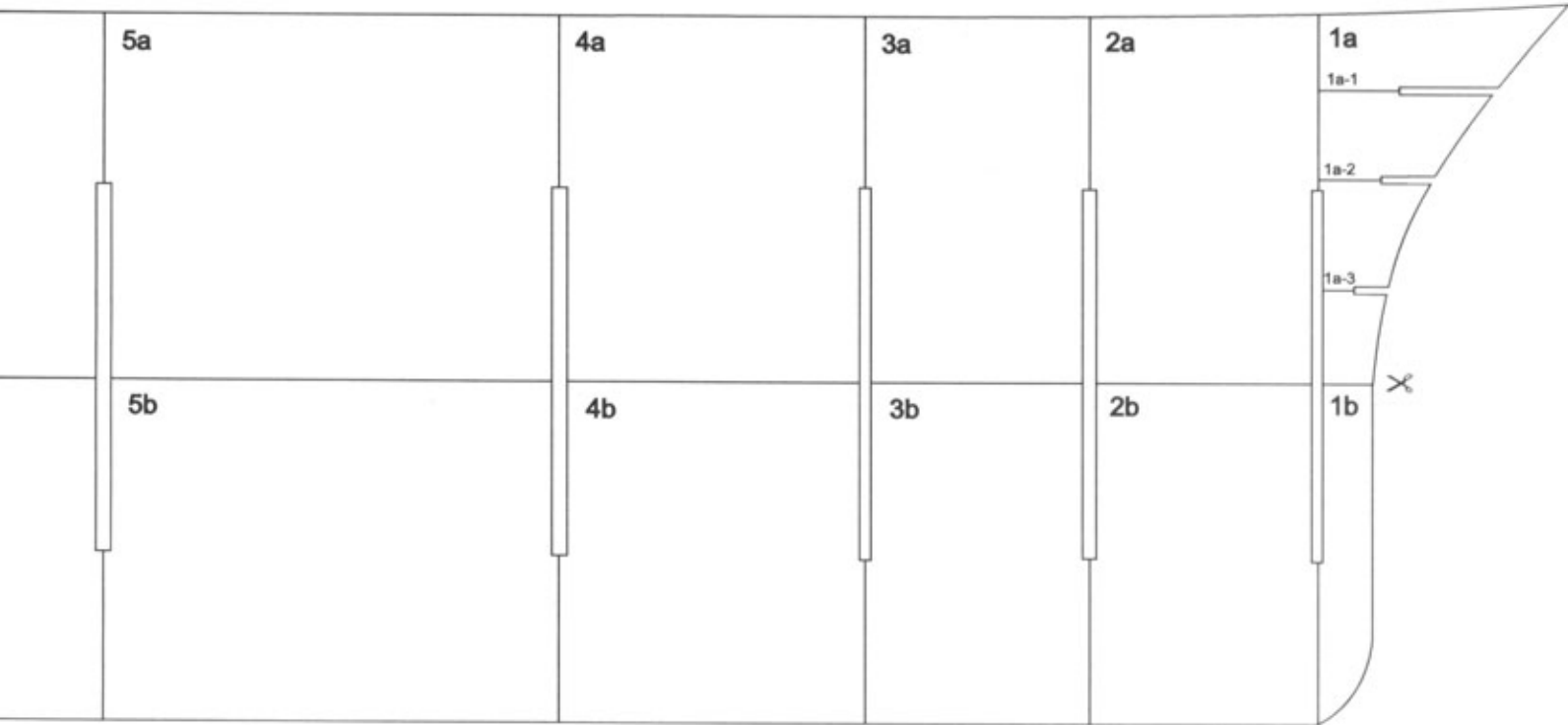
	8a	7a	6a
	8b	7b	6b

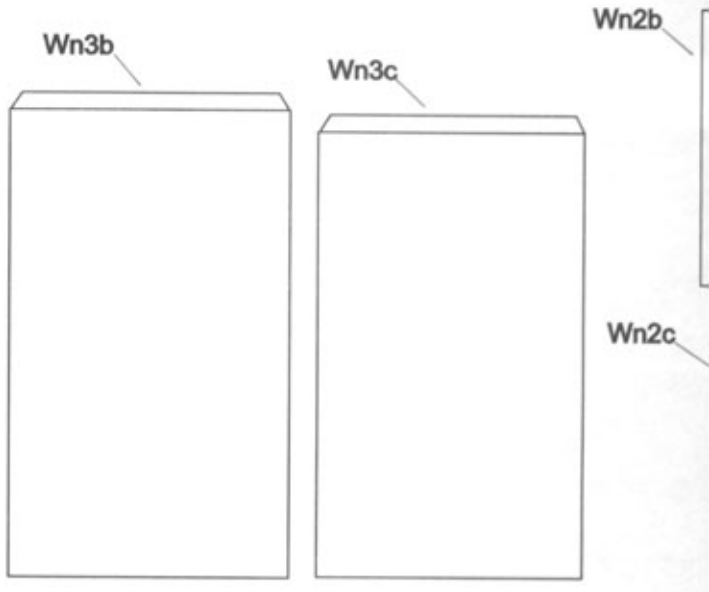
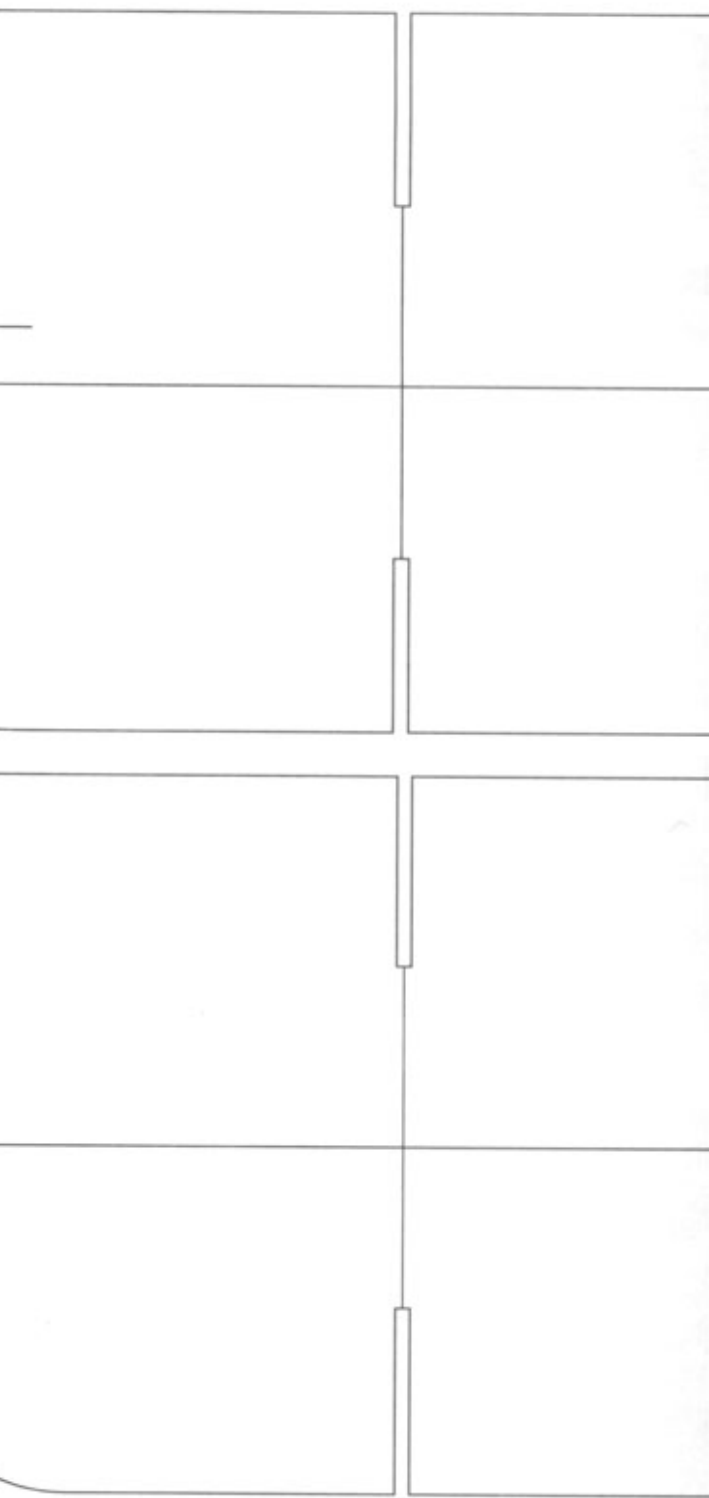
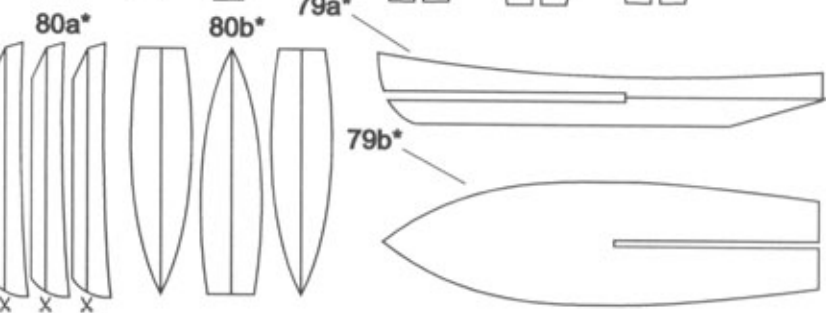
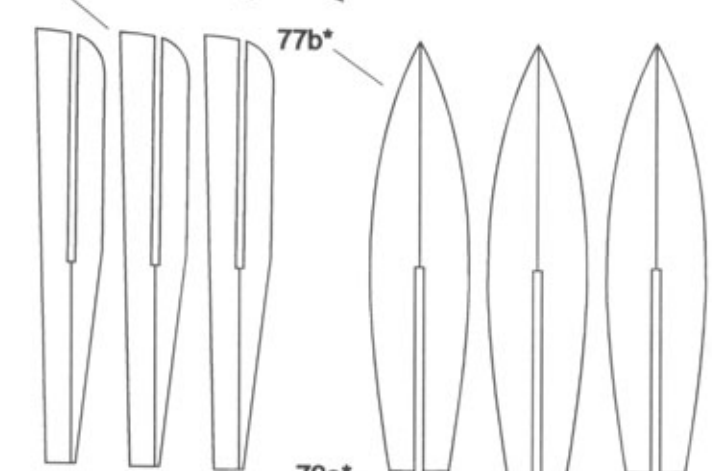
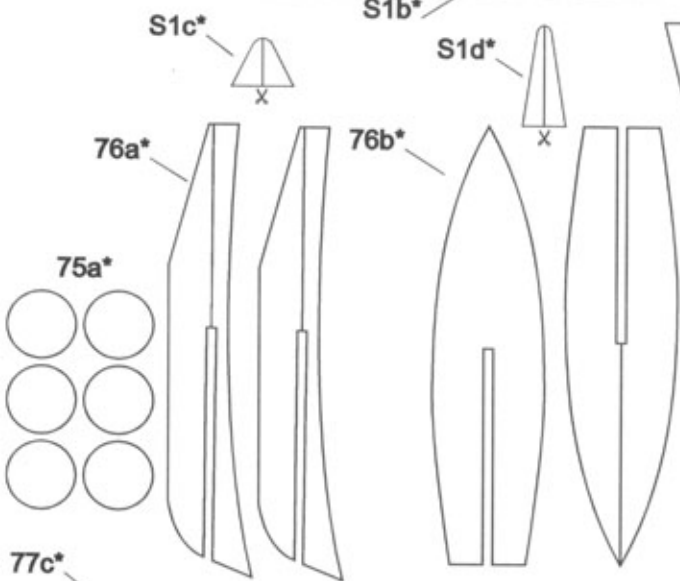
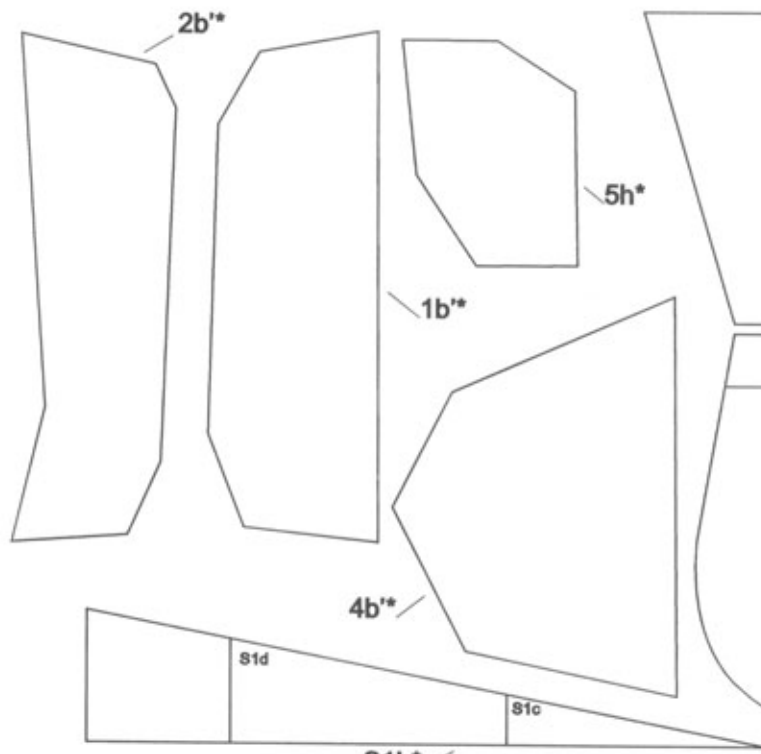
P1A

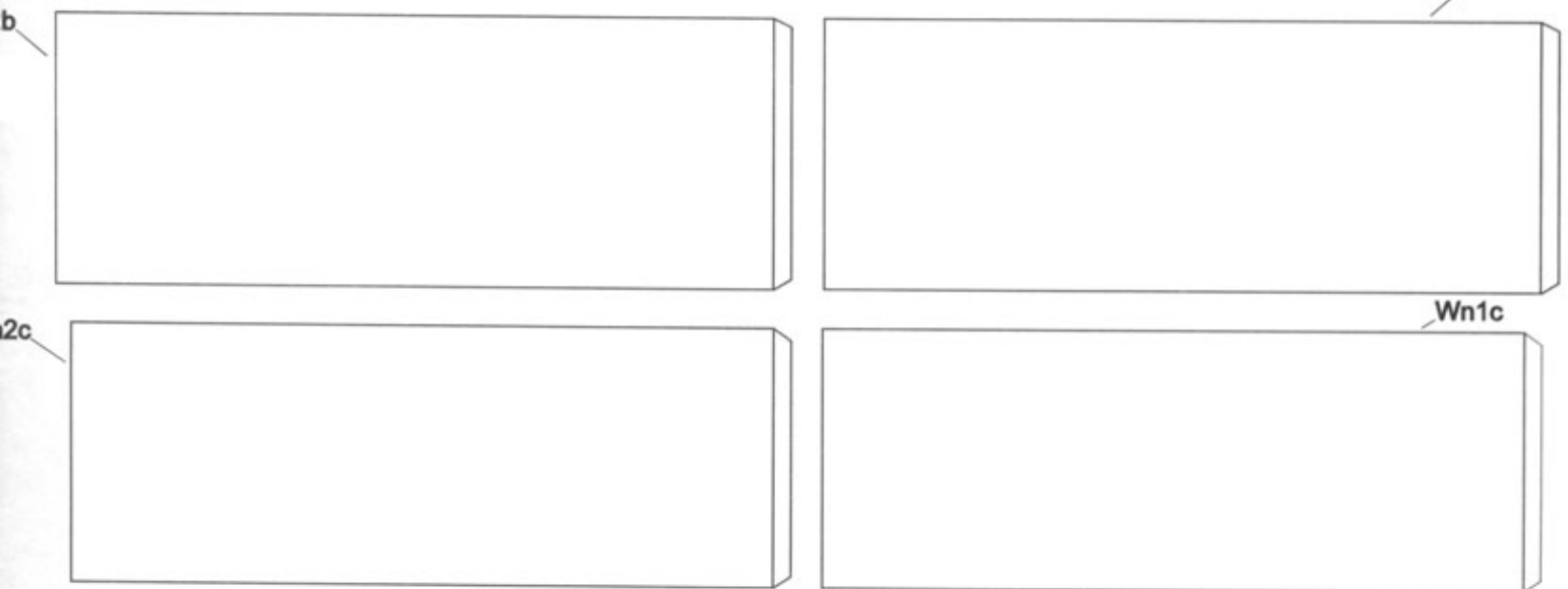
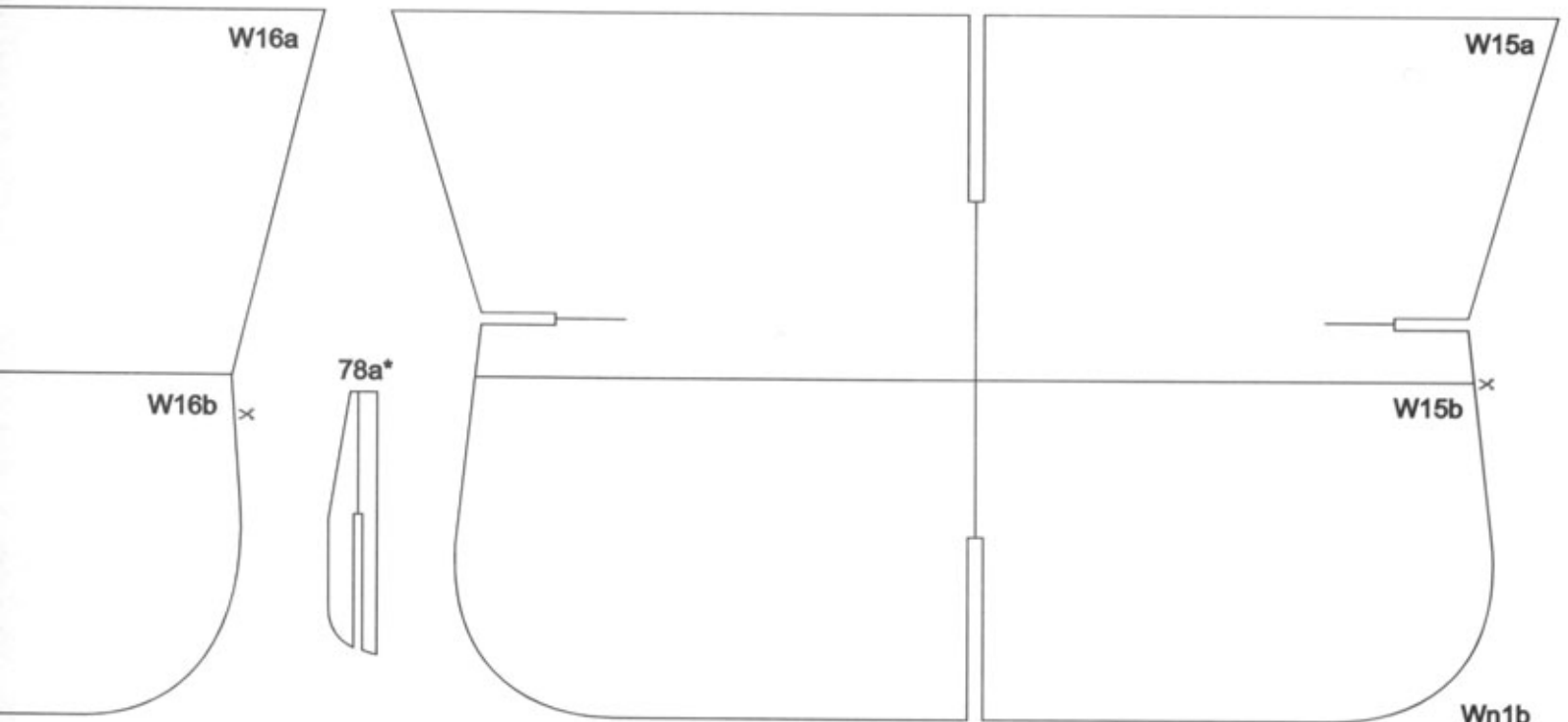
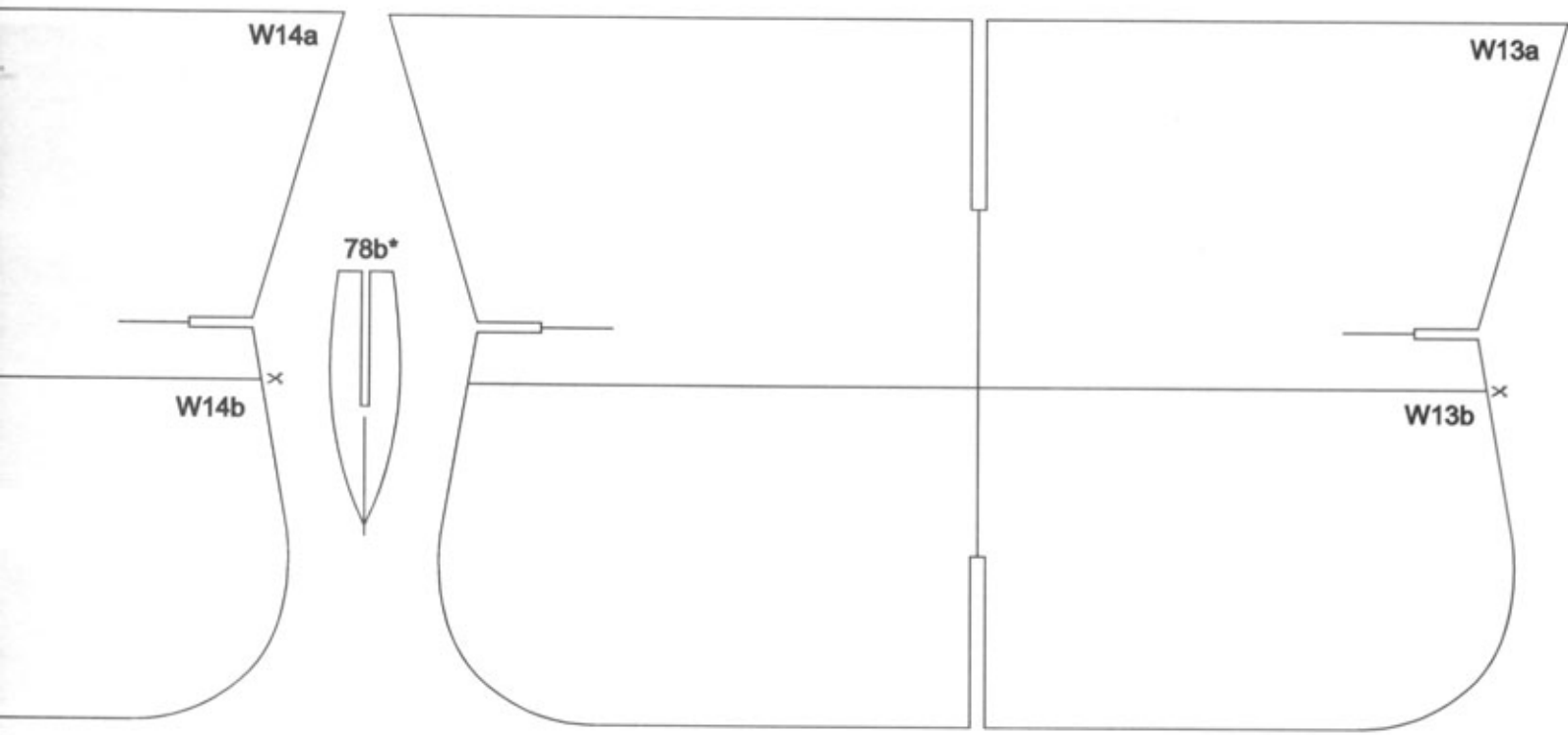
P1B

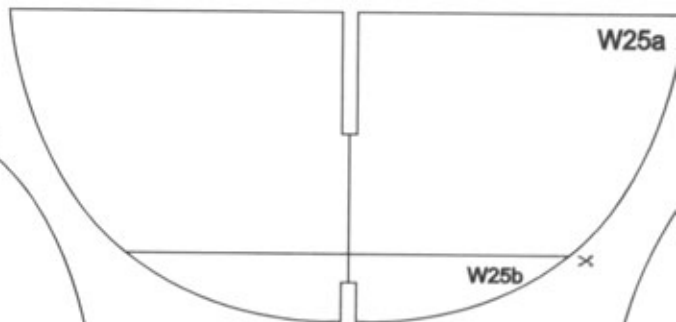
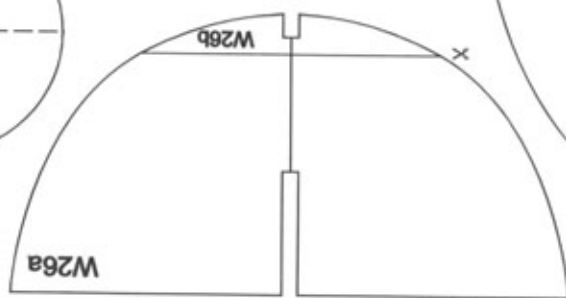
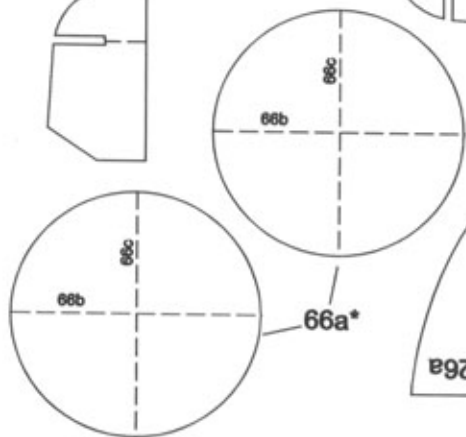
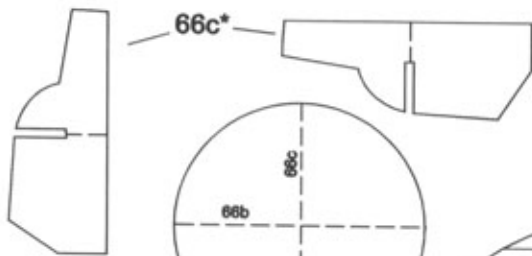
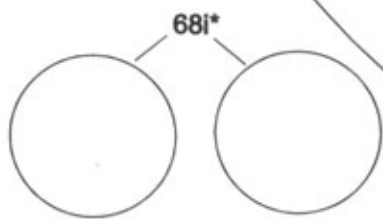
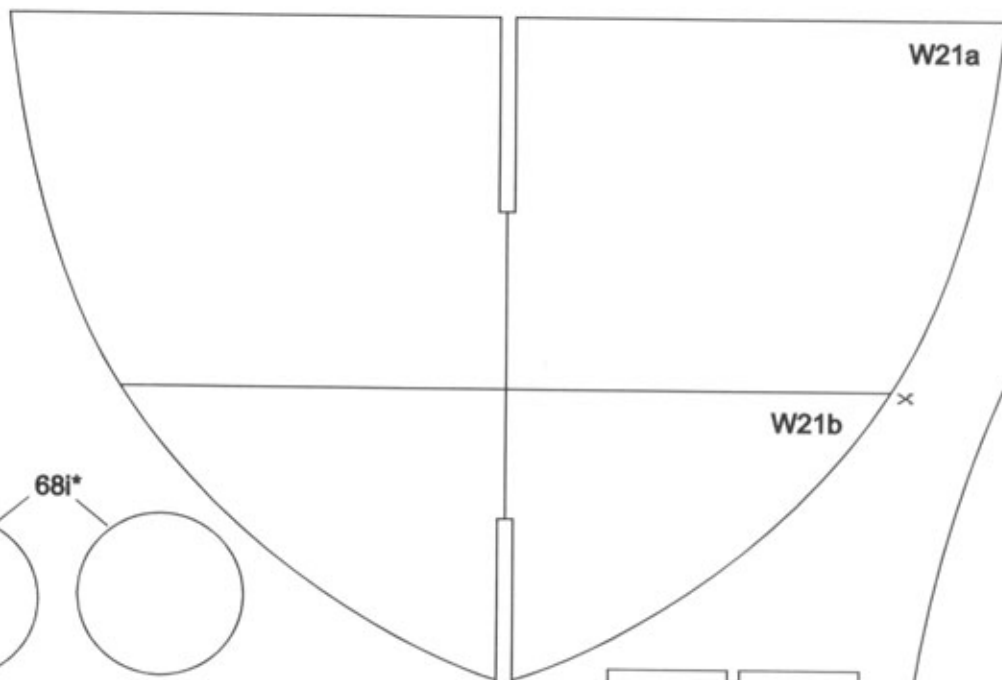
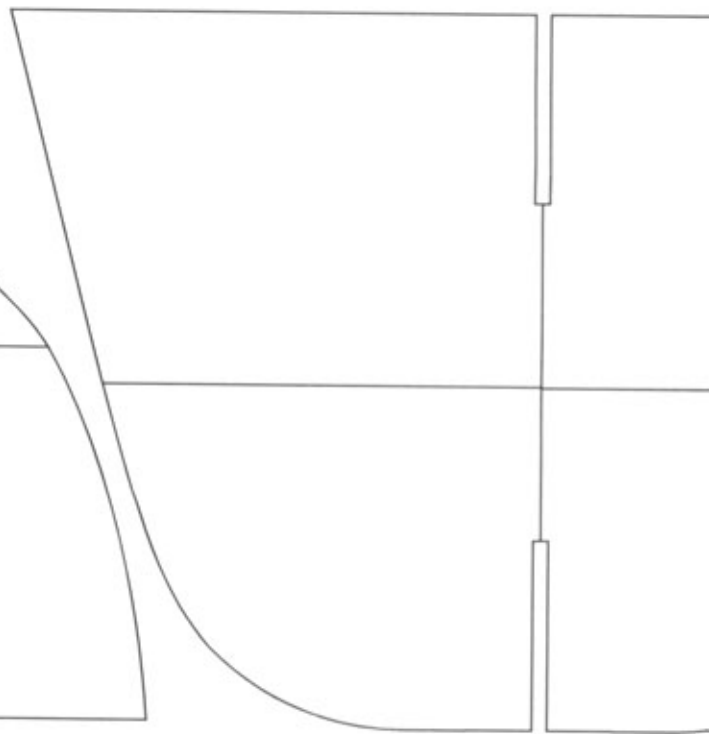
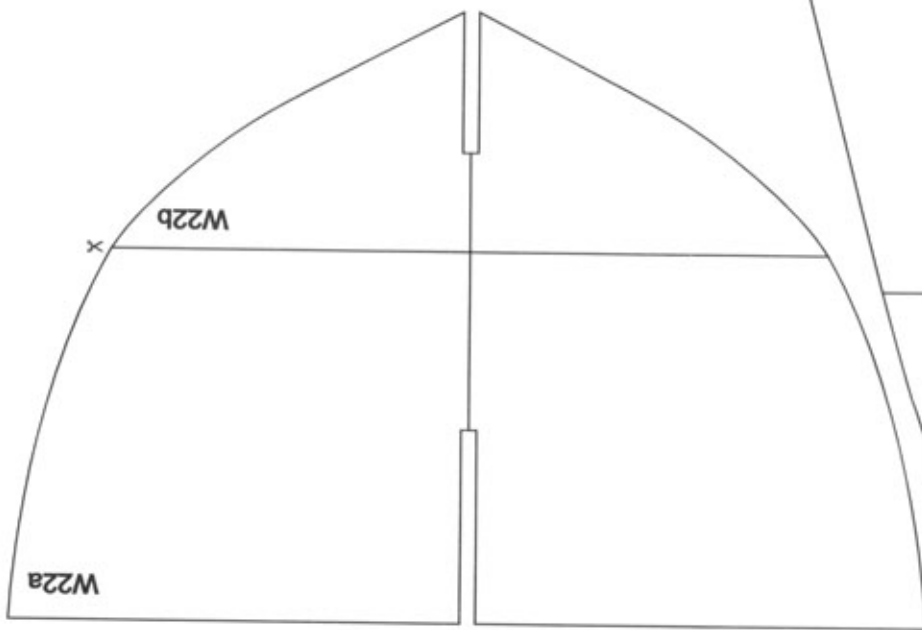
	8	7	6

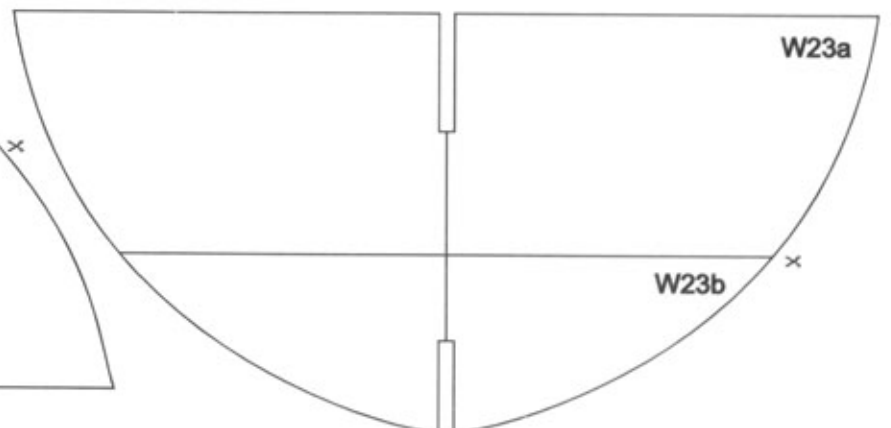
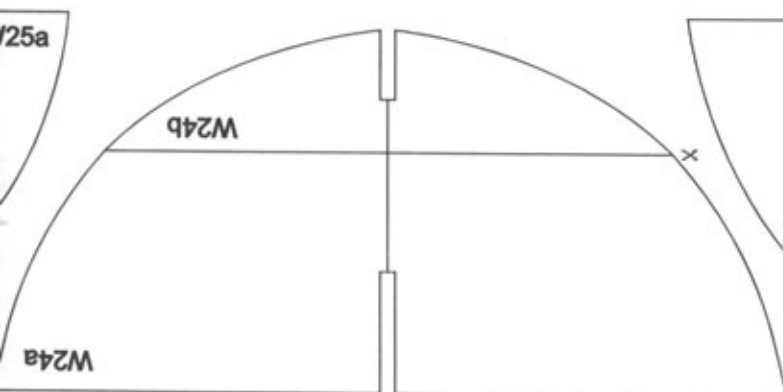
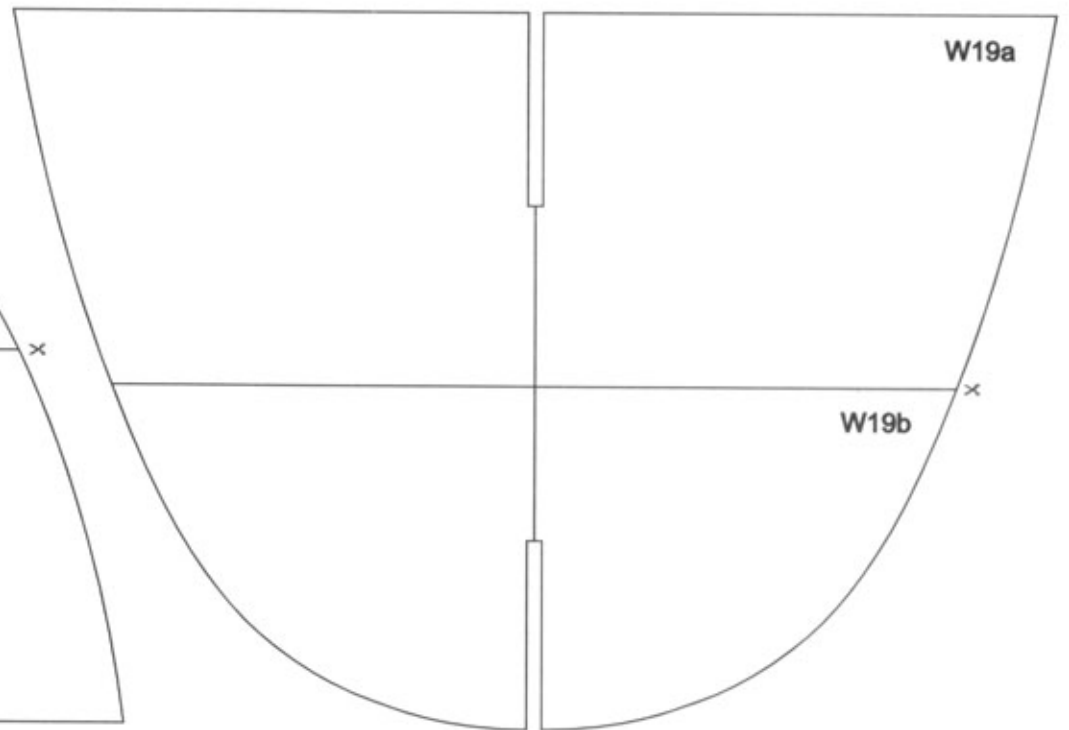
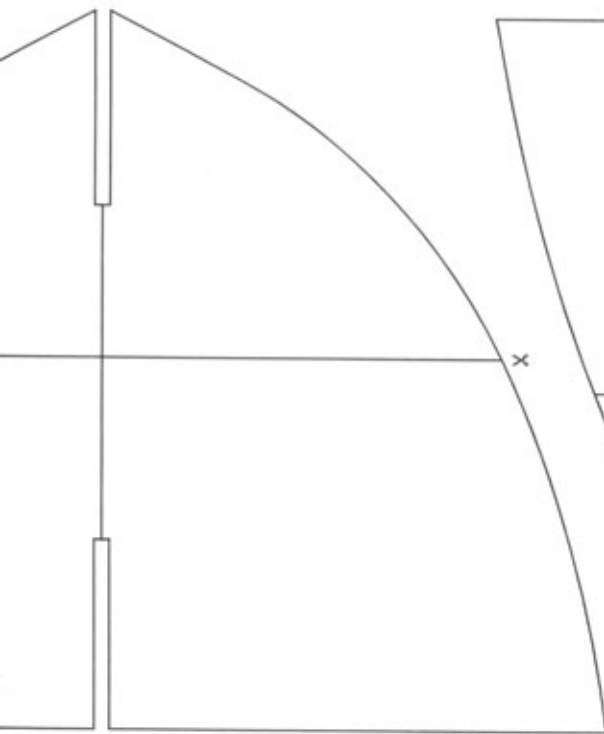
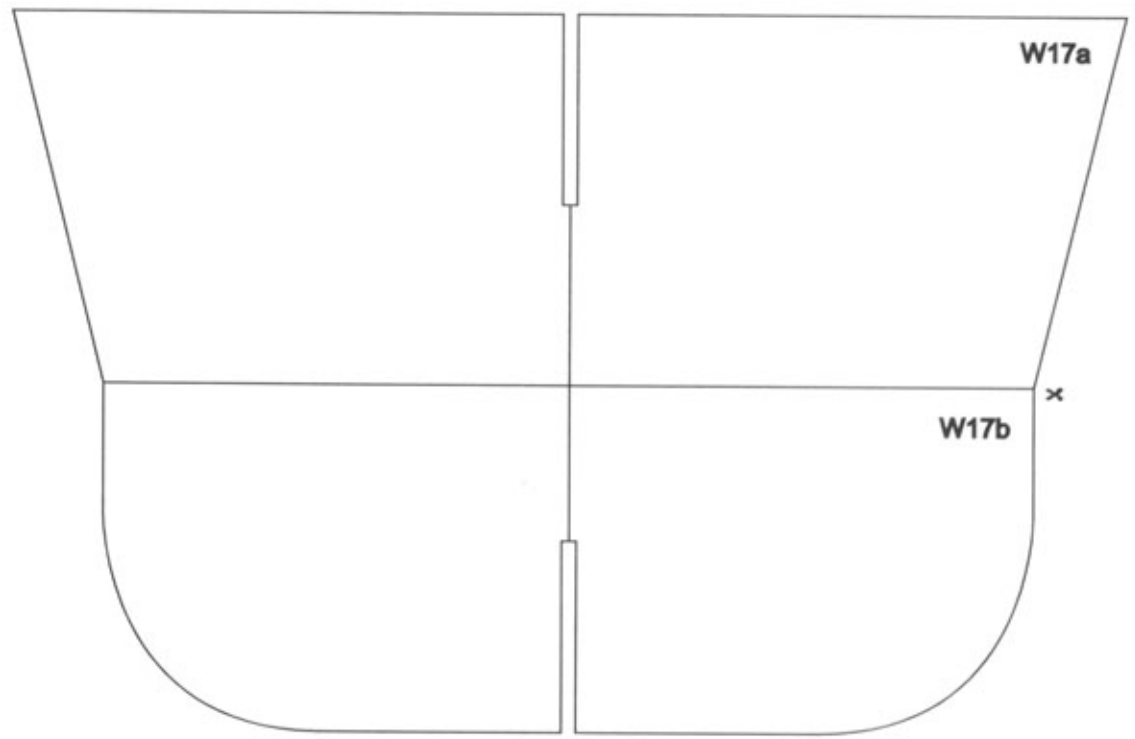
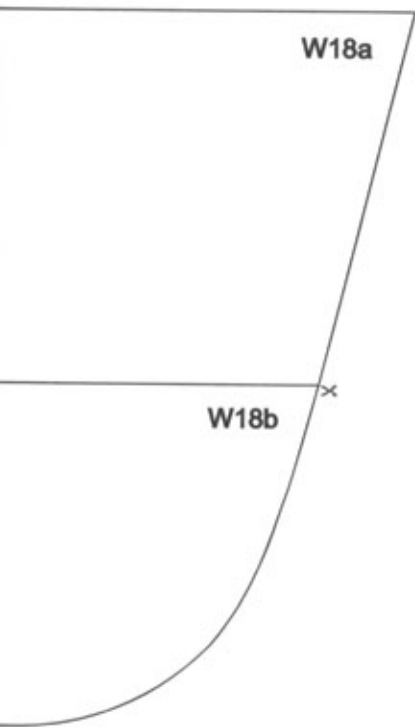
PH1'

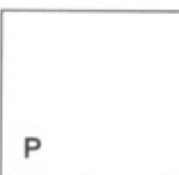
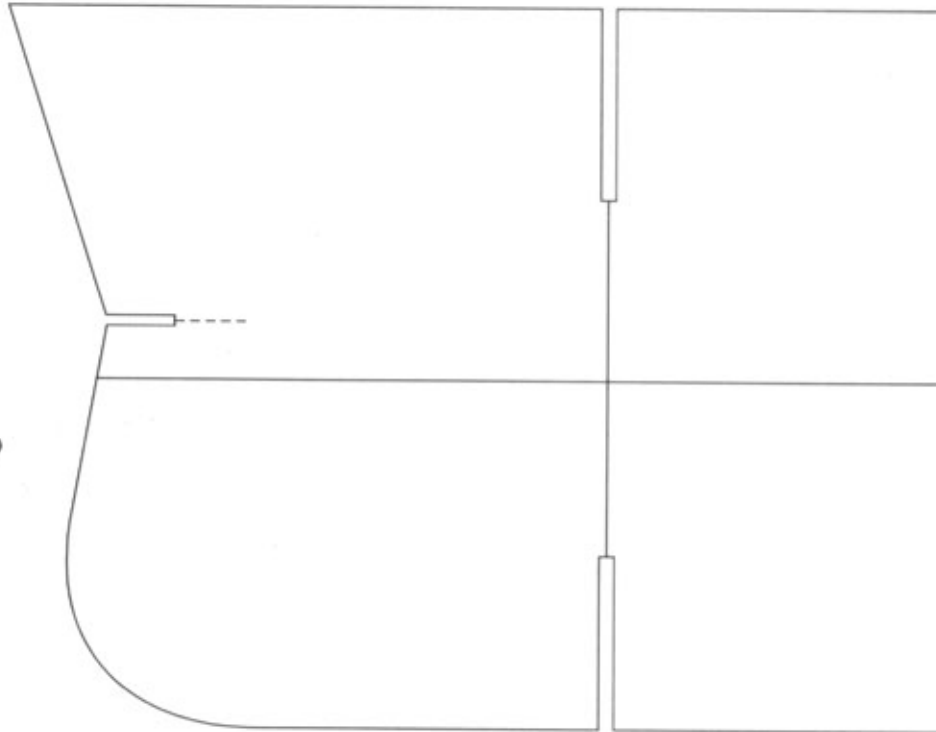
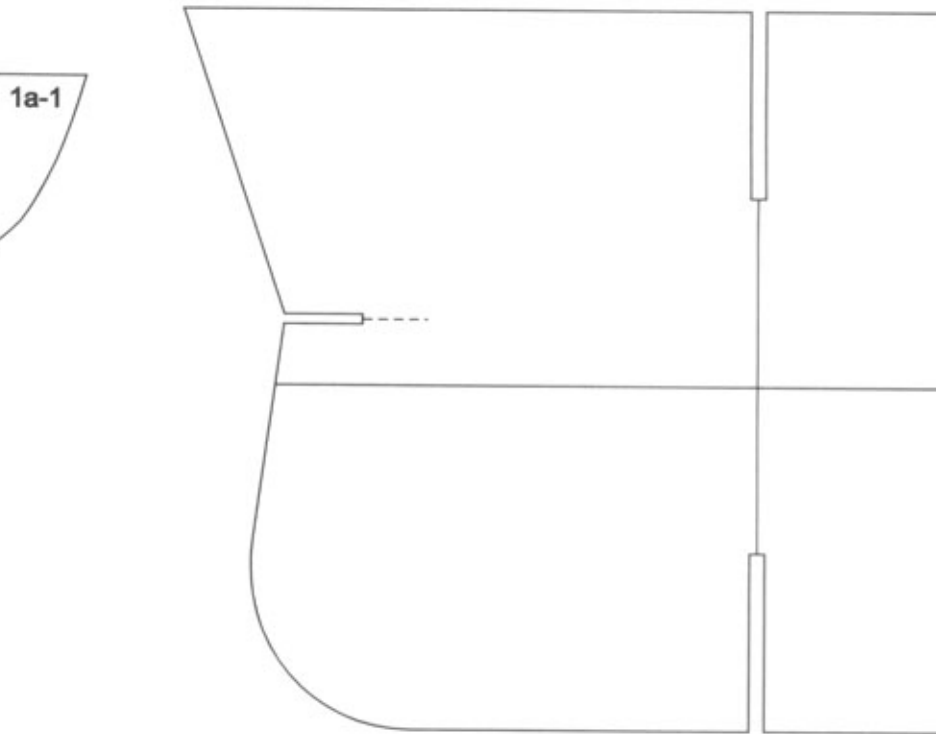
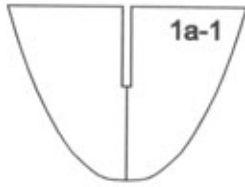
1a-3

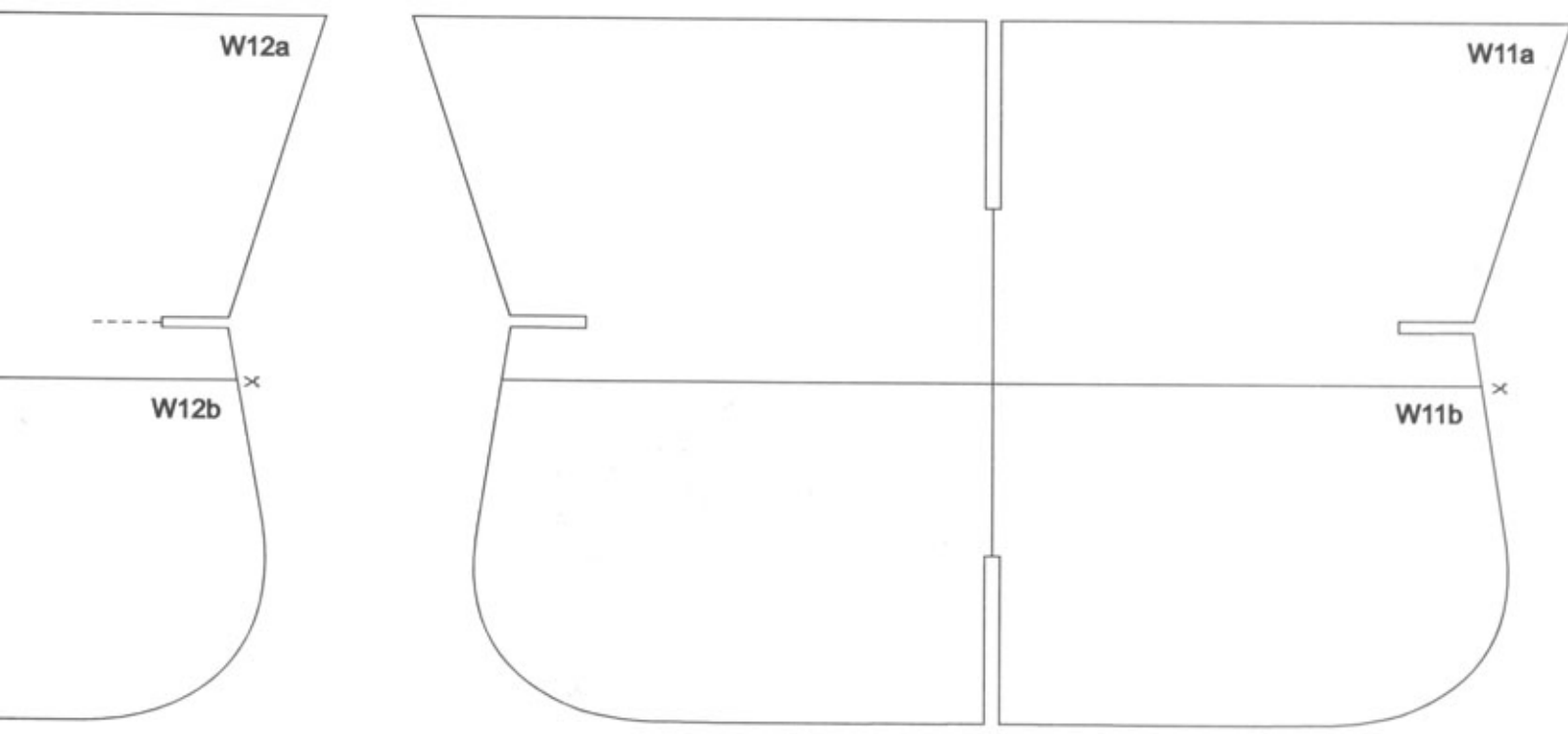
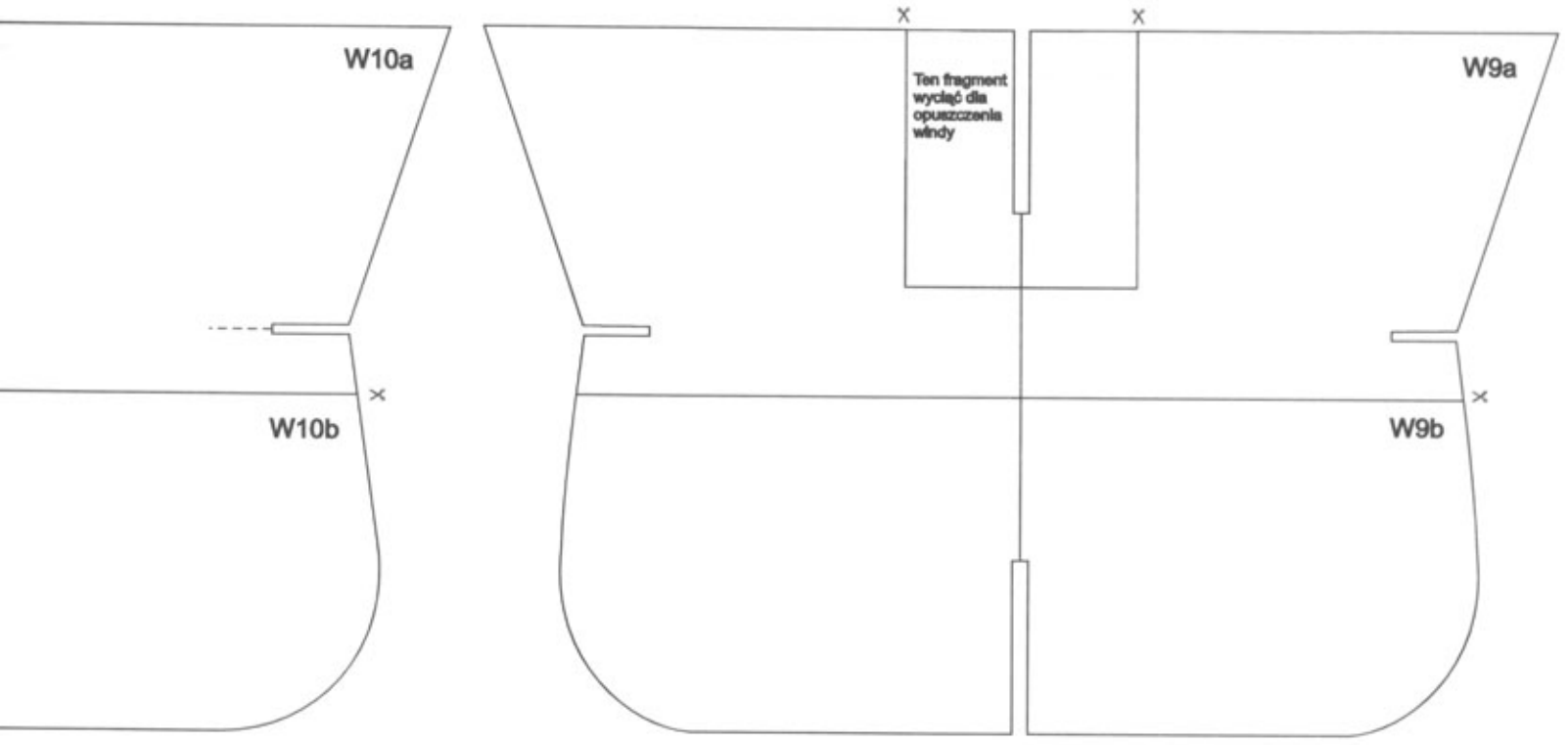

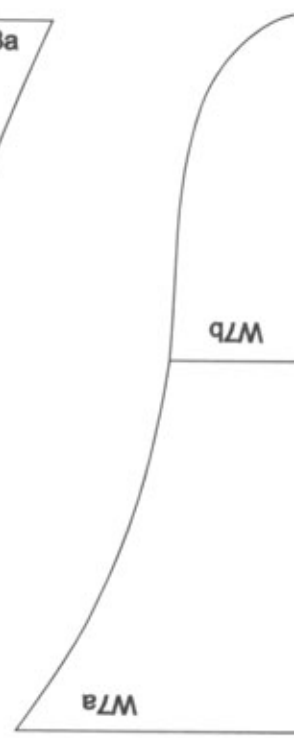
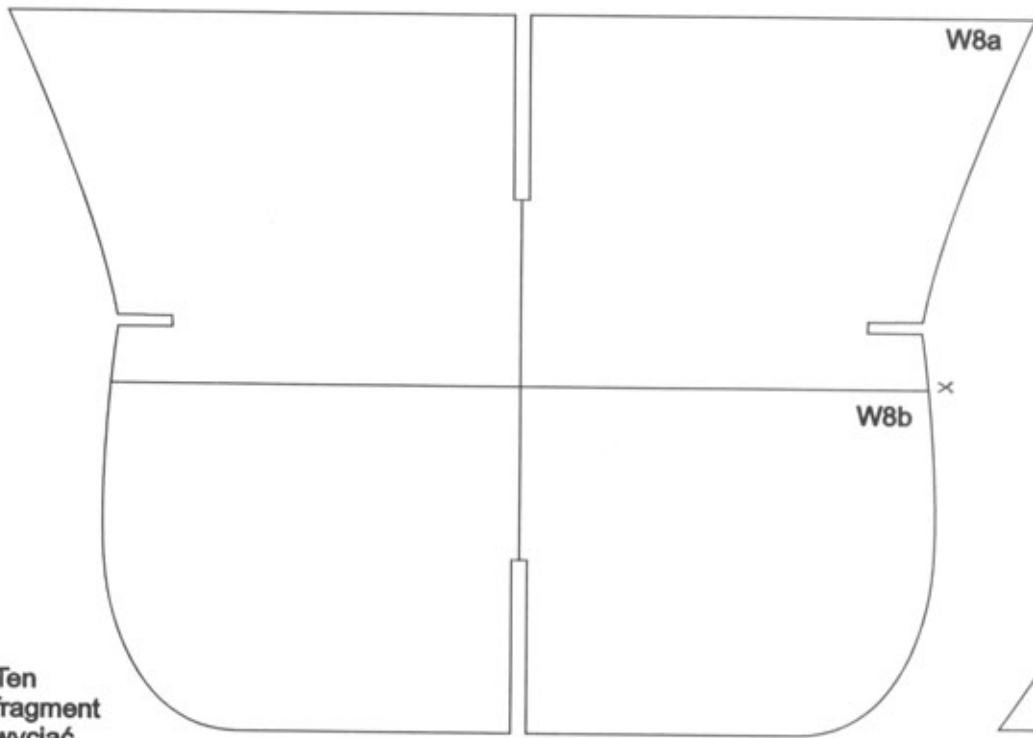
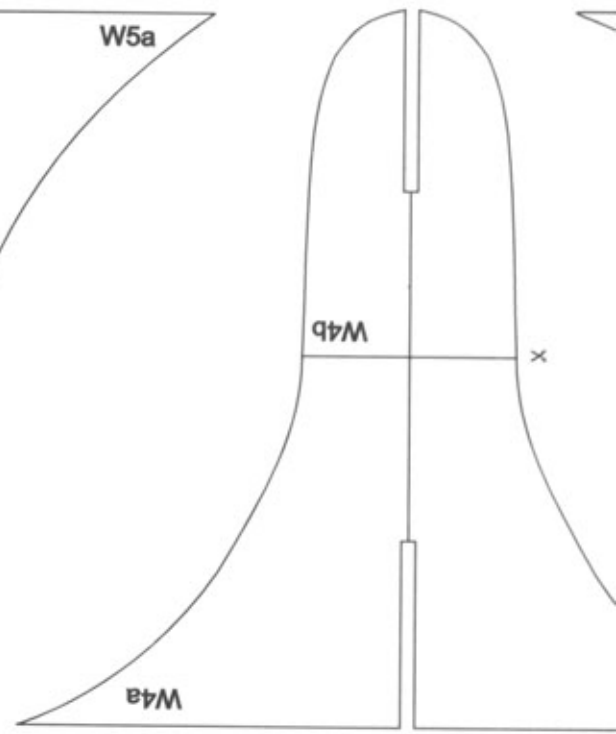
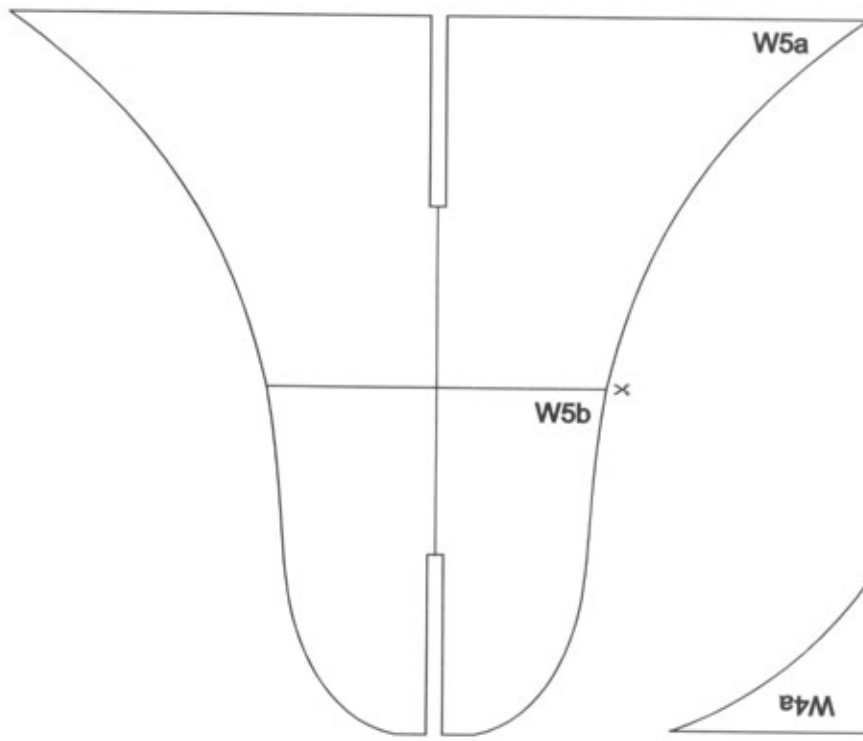
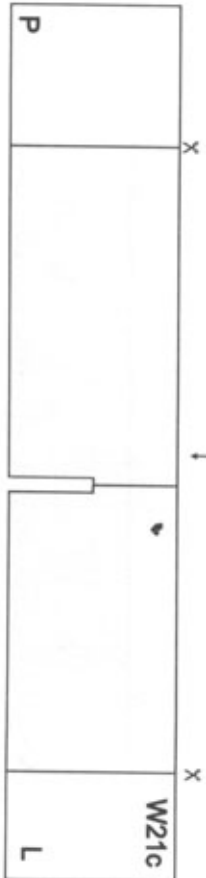
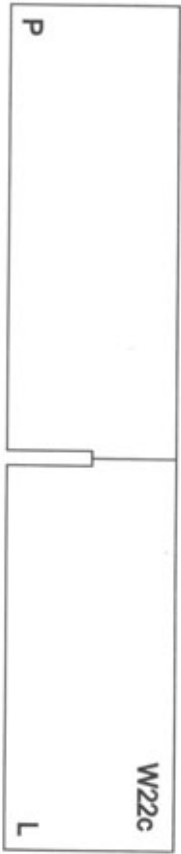
1a-2

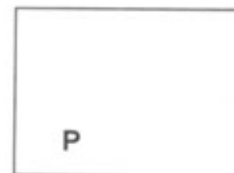
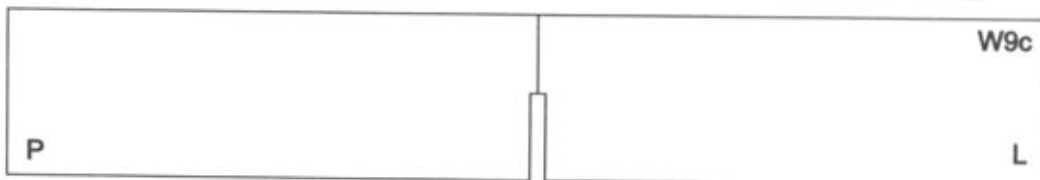
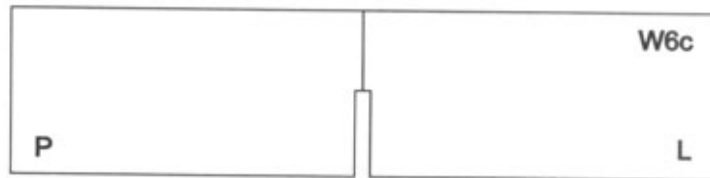
1a-1

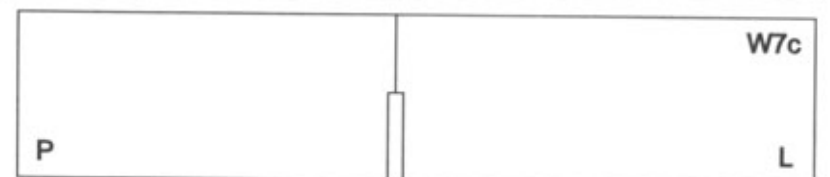
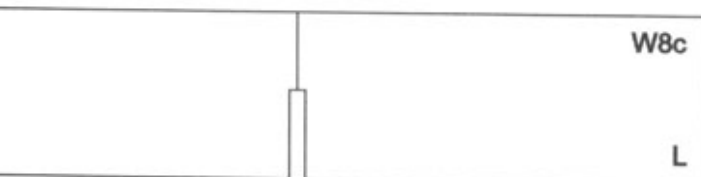
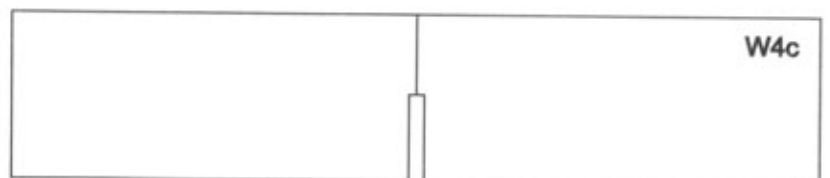
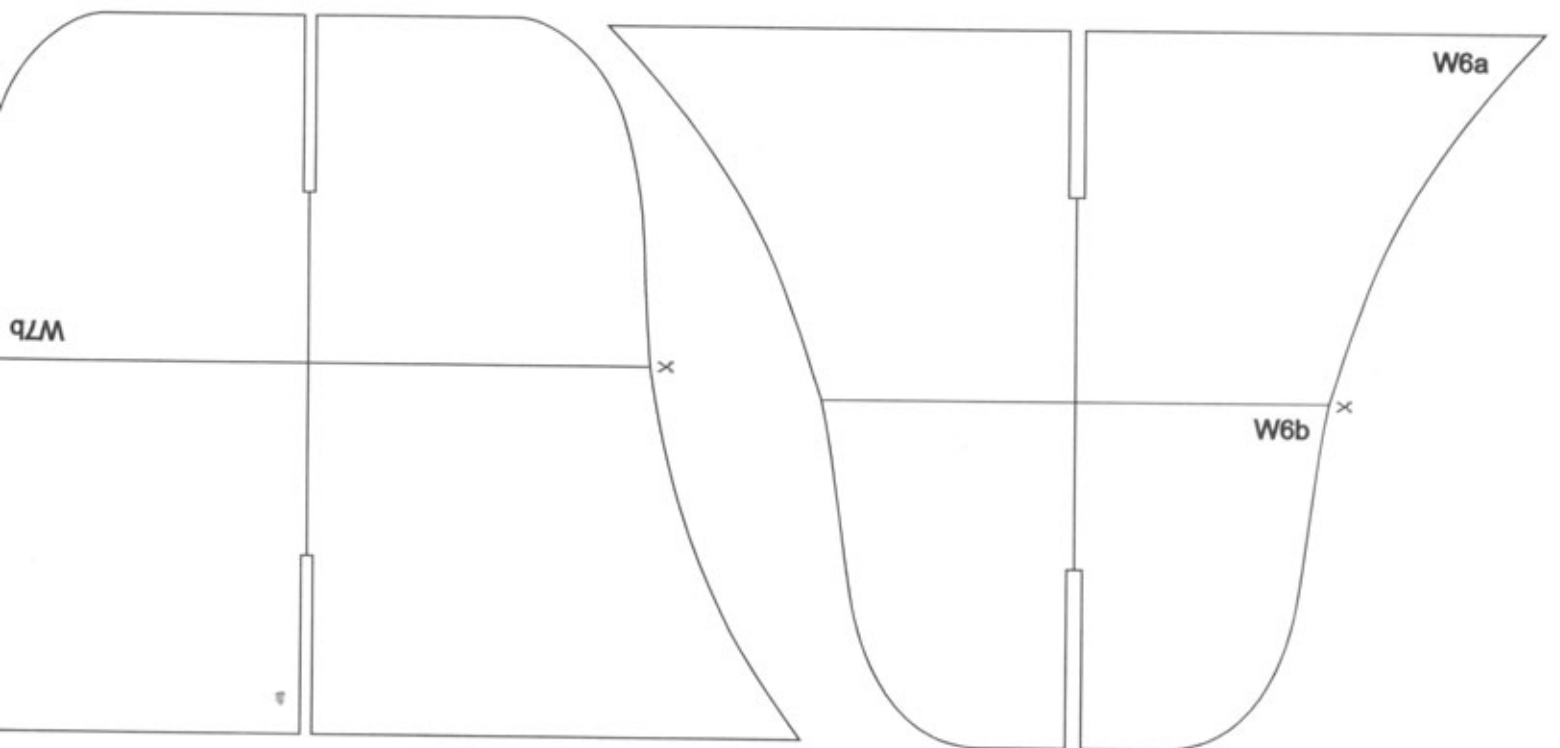
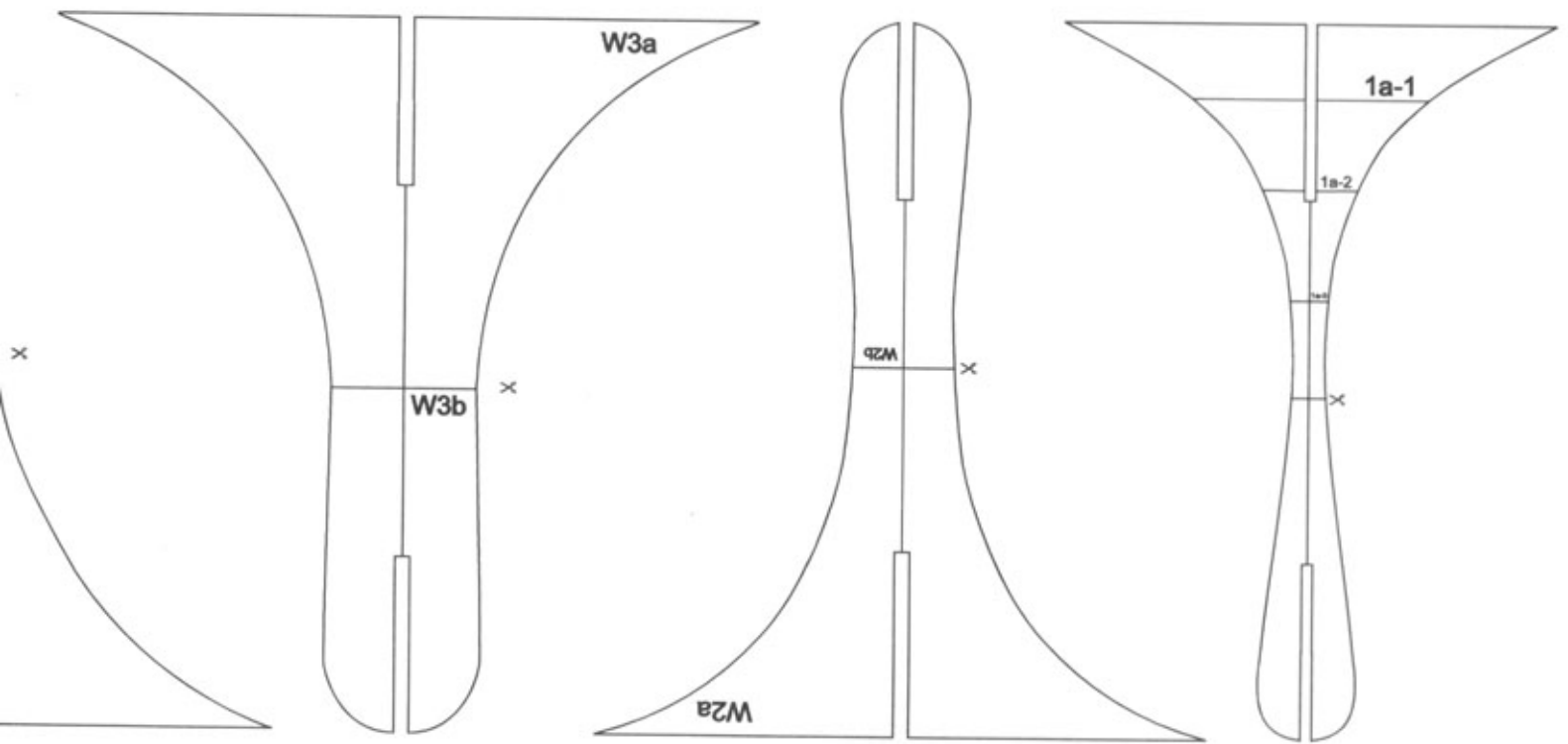

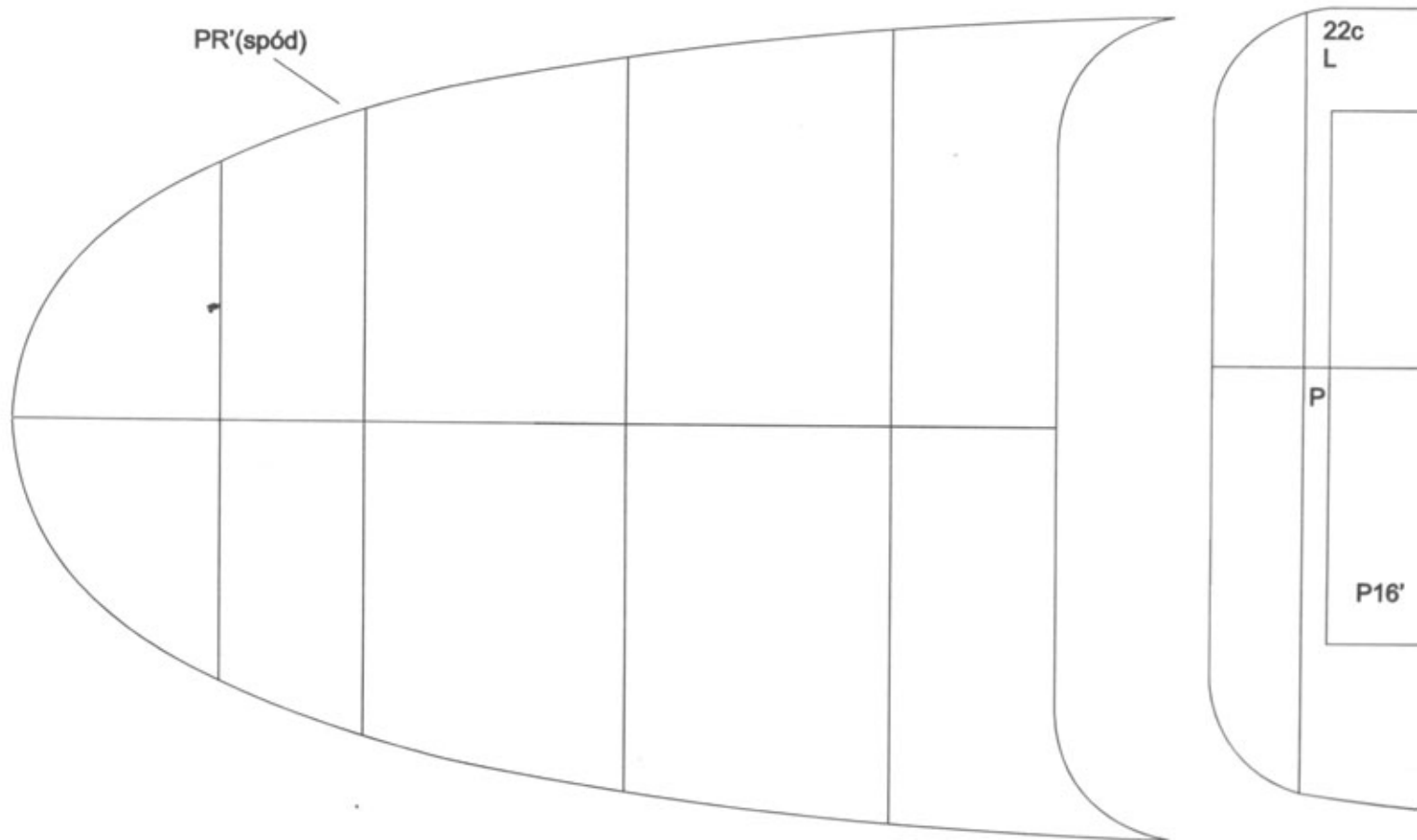
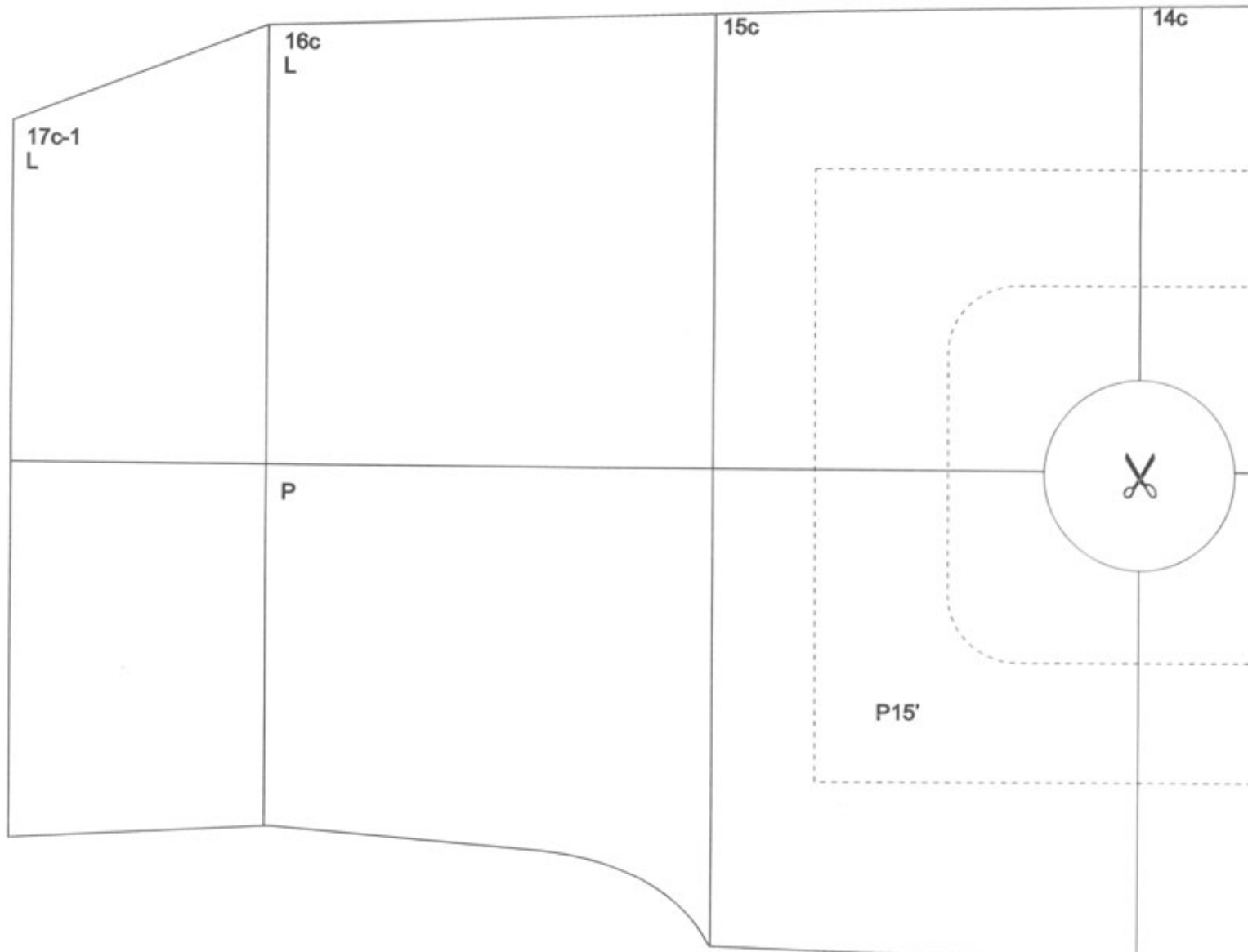

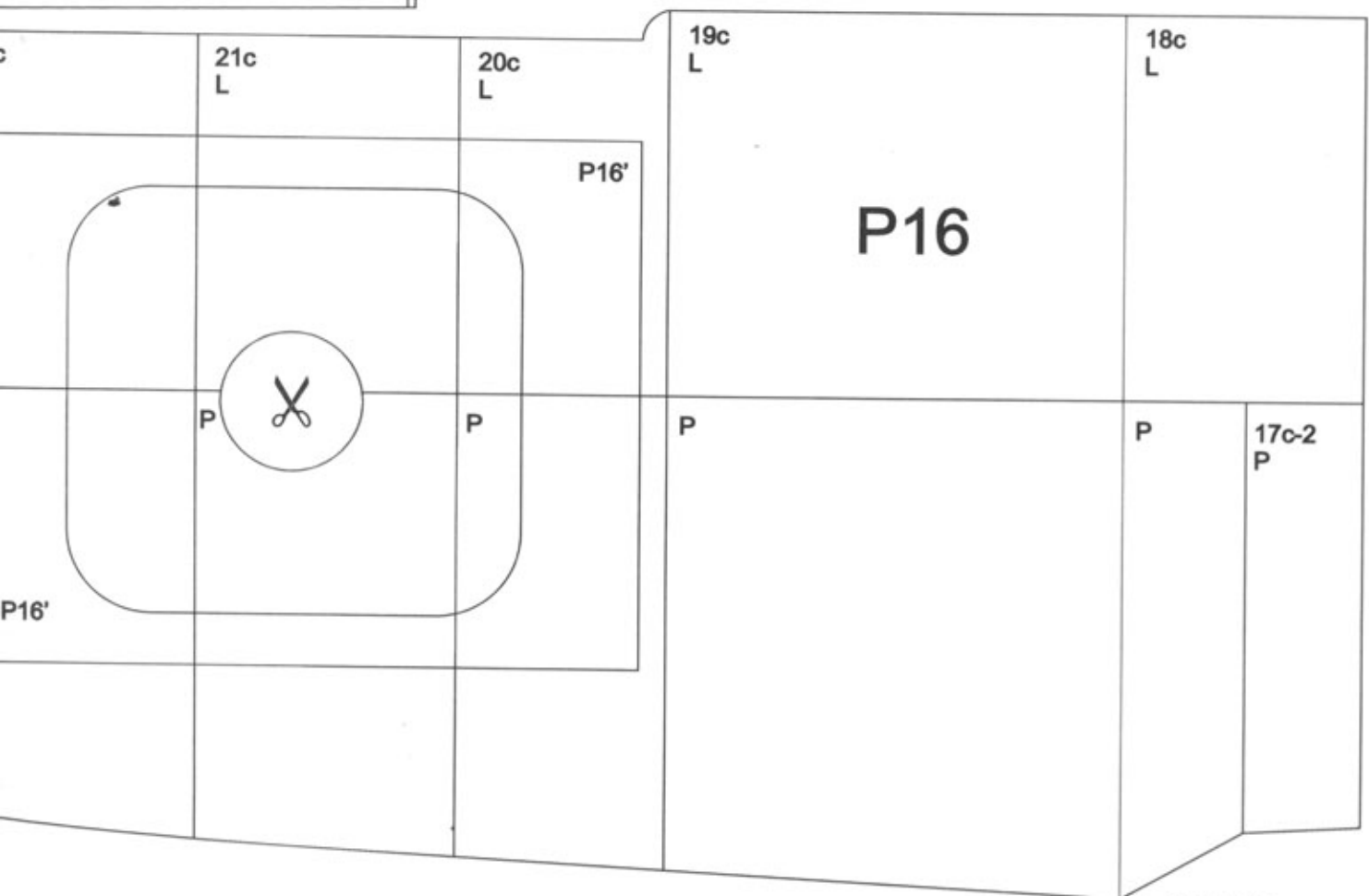
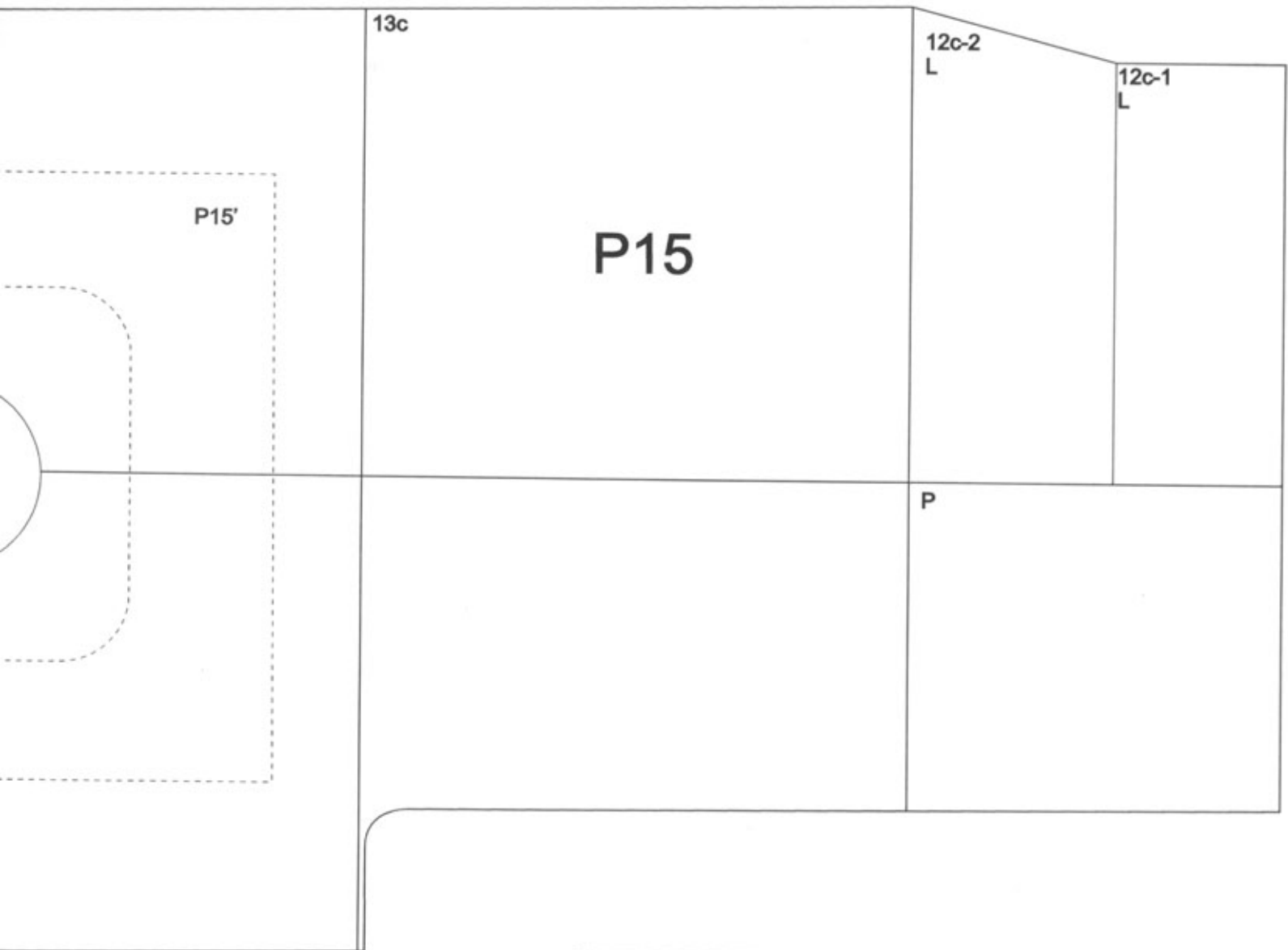

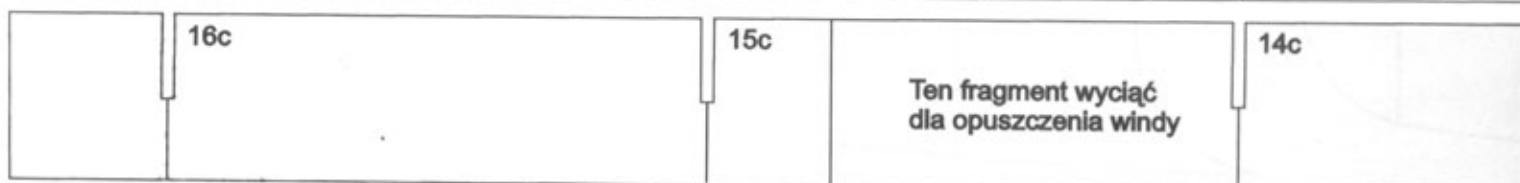
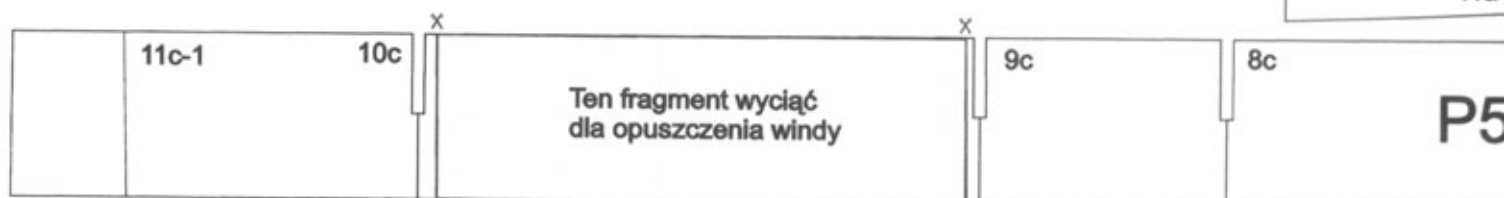
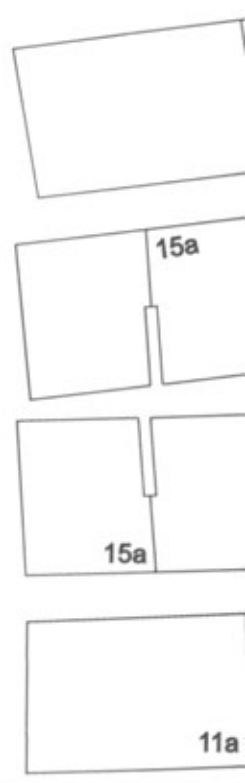
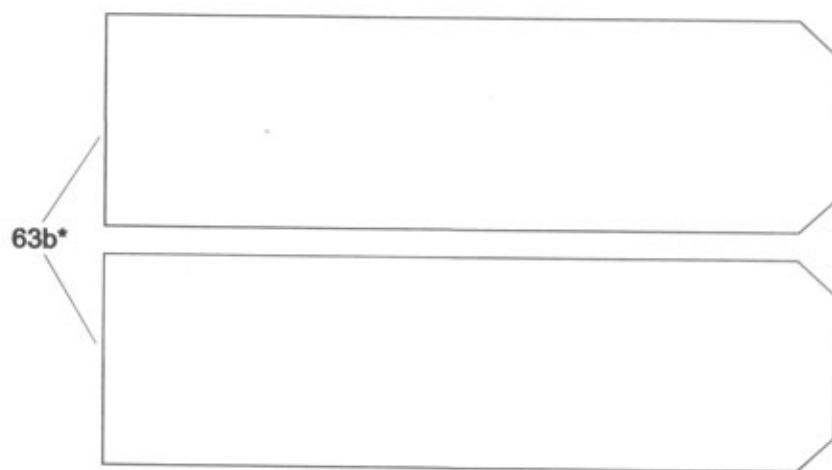
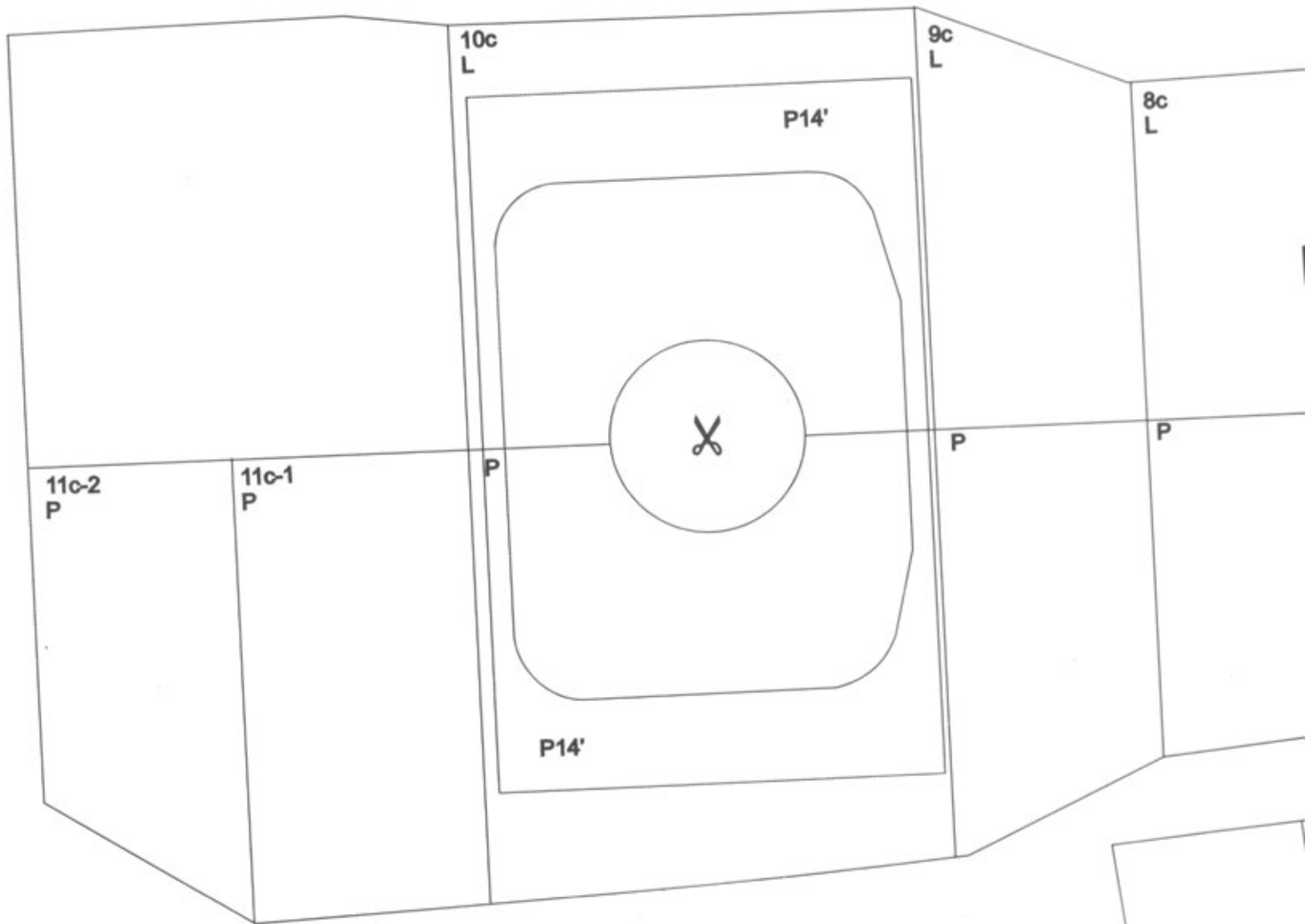
Ten fragment wyciąć dla opuszczenia windy

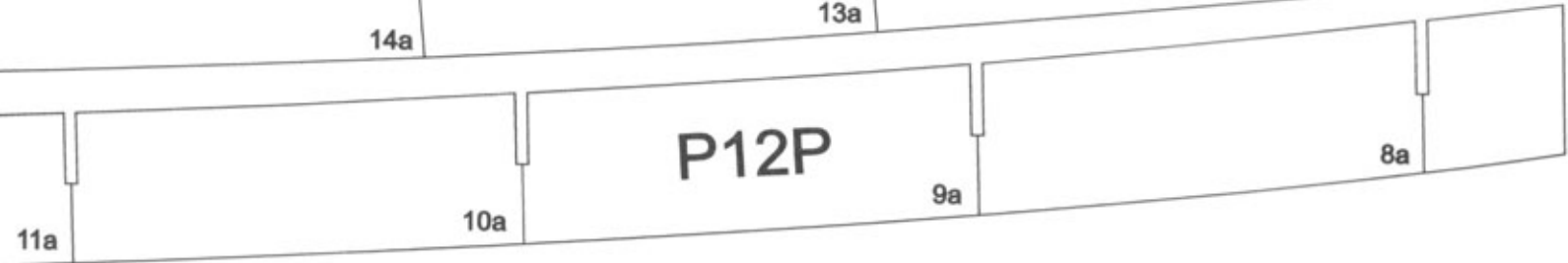
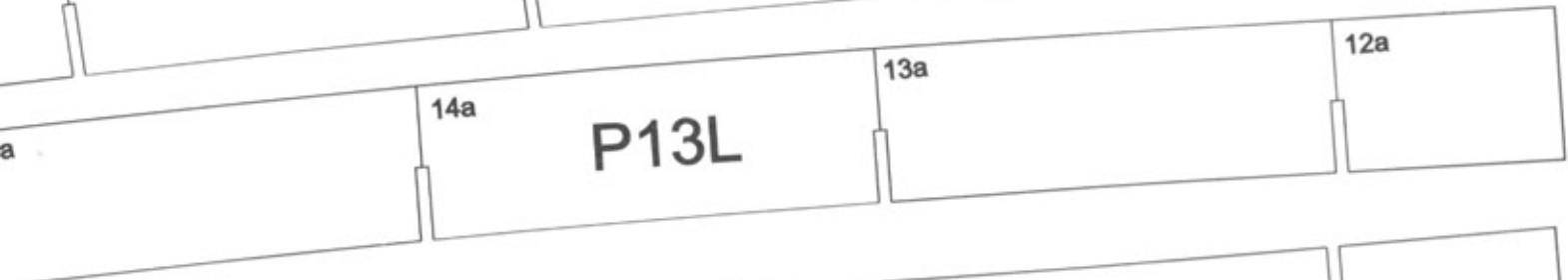
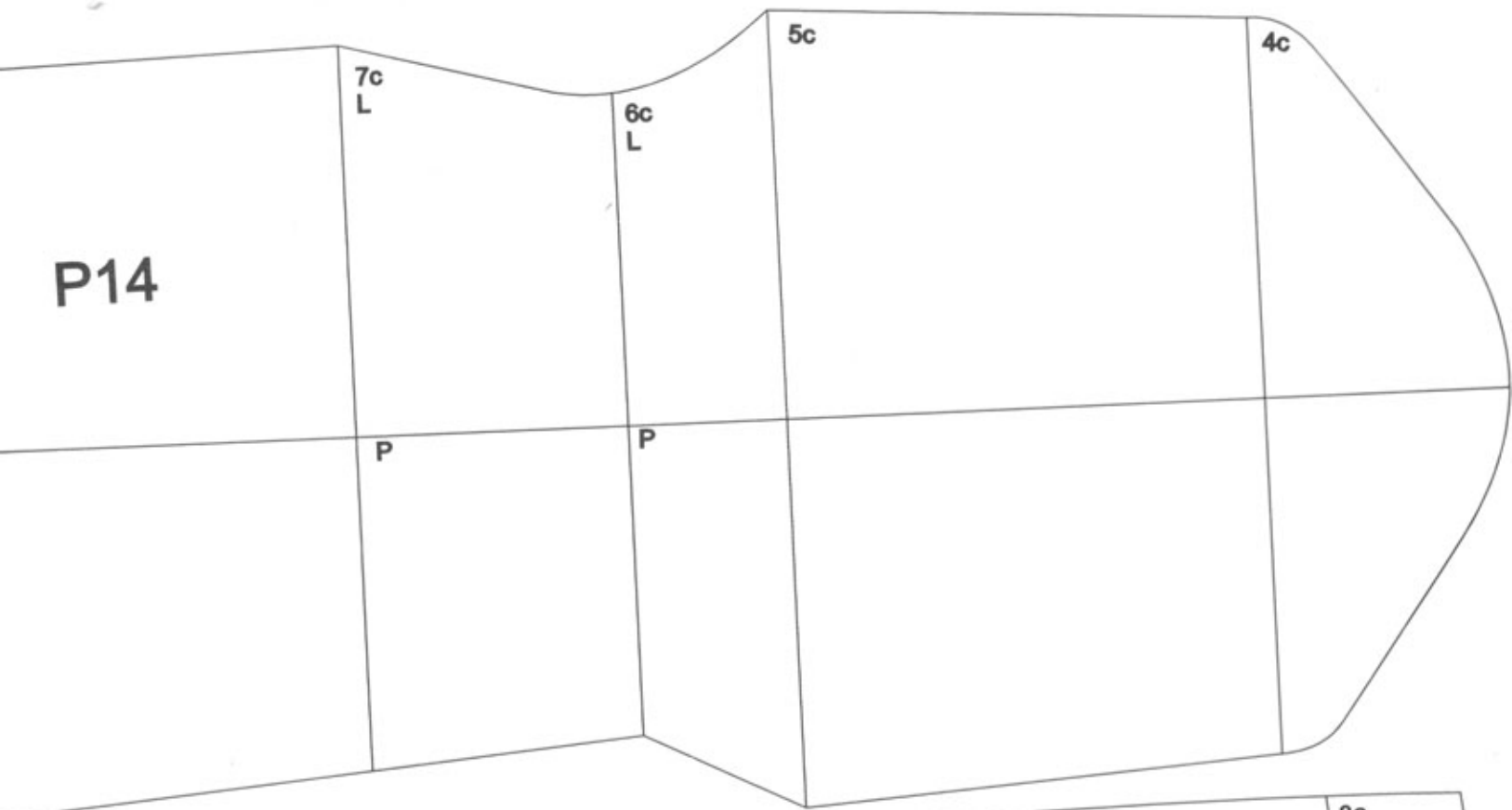

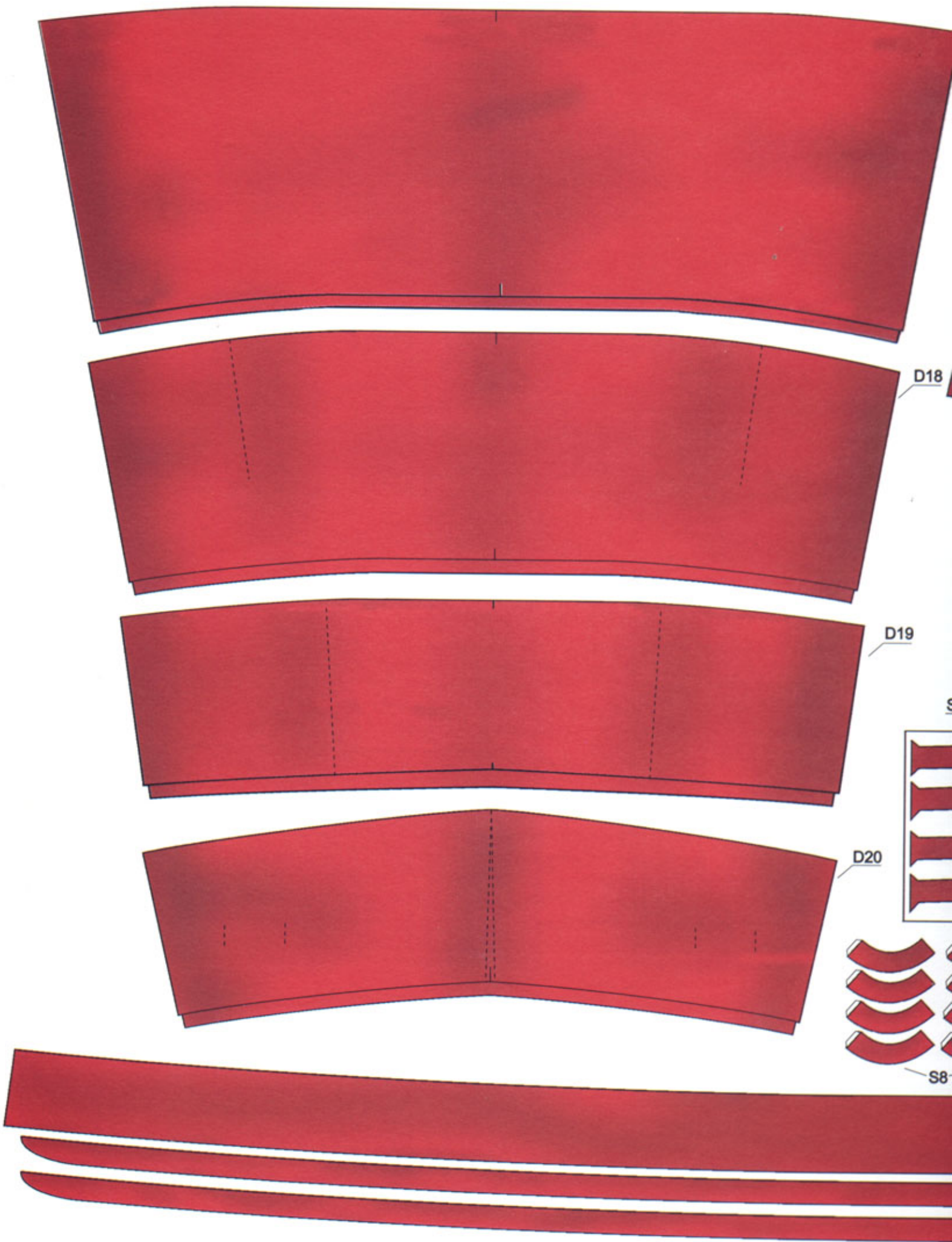

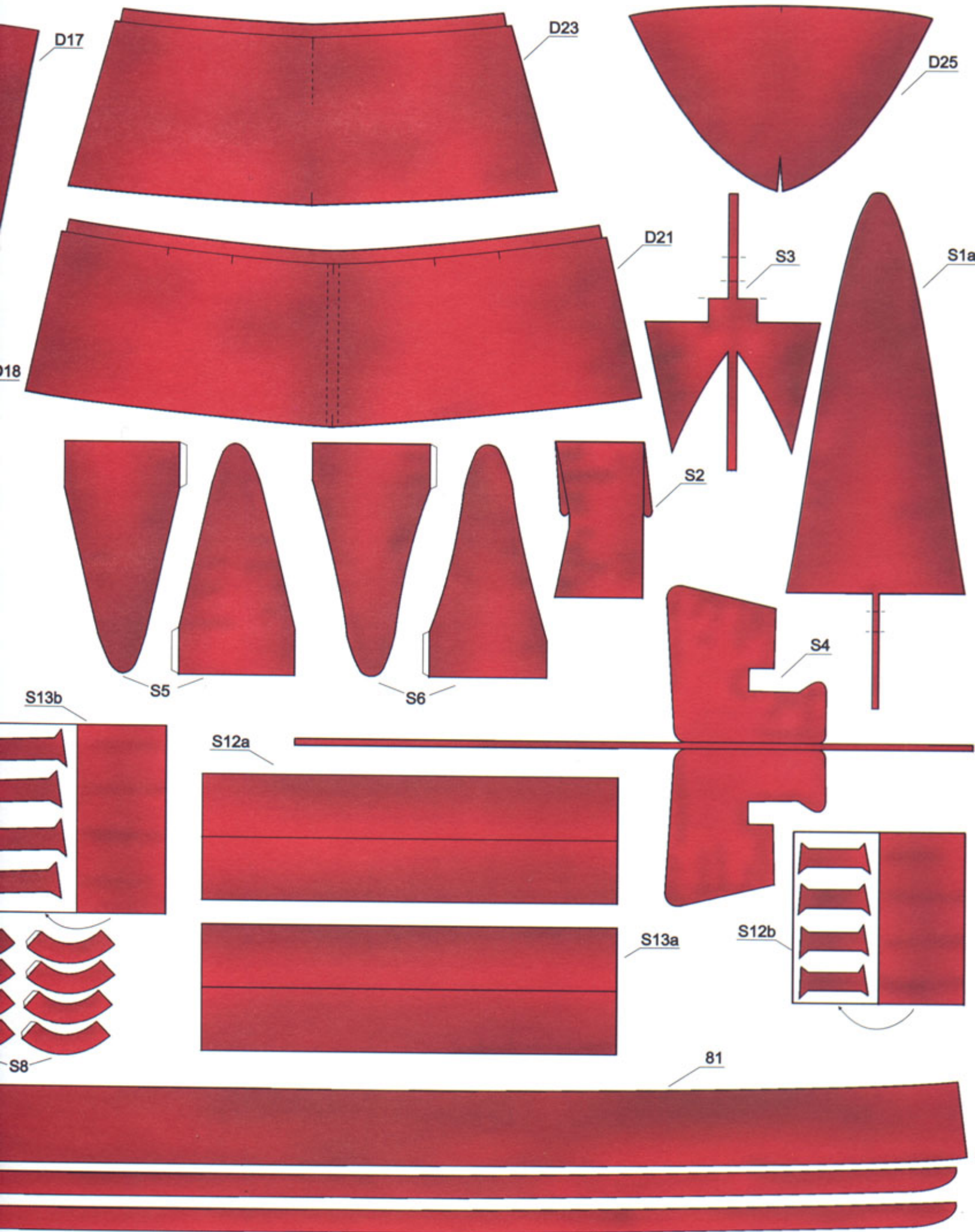

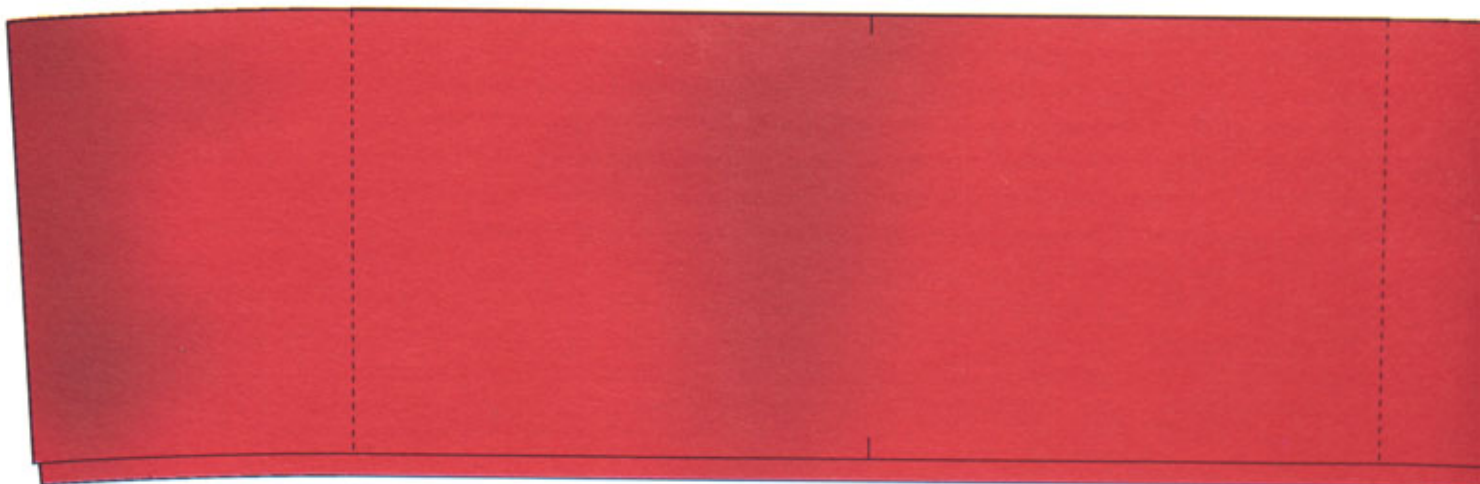
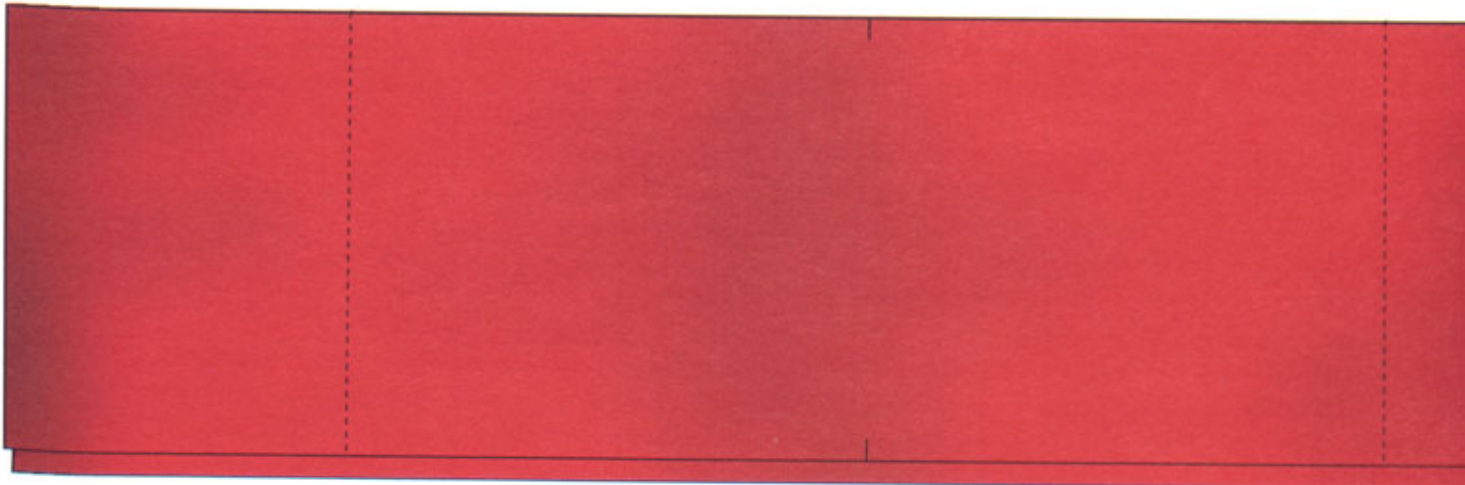
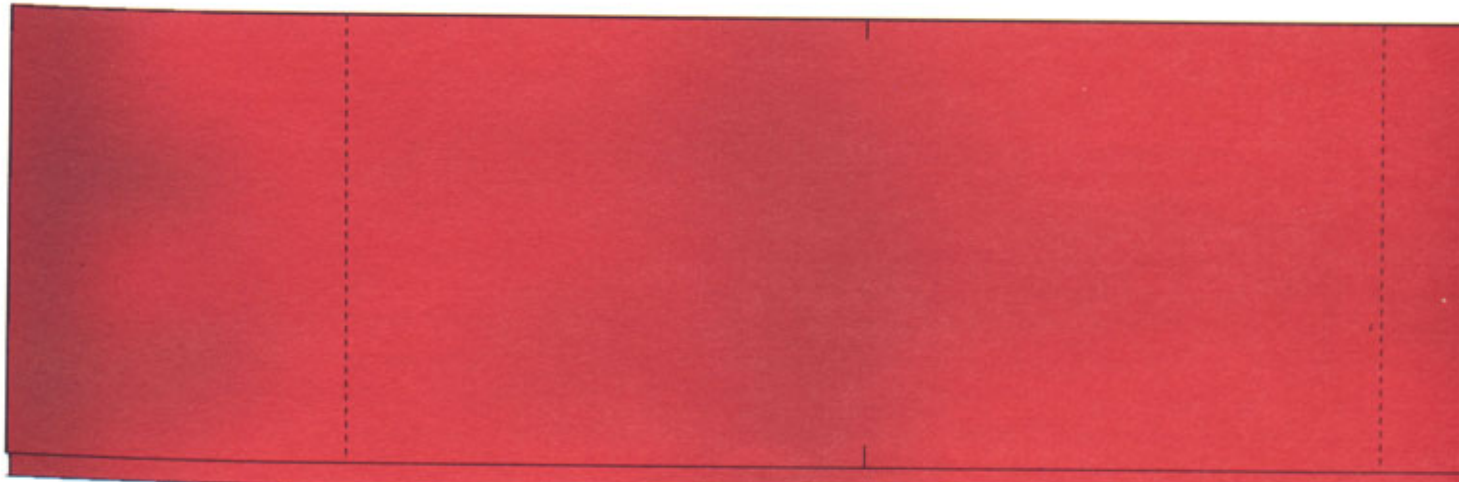
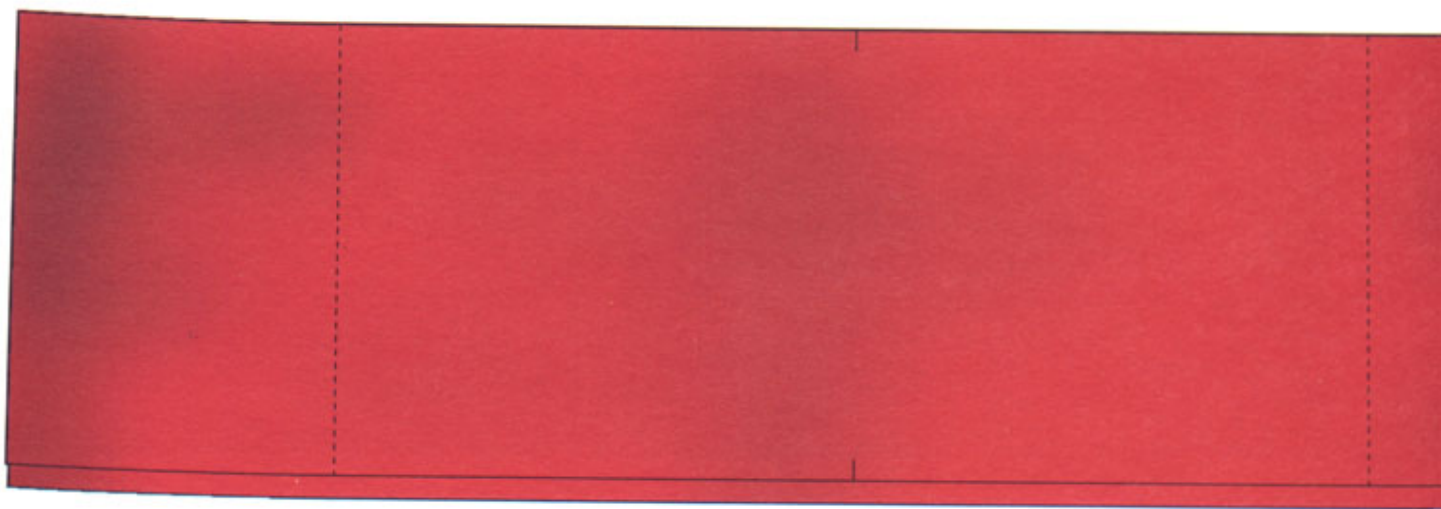
X

X

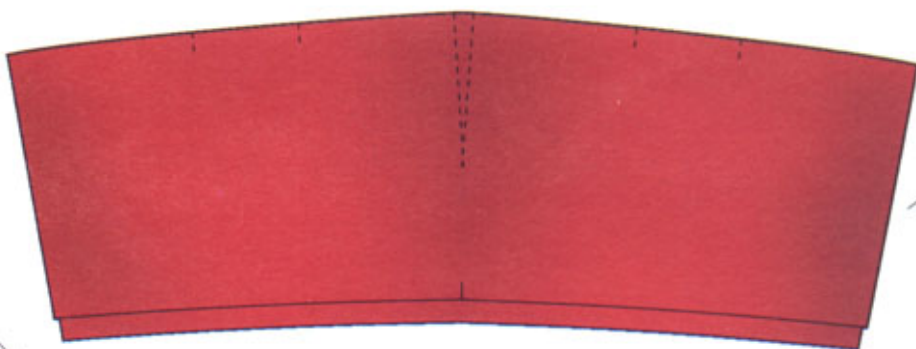

D11

D22

D15

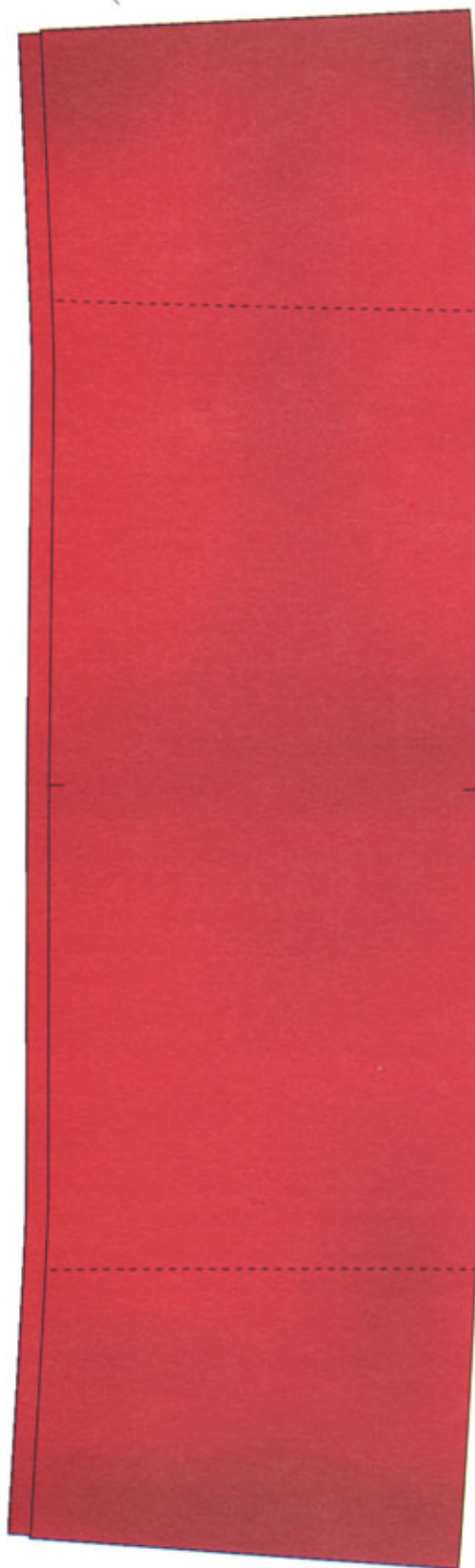
D12

D13

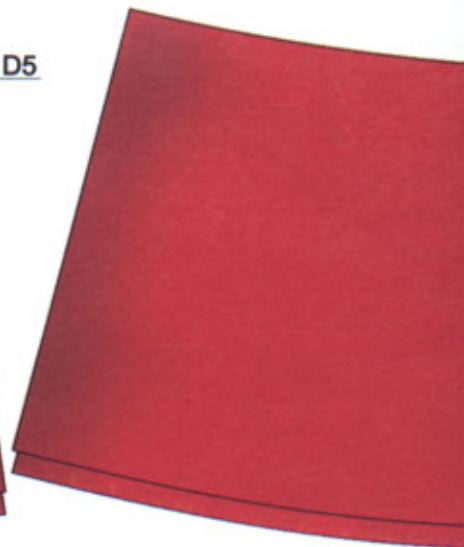
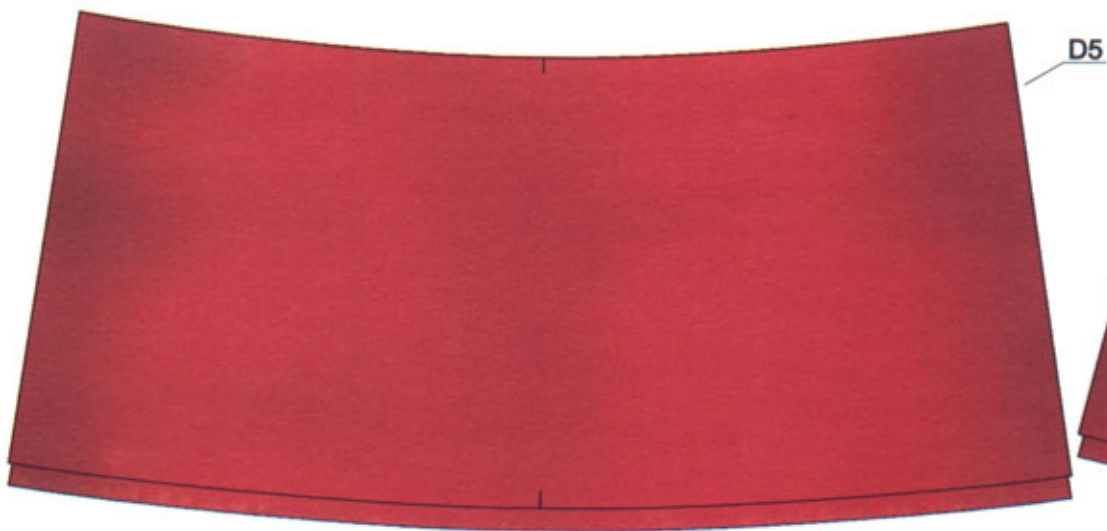
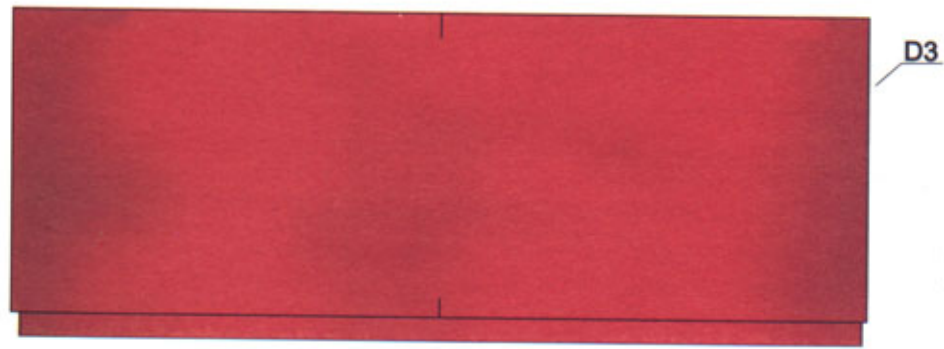
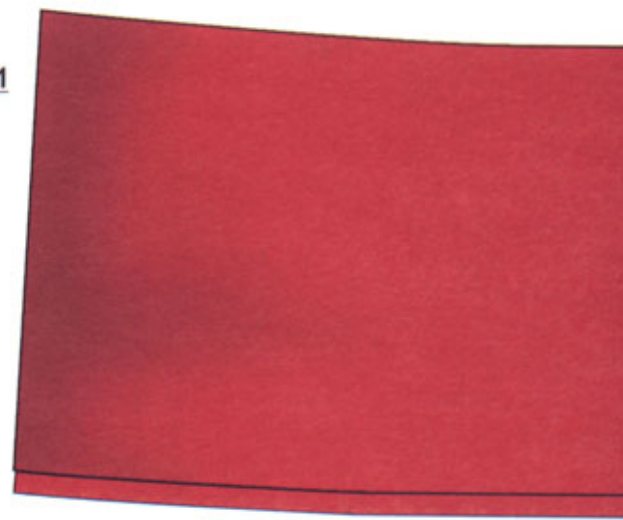
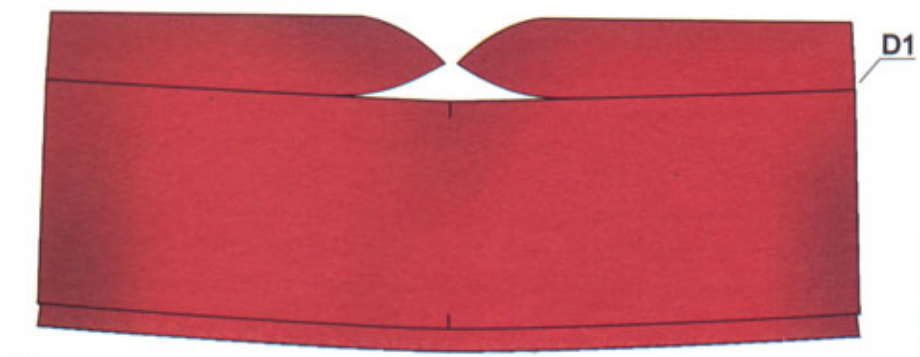

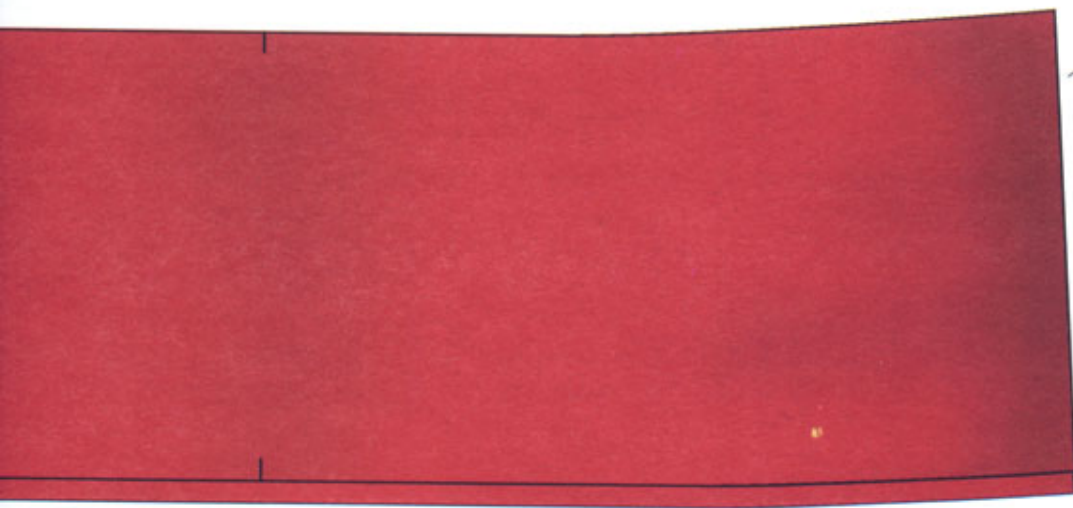
D14

D16

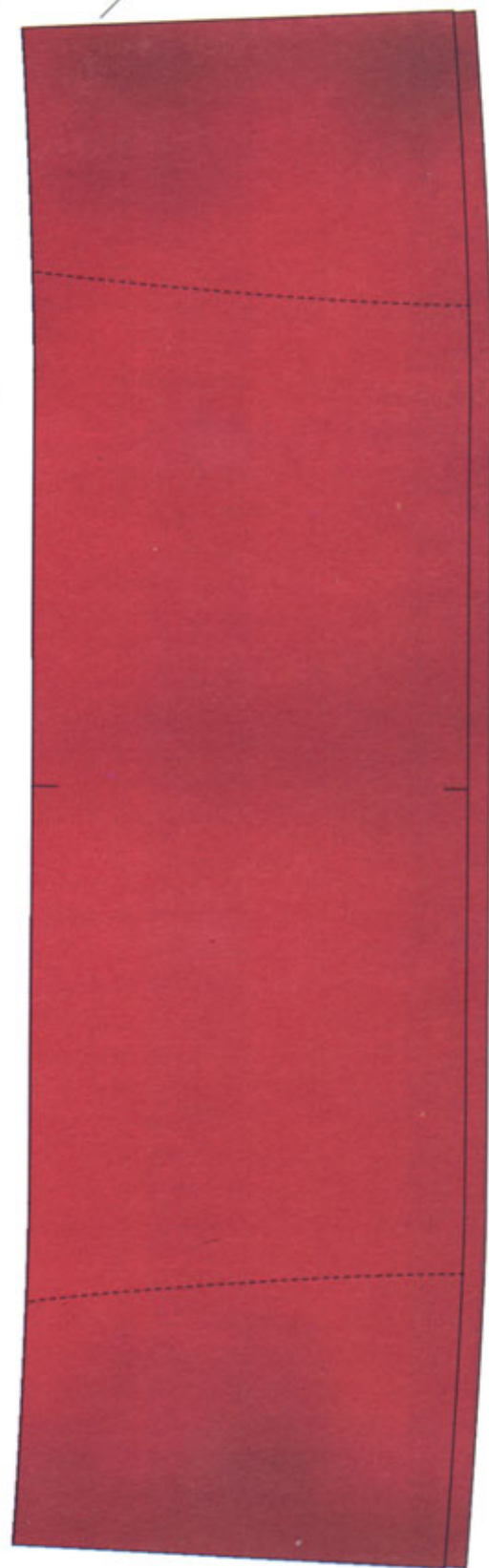

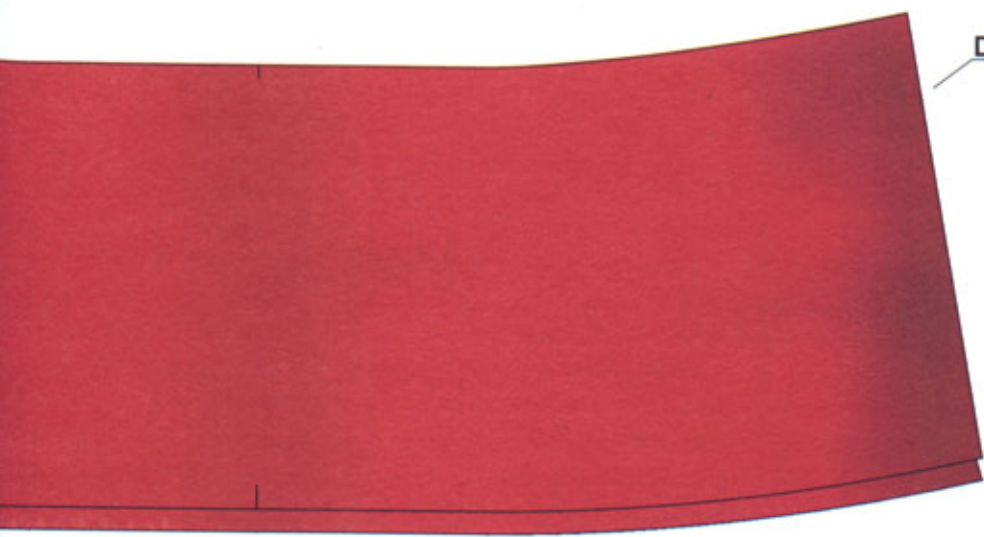

D9

D10

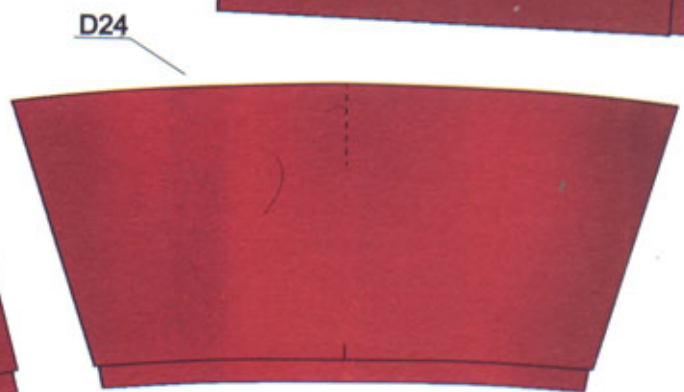
D8

D7

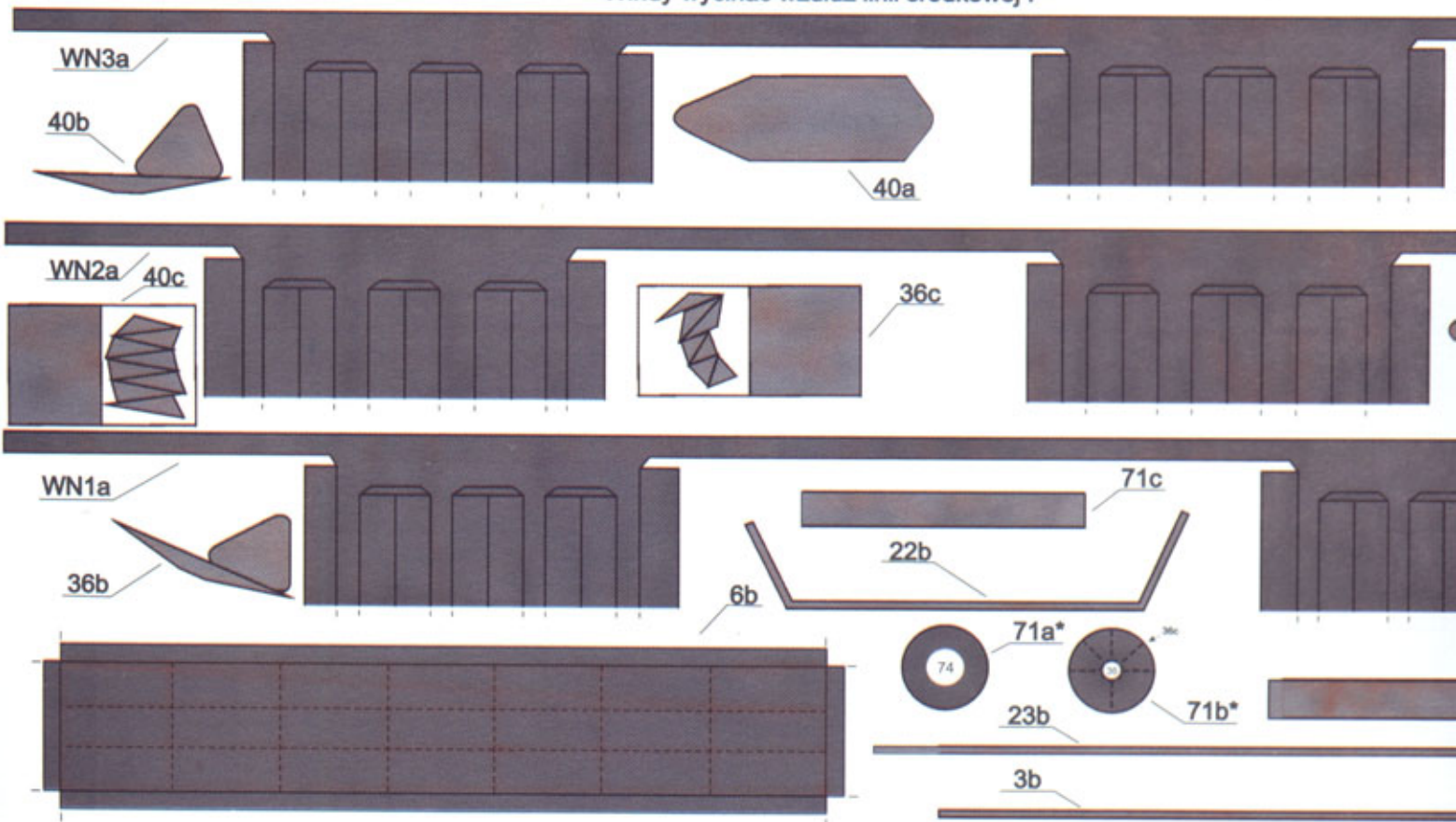
D6

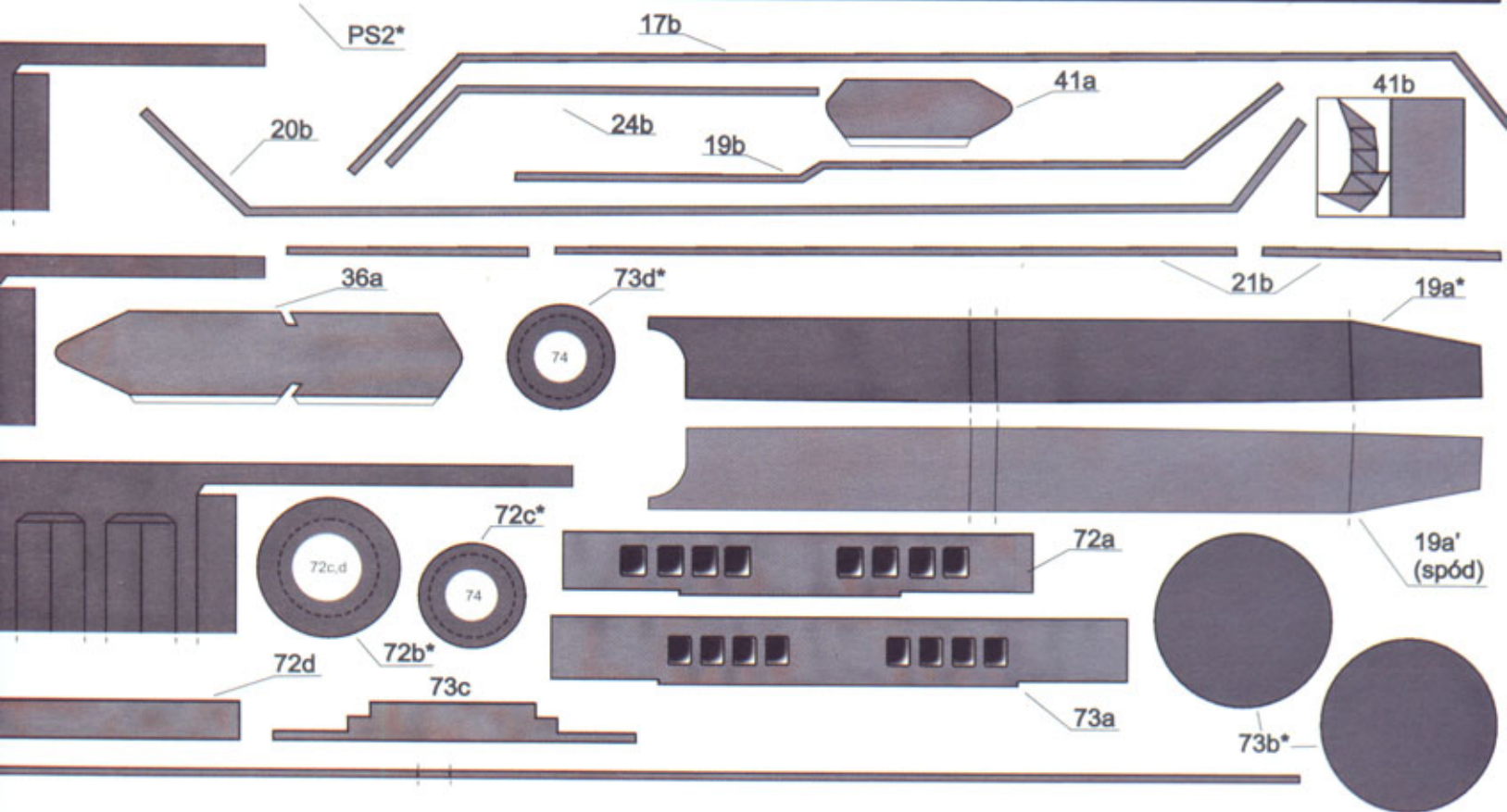
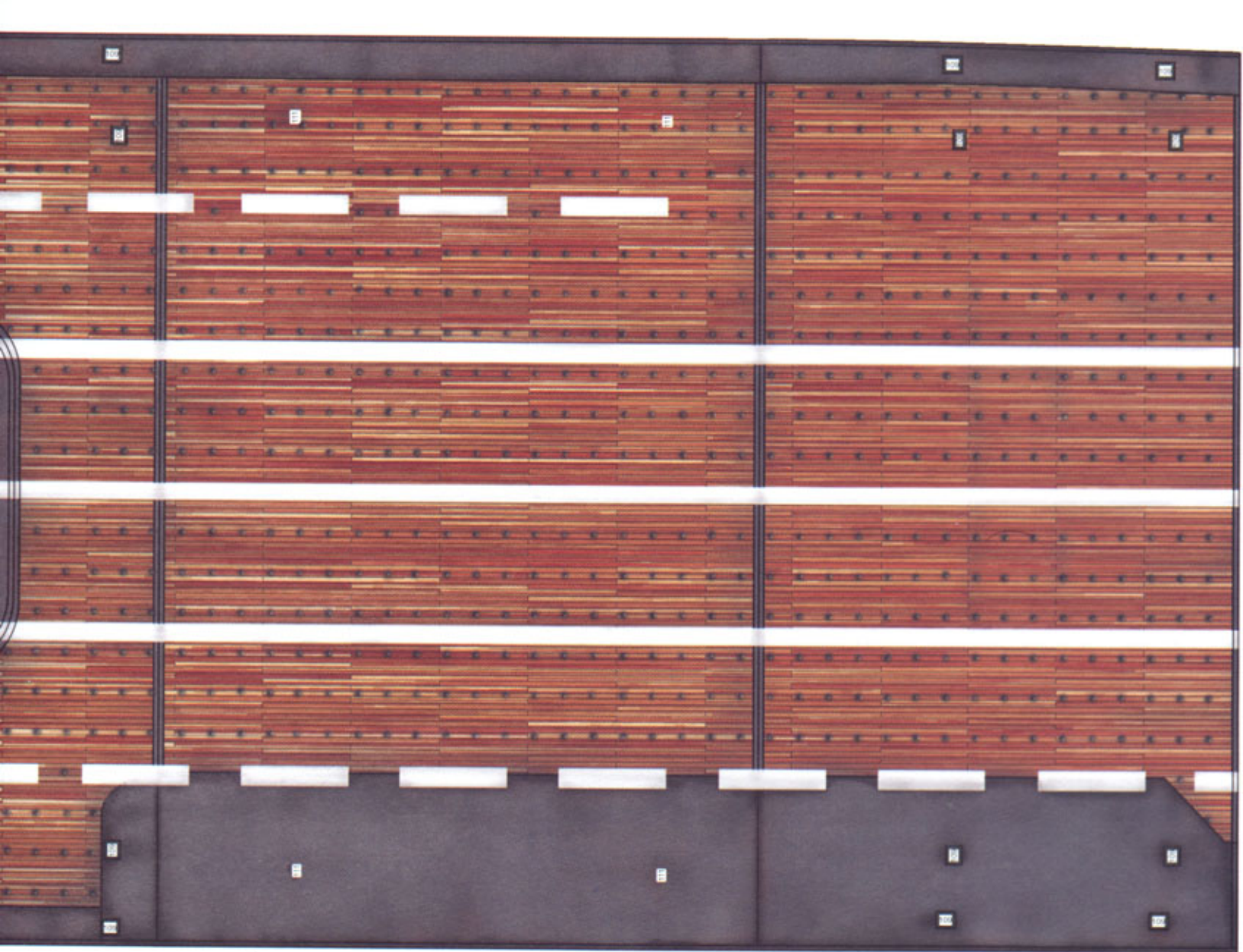

D24

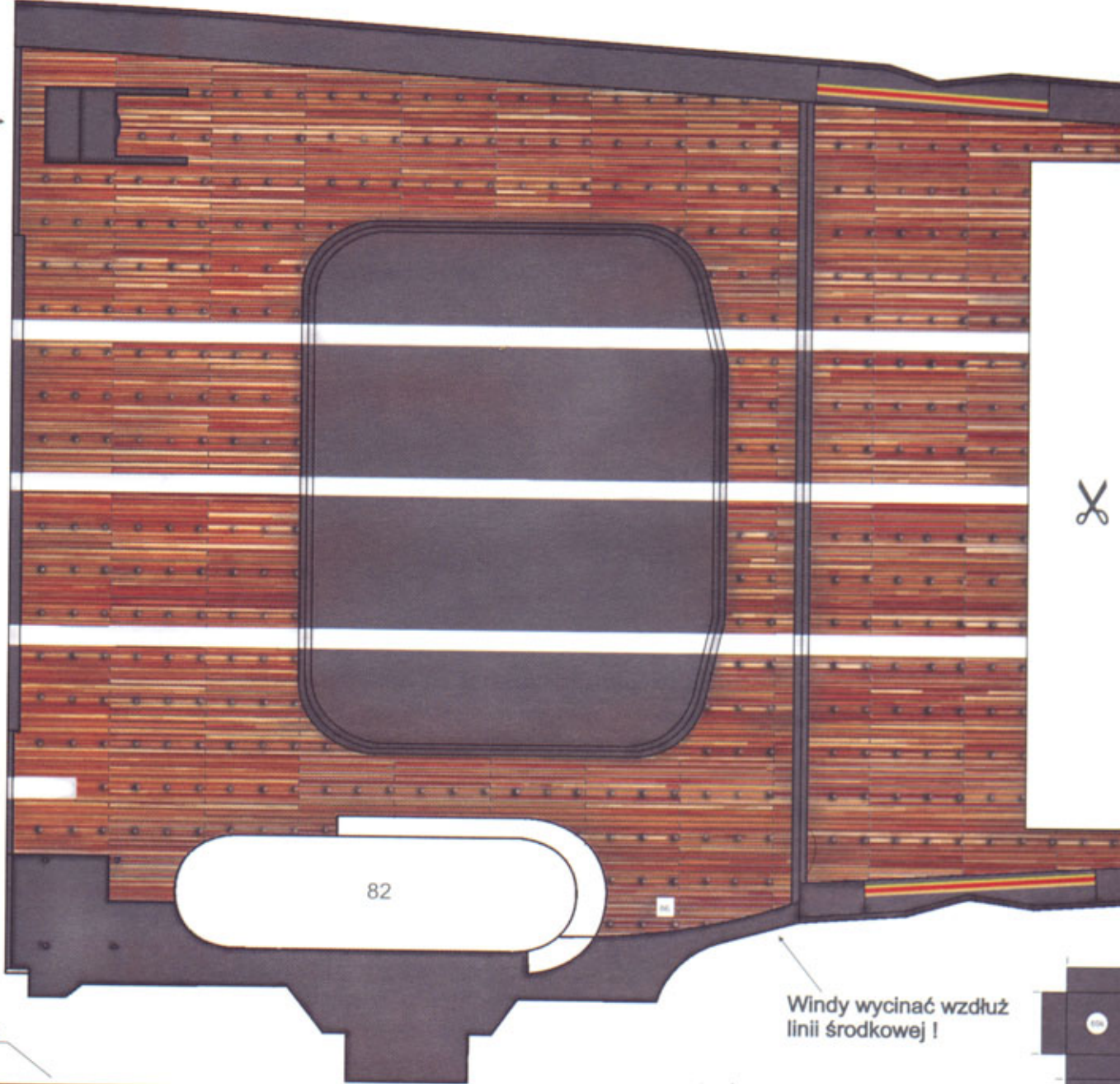

Windy wycinać wzdłuż linii środkowej!

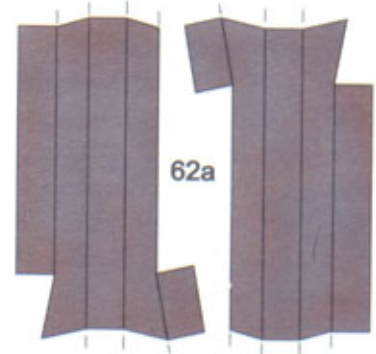
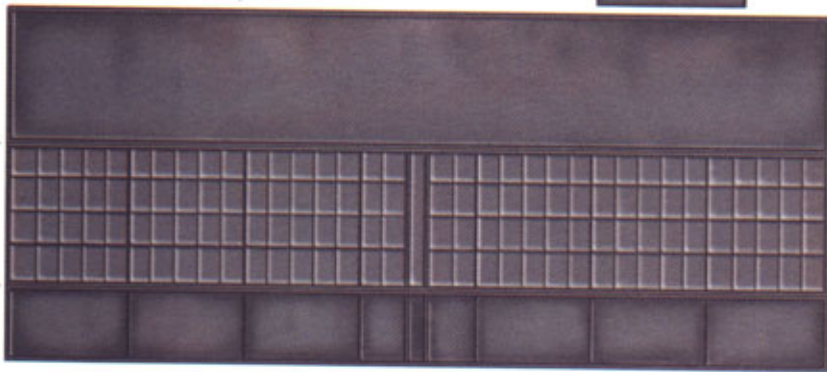

Pokrywę reflektora cz.69 wycinać wzdłuż linii (11×11mm)

6a

Windy wycinać wzdłuż linii środkowej!

62b

PSa

PSb

PSc

PSd

PSe

PSg

PSf

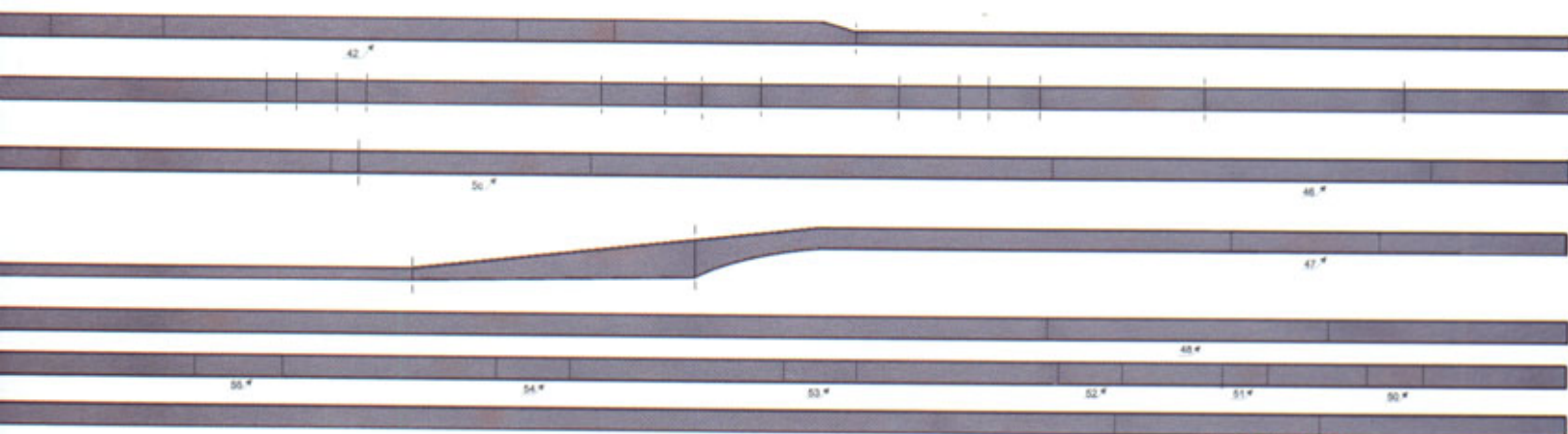
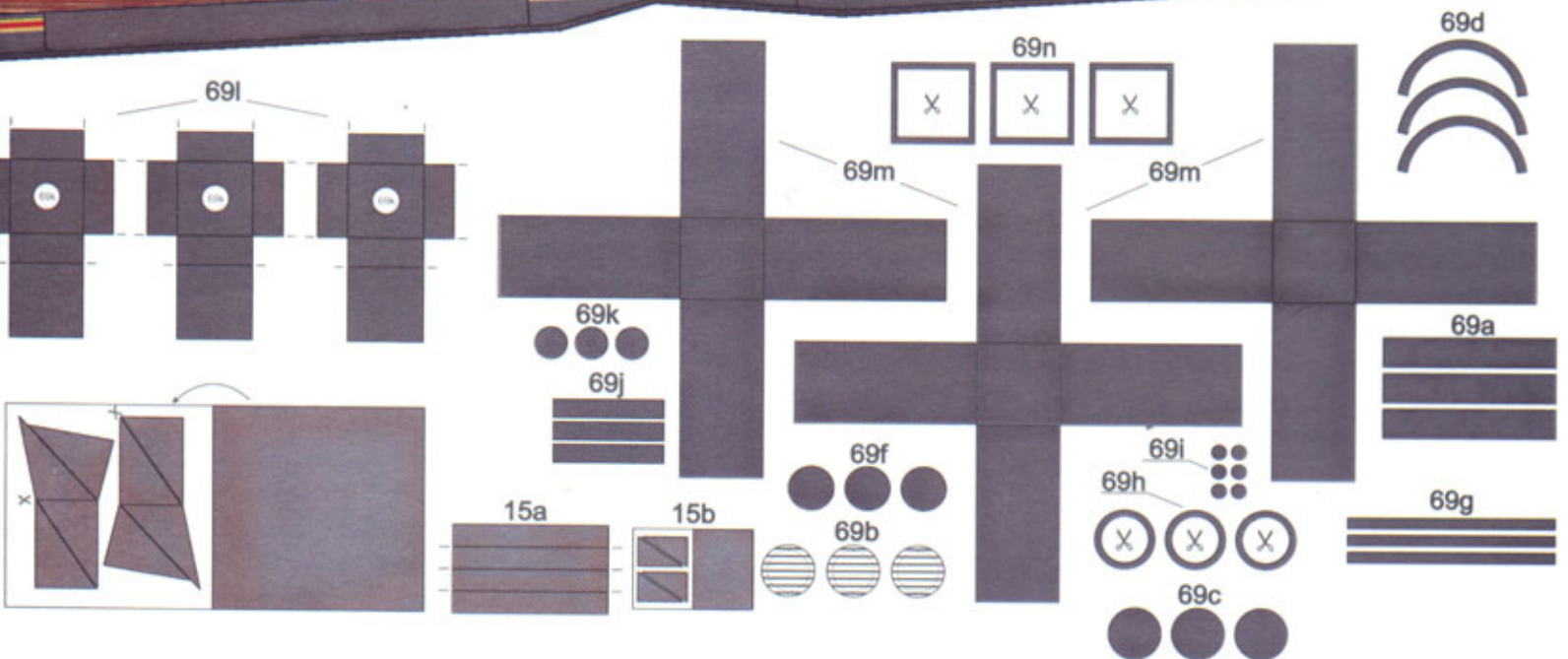
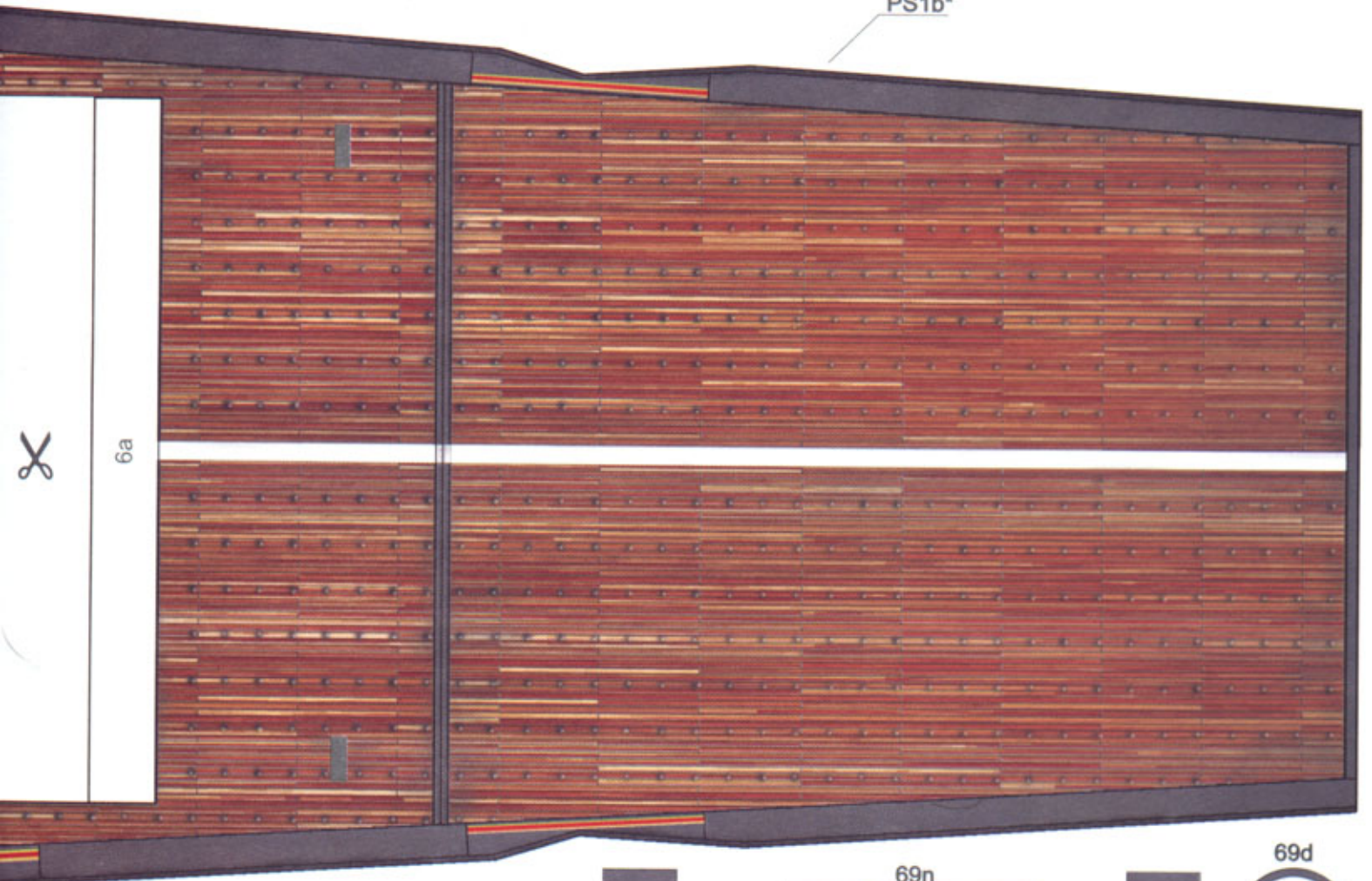
60"

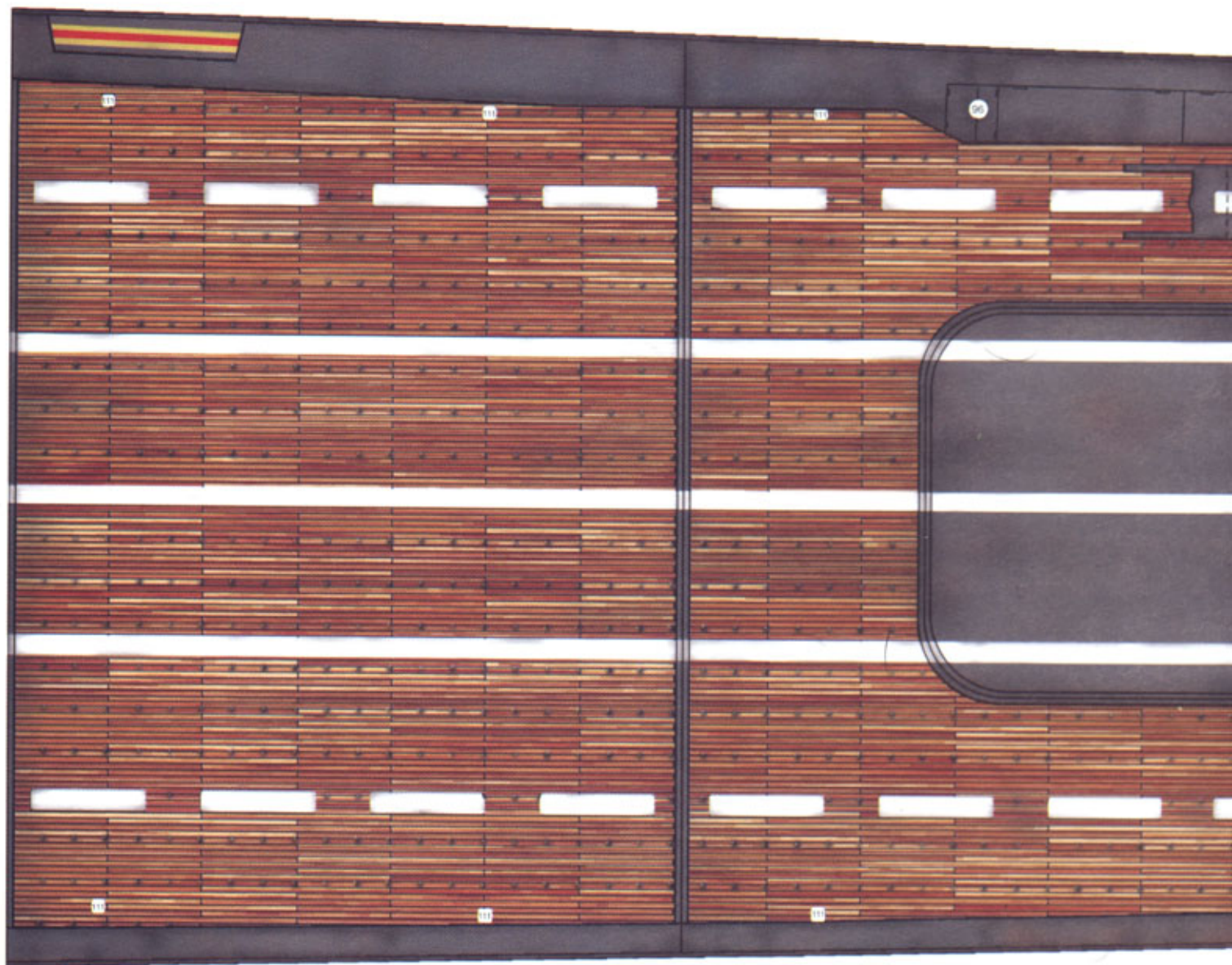
57"

56"

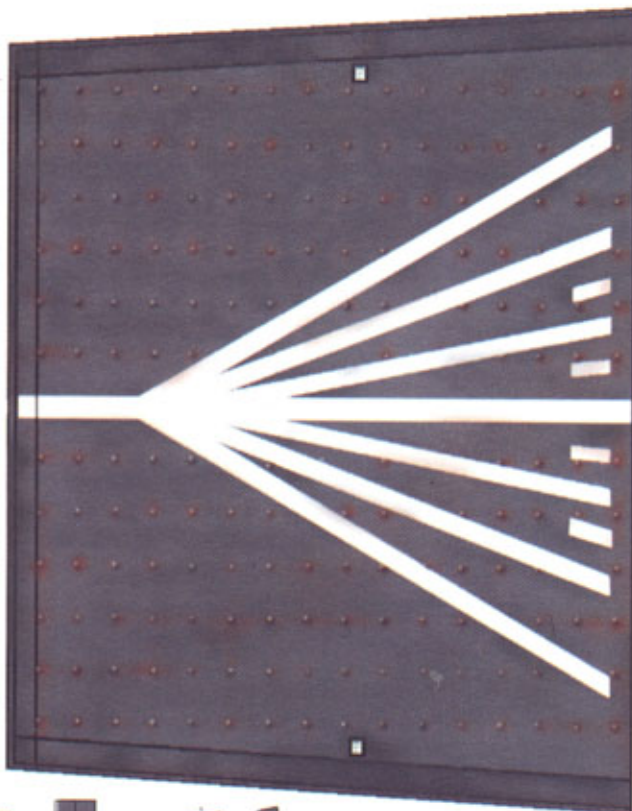
55"

PS1b*

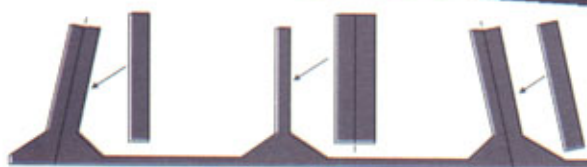
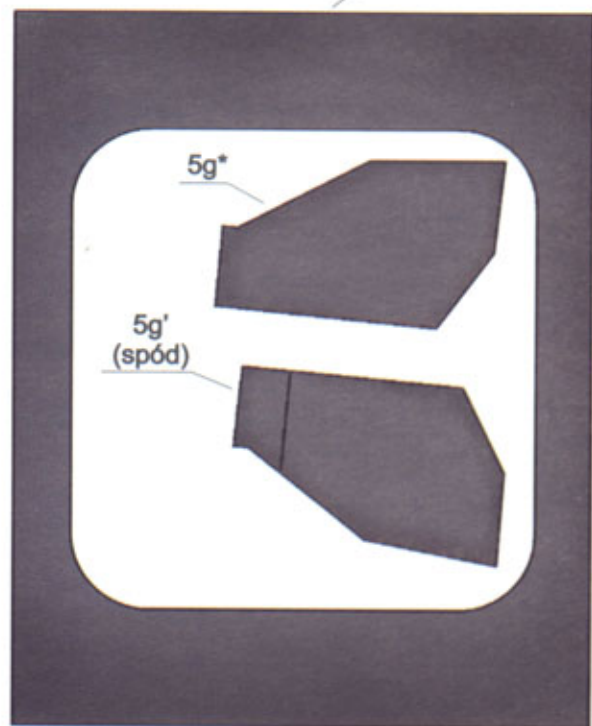

PS1a*

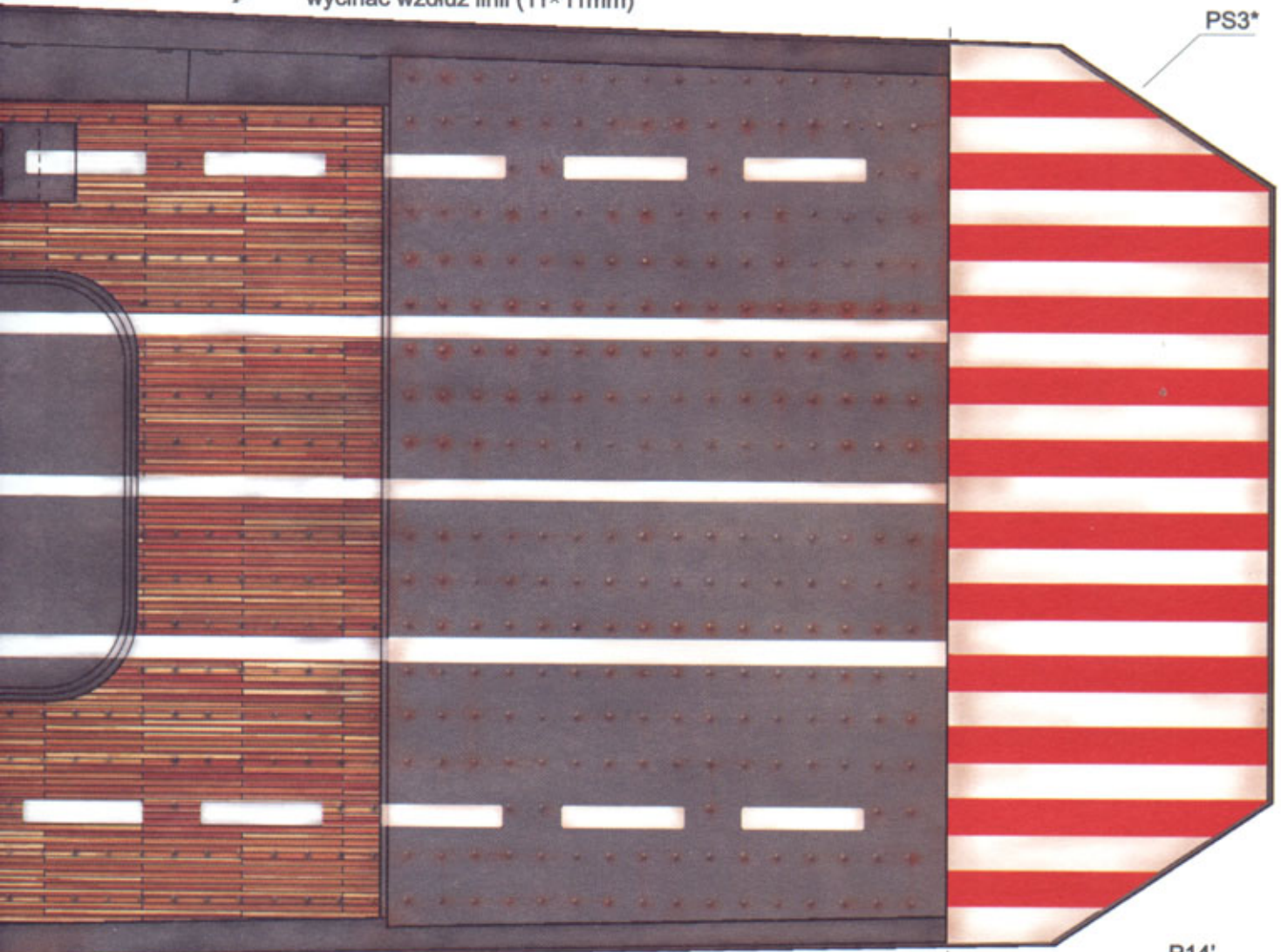

P16'

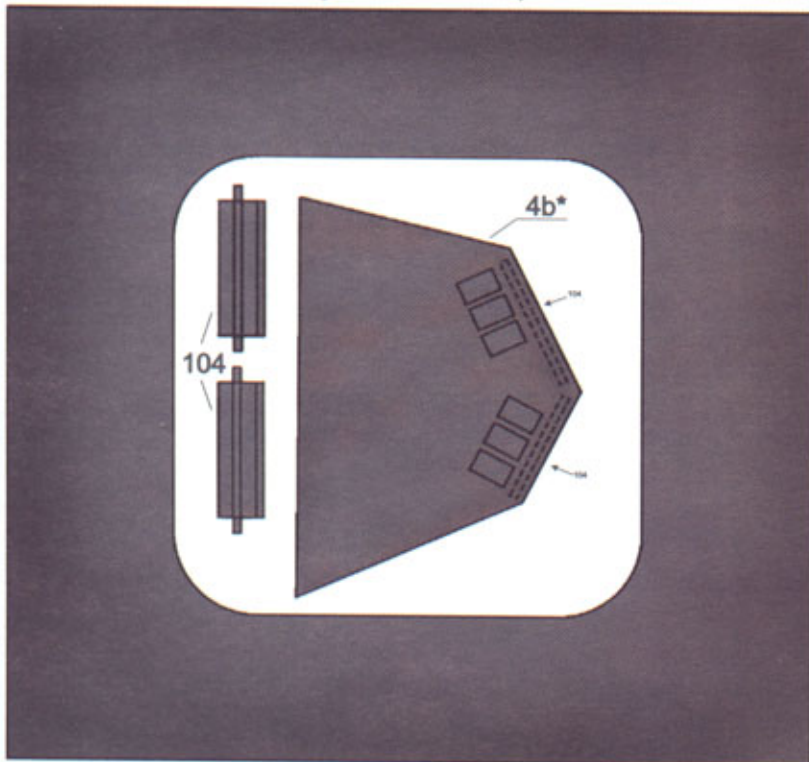
Pokrywę reflektora cz. 69
wycinać wzdłuż linii (11×11mm)

PS3*

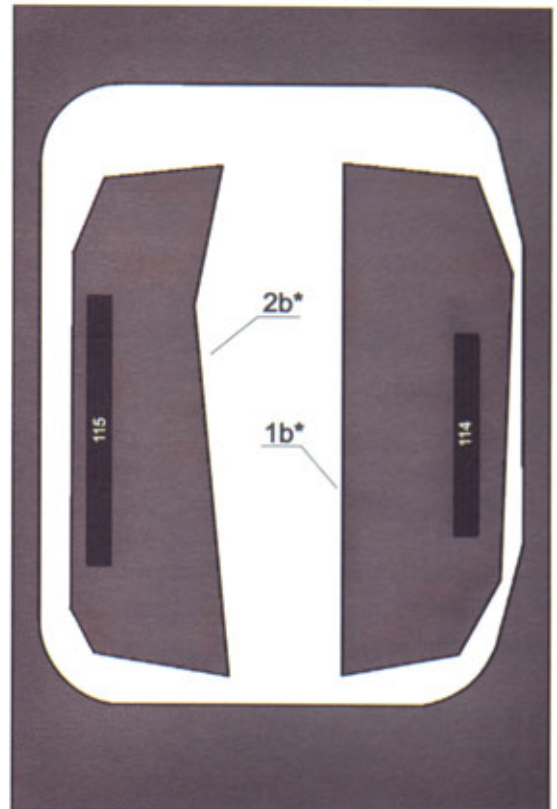

Windy wycinać wzdłuż
linii środkowej!

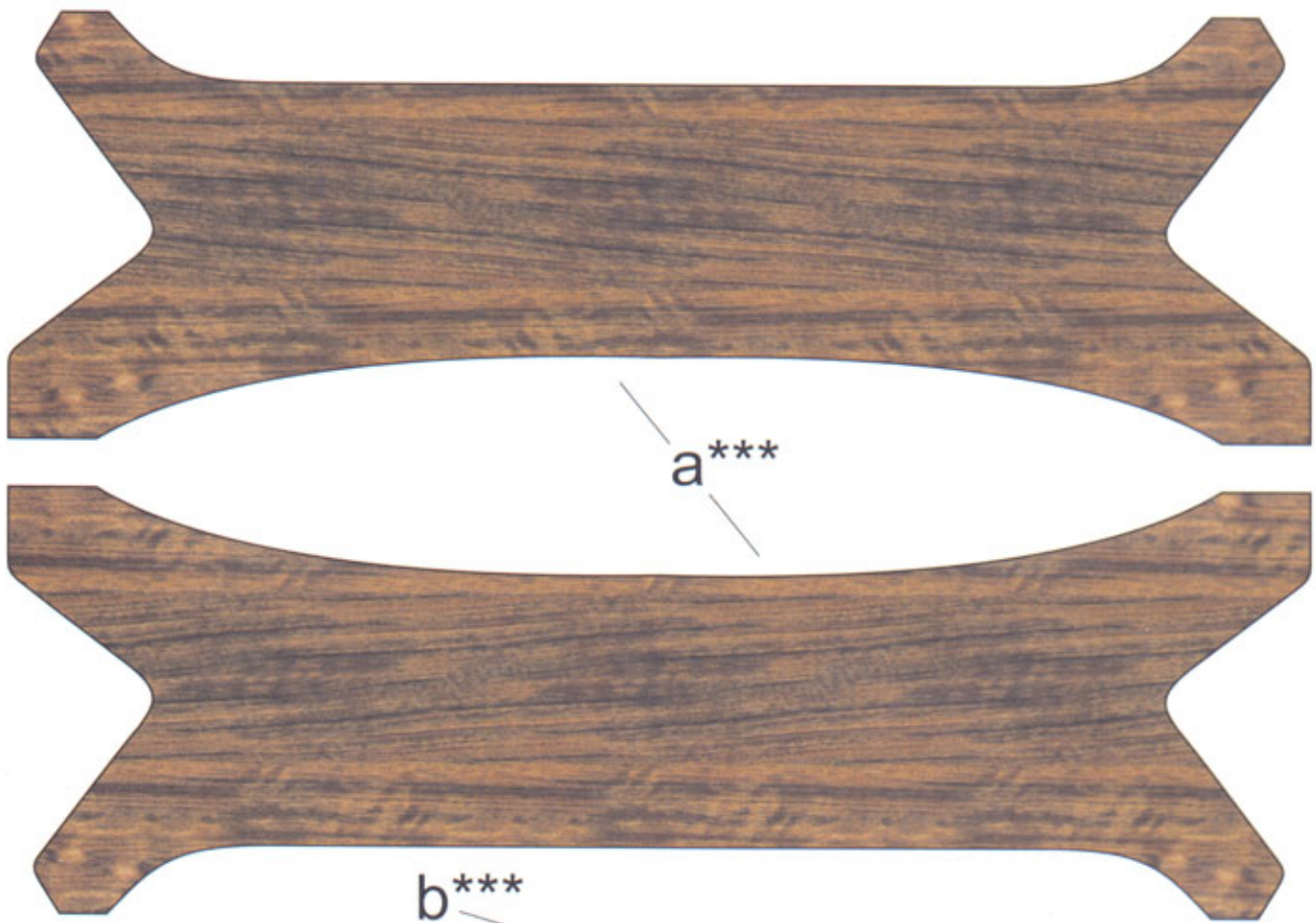
P15'

P14'

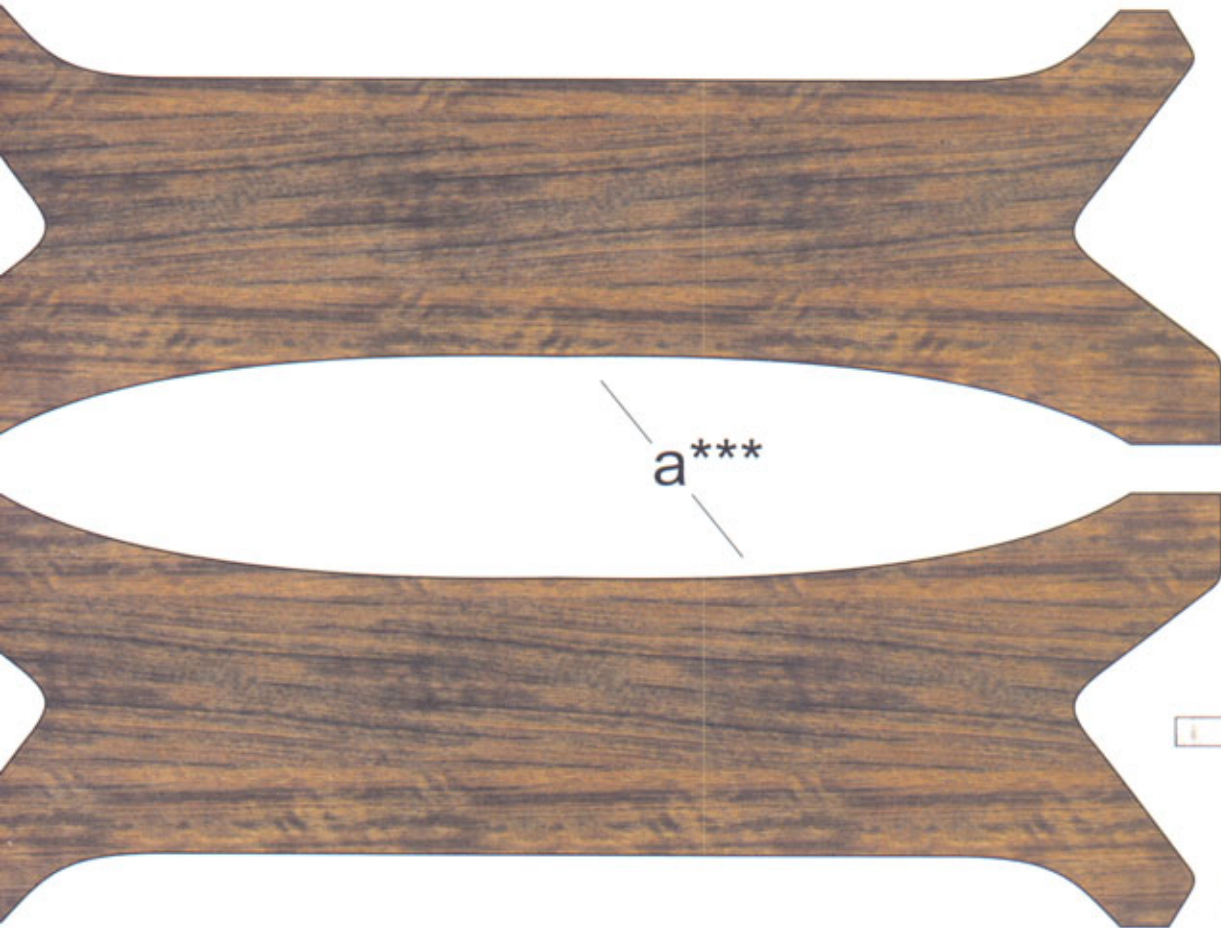
PH4a

翔鶴 - SHOKAKU

翔鶴 - SHOKAKU

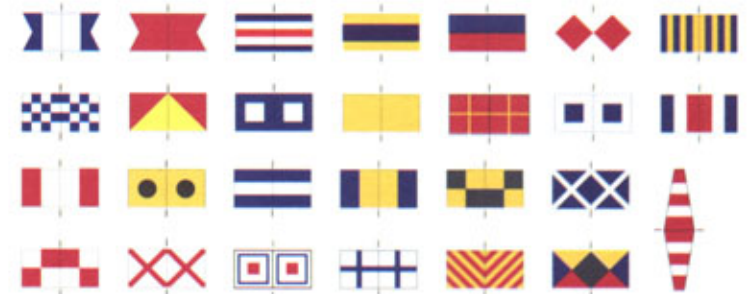
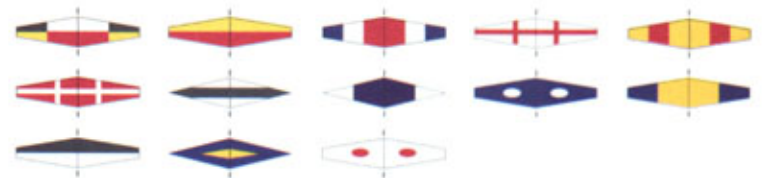

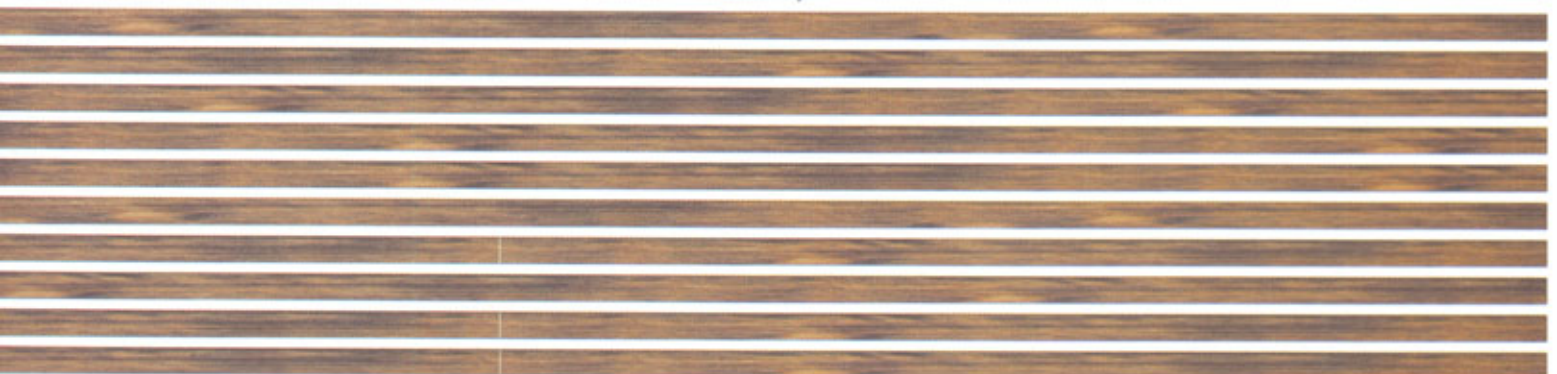
Znak rozpoznawczy "Shokaku"
z roku 1942 - do ewentualnego
naklejenia (wg rys. ogólnego):

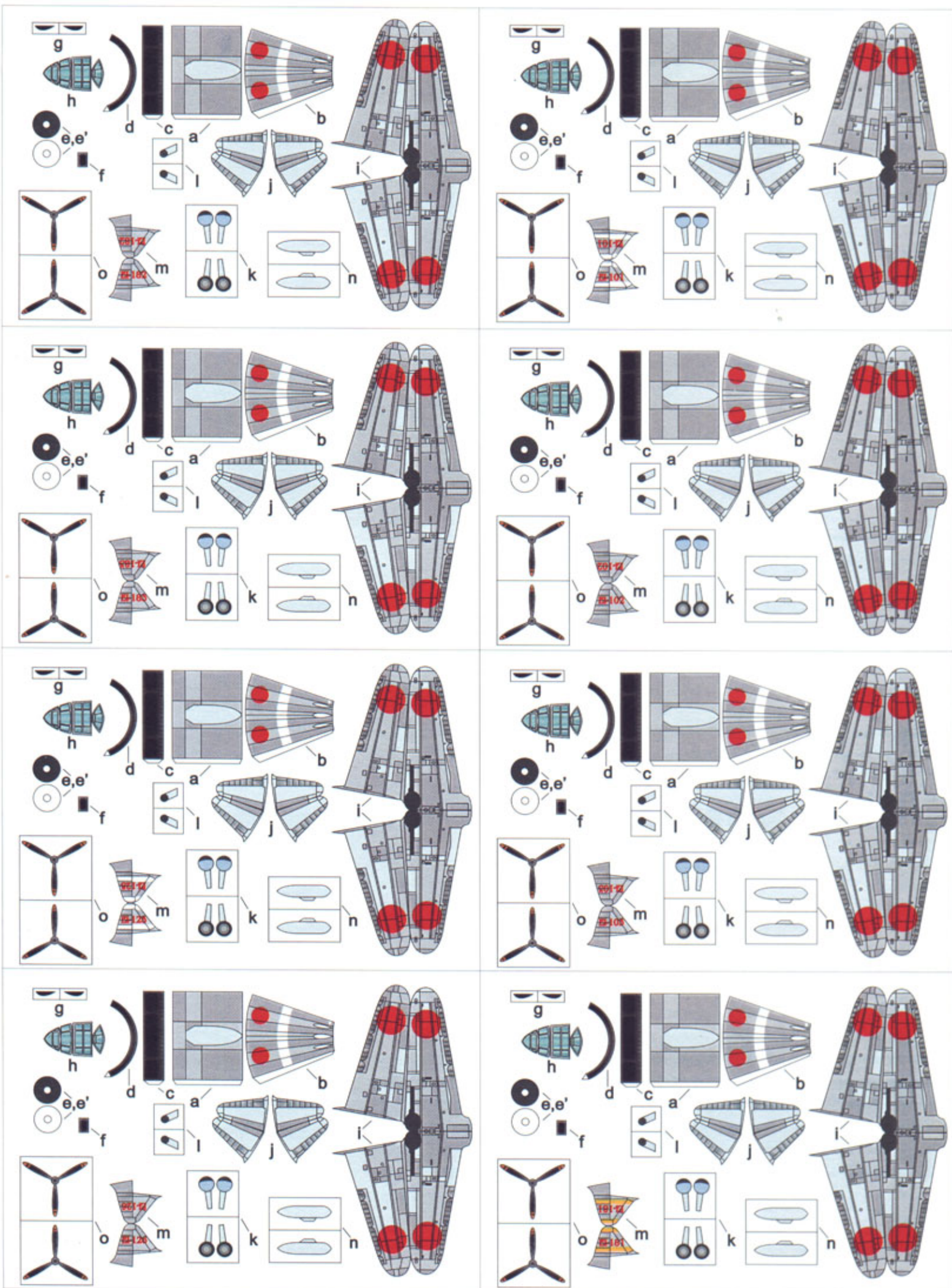

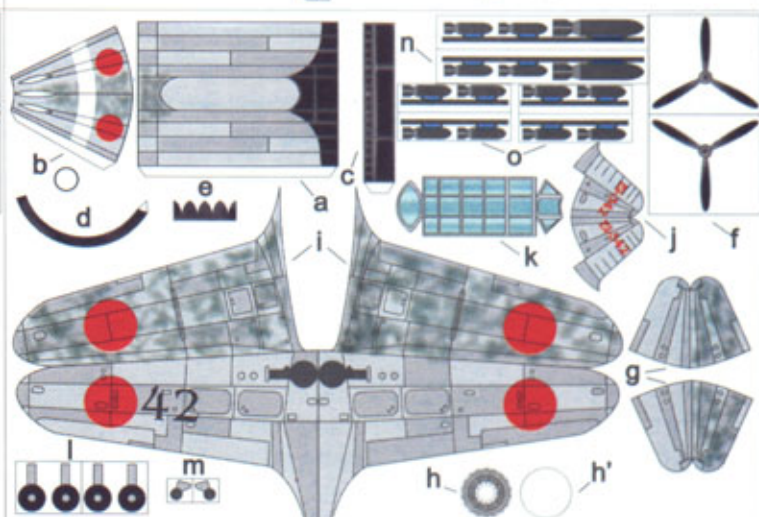
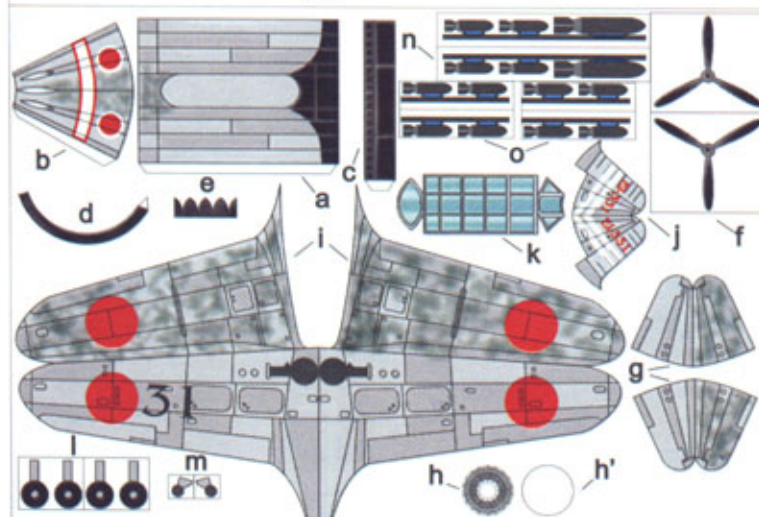
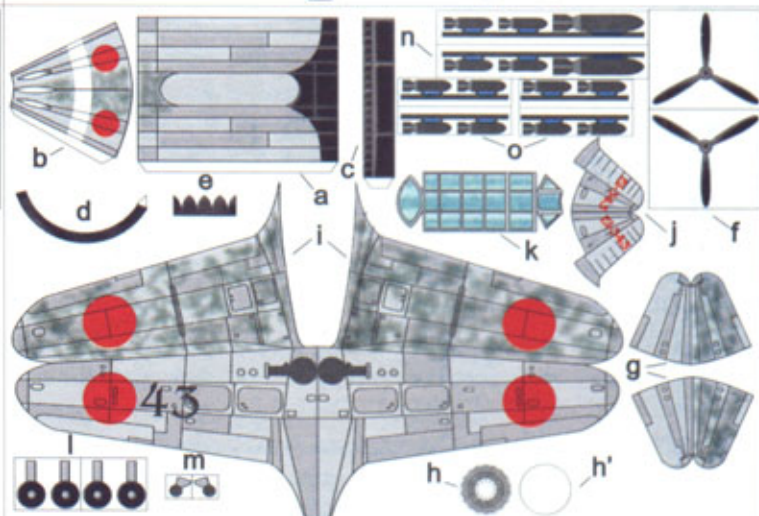
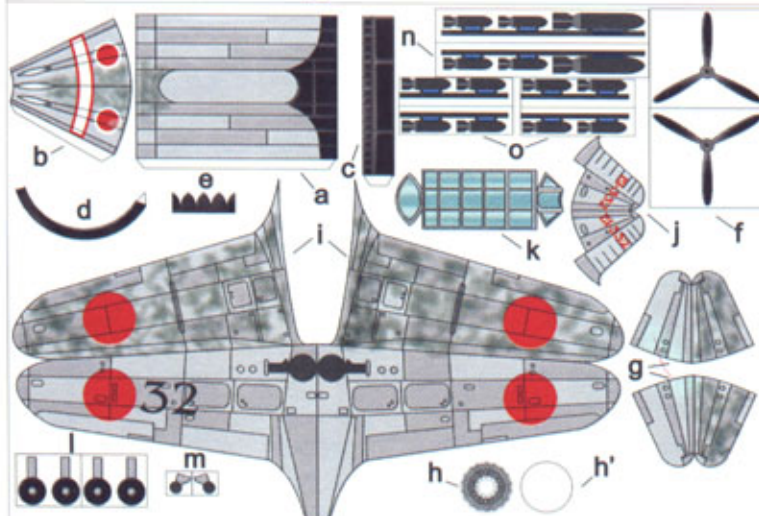
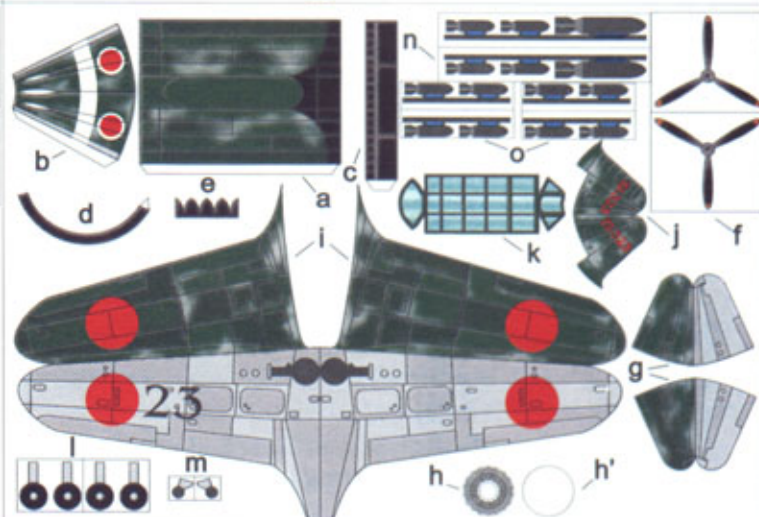
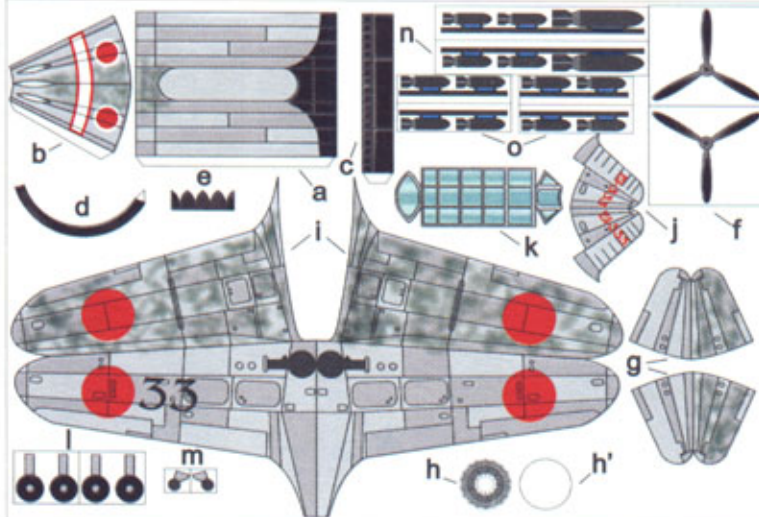
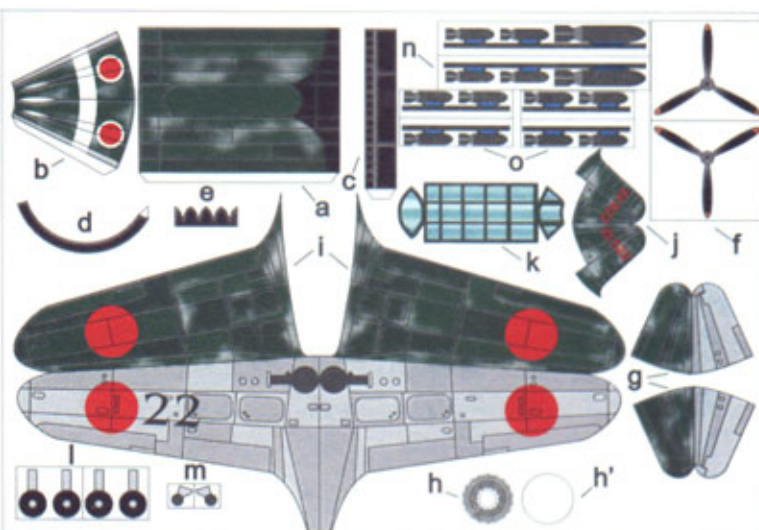
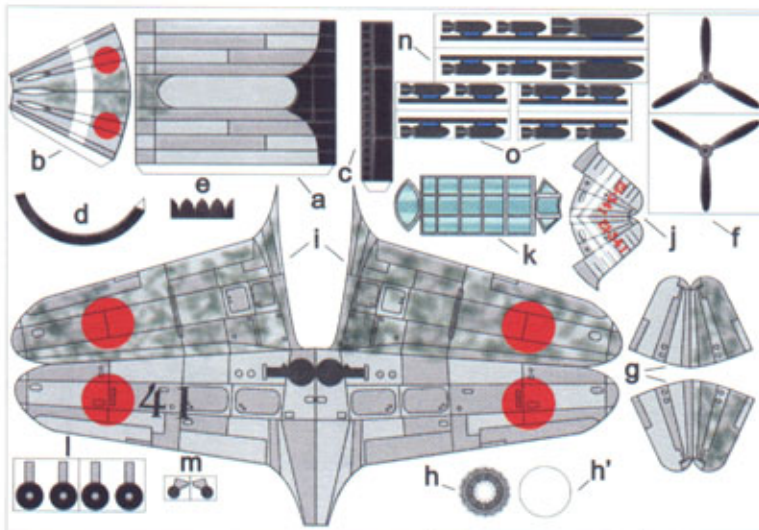
Kody flagowe i flagi
marynarki japońskiej :

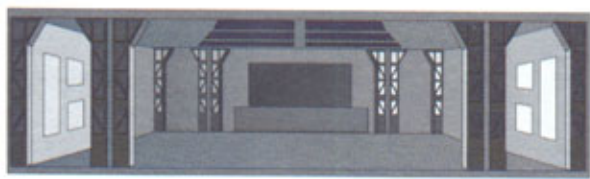
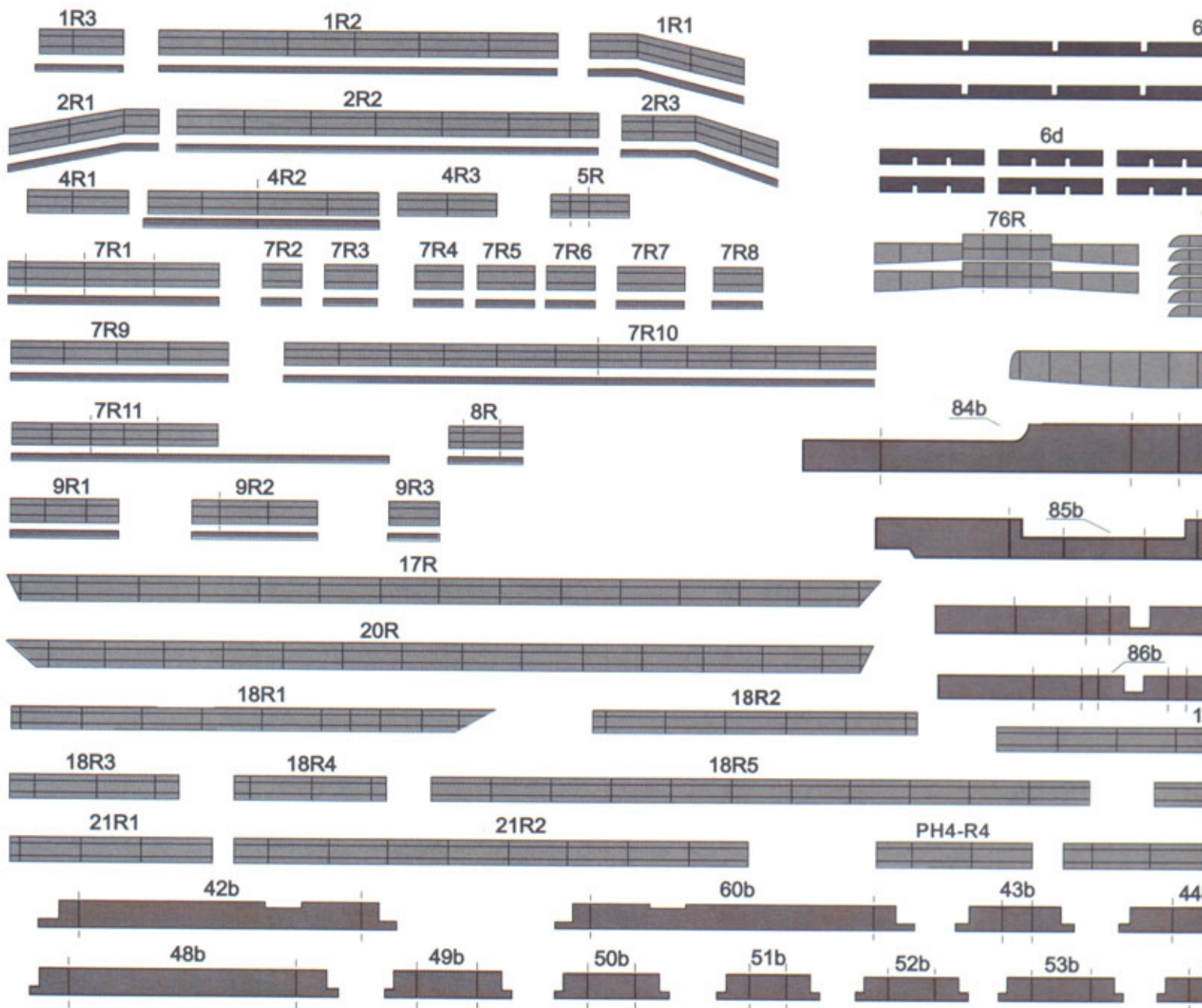

C

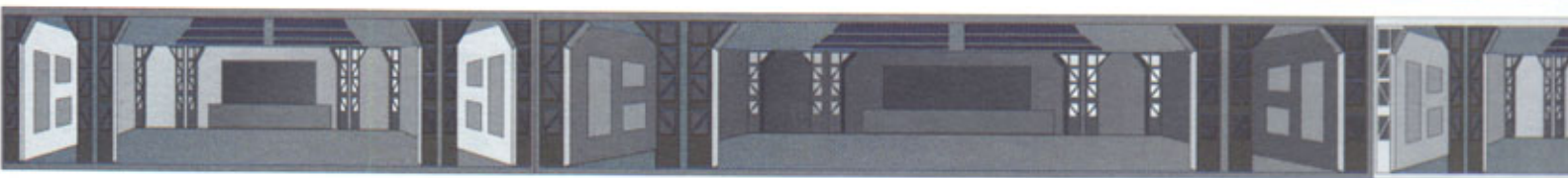

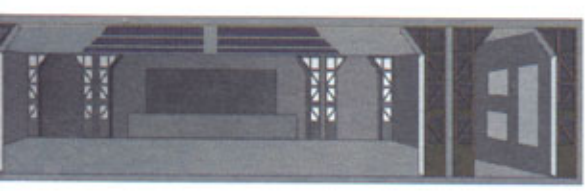
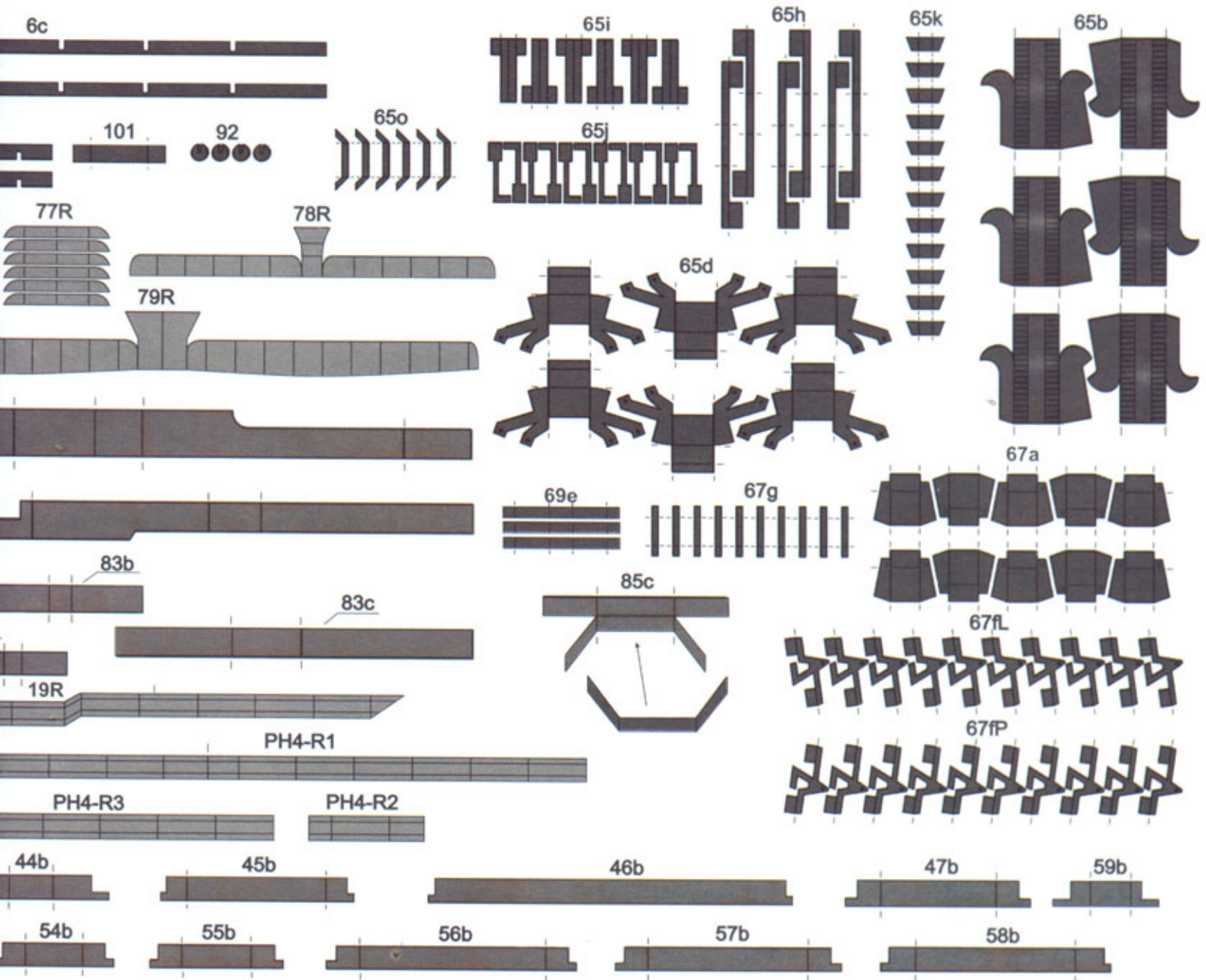

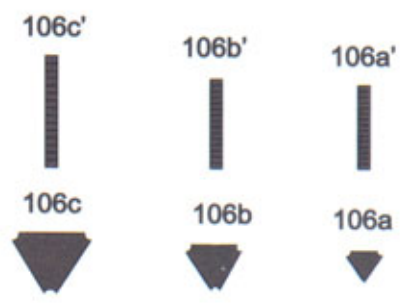
P16' (wewnątrz hangarów)
-podkleić kartonem

Reling na dziel
Reling na rufie

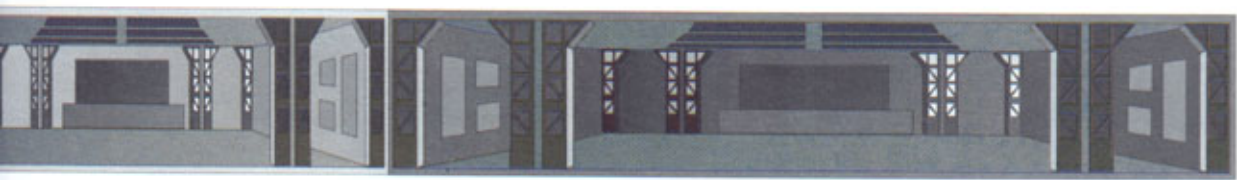

dziobie (od 1R3 do 2R1) - dł. 465 mm
 a rufie - dł. 380 mm

P15' (wewnątrz hangarów)
 -podkleić kartonem

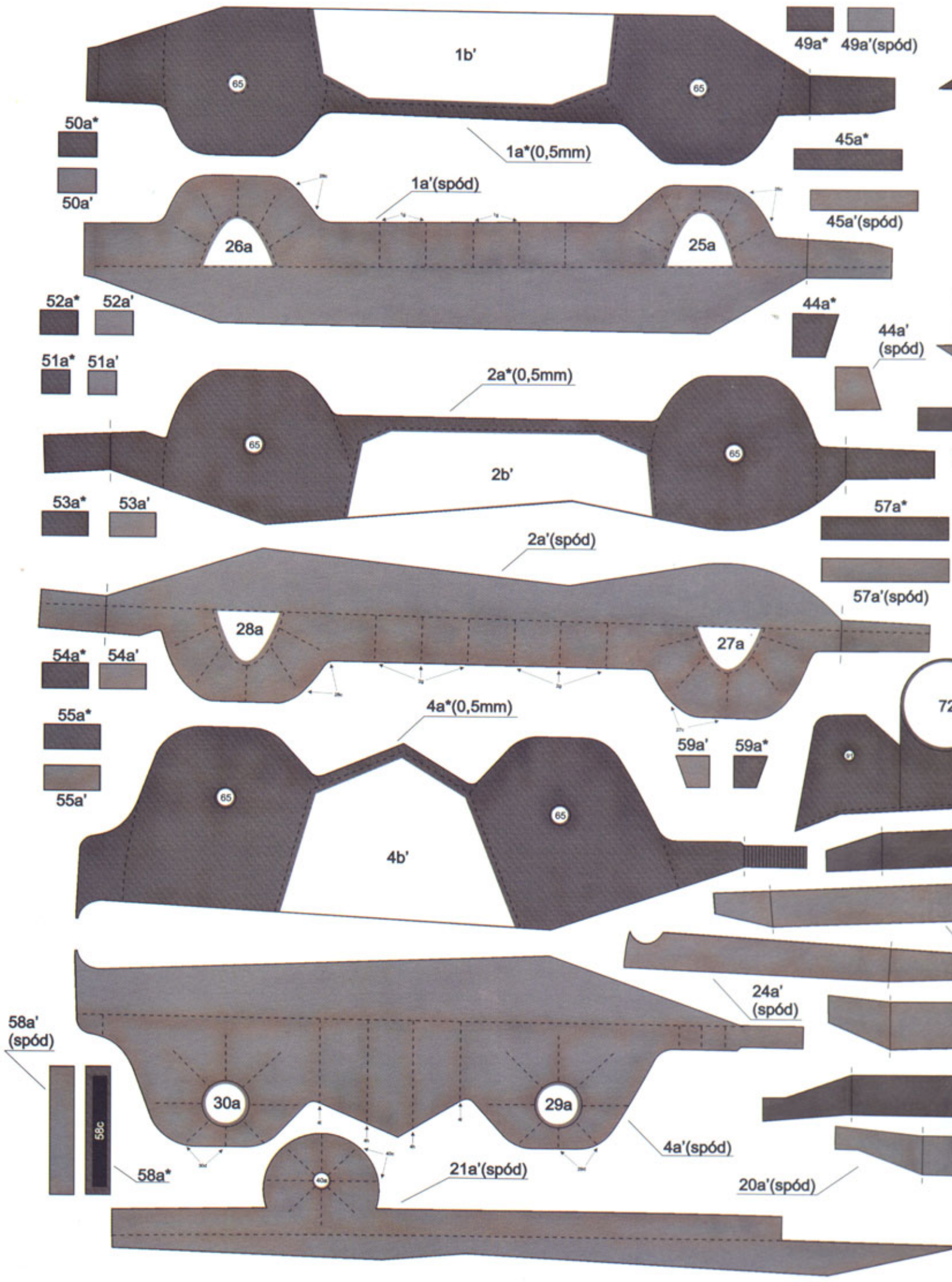
P14' (wewnątrz hangarów)
 -podkleić kartonem

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1b'

49a* 49a'(spód)

50a*
50a'

45a*
45a'(spód)

1a*(0,5mm)

1a'(spód)

65

65

26a

25a

52a* 52a'
51a* 51a'

44a*
44a'(spód)

2a*(0,5mm)

2b'

65

65

53a* 53a'

57a*
57a'(spód)

2a'(spód)

28a

27a

54a* 54a'
55a*
55a'

4a*(0,5mm)

59a* 59a'

72

4b'

65

65

58a' (spód)

24a' (spód)

58c

58a*

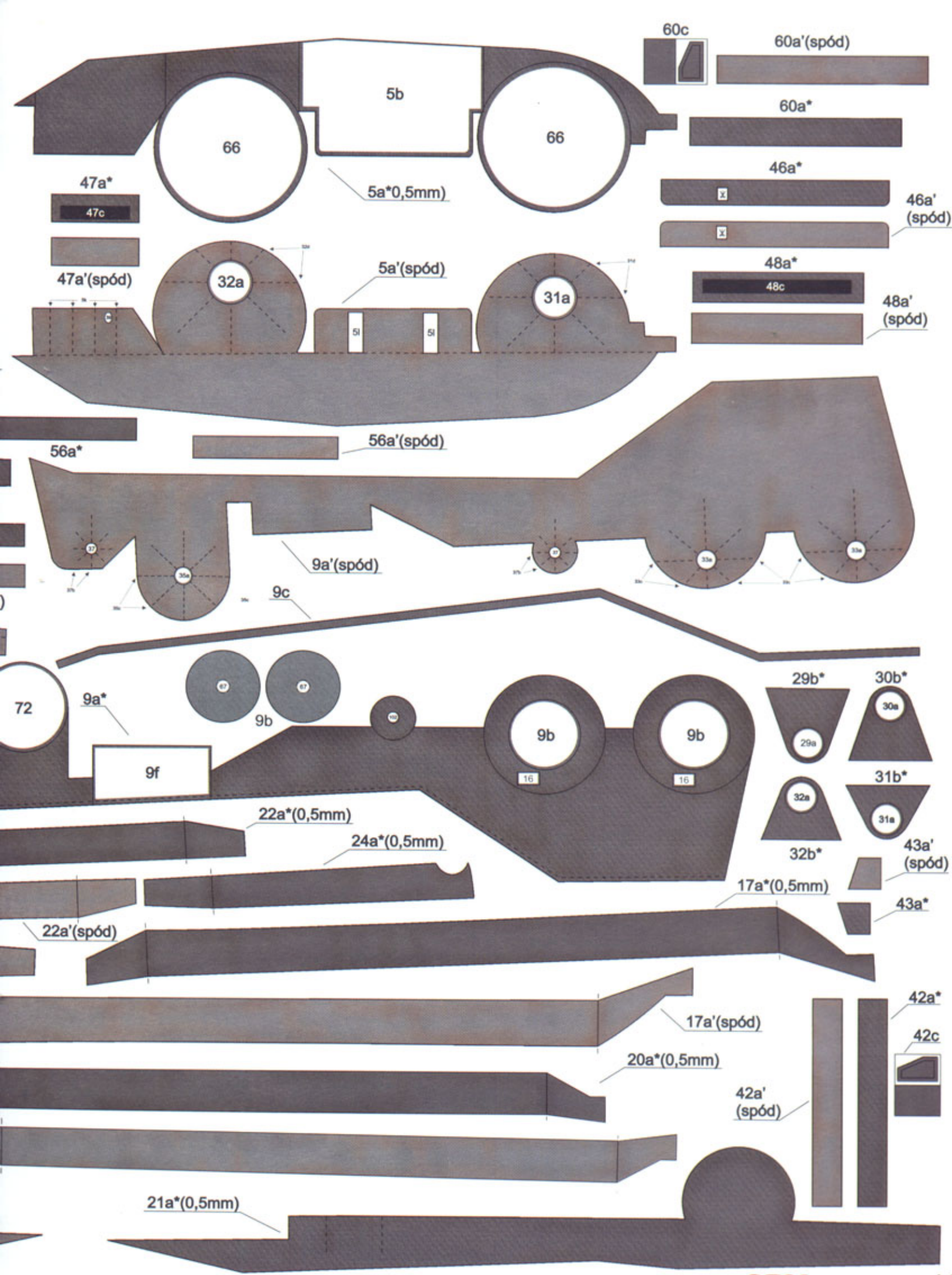
30a

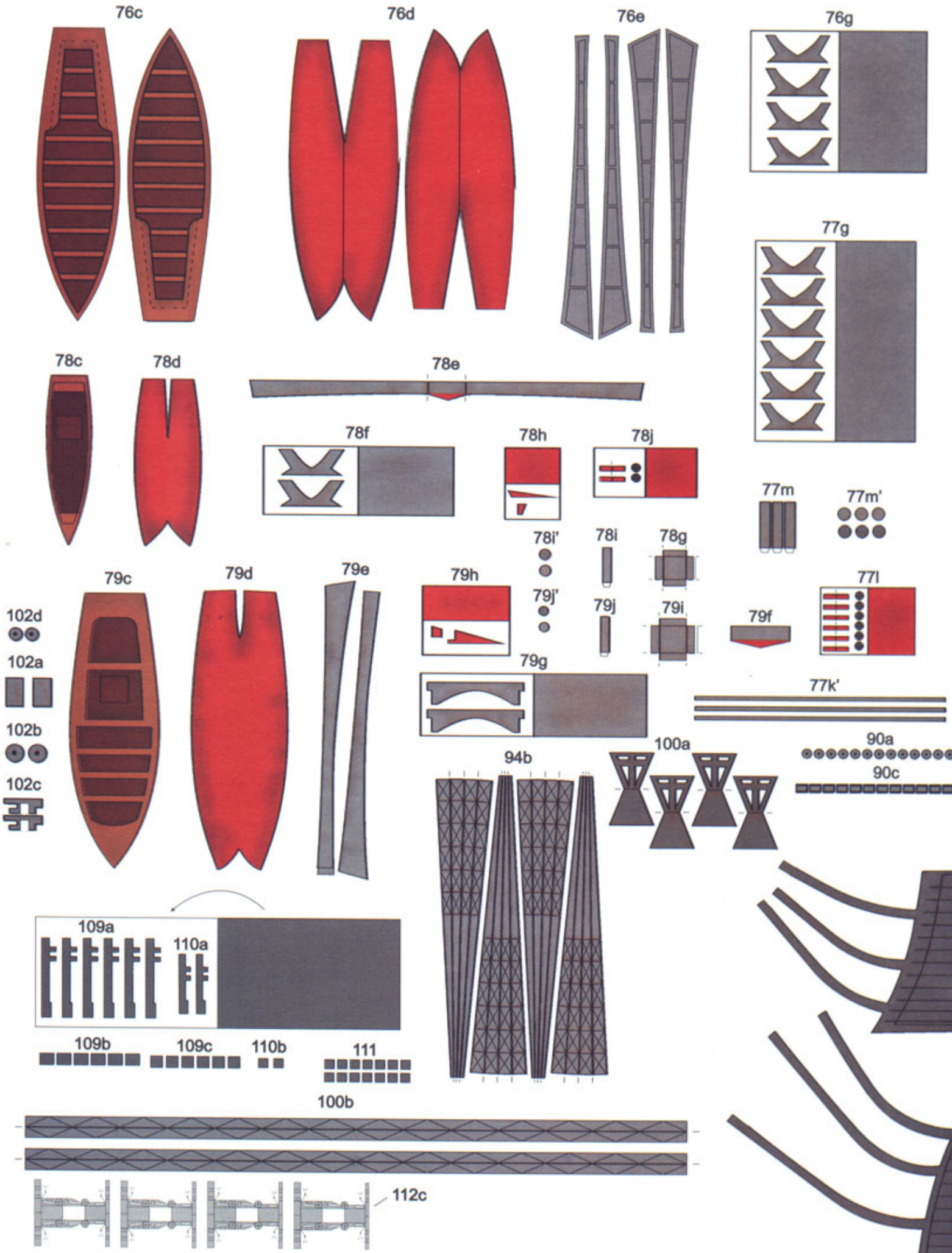
29a

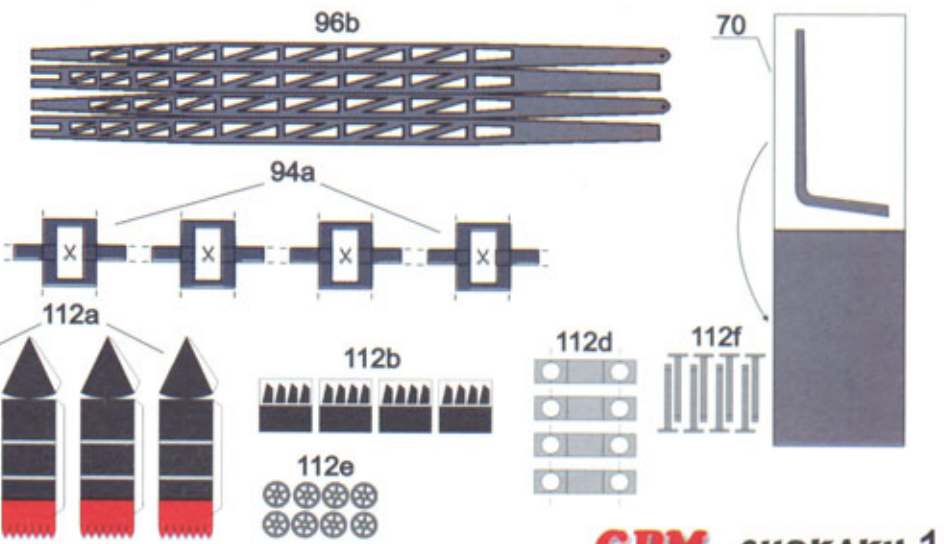
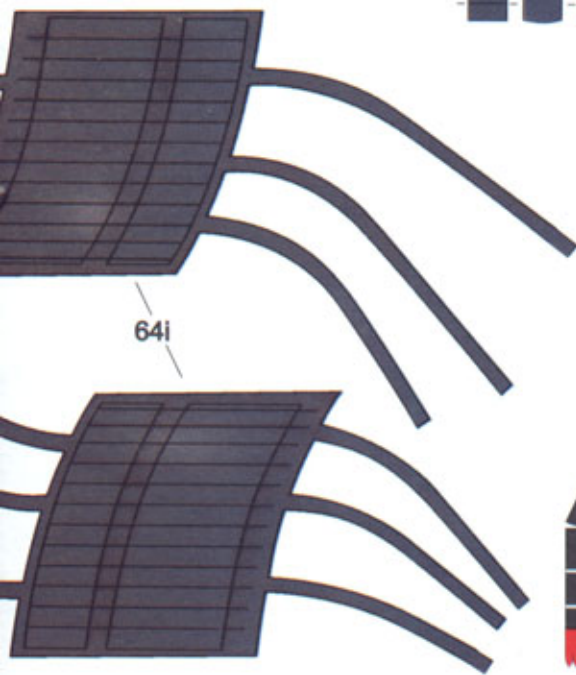
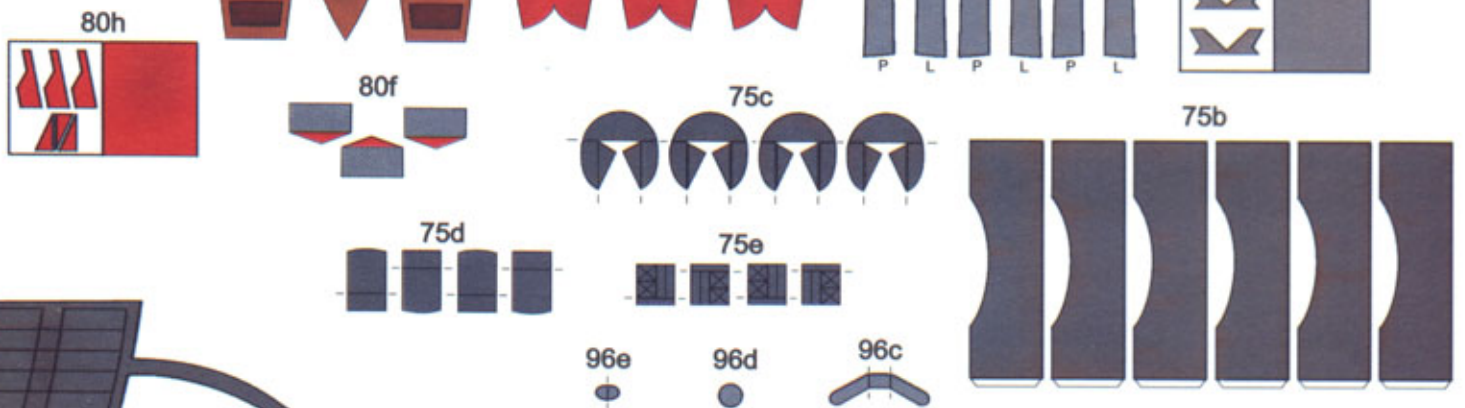
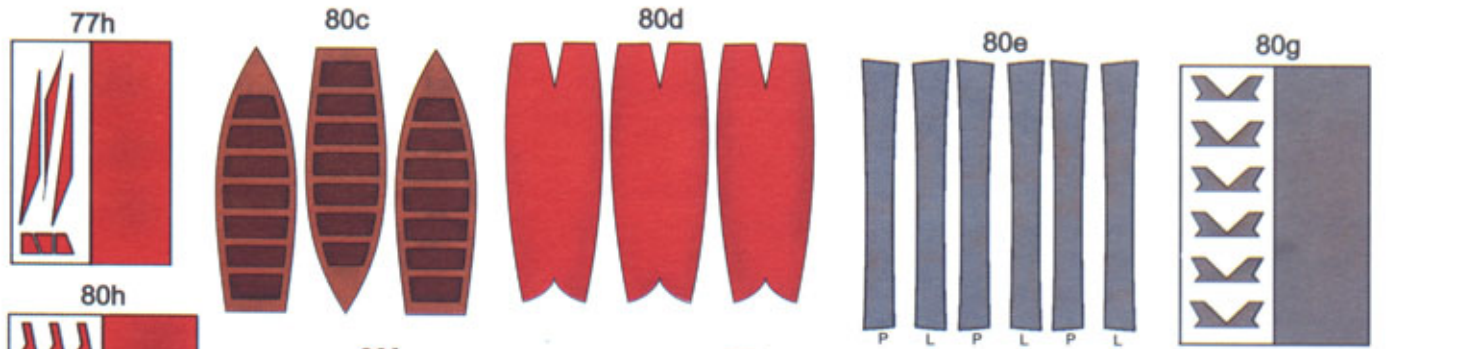
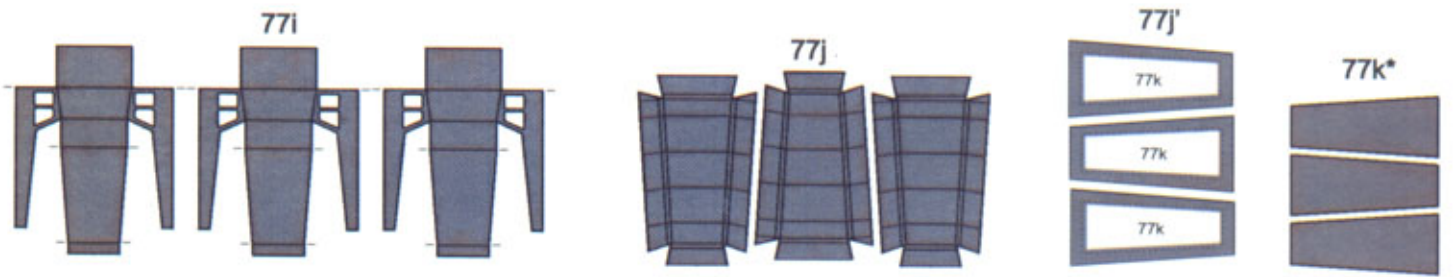
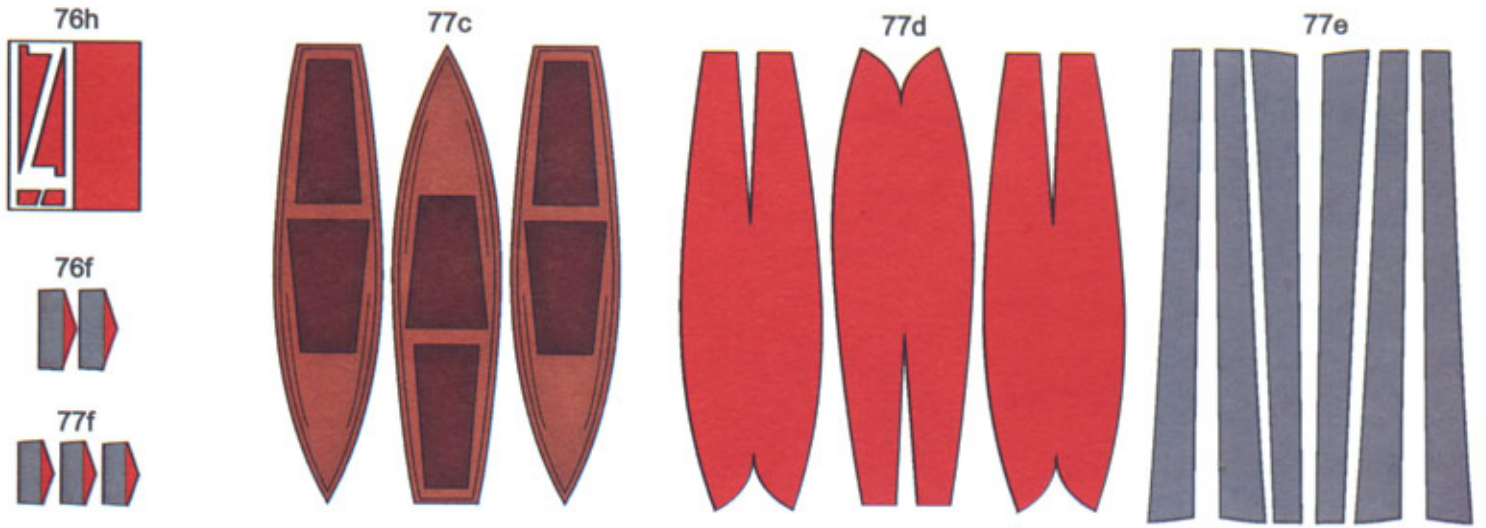
21a'(spód)

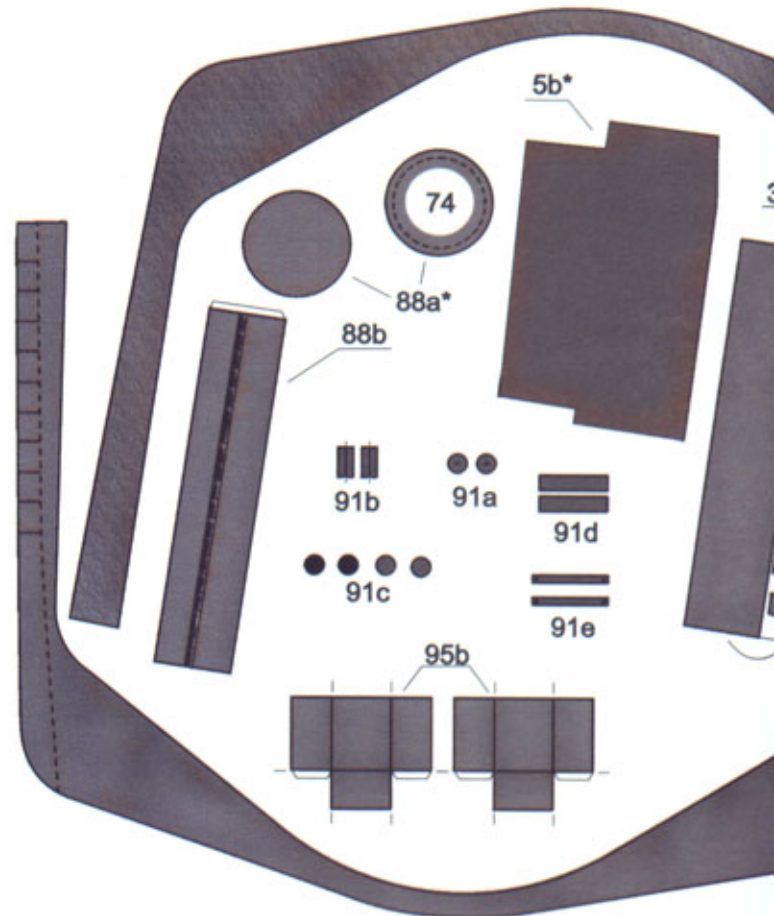
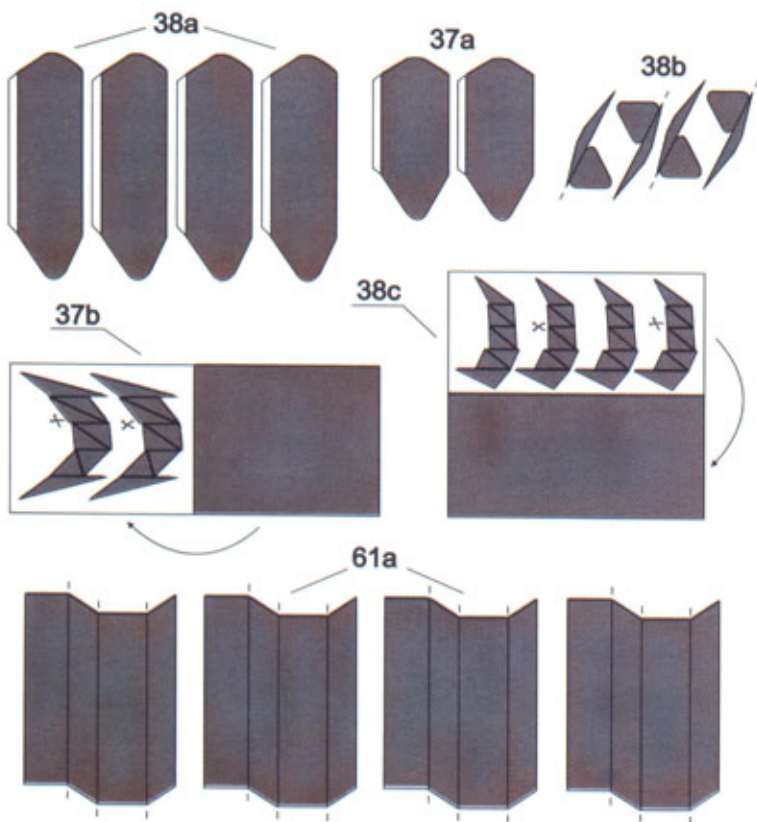
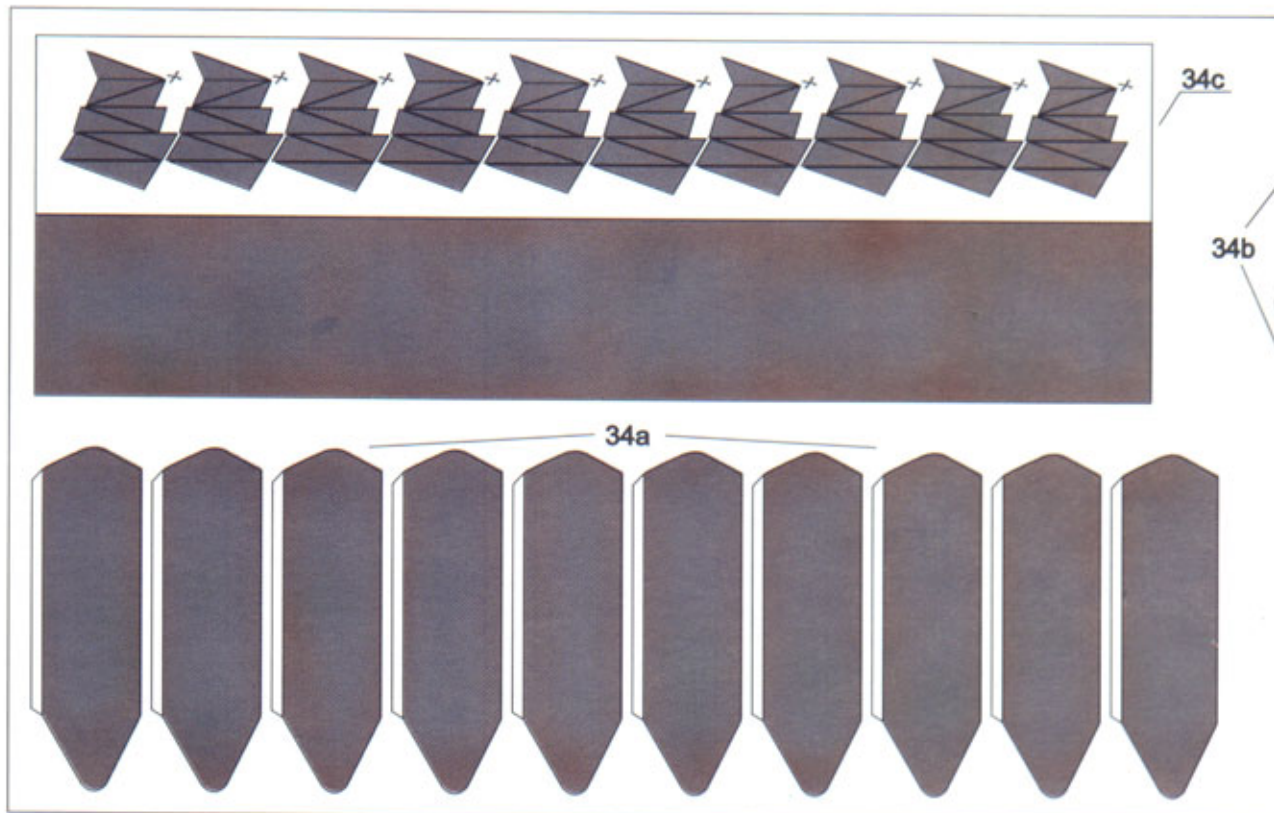
4a'(spód)

20a'(spód)

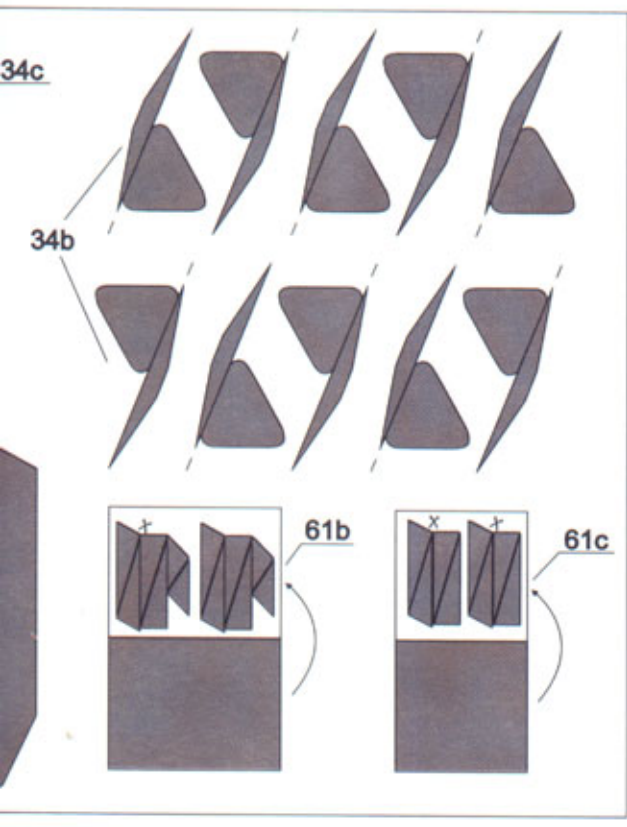

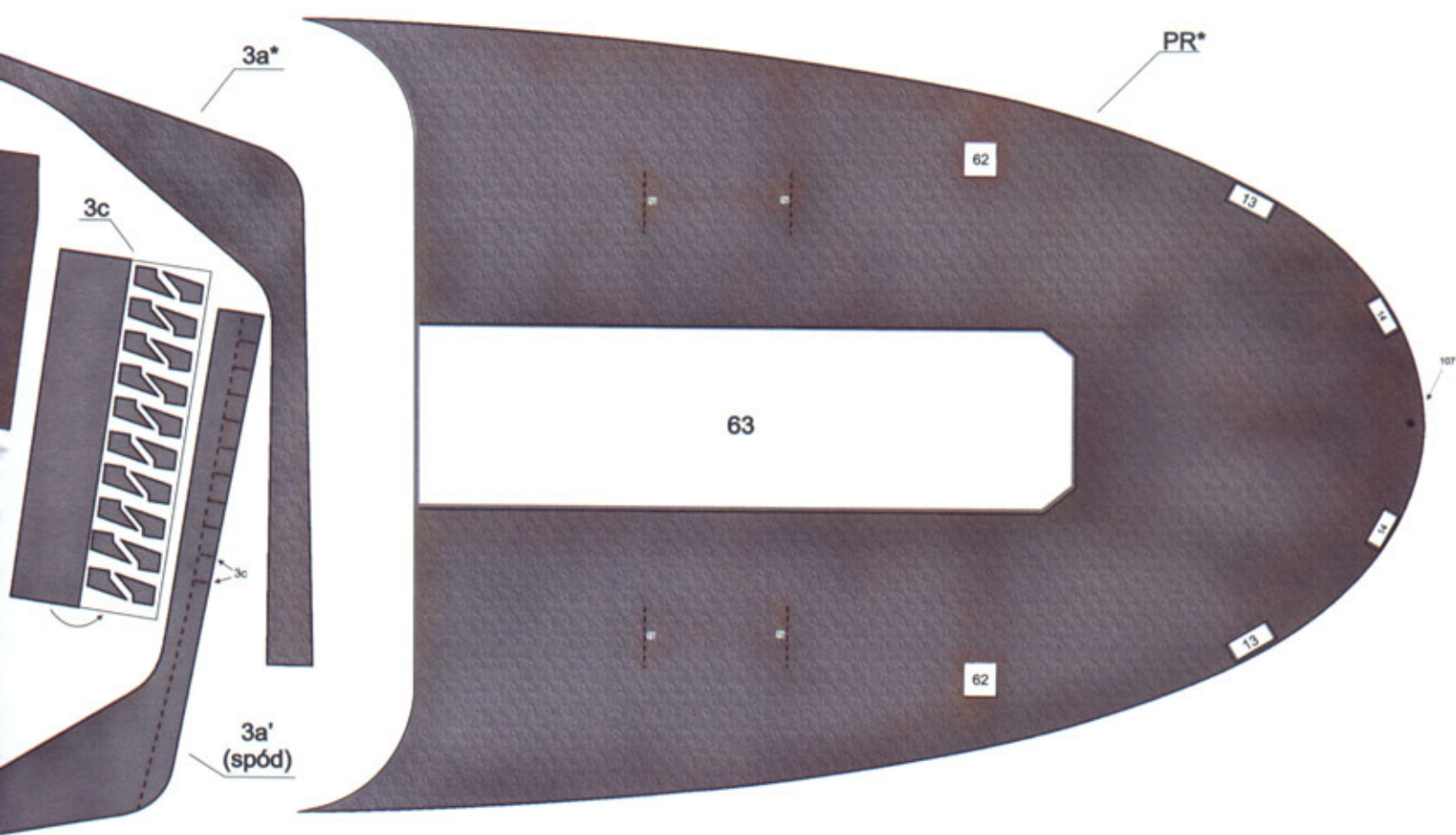

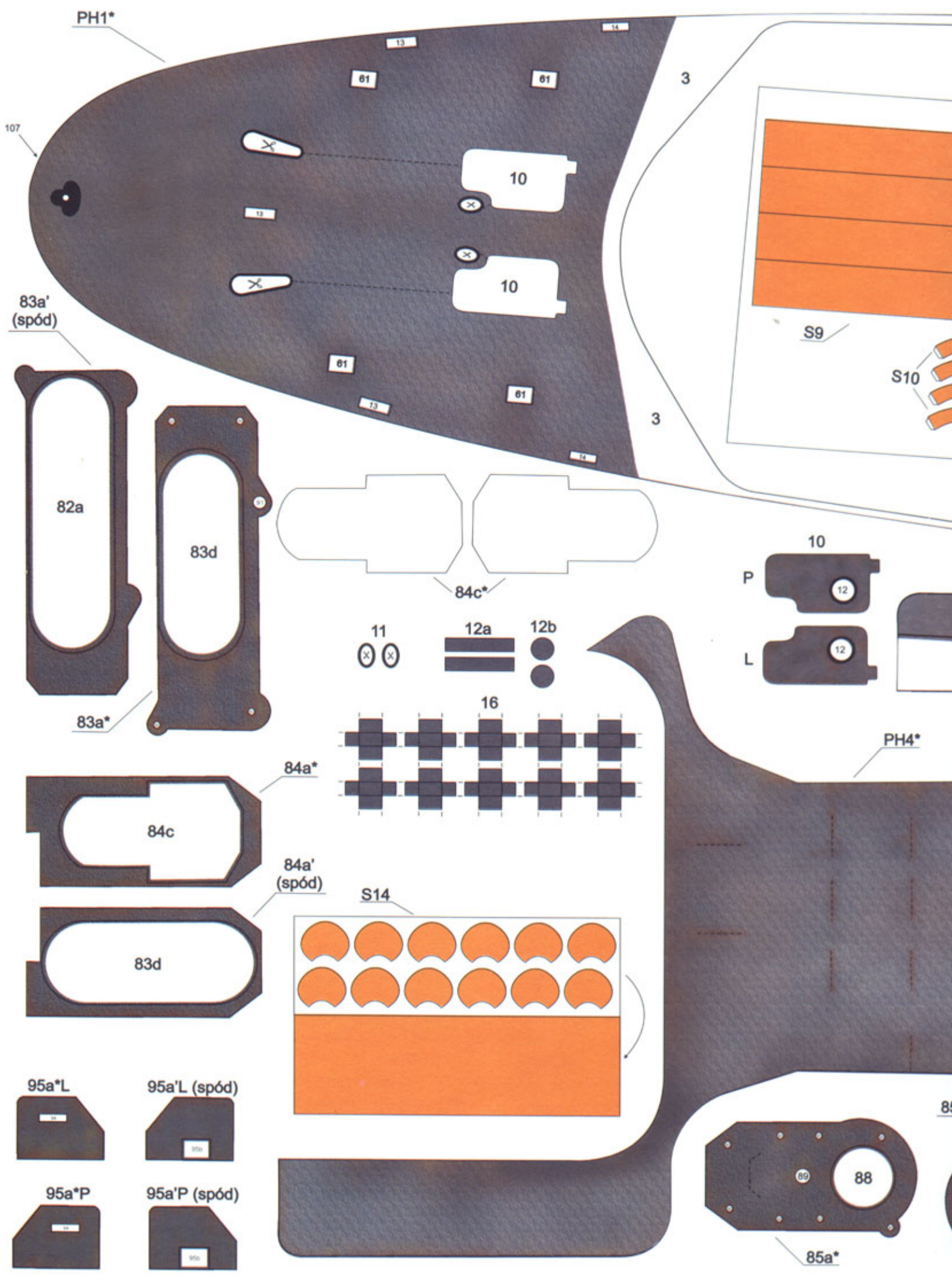

PH3*

4

PH1*

107

83a'
(spód)

82a

83d

84c*

11

12a

12b

16

83a*

84a*

84c

84a'
(spód)

83d

S14

95a*L

95a*L (spód)

95a*P

95a*P (spód)

PH4*

85a*

85

89

88

S9

S10

3

3

61

61

61

61

13

13

14

10

10

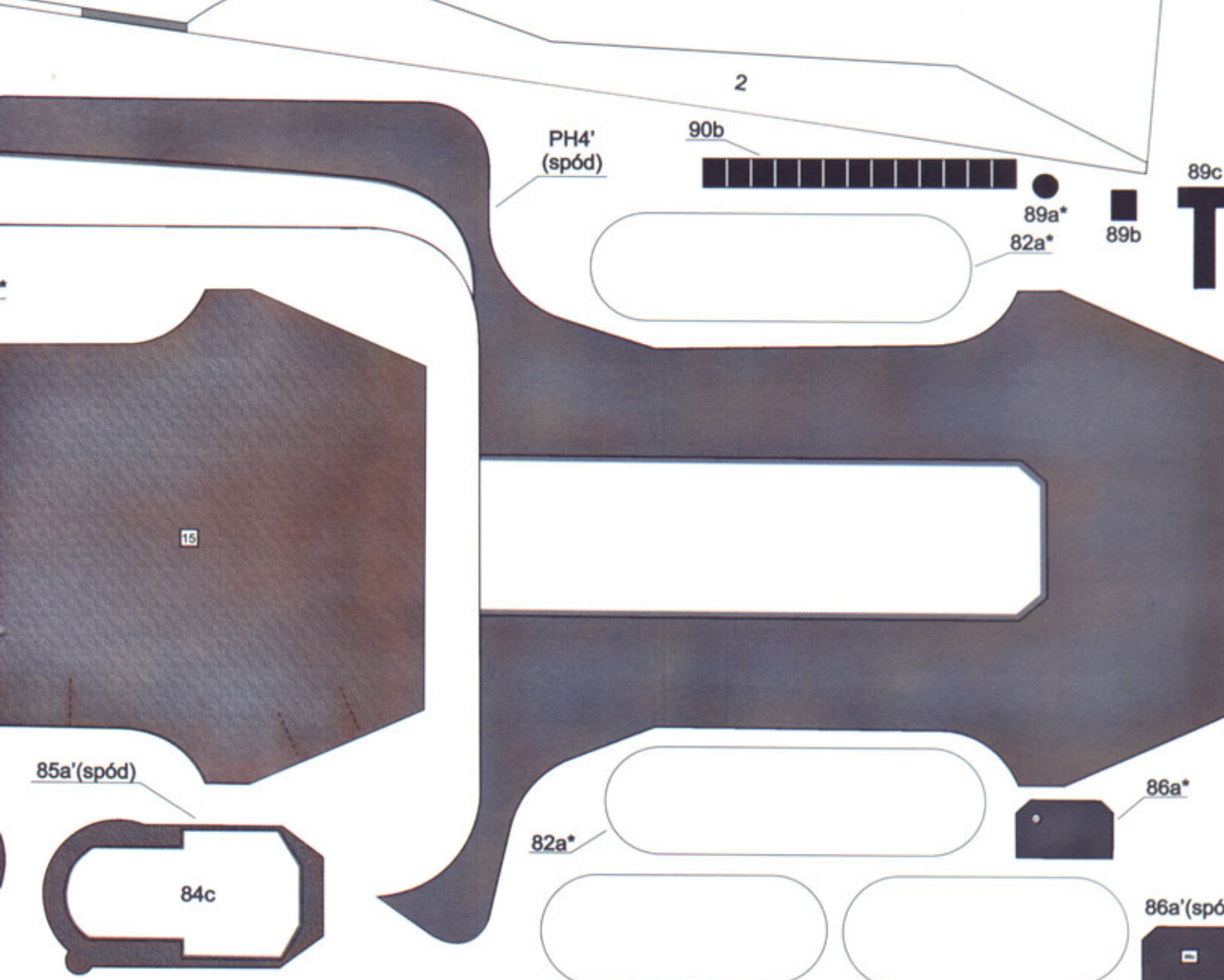
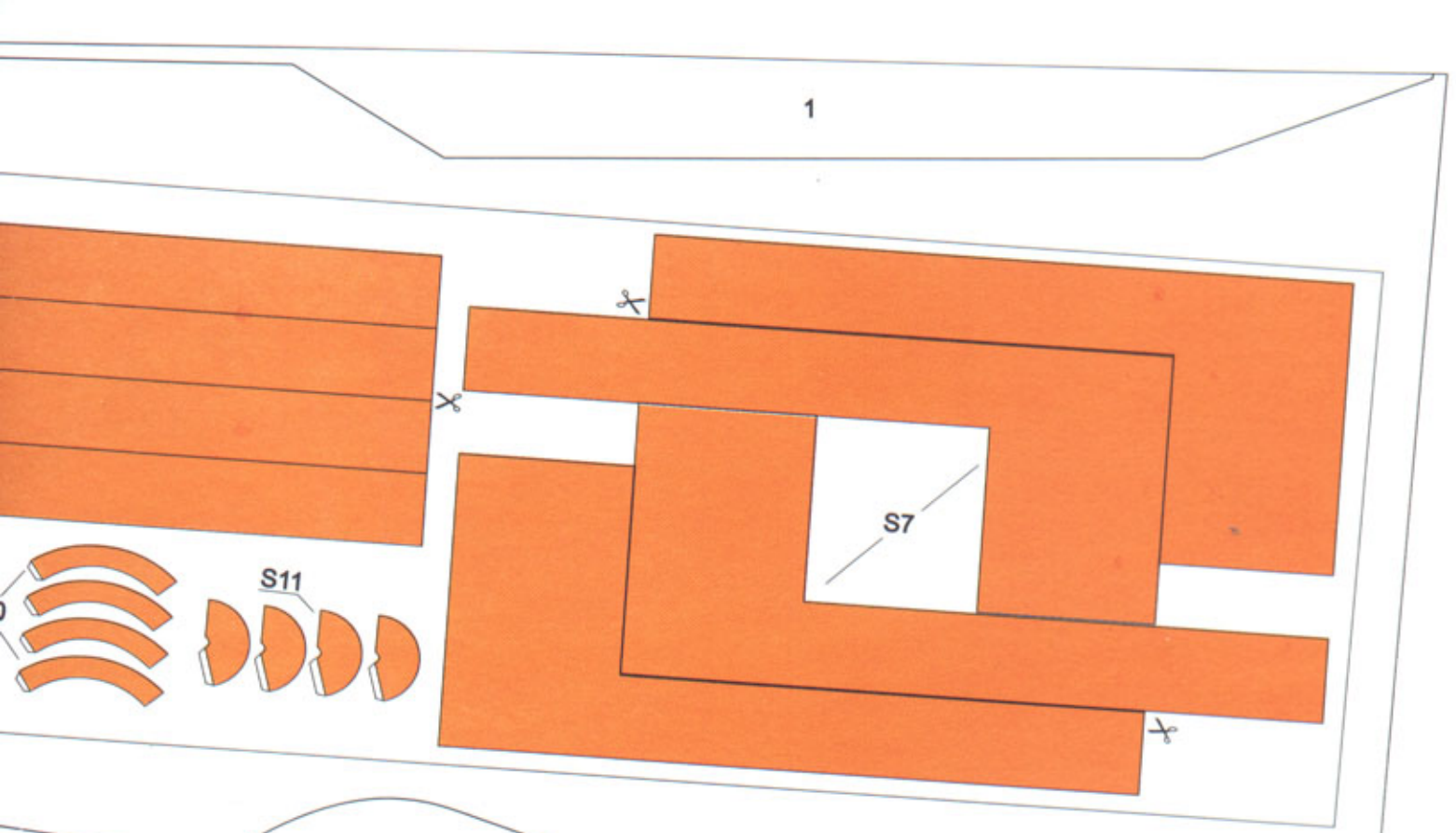
10

P

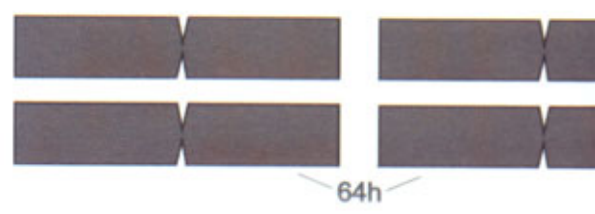
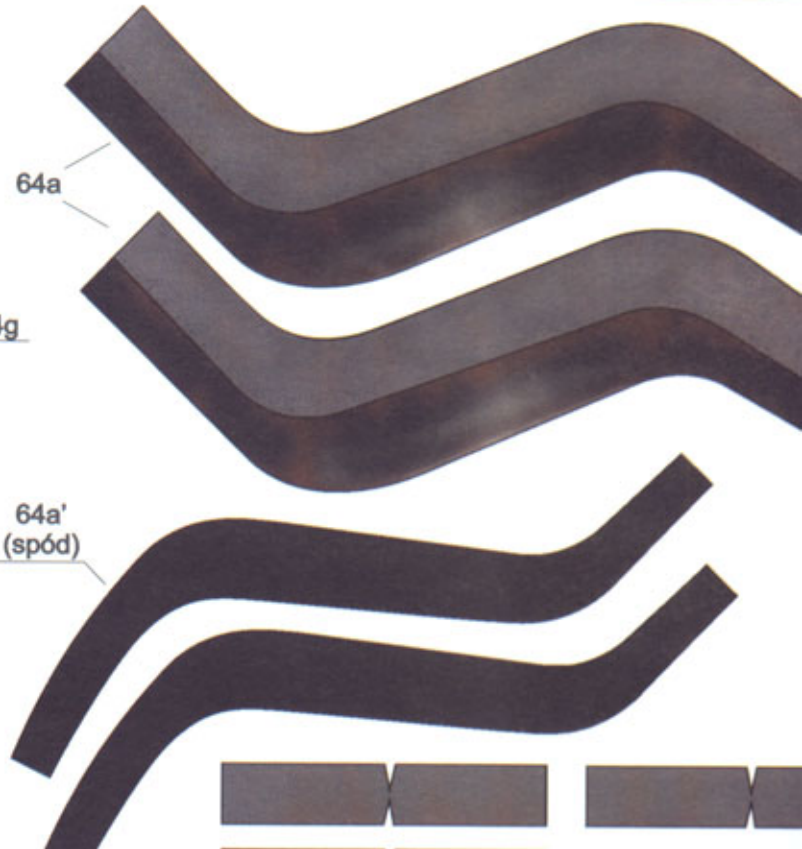
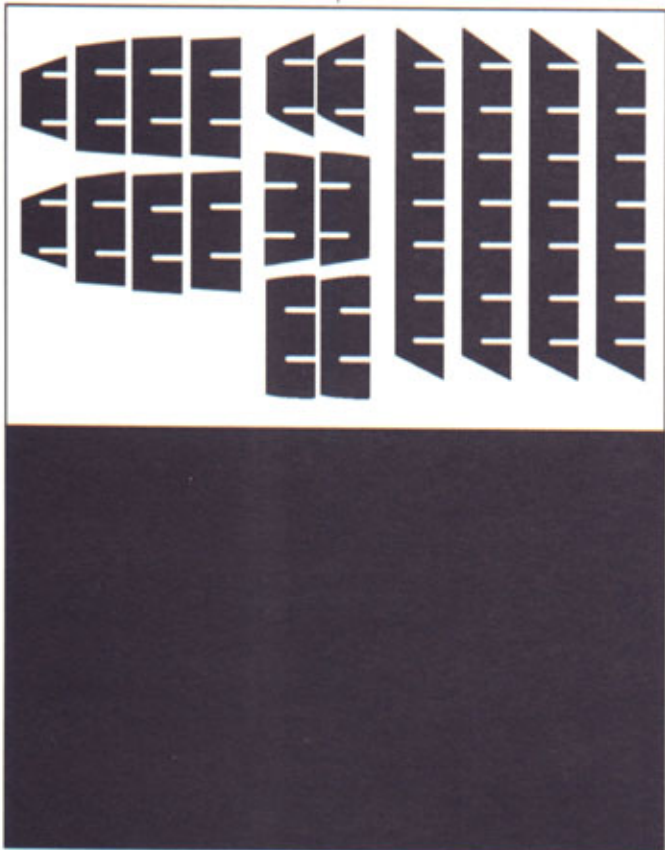
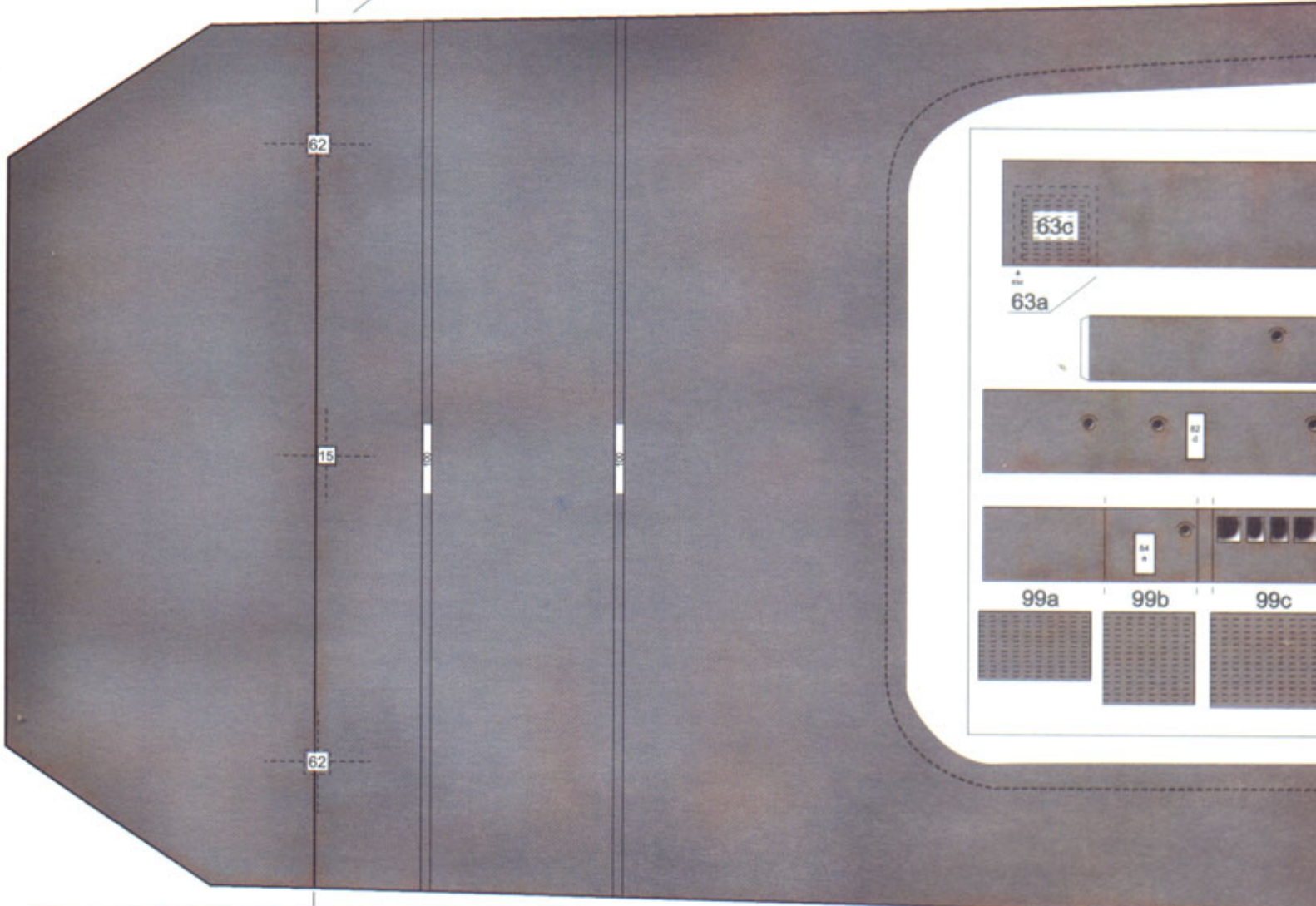
12

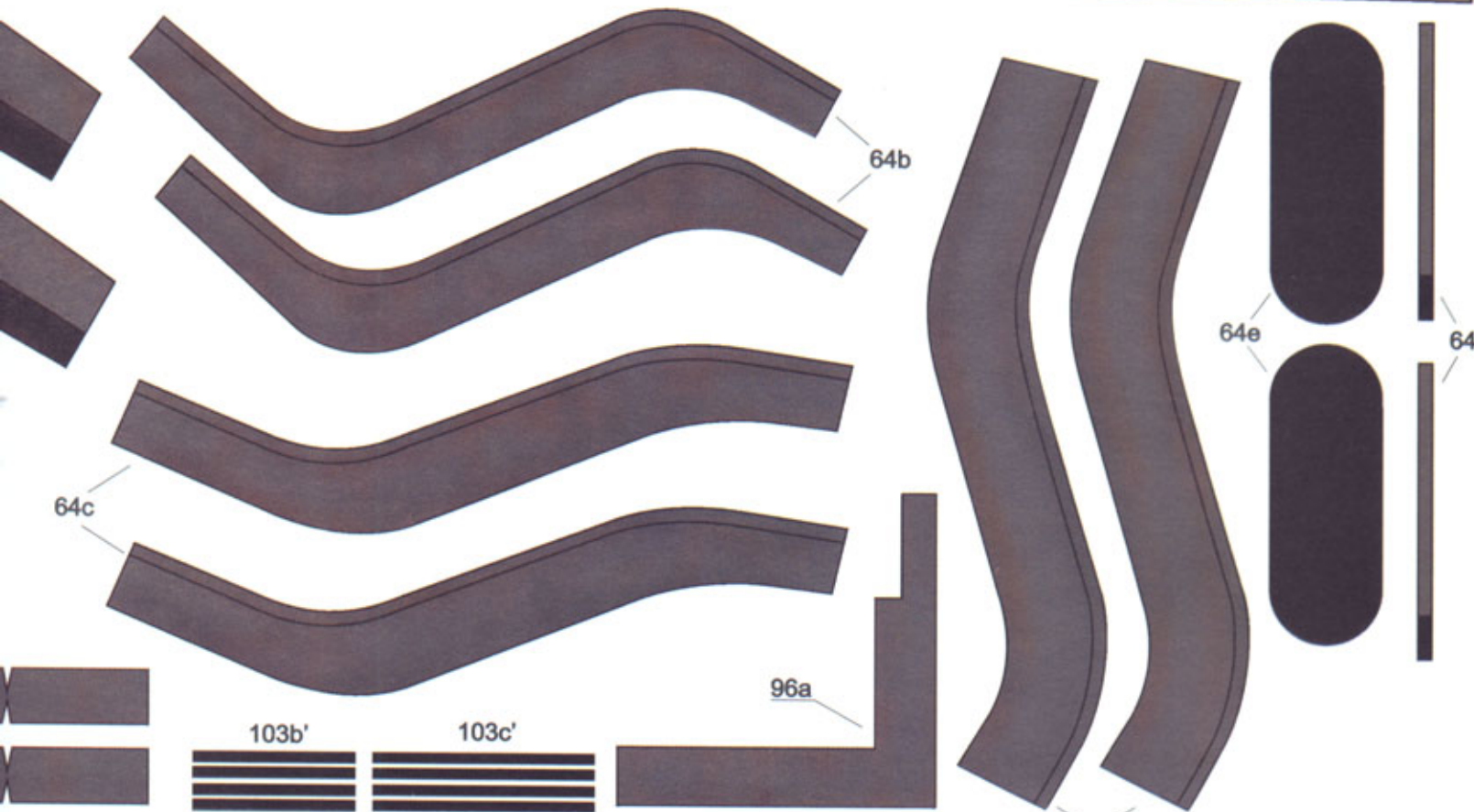
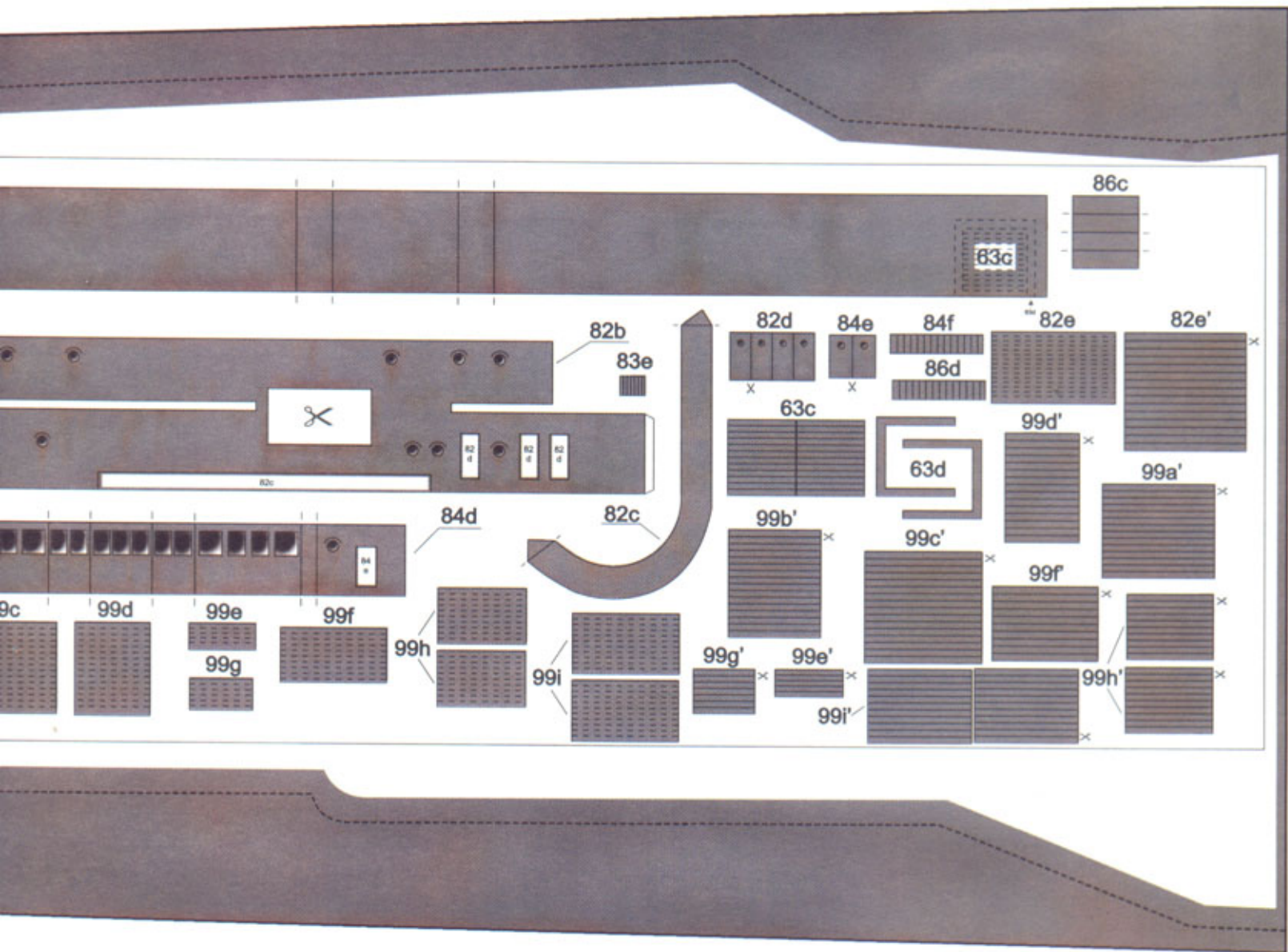
L

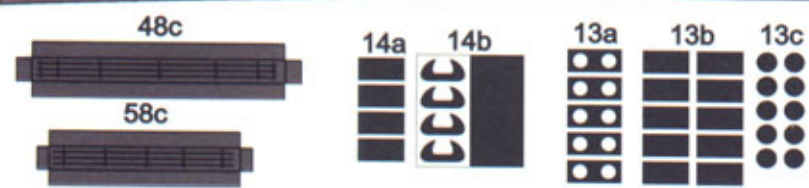
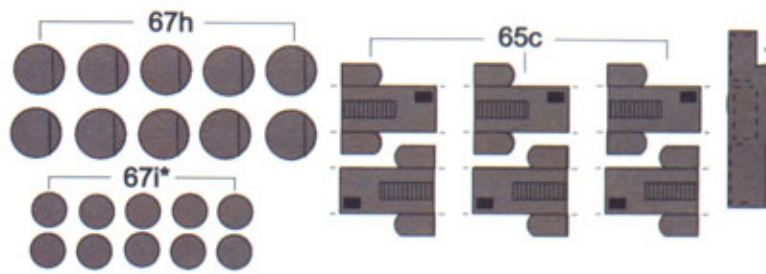
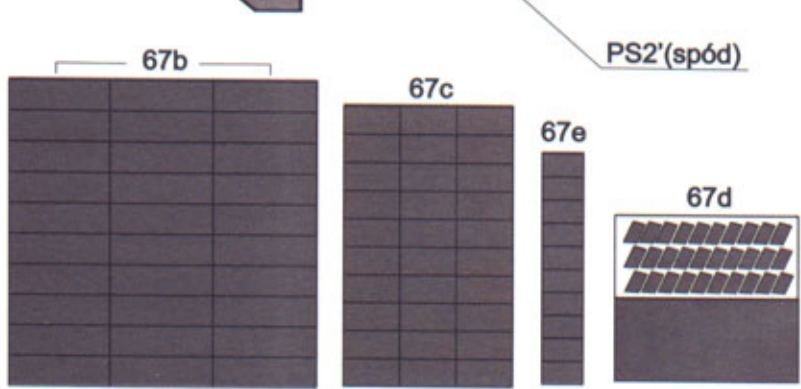
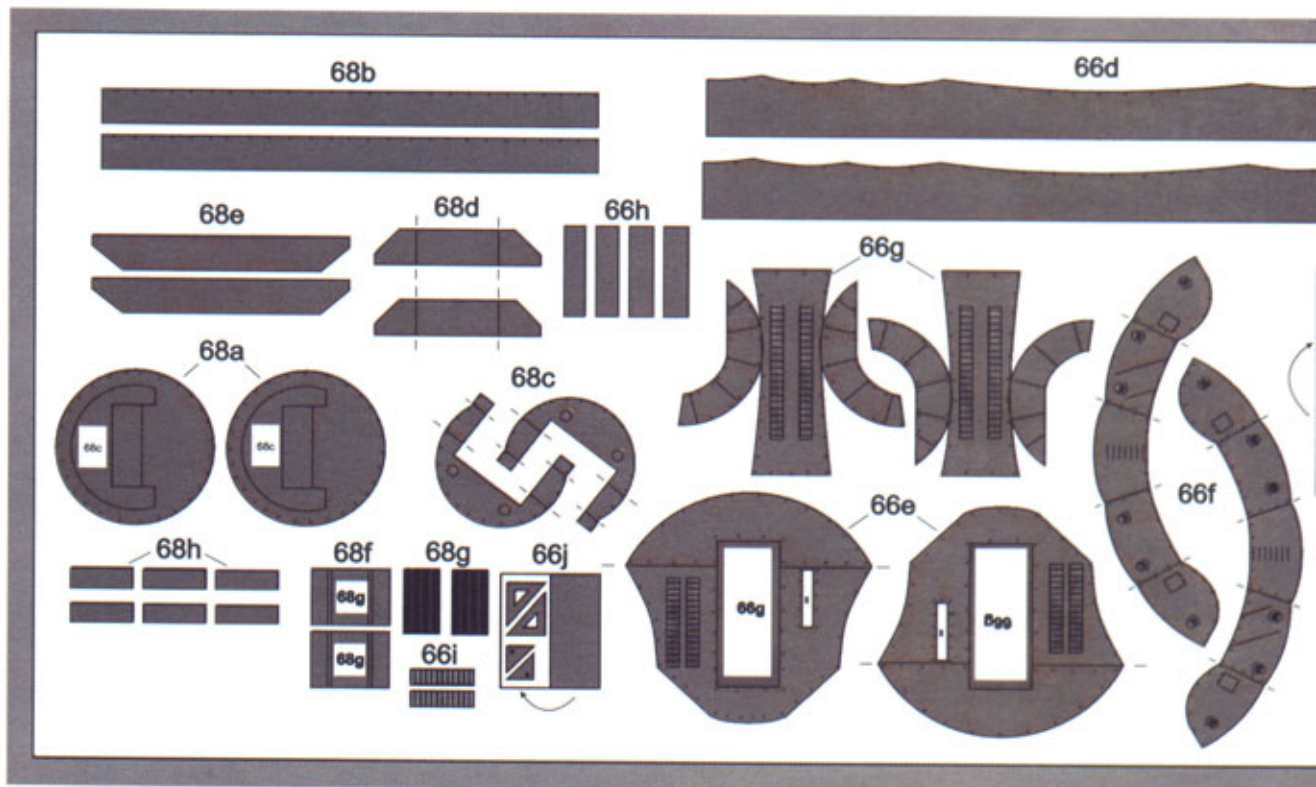
12

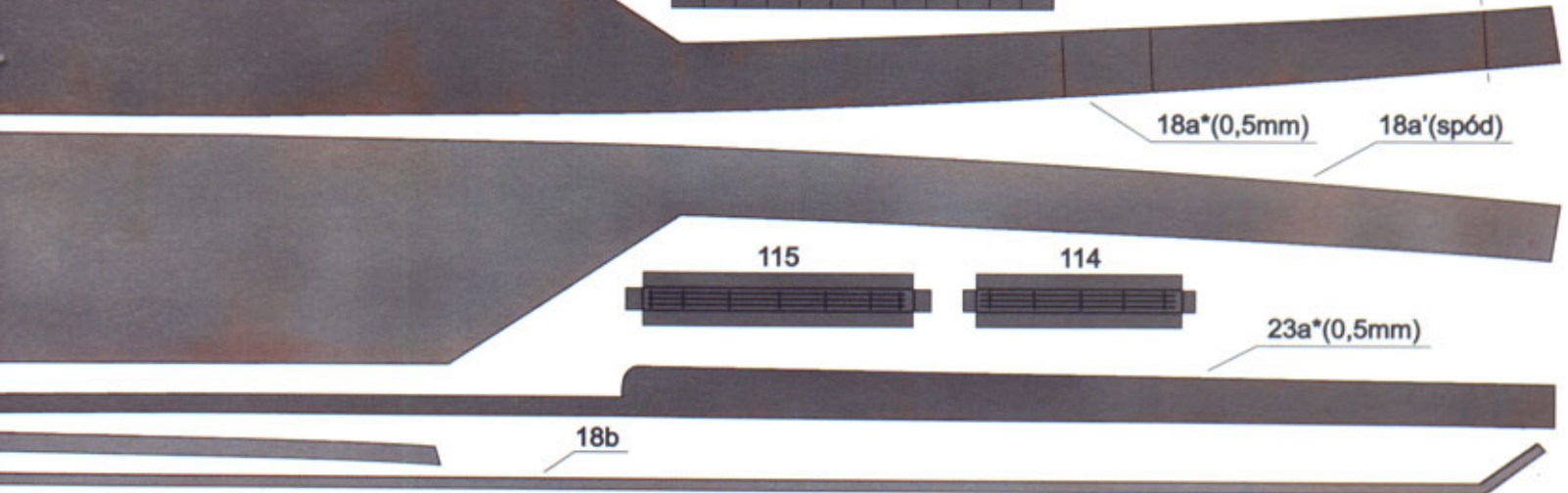
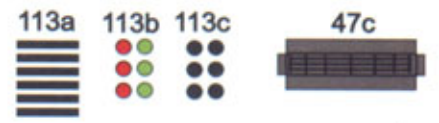
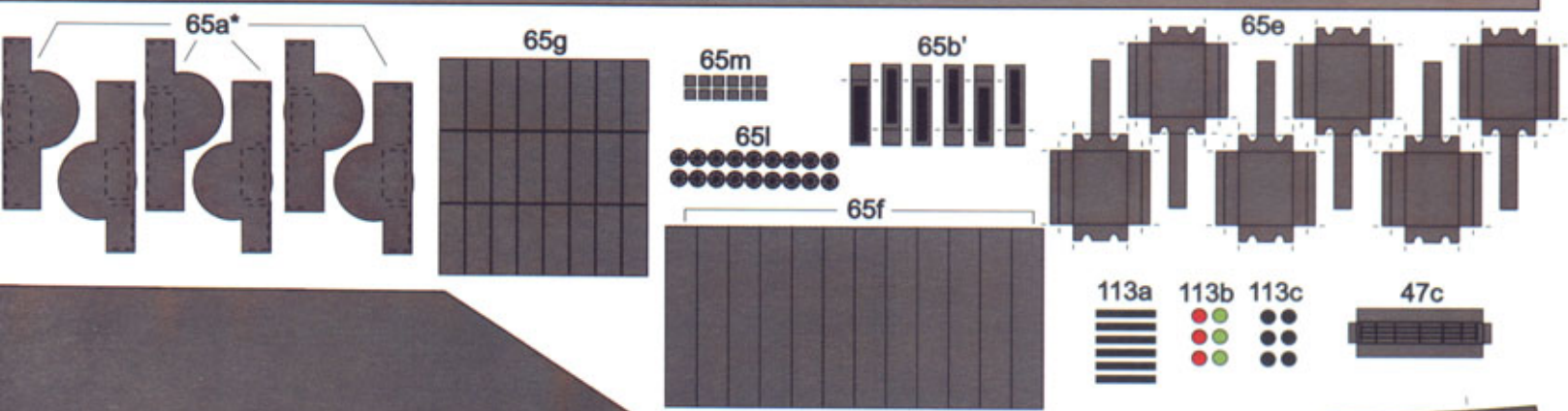
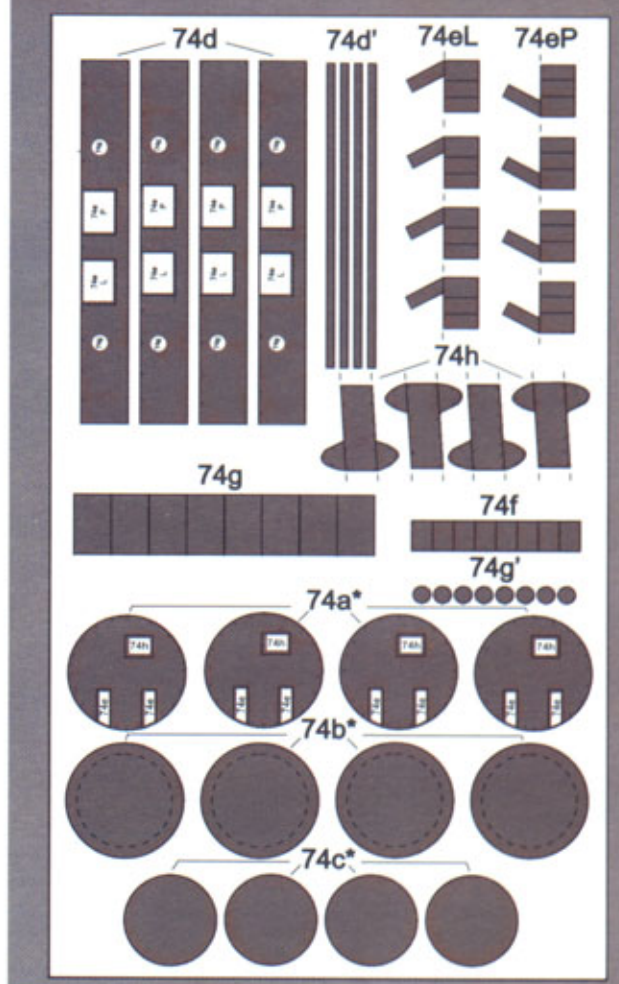
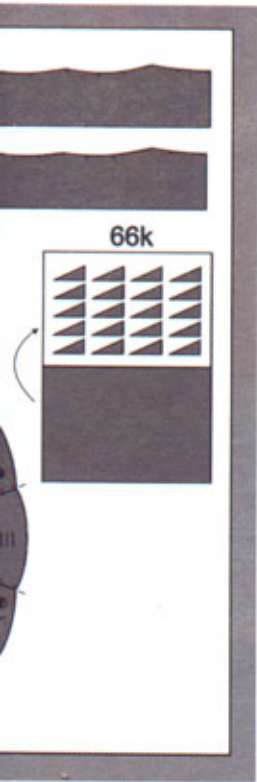
Ps3'

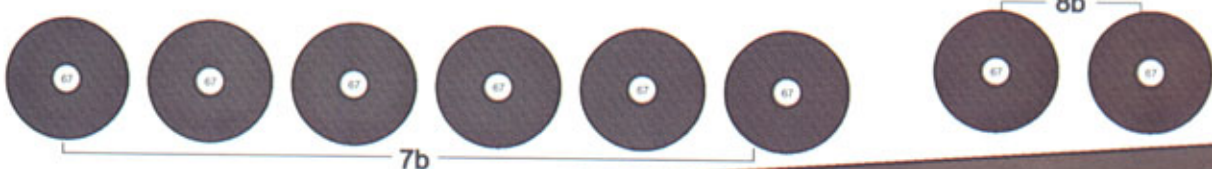

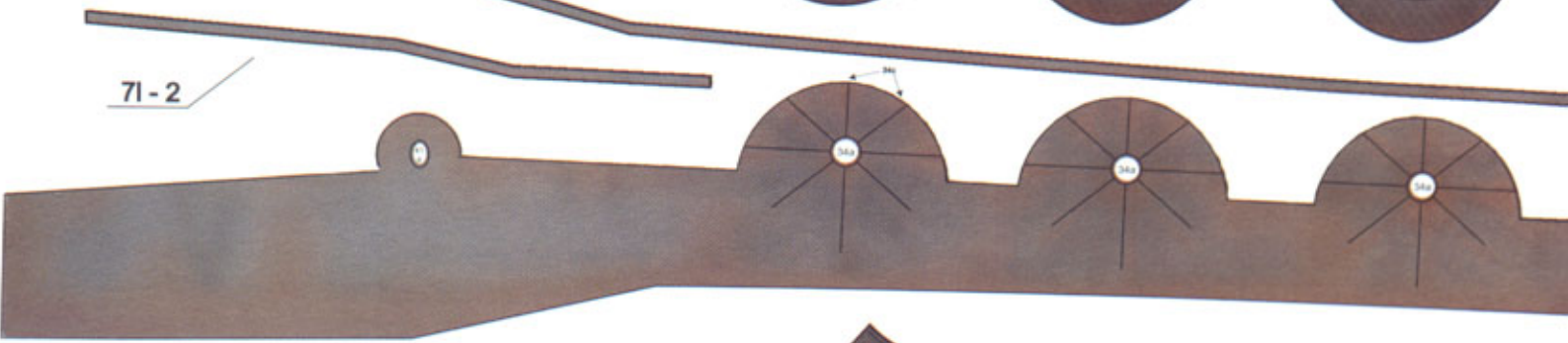
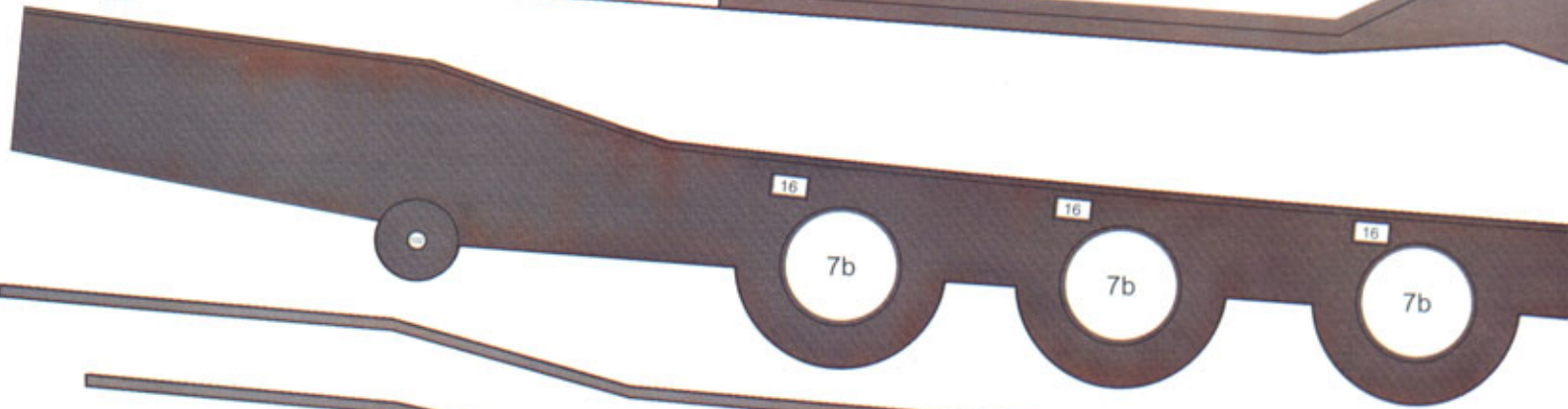
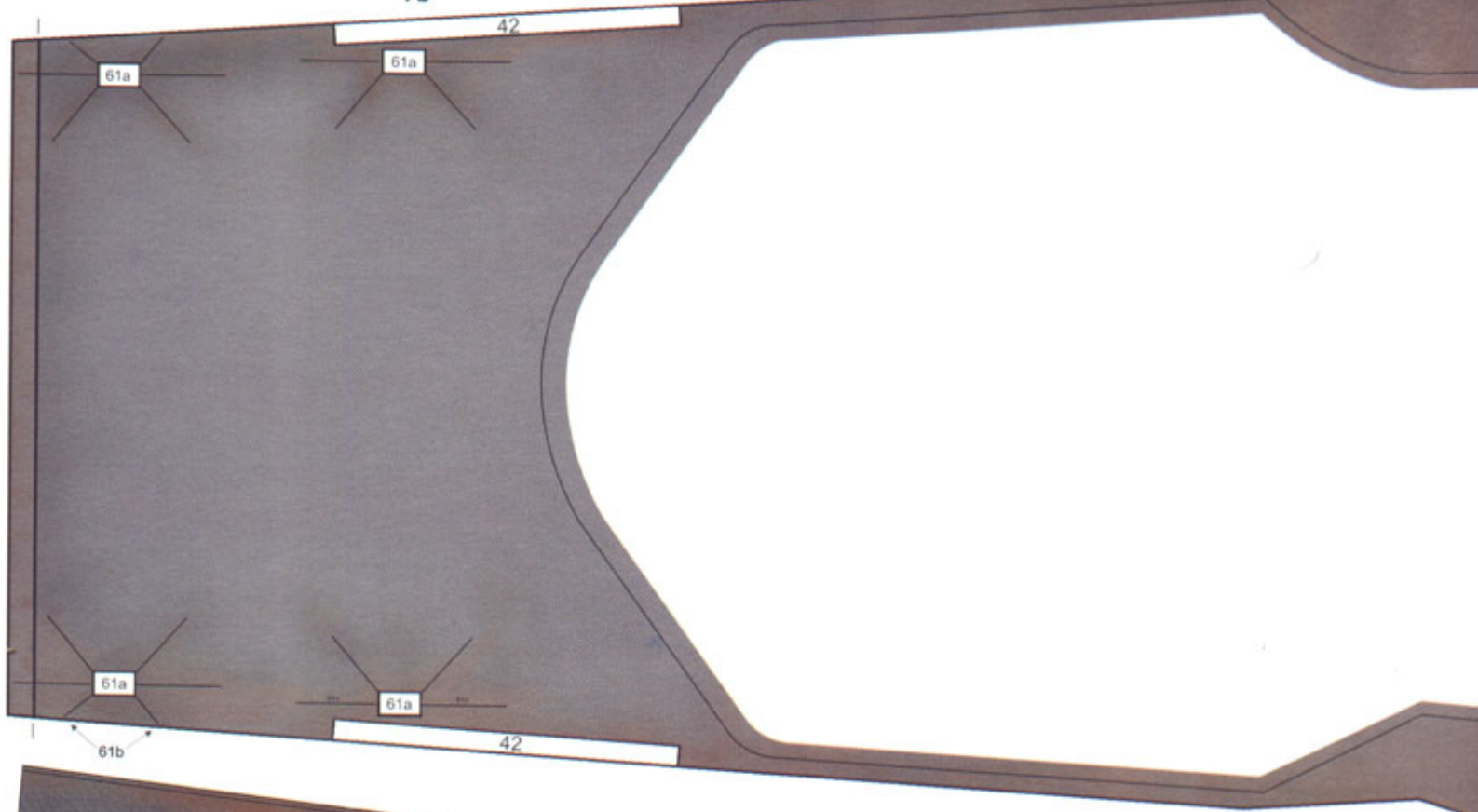

23a'(spód)

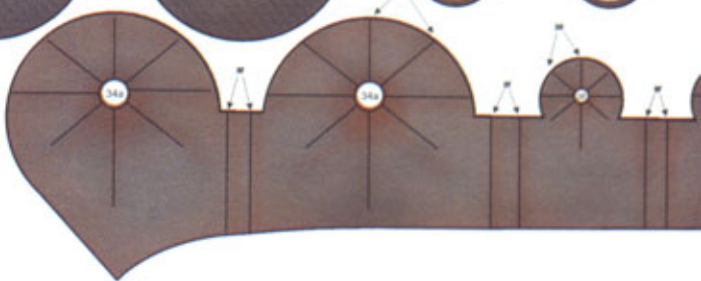
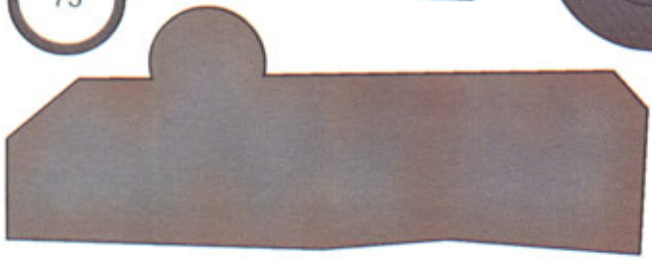

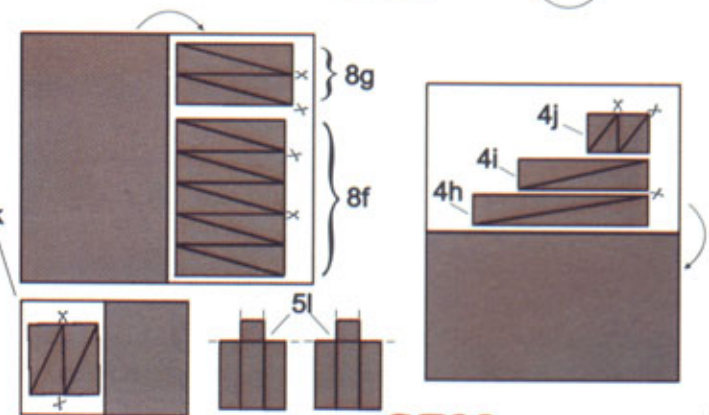
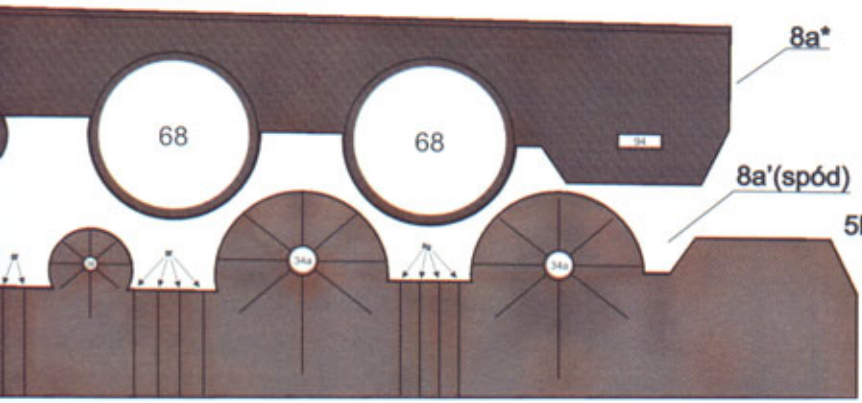
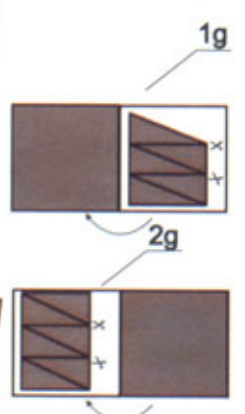
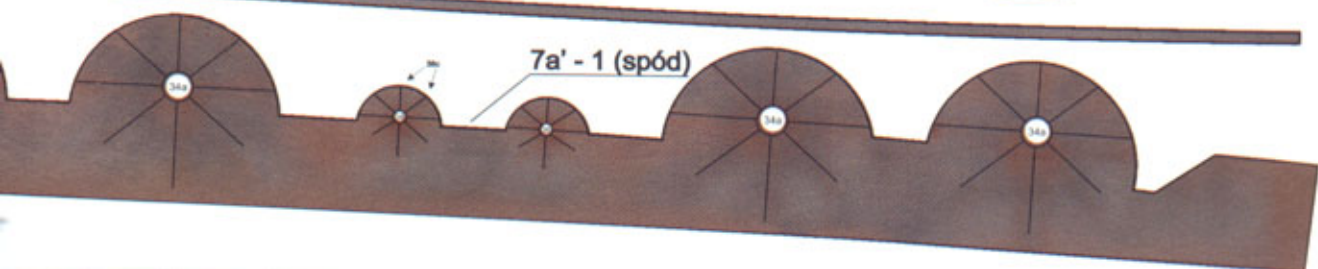
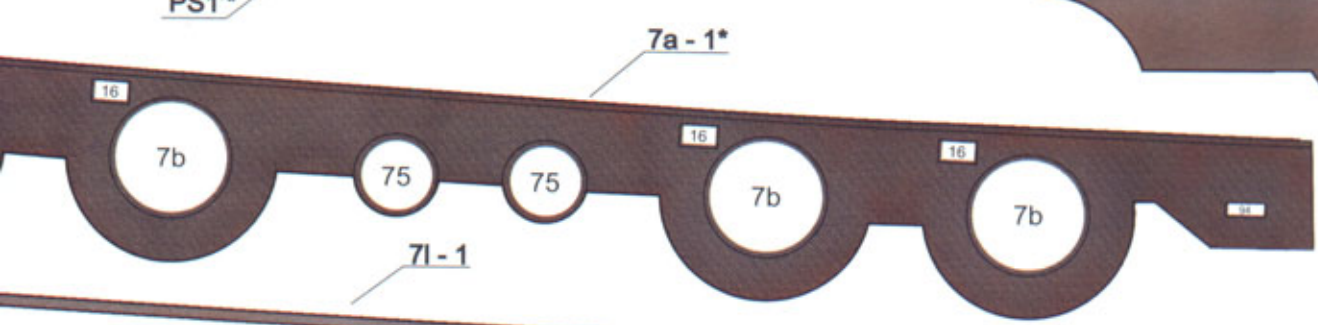
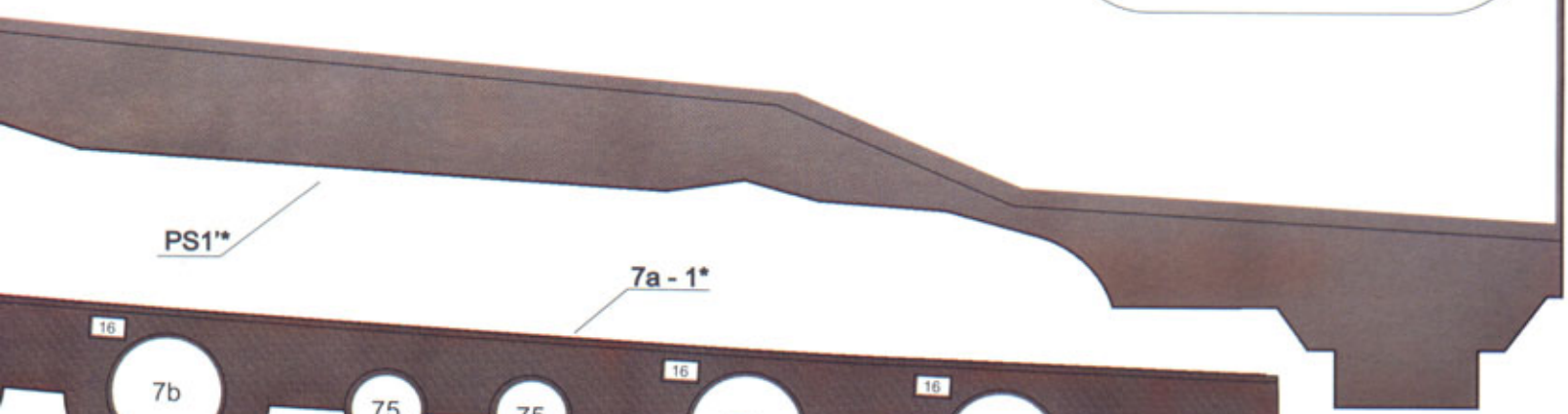
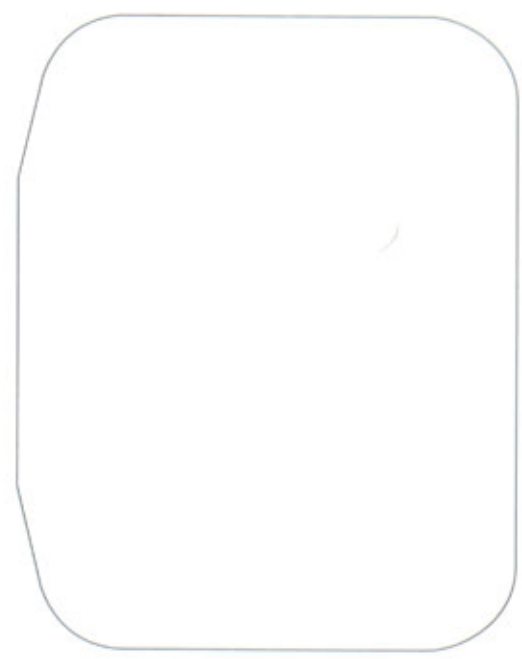
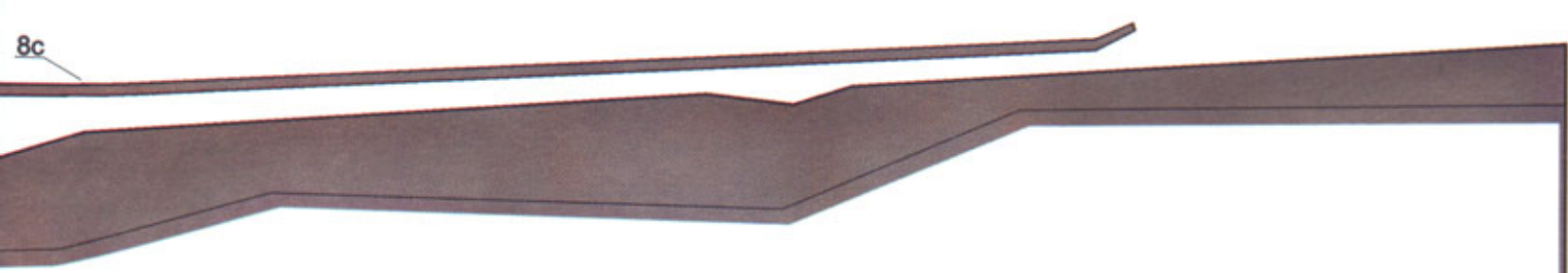

8c

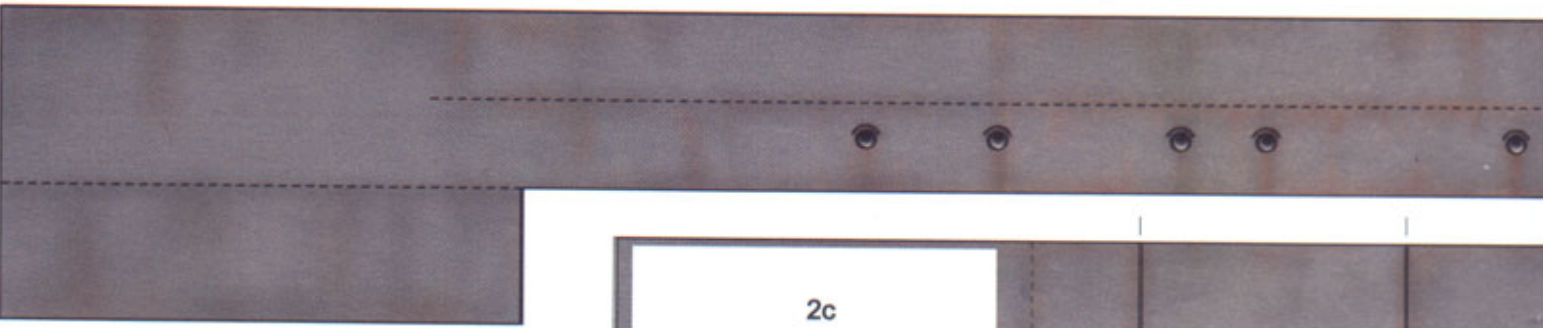
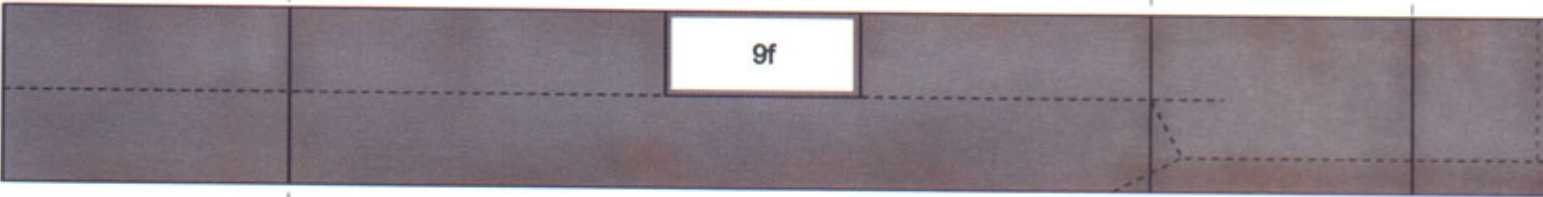
7a - 2*
7a - 2'
(spód)

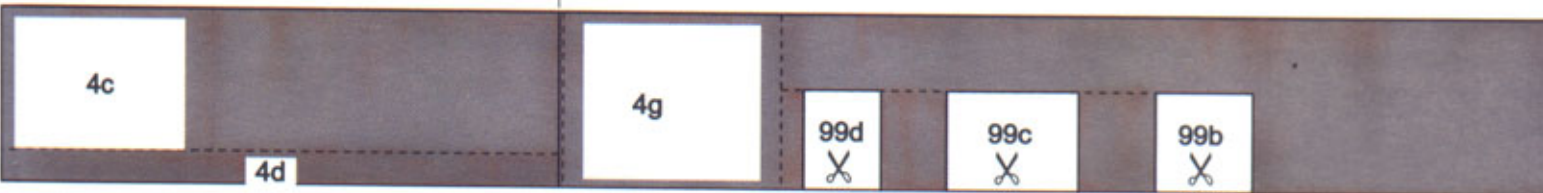

B7

B13

2d

1d

B11

2d

2a

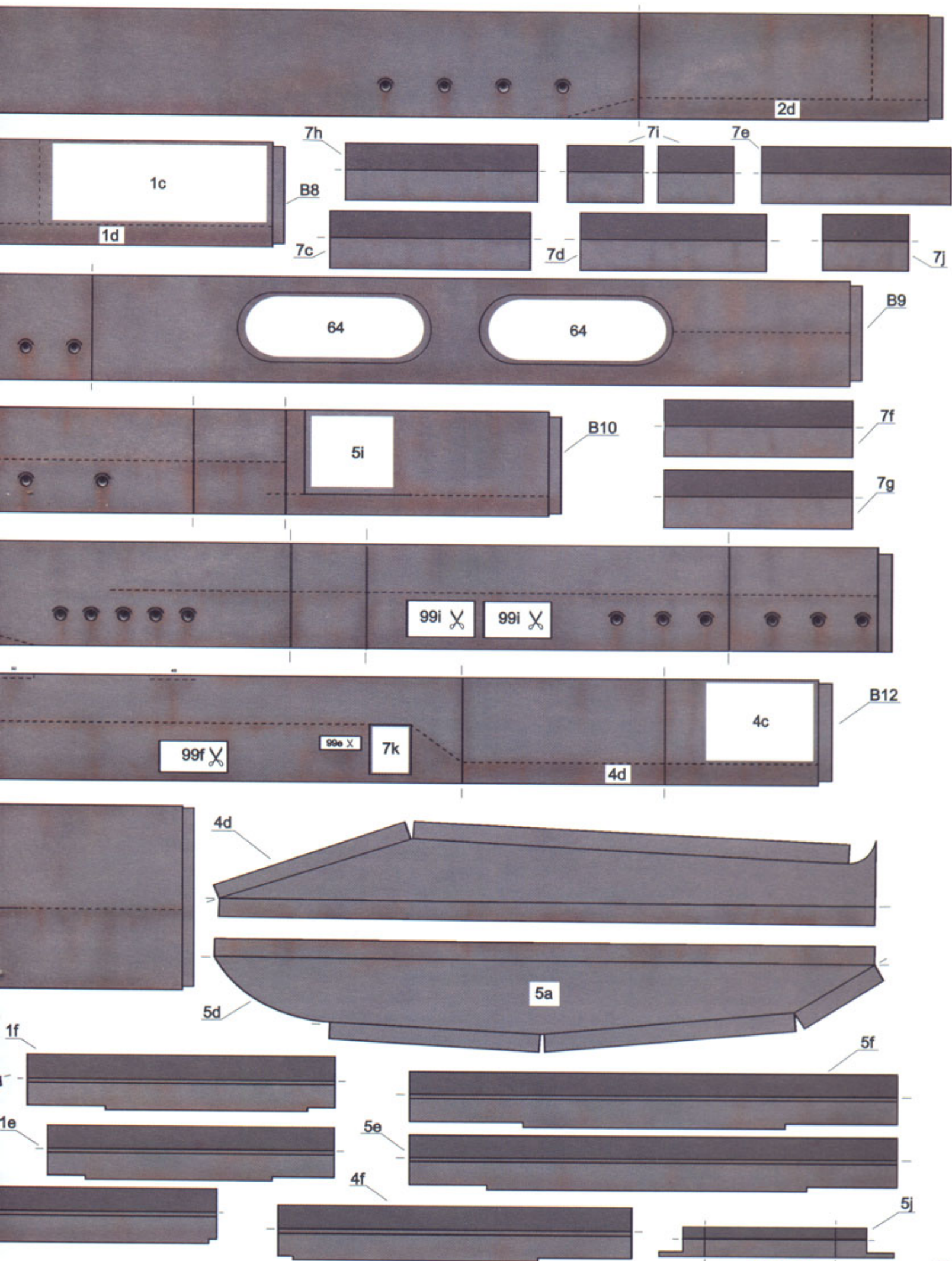
2e

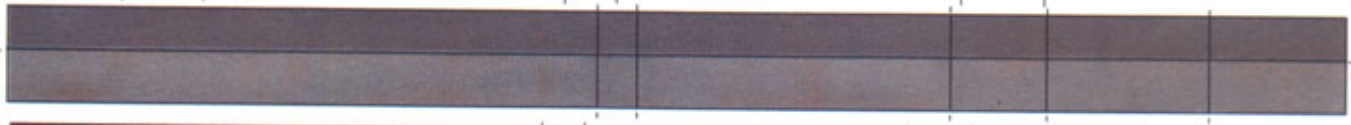
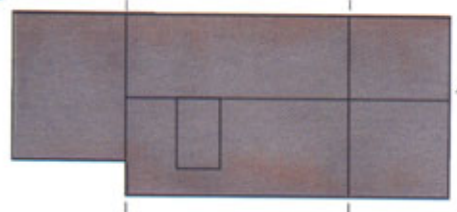
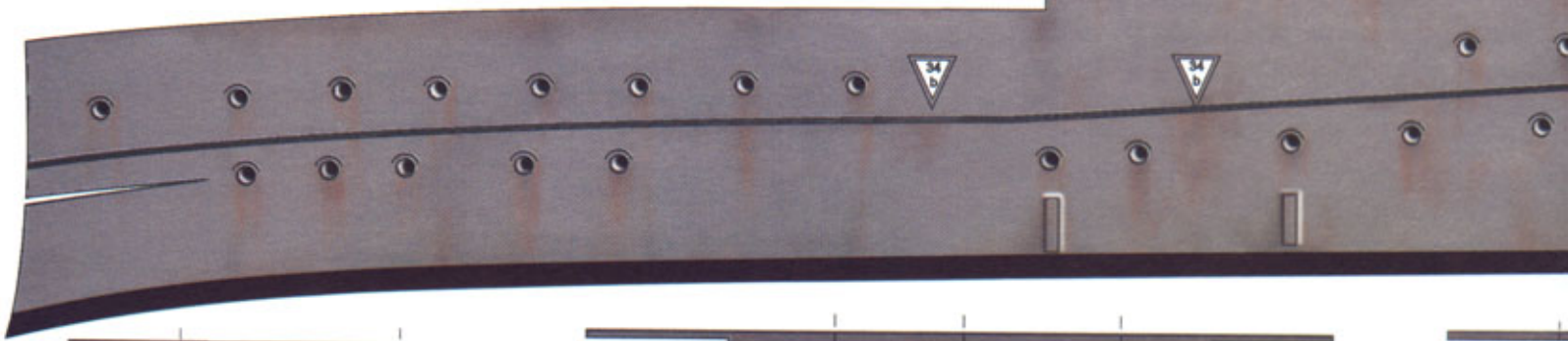
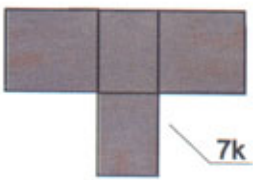
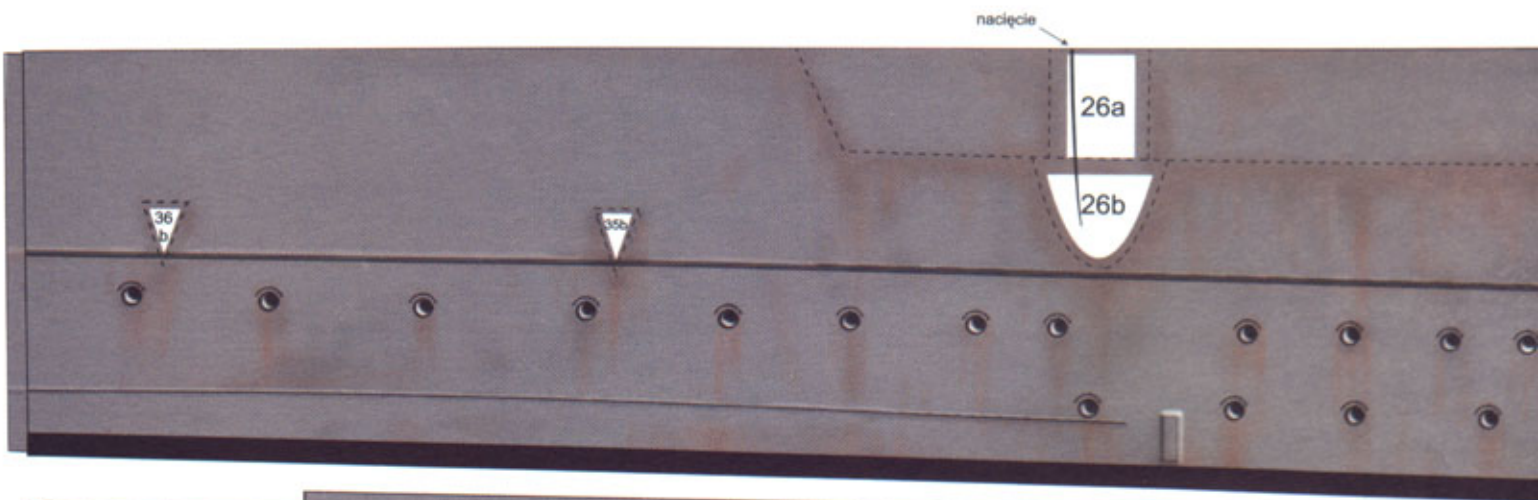

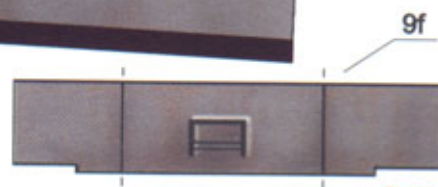
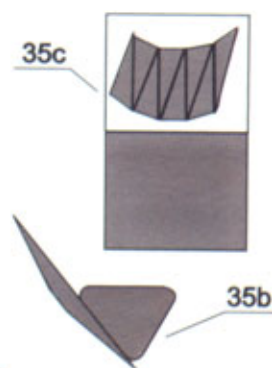
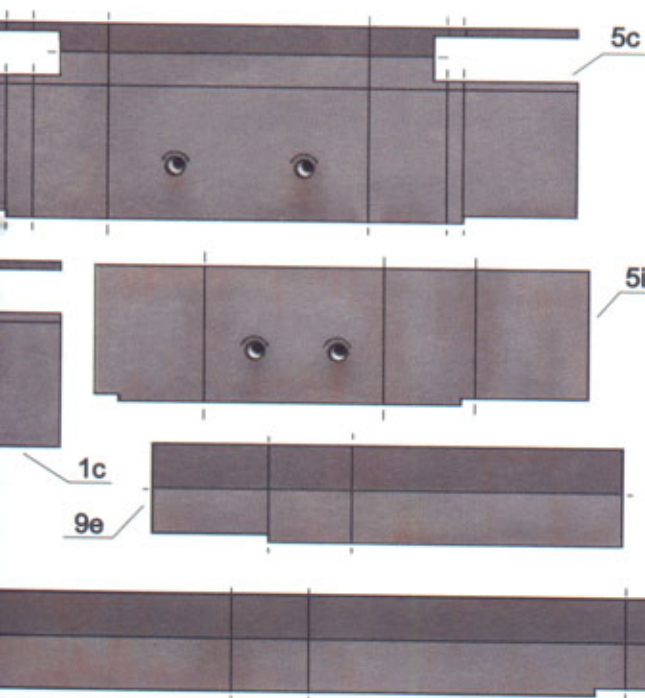
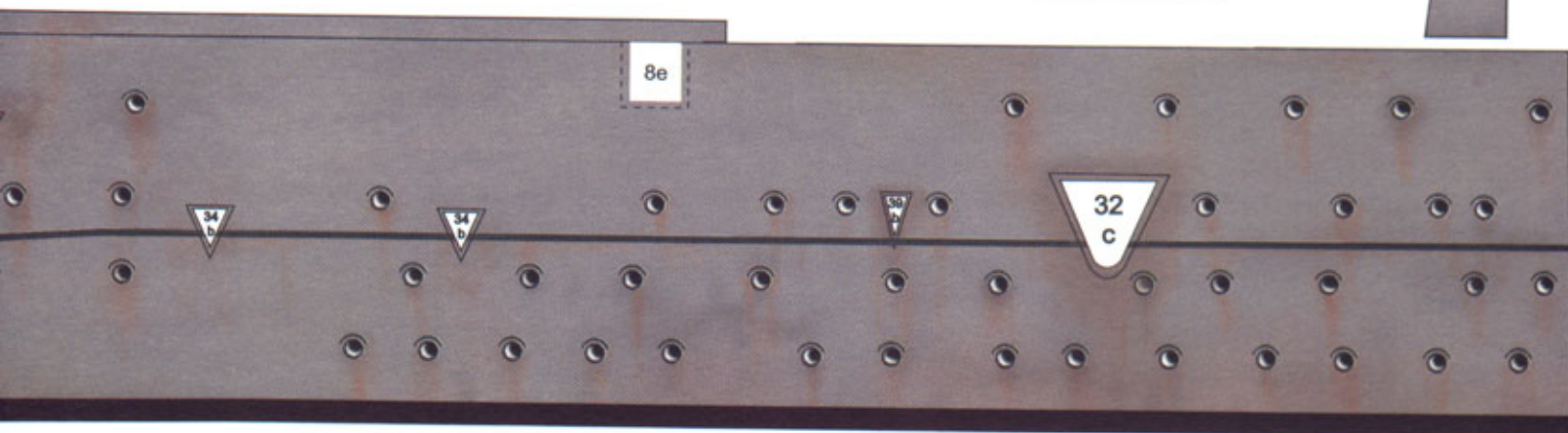
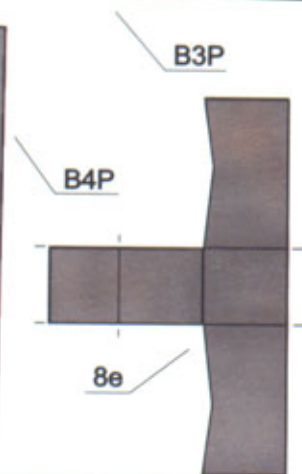
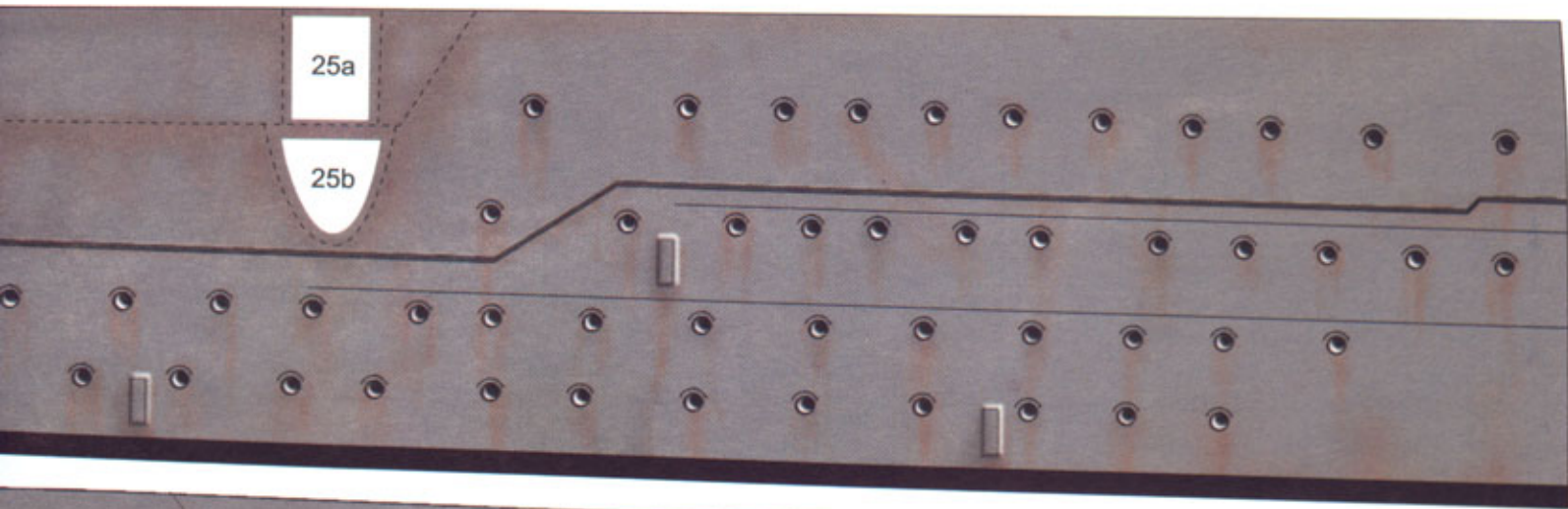
1f

1e

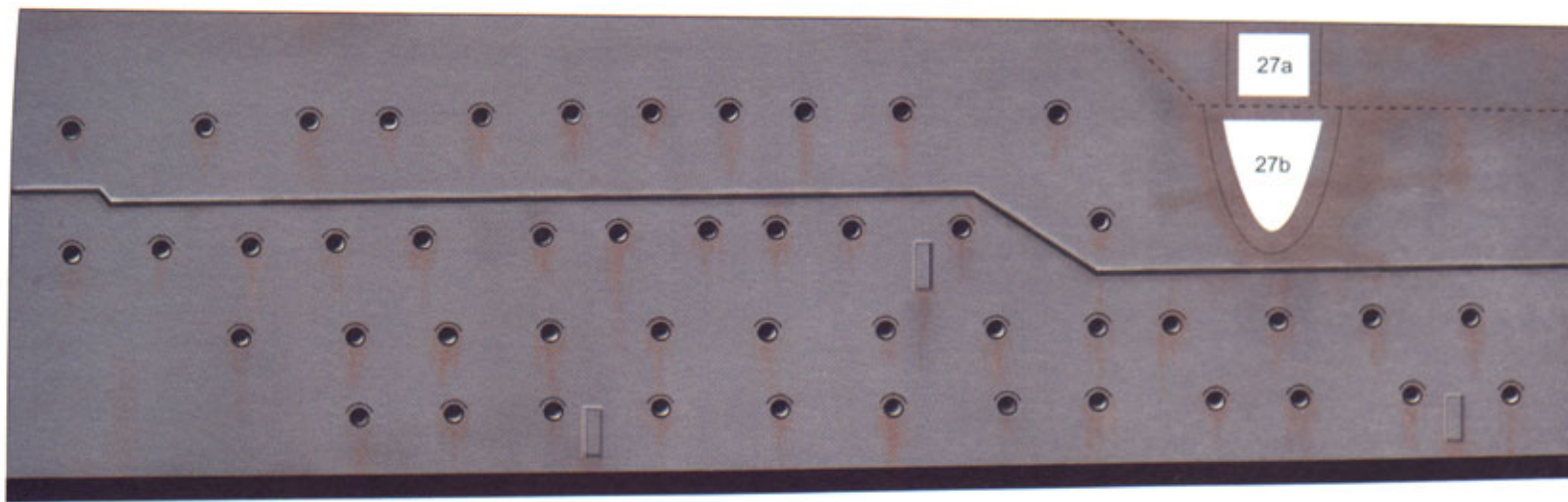
4e

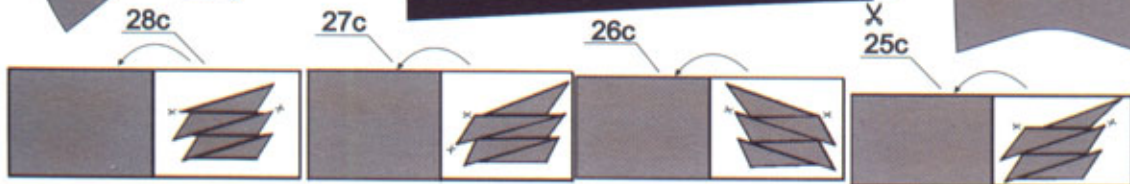
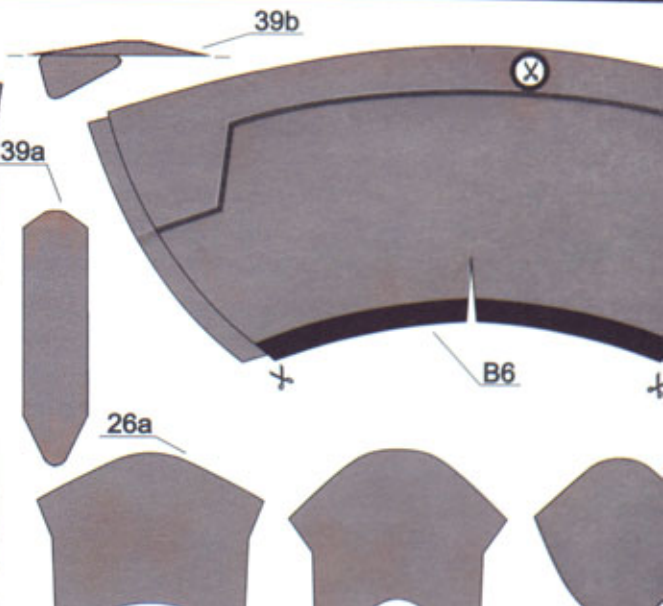
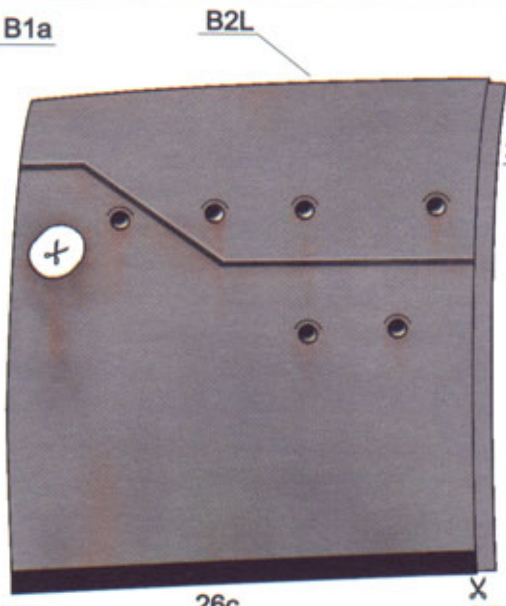
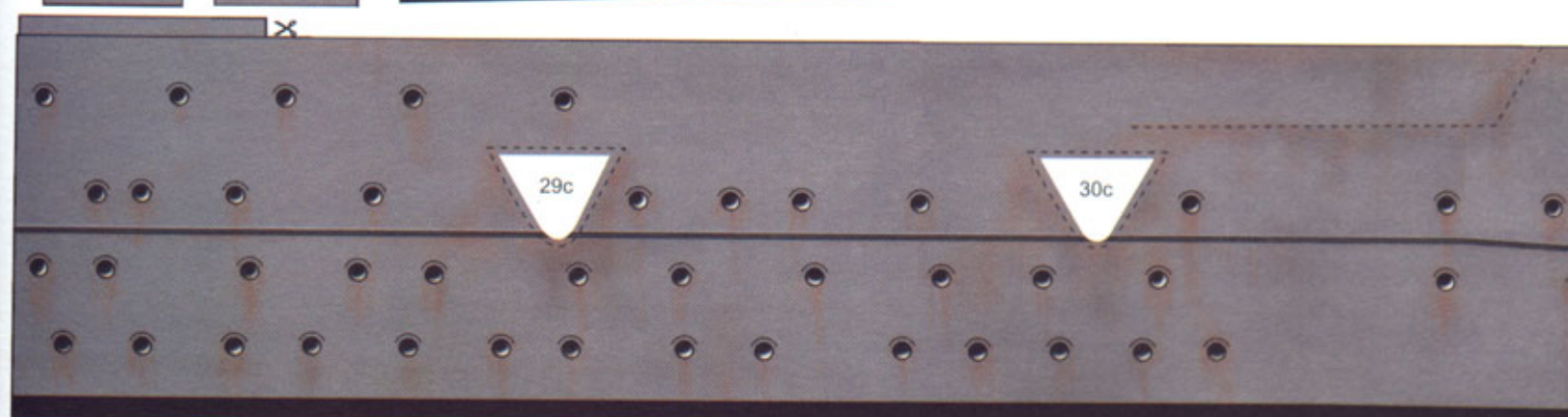
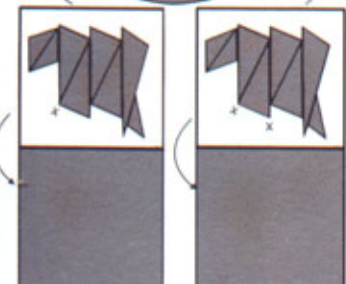

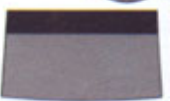
8d

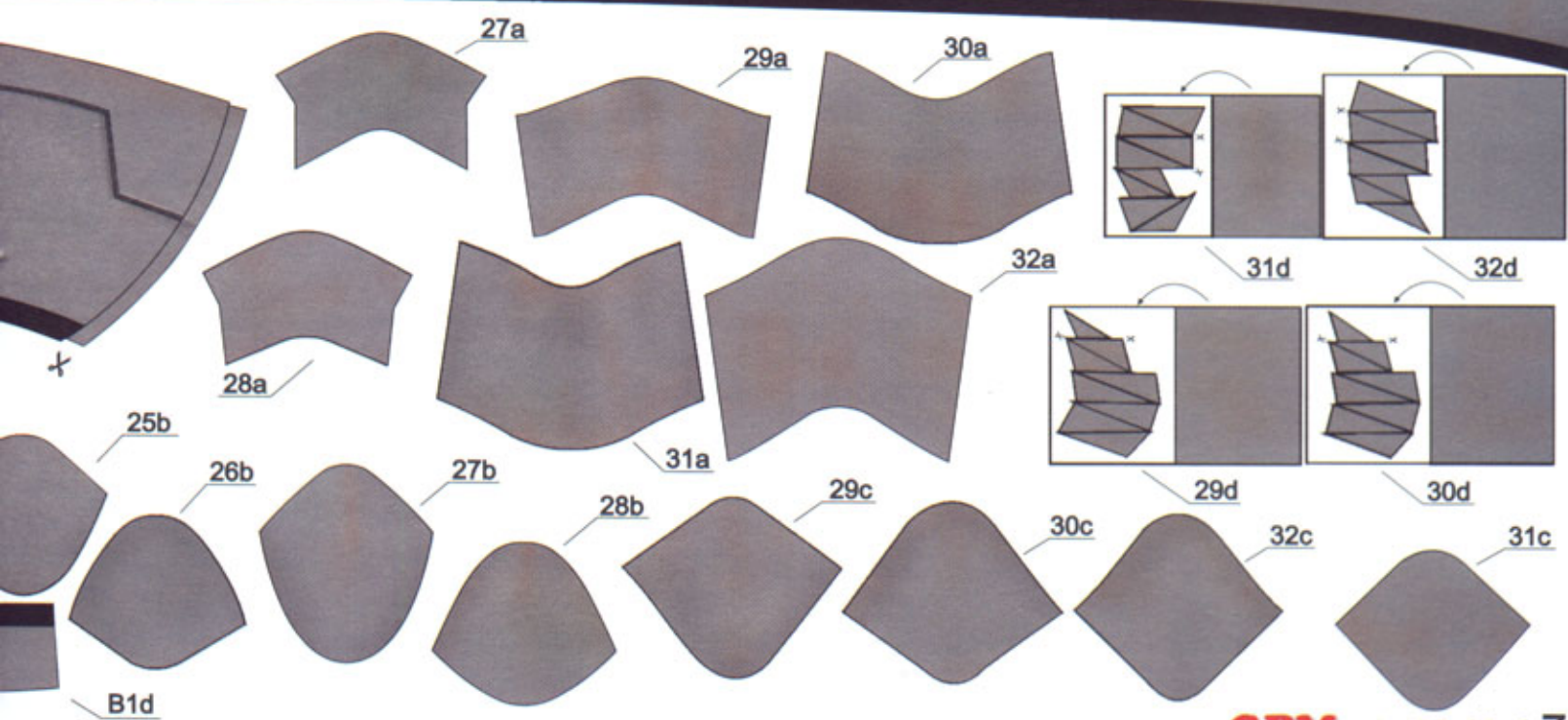
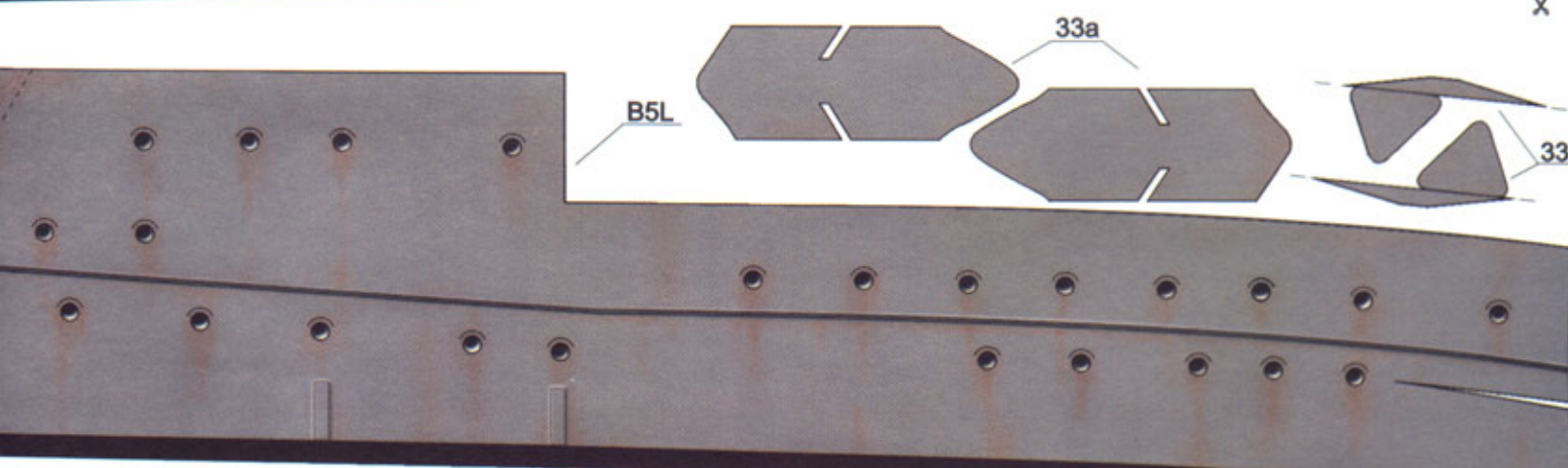
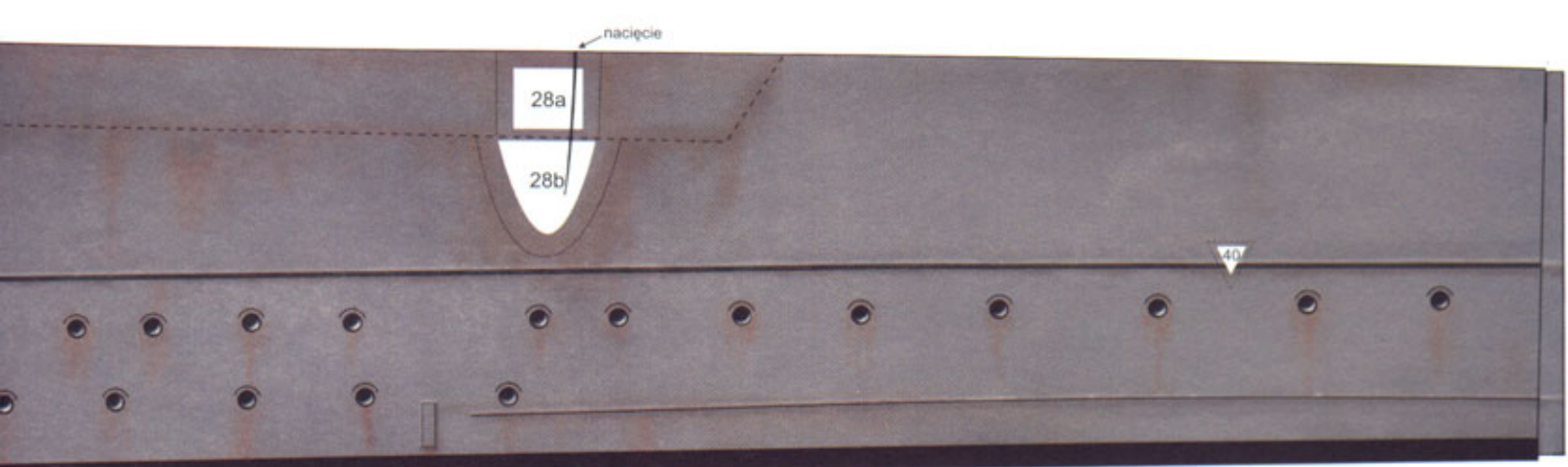

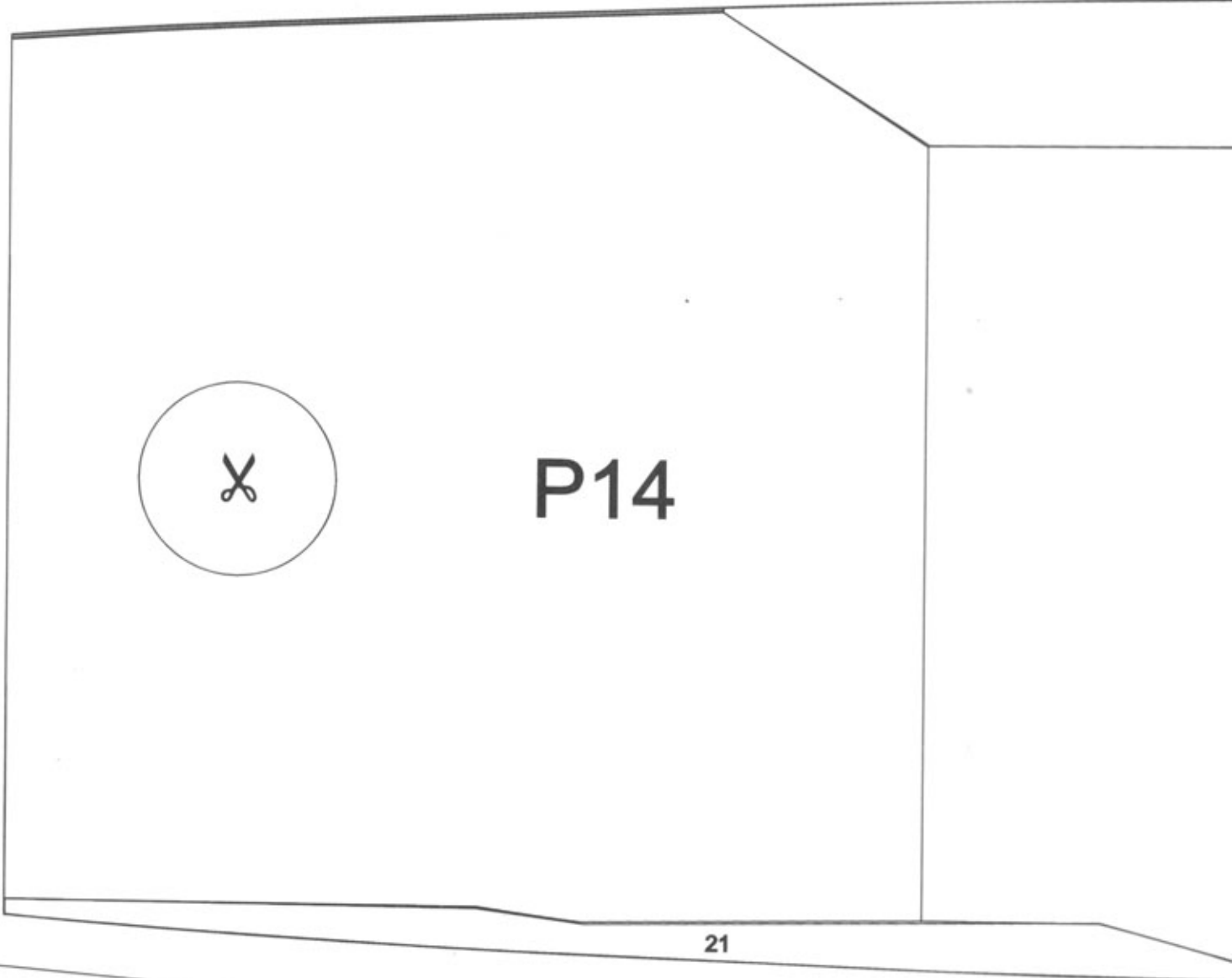
33c

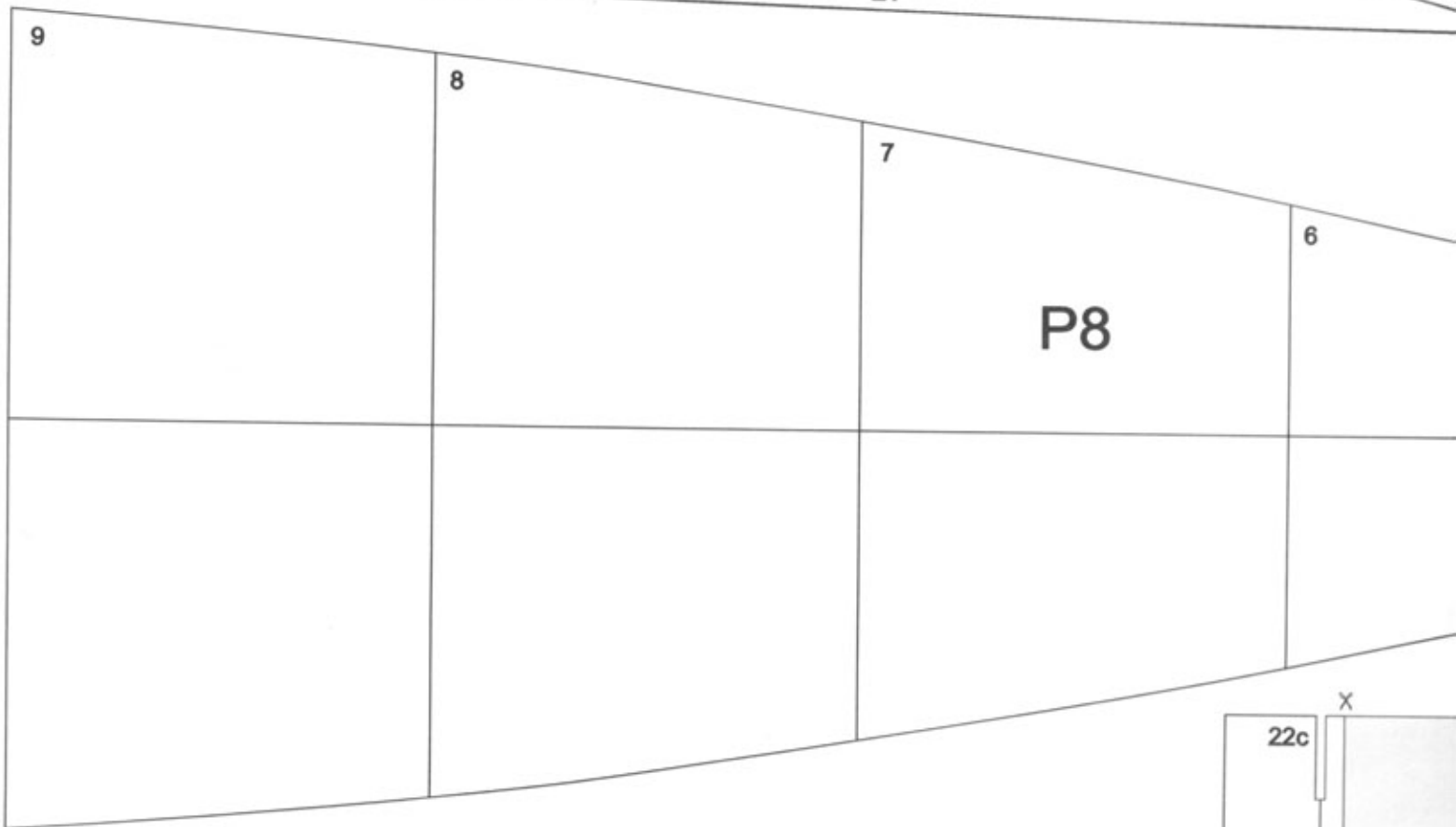
25a

21

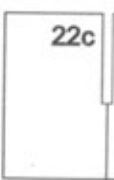
9

8

7

6

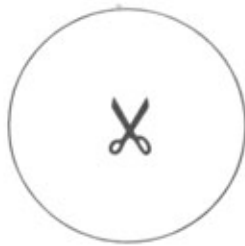
P8

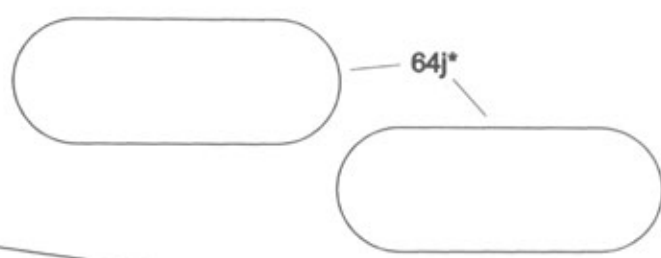
22c

x

P15

PH2*

5

4

3

2

Ten fragment wyciąć dla opuszczenia windy

X

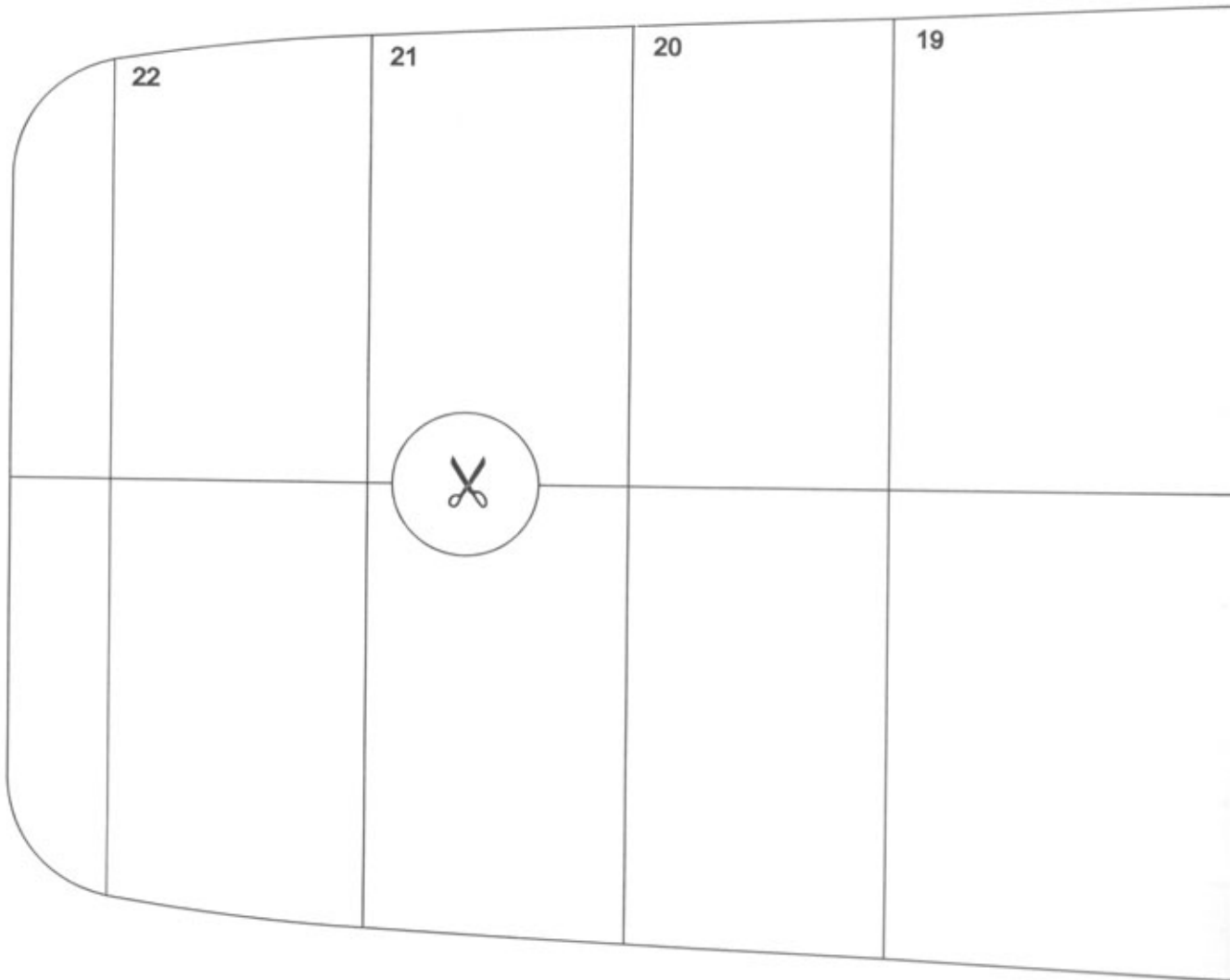
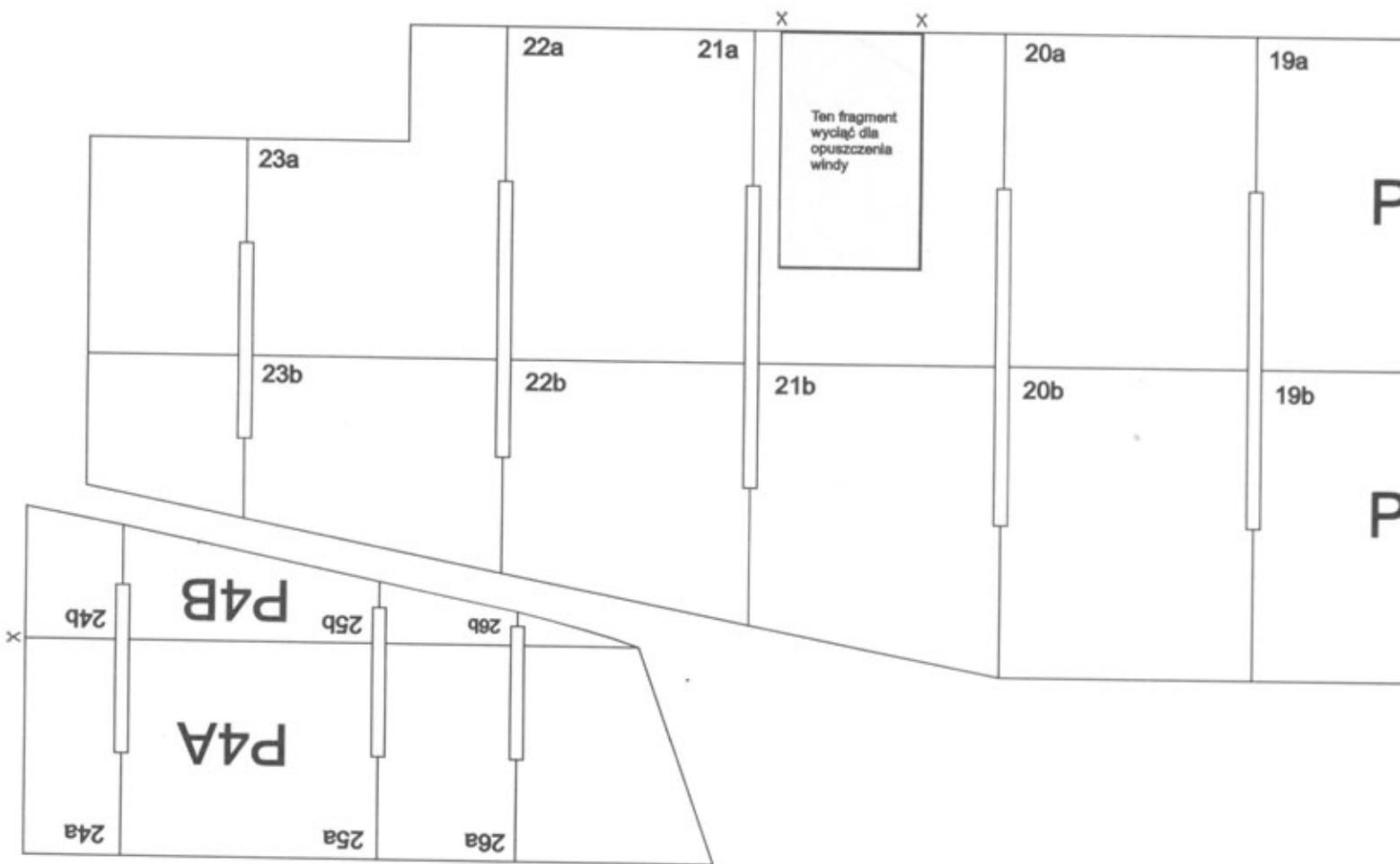
19c

P7

18c

17c-2

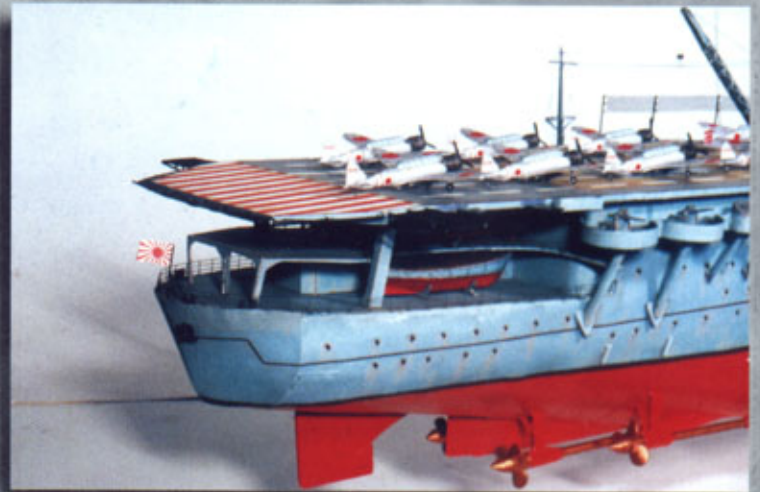
17c-1

P3A	18a	17a	16a
	18b	17b	16b
P3B			

spód PH3

18	17	16	15
PH3'			

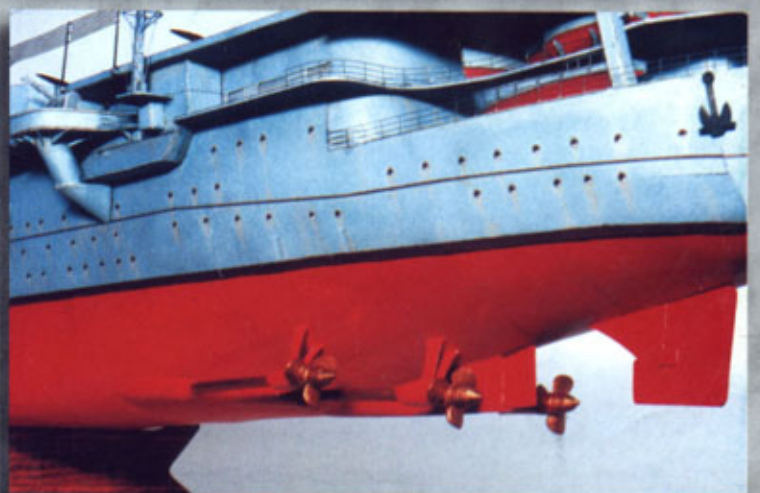
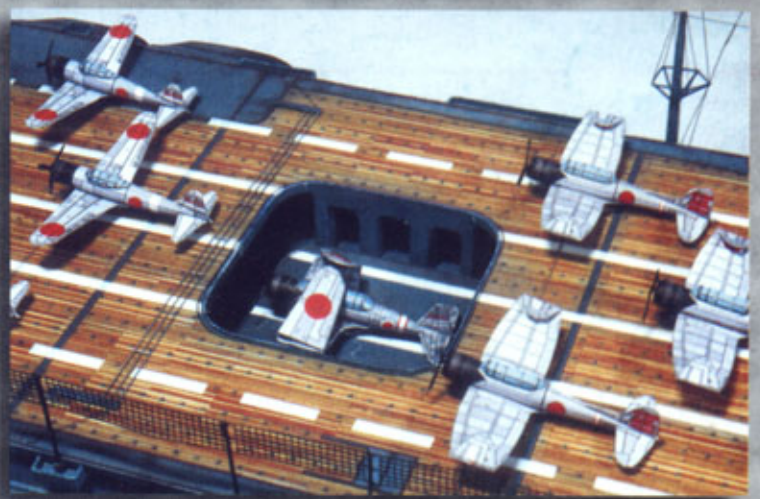
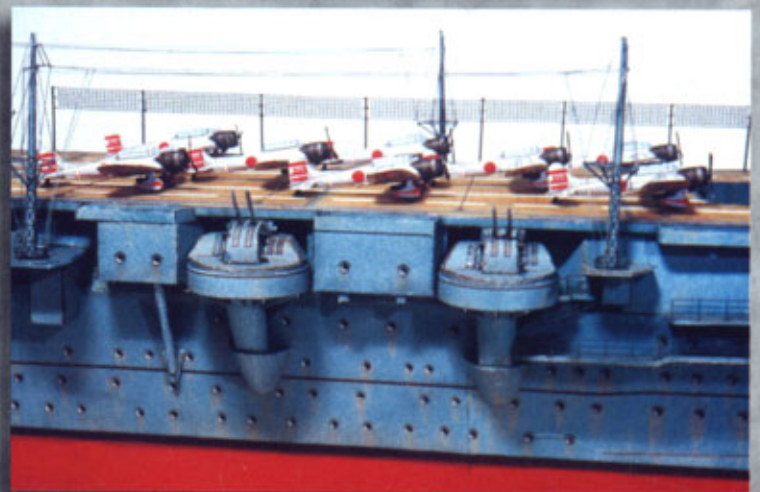
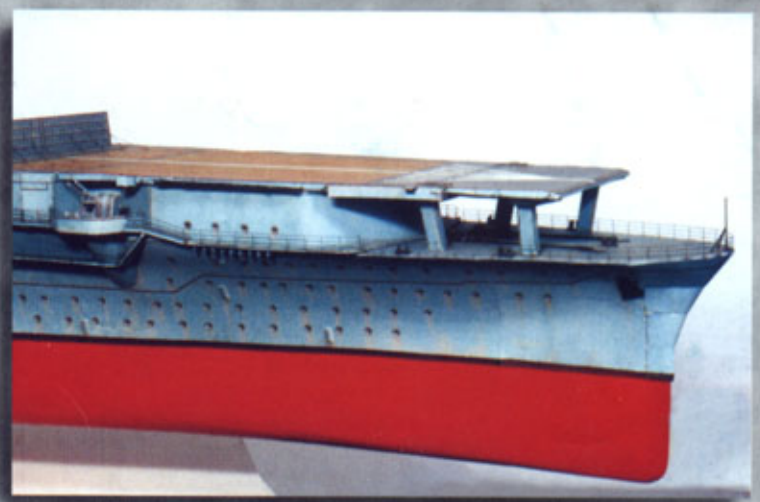

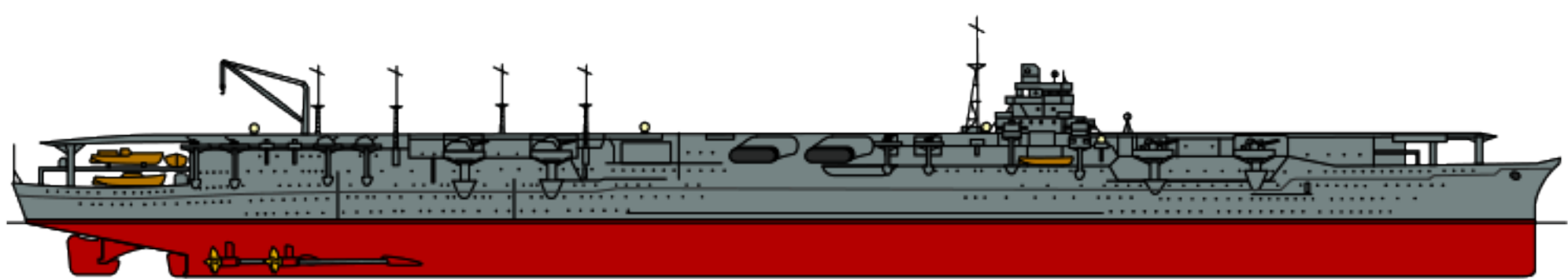
081

115
63
188

288
130
158
52

+ 108
50

krótki okres wyczekiwania. "SHOKAKU" i "ZUIKAKU" czas ten spędzili na naprawach przerywanych patrolami. Lotnictwo pokładowe przeniesiono do baz lądowych, gdzie poniosło duże straty. Nie liczenie się z życiem wyszkolonych pilotów było dużym błędem japońskiego dowództwa. Załogi z "Żurawi" wzmocnione ocalałymi pilotami z 1 i 2 Dywizjonu stanowiły swoistą gwardię. Ta jednak wykruszyła się w skutek intensywnych walk.

Na efekty nie trzeba było długo czekać. Kolejne starcie z lotniskowcami USA nastąpiło w czasie bitwy o Mariany.

"SHOKAKU" i "ZUIKAKU" oraz nowy lotniskowiec "TOIHO" jako 1 Dywizjon Lotniskowców stworzył trzon sił morskich adm. J. Ozawy. 19 czerwca 1944 roku po zlokalizowaniu sił amerykańskich pokłady 9 lotniskowców japońskich opuściły cztery grupy bojowe. Słabo wyszkolone załogi japońskie dostały się w morderczy ogień "Hellcatów". Amerykanie nazwali ten dzień "wielkie strzelanie do kaczek", tylko nielicznym załogom udało się powrócić na macierzyste pokłady.

Zagłada "SHOKAKU" przyszła jednak niespodziewanie spod wody. Okręt podwodny USS "CAVELLA" odpalił salwę torped, z których trzy trafiły w cel. Trafienia nie były dotkliwe, spowodowały jednak eksplozję paliwa lotniczego i bomb. Los okrętu dopełnił się w dn. 19 czerwca 1944 r. o godz. 14.01. Tym razem szczęście opuściło także "ZUIKAKU". Następnego dnia został zatakowany przez amerykańskie samoloty i ciężko uszkodzony. Wydano już nawet rozkaz opuszczenia okrętu. Jednak w ostatniej chwili ekipy awaryjne opanowały sytuację. Przedłużyło to żywot okrętu o dalsze 4 miesiące.

Na tym kończy się historia lotniskowca "SHOKAKU", najbardziej znanego okrętu Japońskiej Marynarki.

Model, który będziecie budować przedstawia go w wyglądzie z przełomu lat 1941-42.

Znak identyfikacyjny na pokładzie startowym namalowano w czasie kampanii na Wyspie Salomona. Samoloty pokładowe posiadają oznaczenie typowe dla lotniskowca "SHOKAKU" z początku wojny, tzn. biały pas na kadłubie (jeden) i oznaczenie E1 na stateczniku pionowym. Samoloty do startów ustawiane były w kolejności od dziobu: "Zero", "Val". Końcówka pokładu przeznaczona była dla najcięższych "Kate". Standardowo na okręcie znajdowało się 27 "Val", 27 "Kate", 18 "Zero" i 12 maszyn rezerwowych. Była to jednak tylko teoria, gdyż w praktyce maszyny wykruszały się w czasie walk.

Budując model pragniemy zwrócić uwagę na wyposażenie pokładu. Składało się one z lin hamujących, rozciągniętych w poprzek trzech parawanów (wkrótce dodano czwarty - dziobowy). Podnoszone one były w czasie lądowania samolotów. Wiatrochron w pozycji podniesionej był w czasie gdy na pokładzie nie trwały starty lub lądowania. Miał on zabezpieczać samoloty przed podmuchami wiatru. Dźwиг służący do załadunku samolotów chowany był normalnie pod pokład. Prosimy wziąć pod uwagę te fakty przy ustawieniu samolotów na pokładzie. Jeśli mają one wyglądać jak przed startem to parawany powinny być złożone, a jak w czasie lądowania - podniesione. Start odbywał się z rufy w kierunku dziobu, choć sporadycznie pojedyncze maszyny można było sprowadzić w odwrotnym kierunku.

DANE TECHNICZNE:

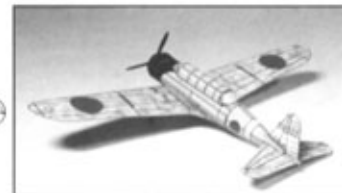
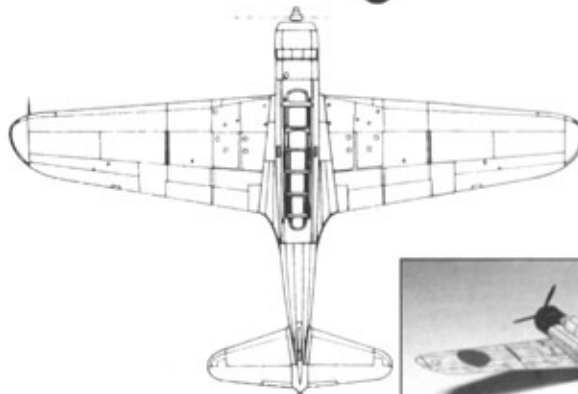
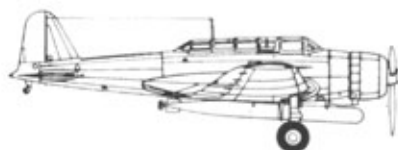
Wyporność - 26 000 t; wymiary: długość - 257 m, szerokość - 26 m (pokład -29 m); zanurzenie - 9 m; uzbrojenie - 16x127 mm, (8x11), 36x25 mm, (12x11) prędkość - 34 w; ilość samolotów - 72 - 84; załoga ok. - 1660.

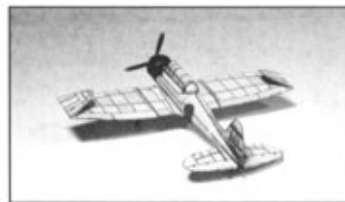
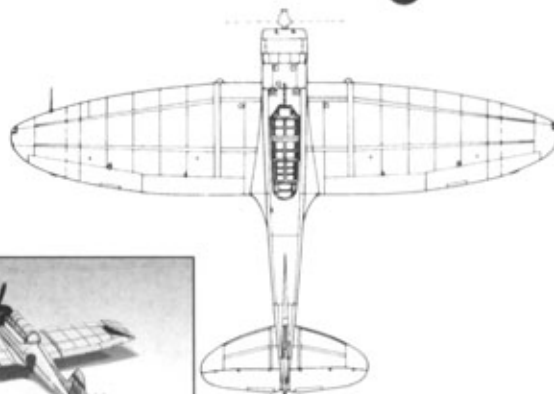
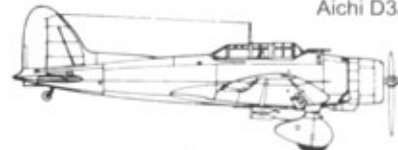
Transportery torped na pokładzie lotniskowca.

Typy samolotów operujących z lotniskowca "Shokaku" w okresie ataku na Pearl Harbour i bitwy na Morzu Koralowym.

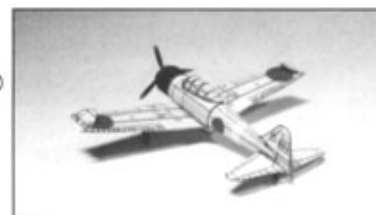
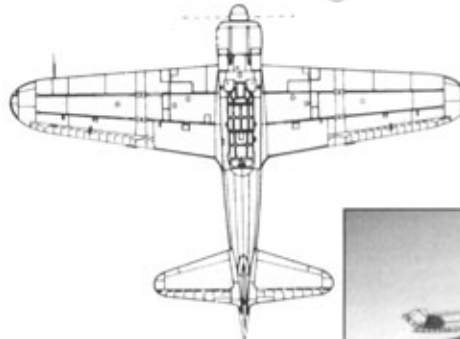
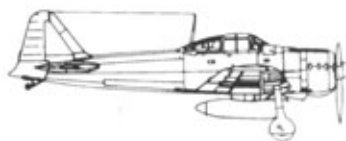
Nakajima B5N2 KATE

Aichi D3A1 VAL

Mitsubishi A6M2 ZERO

USS "Lexington" - pierwszy zatopiony lotniskowiec US Navy.

w celu naprawy, a "ZUIKAKU" do uzupełnienia personelu lotniczego. Z bitwy na Morzu Koralowym dowództwo japońskie wyciągnęło błędne wnioski. Komunikaty o zatopieniu "YORKTOWNA" i "LEXINGTONA" spowodowały nadmiar entuzjazmu (strona amerykańska nie dementowała faktu "zatopienia" "YORKTOWNA"). Jeśli słabiej wyszkoleni piloci z 5 Dywizjonu topią 2 największe lotniskowce US Navy to weterani i asy z 1 i 2 Dywizjonu mogą "roznieść" wszystko, tym bardziej, że przeciwnik nie ma już lotniskowców, a co najwyżej 1 (w

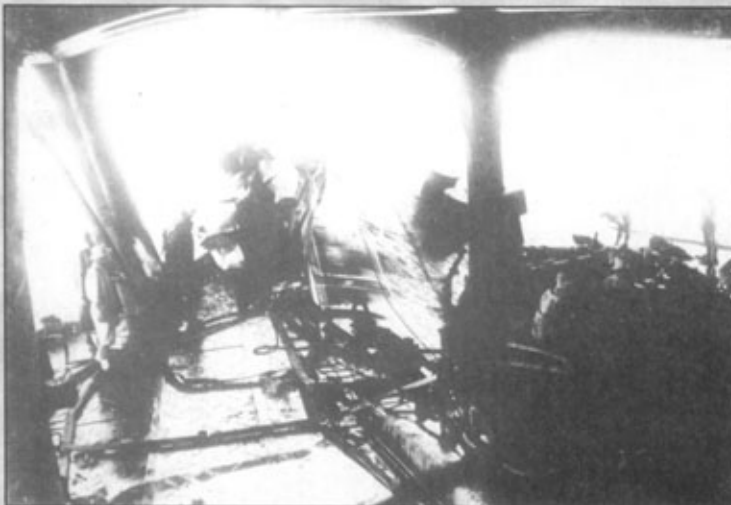
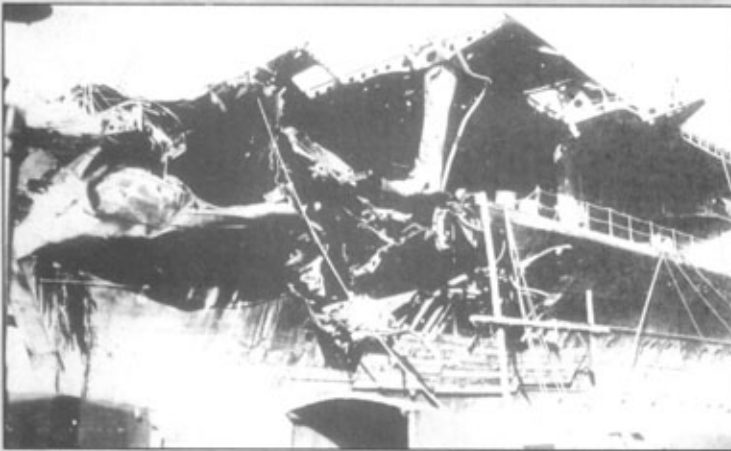

USS "Enterprise" - największy przeciwnik "Żurawi".

Do pierwszej bitwy z amerykańskimi lotniskowcami: "ENTERPRISE", "SARATOGA" doszło 23 sierpnia 1942 roku. W jej efekcie piloci z "SHOKAKU" odnieśli spory sukces trafiając 3 bombami "ENTERPRISE".

Drugie starcie przeszło do historii jako bitwa koło wyspy Santa Cruz. Rozegrała się 27 października. Jej efektem było zatopienie lotniskowca "HORNET". Jednak tym razem "SHOKAKU" został poważnie uszkodzony przez samoloty z "HORNETA". 4 bomby trafiły w pokład rufowy. Okręt wycofano natychmiast z walki w celu dokonania napraw.

Trzymiesięczne walki wyczerpały siły lotnicze obu stron. Nastąpił

Uszkodzony pokład dziobowy lotniskowca "Shokaku" po bitwie na Morzu Koralowym.

Tonący "Hornet" po bitwie koło Santa Cruz.

rzeczywistości Amerykanie mieli już trzy: "ENTERPRISE", "HORNET" i pośpiesznie naprawiony "YORKTOWN". Wychodząc z tych błędnych założeń "ZUIKAKU" i "SHOKAKU" zostały wyłączone z operacji zajęcia Midway. Bitwa ta jak wiemy zakończyła się klęską Japonii i zagładą 1 i 2 Dywizjonu Lotniskowców ("AKAGI", "KAGA", "SORYU" i "HIRYU"). Zdesperowane dowództwo szukając jakiegoś sukcesu wysłało "ZUIKAKU" z niepełną obsadą lotniczą do operacji na Aleutach.

W sierpniu 1942 roku oba okręty skierowano w rejon wysp Salomona, gdzie rozpoczęła się nacięższa kampania wojny na Pacyfiku - bitwa o Guadalcanal.

W pierwszej fali 26 "Val" i 6 "Zero" z "SHOKAKU" oraz 25 "Val" i 5 "Zero" z "ZUIKAKU" atakowało bazy lotnicze i zgromadzone na lotniskach samoloty. W drugiej fali "SHOKAKU" i "ZUIKAKU" wysłały po 27 "Kate" uzbrojone w 250 kg bomby z zadaniem dalszego niszczenia lotnisk. Ponadto 12 "Zero" z "SHOKAKU" i 29 z "ZUIKAKU" osłaniało zespół Nagumy przed ewentualnym atakiem ze strony lotniskowców amerykańskich, brak których stwierdzono w bazie. Po zakończeniu operacji krótki czas pobytu w bazie wykorzystano na remonty i szkolenia.

Widok na przygotowane do startu samoloty. Na pierwszym planie na pokładzie widać parawany do wychwytywania maszyn.

"Przed startem".

"Val" startujący z "Zuikaku".

Zespół Nagumy na Oceanie Indyjskim. Dziób "Zuikaku", następnie 4 pancerniki typu "Kongo" i ledwie widoczne 3 lotniskowce.

Kolejne operacje to nieprzerwane pasmo sukcesów Japonii. Lotnictwo pokładowe "siało" spustoszenie wszędzie, gdzie się pojawiało. "SHOKAKU" i "ZUIKAKU" jako 5 Dywizjon w składzie sił adm. Nagumo wspierając lądowanie na archipelagu Bismarcka, a następnie przeprowadziły rajd na Ocean Indyjski topiąc brytyjskie okręty. 9 kwietnia 1942 roku 85 bombowców nurkujących "Val" (w tym 18 z "SHOKAKU") atakuje lotniskowiec "HERMES" topiąc go w ciągu 5 minut. Z 18 zrzuconych bomb przez samoloty z "SHOKAKU" - 13 trafiło w cel. Po zakończeniu operacji 5 Dywizjon został wydzielony z sił Nagumo do operacji zajęcia Port Moresby - kluczowego punktu wypadowego do inwazji na Australię. Następstwem tej operacji była pierwsza bitwa lotniskowców - bitwa na Morzu Koralowym. Przeciwnikiem "Żurawi" były 2 amerykańskie lotniskowce "LEXINGTON" i "YORKTOWN".

Lotniskowiec "Hermes" - jeden z ofiar "Żurawi".

Pierwszy dzień bitwy 7 maja 1942 to dzień pomyłek. Samoloty amerykańskie wysłane przeciwko 5 Dywizjonowi natrafiają po drodze na lekki lotniskowiec "SHOHO" i topią go. W eter biegnie wiadomość nadana przez dowódcę grupy lotniczej z "LEXINGTONA", kmdr Dixona - "wykreślić z rejestru japoński lotniskowiec". W tym czasie samoloty japońskie źle rozpoznają cel i adm. Hara wysłał grupy bojowe przeciwko zbiornikowcowi i niszczycielowi. Około 60 japońskich maszyn dowodzonych przez weterana z Pearl Harbour - kmdr Takahashi, topi je tracąc jednak 3 samoloty. Po powrocie z pięciogodzinnego lotu Takahashi staruje o 16.30 ponownie z 27 najlepszymi załogami, tym razem przeciwko lotniskowcom "YORKTOWN" i "LEXINGTON". Po dwóch godzinach błędzenia w chmurach rozpoczyna powrót. W zapadającym zmierzchu na zmęczonych Japończyków spadają "Wildcaty" z osłony lotniskowców niszcząc 8 "Kate" i 1 "Val". Jedną z grup japońskich odnajduje amerykańskie lotniskowce biorąc je za własne. Gdy zbliżają się do "YORKTOWNA" dostają się w intensywny ogień artylerii p.lot. Inna grupa 3 samolotów podchodzi nawet do lądowania. Jeden "Kate" z wypuszczonymi kołami podchodząc do rufy zostaje strącony niemal nad samym pokładem. Po tych tragicznych pomyłkach pozostałe samoloty odnajdują wreszcie swoje okręty. Z 27 załóg tylko 6 wylądowało cało, a 11 rozbiło się o pokłady.

Następny dzień 8 maja przeszedł do historii jako "dzień straszliwej wymiany ciosów". Około godz. 9 z pokładów japońskich staruje 33 "Val", 18 "Kate", 8 "Zero" i kieruje się przeciwko lotniskowcom "LEXINGTON" i "YORKTOWN", które w tym samym czasie wypuszczają w powietrze 54 "Dauntlessy", 21 "Devastatory" w osłonie 24 "Wildcatów". Japońską flotę prowadzi ponownie kmdr Takahashi. Przeprowadzony z dużą determinacją atak zakończył się trafieniem "YORKTOWNA" jedną bombą, dodatkowo 11 bliskich wybuchów nadwyrężyły kadłub powodując liczne przecieki. Takahashi nie przeżył tego nalotu, jego samolot został strącony przez artylerię p.lot.

Drugi z lotniskowców "LEXINGTON" miał mniej szczęścia. Był mniej zwrotny i przez to zainkasował 2 torpedy w lewą burtę. Spowodowały one przechyl. Dodatkowo 2 małe bomby wzniciły pożary. Trafienia te nie były dla okrętu śmiertelne jednak wkrótce w kadłubie nastąpiła eksplozja oparów benzyny. Potężny okręt został ogarnięty pożarami i ok. godz. 20 dobity torpedami niszczyciela poszedł na dno. W tym czasie samoloty amerykańskie dotarły nad zespół japoński. Efektem ich działań były trzy trafienia bombami w "SHOKAKU". "ZUIKAKU" zdołał szczęśliwie uniknąć trafień, dzięki zwrotom i ... przejściowej burzy, która schroniła okręt w deszczu.

Na tym bitwa się zakończyła. Obie floty rozpoczęły odwrót, ogłaszając triumfalne zatopienie 2 lotniskowców przeciwnika. Na pokładach "Żurawi" pozostało sprawnych 39 samolotów. Pokład "SHOKAKU" nie nadawał się do lądowania. Oba lotniskowce przybyły na wyspy macierzyste w drugiej połowie maja. "SHOKAKU" skierowano do doku

SHOKAKU

LECĄCY
ŻURAW

Początki japońskiego lotnictwa morskiego datuje się na 1912 rok, kiedy to kilku oficerów marynarki przeszło szkolenie lotnicze. Otrzymali oni do eksploatacji kilka samolotów brytyjskich, które znalazły się w Japonii w latach 1914-18.

W 1922 roku do służby wprowadzono pierwszy lotniskowiec "HOSHO". Mógł on zabierać 28 samolotów. Wyróżniał się kilkoma cechami, które przeniesiono na następne okręty - świetną sygnalizację dla lądujących samolotów, odchylone na burtę kominy i małą wyspę (wkrótce zdemontowaną). "HOSHO" był kuźnią kadr i kopalnią wiedzy dla taktyków operacji lotniczo-morskich i konstruktorów.

Kolejne lotniskowce narodziły się po Traktacie Waszyngtońskim. Kadłuby dwóch niewykończonych pancerników przekształcono na lotniskowce. Były to "AKAGI" i "AMAGI" (uległ on jednak zniszczeniu podczas trzęsienia ziemi i zastąpiono go pancernikiem "KAGA"). We flocie USA w podobny sposób postąpiono budując lotniskowce "LEXINGTON" i "SARATOGA". Na okrętach tych doskonalono operacje lotnicze, starty, lądowania, testowano samoloty.

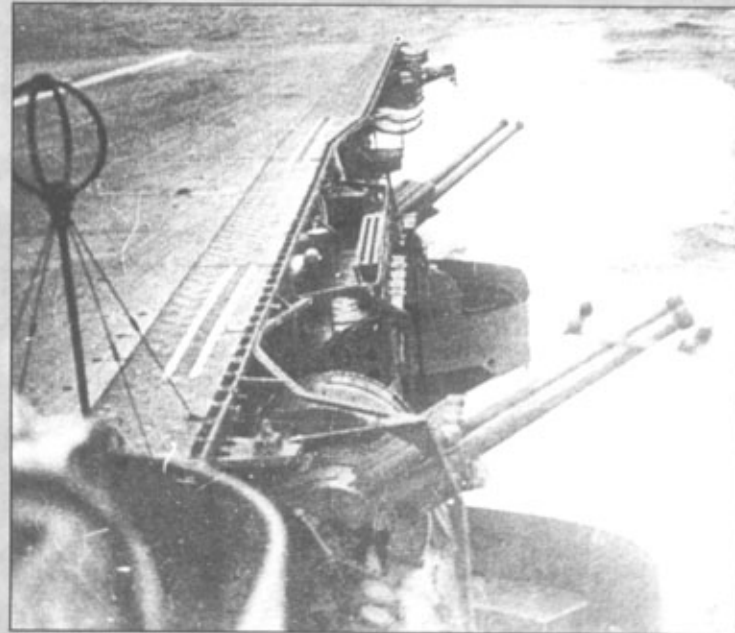
Kolejne japońskie lotniskowce to miały "RYUIO" i "SORYU" oraz "HIRYU". Szczególnie te dwa ostatnie średniej wielkości zabierające po 60 samolotów wyznaczyły ogólny kierunek rozwoju tego typu okrętów w japońskiej flocie.

Inspiratorem dynamicznego rozwoju lotnictwa pokładowego był adm. Isoroku Yamamoto. Uważał on, że decydujące ciosy w przyszłej wojnie zadawc będą samoloty, a o pancernikach mawiał, iż "są przestarzałe w momencie rozpoczęcia ich budowy" (m.in. o "YAMATO" i "MUSASHI").

"Shokaku" wkrótce po wejściu do służby w 1941 r.

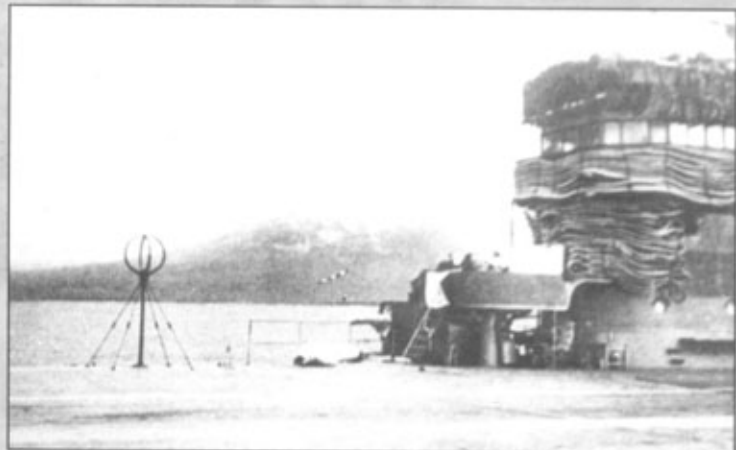
W 1937 roku przeforsował budowę dwóch nowoczesnych lotniskowców o wyporności 26 tys. ton i zabierających po 90 samolotów. Były to "SHOKAKU" ("Lecący Żuraw") i "ZUIKAKU" ("Szczęśliwy Żuraw"). Ich konstrukcję wzorowano na lotniskowcu "HIRYU". Jednak w czasie budowy dokonano wielu zmian konstrukcyjnych (m.in. zmieniono położenie wyspy z lewej burtę na prawą). Kadłub o nowoczesnej linii z "gruszką" dziobową miał 250 m. długości. Hangary nadbudowane były na kadłubie i mogły pomieścić około 90 samolotów. Pokład startowy składał się z 9 segmentów połączonych ze sobą. Uniemożliwiało to instalację katapult, toteż, żeby wypuścić choćby 1 samolot rozpoznawczy, okręt musiał zmienić kierunek marszu "pod wiatr". Samoloty dostarczane były na pokład startowy przy pomocy 3 wind. Uzbrojenie było wyłącznie przeciwlotnicze (w przeciwieństwie do "AKAGI" i "KAGA", które były uzbrojone w armaty 203 mm). Stosunkowo małą wyspę umieszczono na prawej burcie blisko dziobu. Za nią znajdowały się dwa kominy odchylone poziomo, aby wywoływać jak najmniejsze wiry powietrzne utrudniające lądowanie samolotów. Okręty rozwijały prędkość blisko 34 węzłów. Były to najnowocześniejsze lotniskowce Cesarskiej Floty. Mogły im dorównać tylko amerykańskie typu "YORKTOWN", ale

Prawoburtowe dziobowe stanowiska armat 127 mm.

poziom wyszkolenia personelu lotniczego i lepsze technicznie samoloty powodowały, iż US Navy pozostawała w tej dziedzinie w tyle. Niektórzy znawcy historii Japońskiej Marynarki twierdzą, iż "SHOKAKU" i "ZUIKAKU" budowane były specjalnie do ataku na Pearl Harbour. Jest w tym chyba coś z prawdy.

Do służby weszły dwa miesiące przed rozpoczęciem wojny. Załogi samolotów miały stosunkowo mało czasu na treningi. Włączone do 5 Dywizjonu Lotniskowców weszły w skład sił adm. Nagumo przygotowującego swój zespół do ataku na Pearl Harbour. Ze względu na krótki czas szkolenia, załogi z "SHOKAKU" i "ZUIKAKU" nie włączono do najważniejszych grup atakujących pancerniki USA.

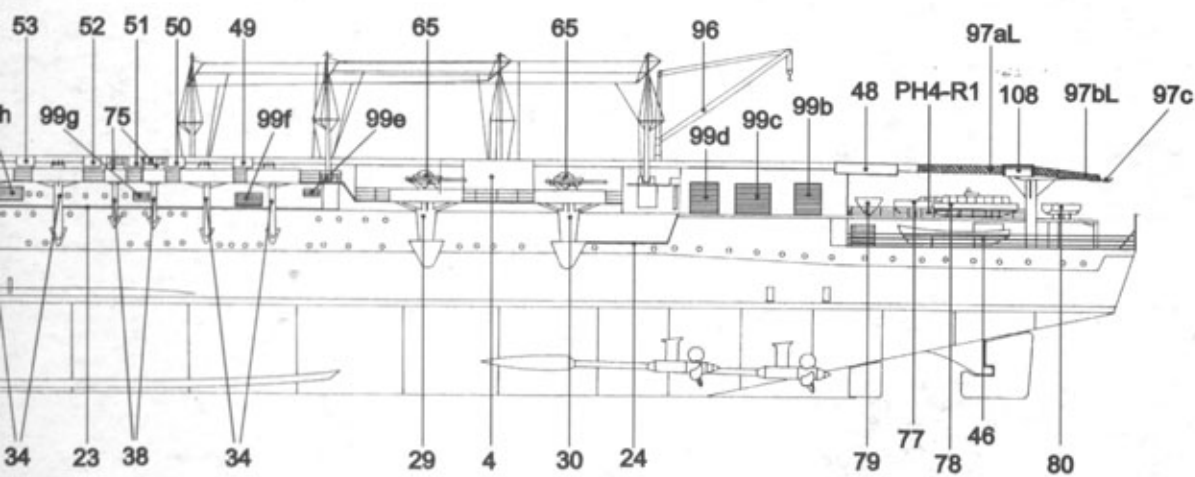
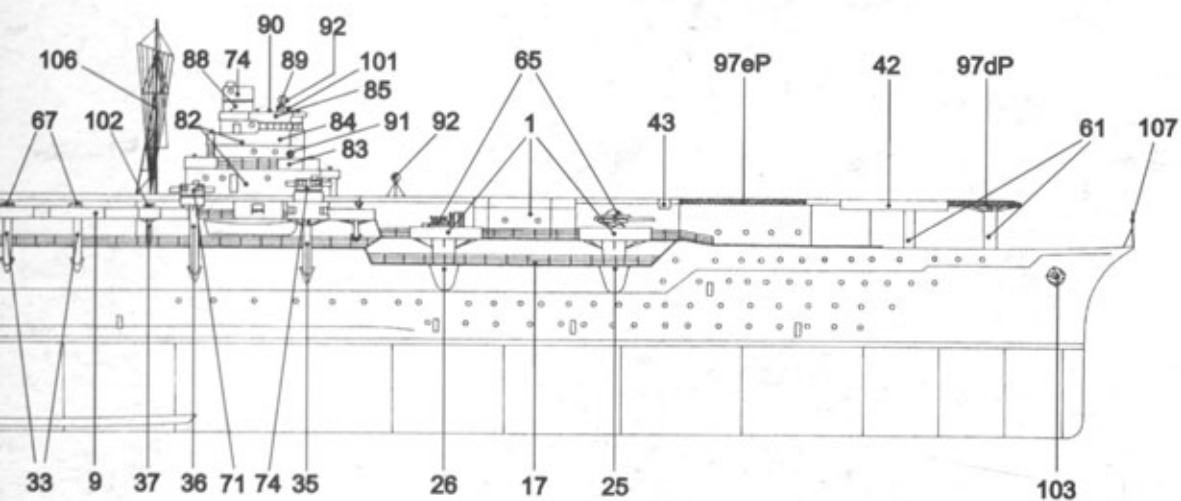
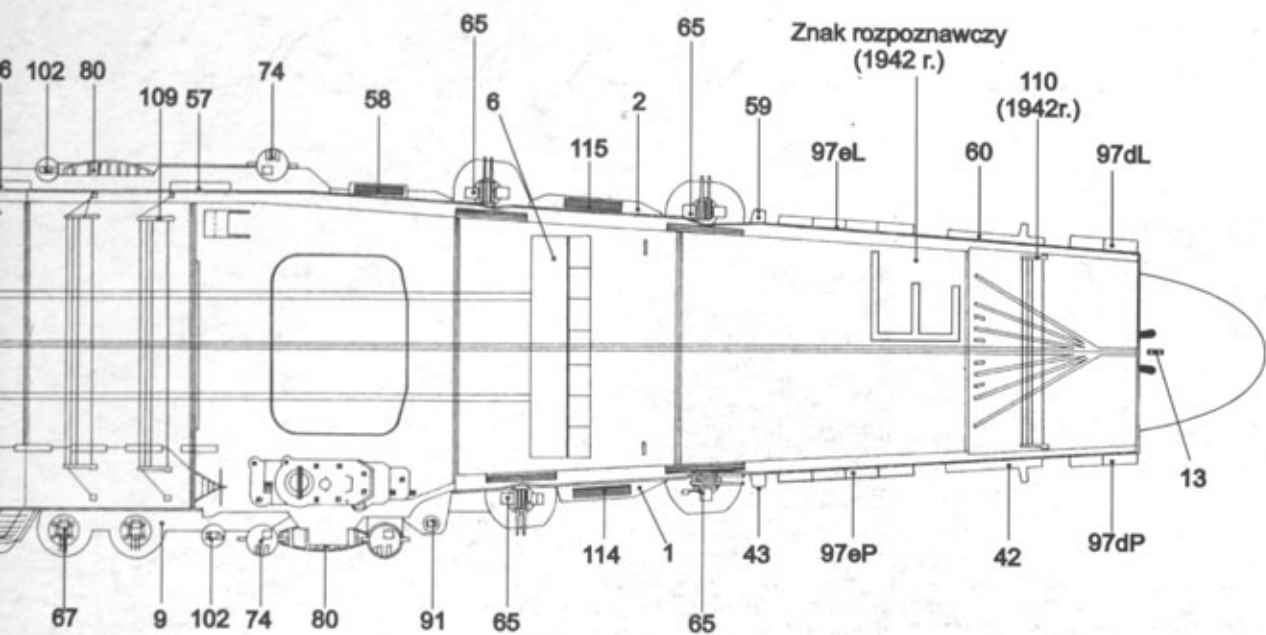
Fragment nadbudówki lotniskowca "Shokaku" ("Zuikaku"). Galerie pomostu obłożone hamakami i wężami p.poż (?)

Kartonowe ABC 10/99
"SHOKAKU" (nr kat. 159)

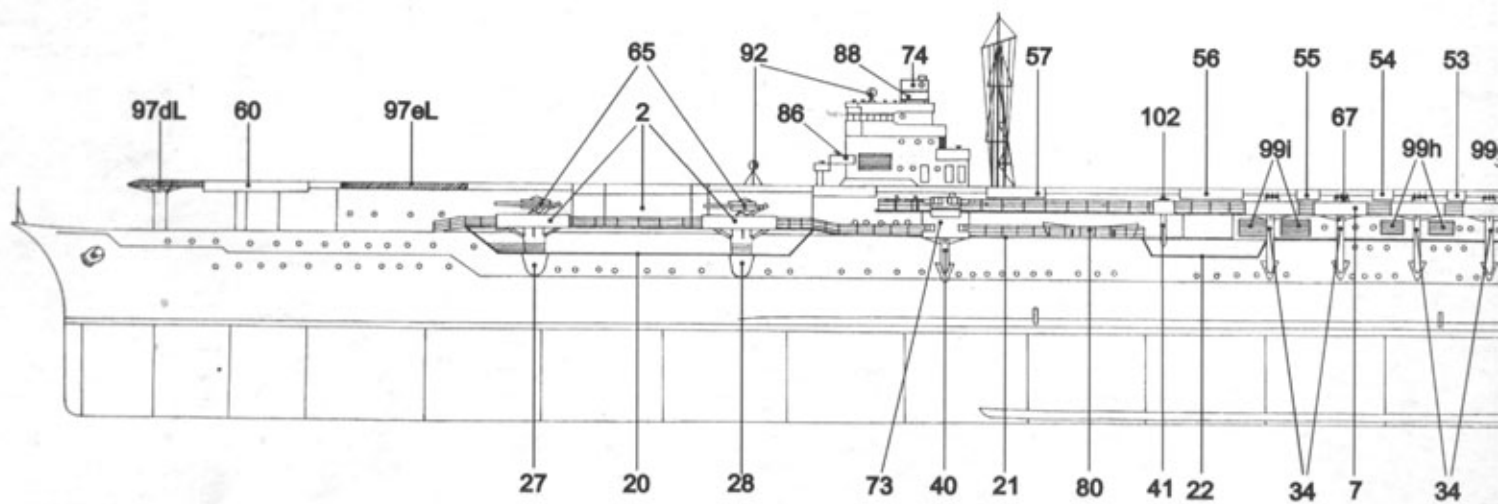
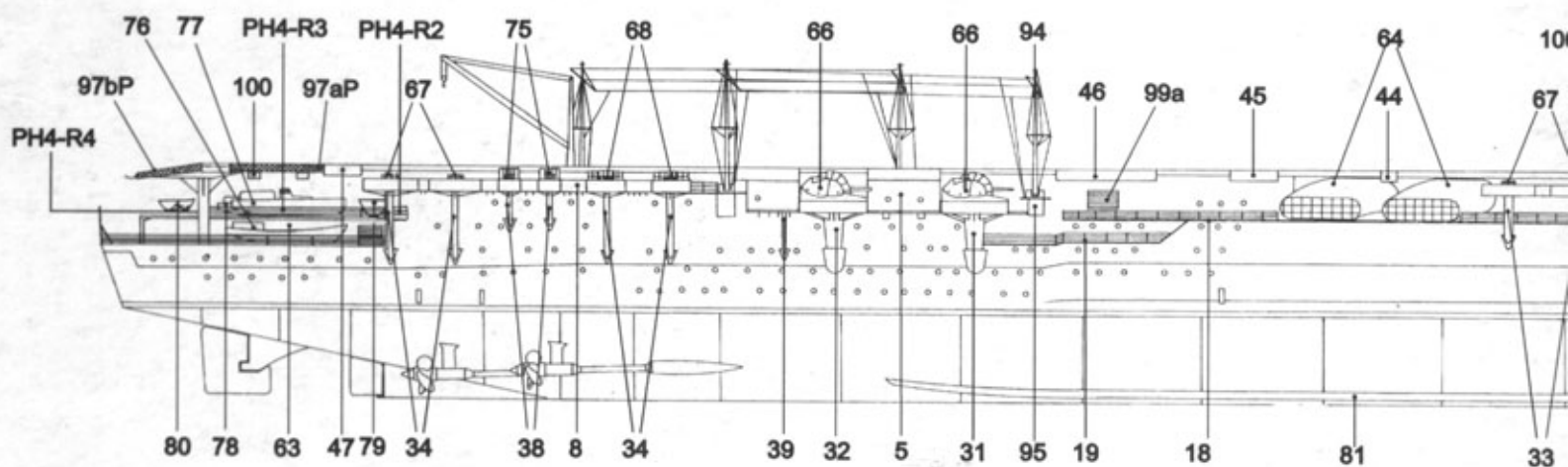
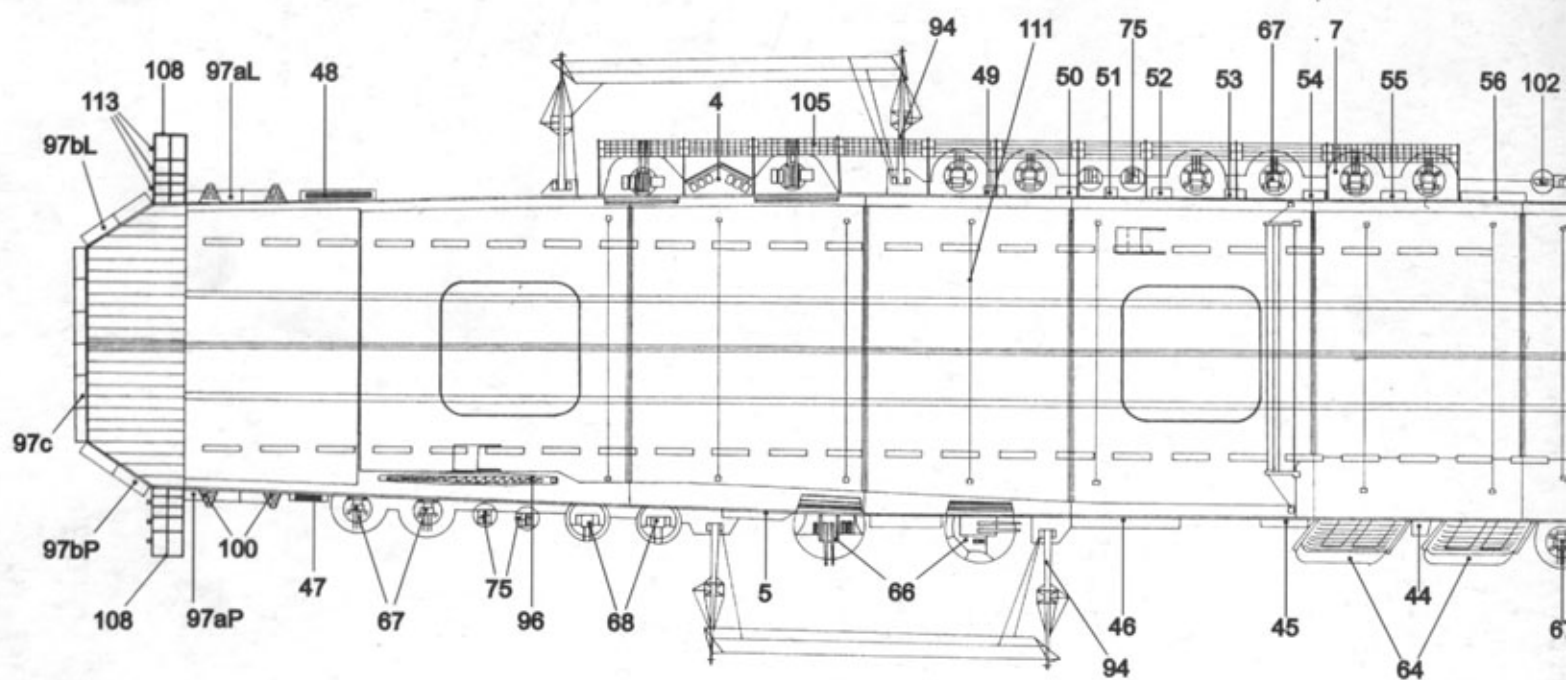
ISSN 1428 - 4618

Wydawca: "GPM" Łódź, ul. Zgierska 73 tel./fax (0-42) 657-94-40
Adres korespondencyjny: 90-954 Łódź 4 skr. poczt. 13

www.gpm.pl
Wszelkie prawa zastrzeżone.
Przedruk i kopiowanie jedynie za zgodą redakcji

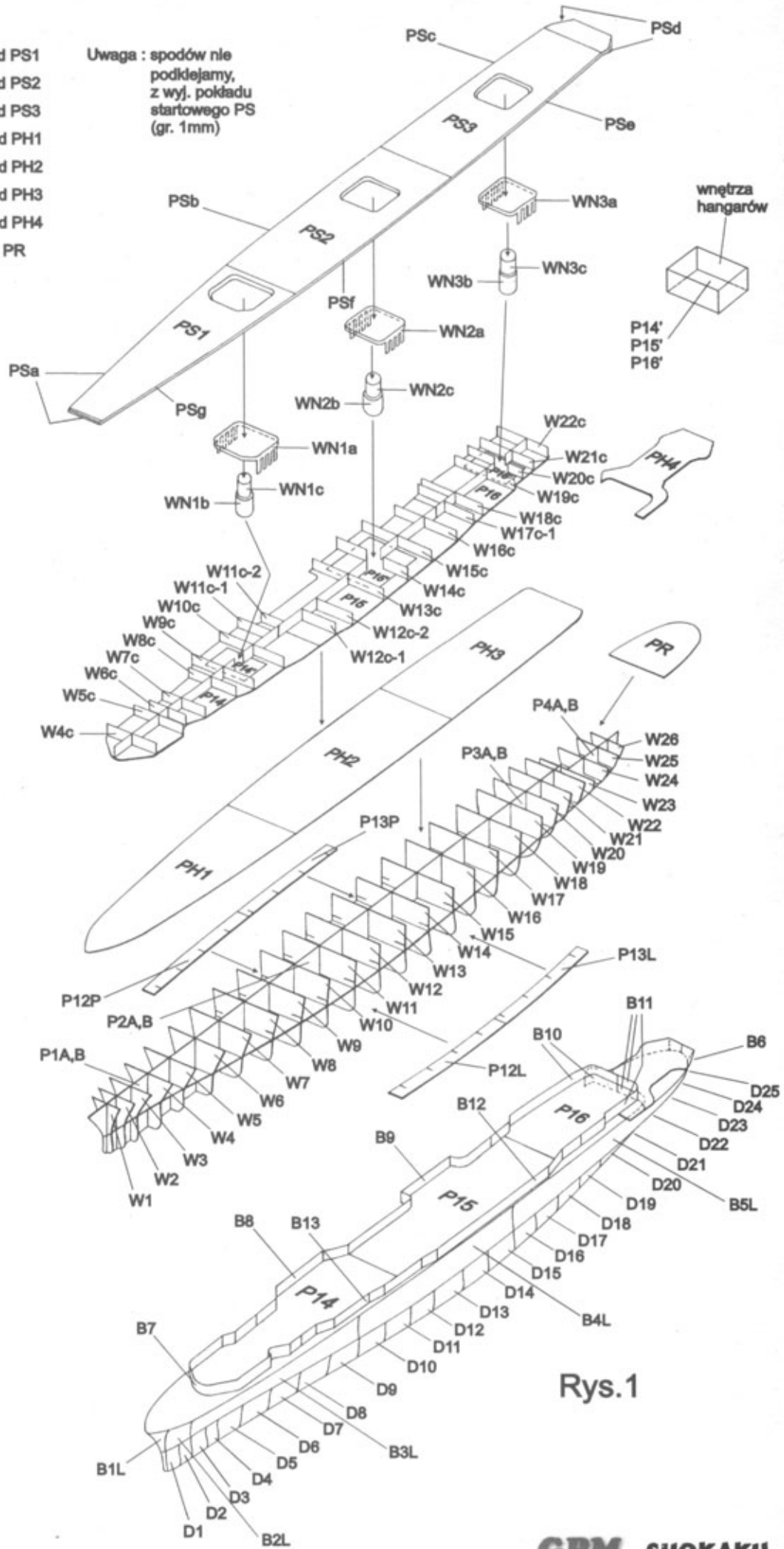
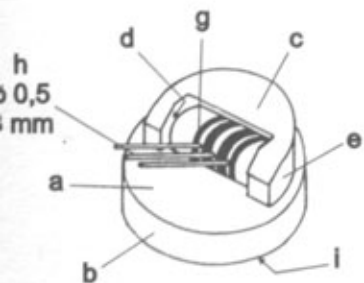
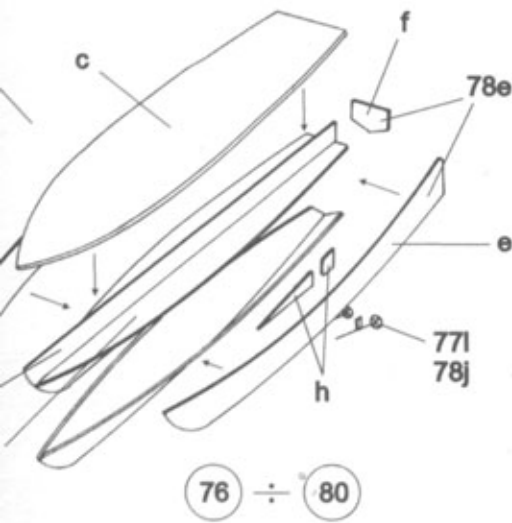
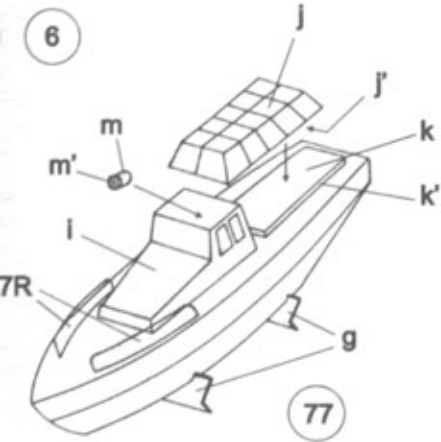
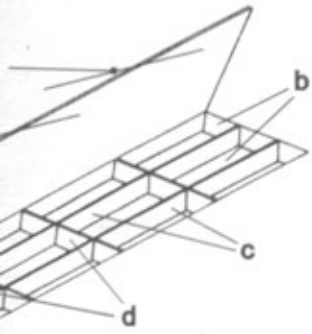
(LECAJY ŻURAW)

"SHOKAKU"

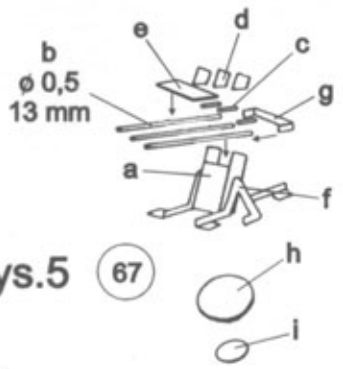
- PS1' - spód PS1
- PS2' - spód PS2
- PS3' - spód PS3
- PH1' - spód PH1
- PH2' - spód PH2
- PH3' - spód PH3
- PH4' - spód PH4
- PR' - spód PR

Uwaga : spódów nie podklejamy, z wyj. pokładu startowego PS (gr. 1mm)

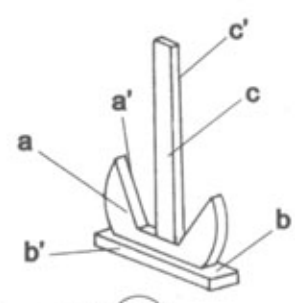

Rys.4 (68)

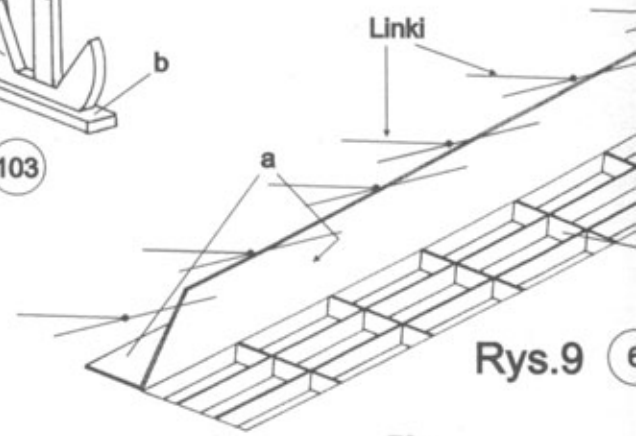
Rys.1

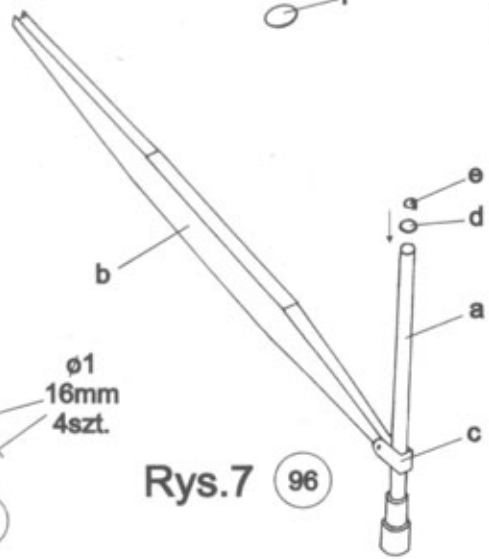
Rys.5 (67)

Rys.8 (103)

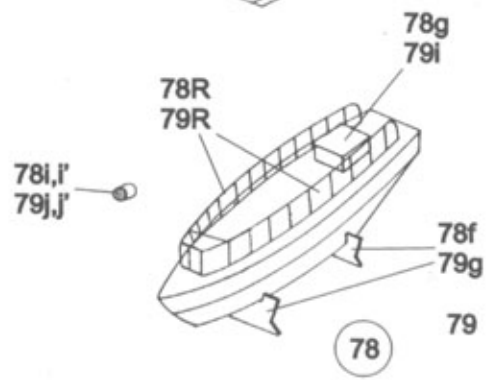
Rys.9 (6)

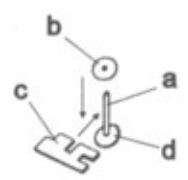
Rys.7 (96)

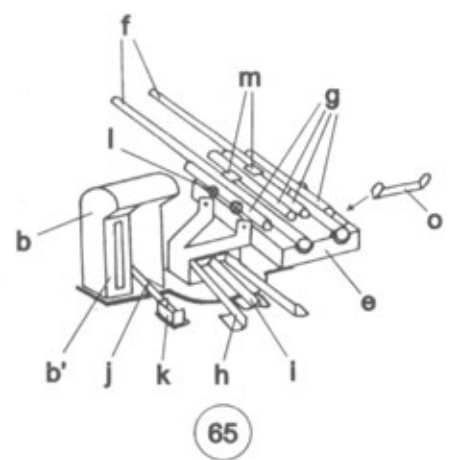
Rys.10 (92)

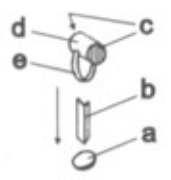
Rys.2

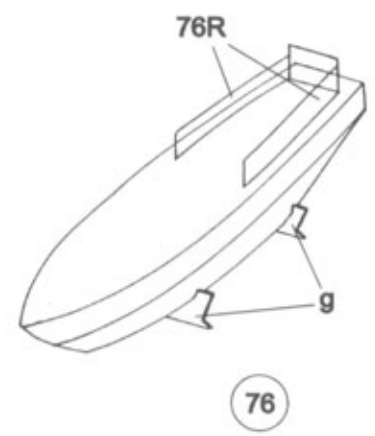
Rys.11 (102)

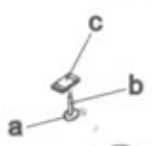
Rys.3 (65)

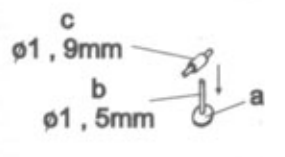
Rys.12 (91)

Rys.6 (69)

Rys.13 (90)

Rys.14 (89)

h
phi 0,5
8 mm

przygotowany kadłub można już umieścić na podstawie (str.20), której elementy podklejamy tekturą 3mm.

Kolejnym etapem budowy będzie wykonanie wyposażenia po obu stronach kadłuba. Sponsony działowe (cz.od 1 do 9) podklejamy tekturą 1mm, doklejamy spody, balustrady boczne i pozostałe elementy (wg rys.21 i 23). Sponsony umieszczamy w oznaczonych miejscach (rys. j.w.). Następnie doklejamy elementy od 17 do 24 (podklejone tekturą + spody) oraz wszystkie wsporniki (cz.od 25 do 41 - rys. 21 i 23). Następnie skleamy artylerię (cz.od 65 do 68 - rys.3,4,5), wyspę górną (cz.od 82 do 85 i 88 - rys.17), dalmierze (cz. od 71 do 72 , rys. 19, 20), kominy (cz.64 , rys. 16), dźwig (cz.96 , rys.7), reflektory na pokładzie (cz.69, rys. 6 - można je schować we wnękach) oraz pozostałe elementy (rys. od 8 do 14). Torpedy do samolotów na wózkach (cz. 112 , rys.23) można porozmieszczać w różnych miejscach na pokładzie.

Następnie wykonujemy elementy wg szablonów (na tej stronie) - cz.94, 97, 105 - 111. Elementy 94 i 105 można umieścić zarówno w położeniu pionowym jak i poziomym (wychylone za burłę), ponieważ są to części ruchome okrętu. Cz.110 oraz znak rozpoznawczy "Shokaku" (na str.20) pojawiły się w wersji późniejszej (w 1942 r). Miejsce przyklejenia znaku jest pokazane na rys. ogólnym. Do wykonania cz.97a, 97b, 97c, 97d, 97e (str. L,P) oraz cz.105 i 108 należy użyć siatki w kolorze czarnym.

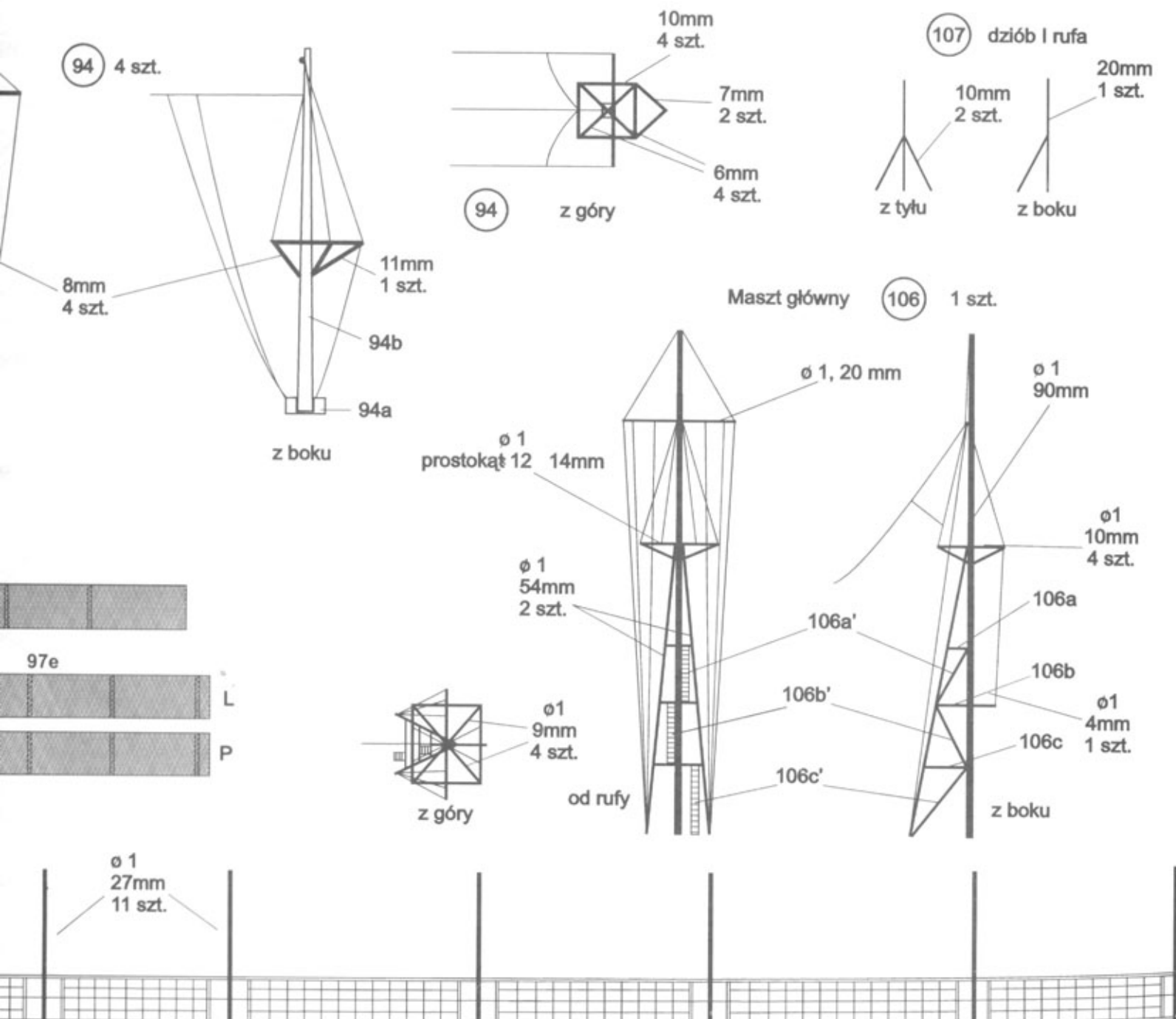
Olinowanie wykonujemy z nici plastikowych , które otrzymujemy przez podgrzanie i rozciągnięcie ramek - pozostałości

po modelach plastikowych. Relingi wykonujemy wg szablonów lub użyjemy gotowych - do nabycia w sklepach modelarskich (skala 1:200).

Na koniec wykonujemy 3 typy samolotów: cz.116 - Nakajima B5N2 "Kate" - str.18, cz.117 - Aichi D3A1 "Val" - str.18, cz.118 - Mitsubishi A6M2 "Zero" - str.19 (wszystkie samoloty na rys.22), które rozmieszczamy na pokładzie. Niektóre można umieścić w opuszczonych windach.

Praca nad modelem dostarcza wielu satysfakcji, zaś okręt po starannym wykonaniu prezentuje się bardzo efektownie.

Życzymy udanej zabawy!

OPIS BUDOWY

Uwagi ogólne:

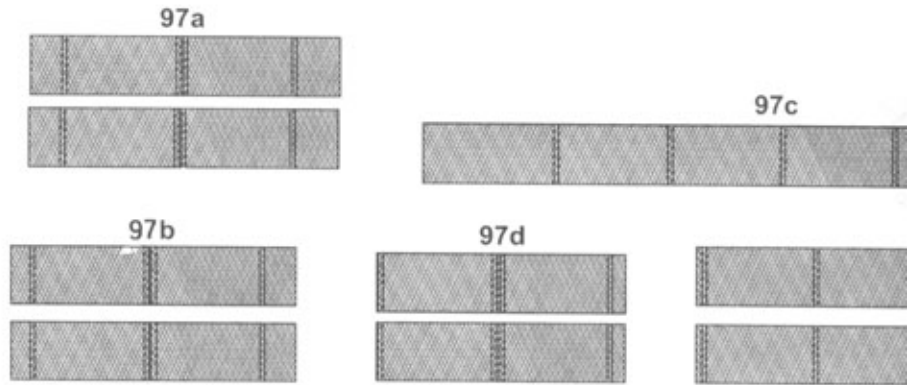
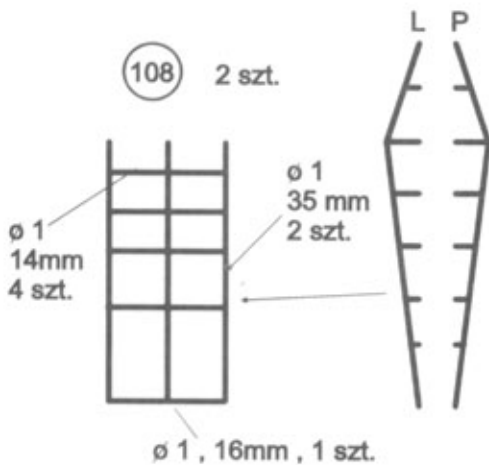
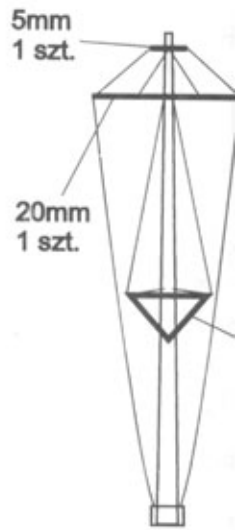
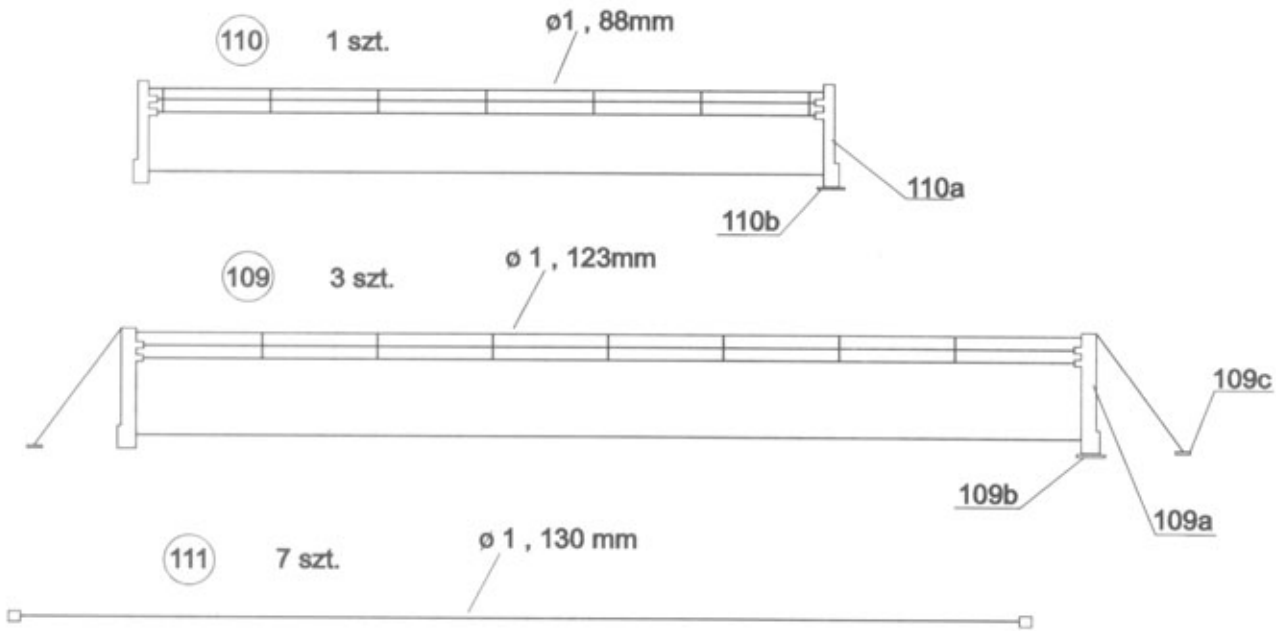
- części oznaczone literą L(P) - strona lewa(prawa)
 - części oznaczone gwiazdką (*) - podkleić tekturą gr. 1mm
 - części oznaczone symbolem nożyczek - wyciąć
 - miejsca zagięć oznaczono kreskami.
- Do klejenia modelu najlepiej użyć kleju typu "Butapren" i "Cyanopan".

Budowę modelu rozpoczynamy od naklejania wszystkich elementów szkieletu na tekturę 1mm. Po wyschnięciu elementy dokładnie wycinamy i sklejamy szkielet do linii pokładu hangarowego (PH1,PH2,PH3 - wg rys.1). Sam pokład nakleimy później. Należy zadbać o to, by podłużnice szkieletu były idealnie proste, ponieważ ma to wpływ na późniejsze dokładne spasowanie el. poszycia i burt. Na tym etapie budowy nie należy kłaść szkieletu do góry dnem, ponieważ spowoduje to jego wygięcie (dziób jest lekko wygięty do góry). Obecnie naklejamy pokład hangarowy (cz.PH1,PH2,PH3 oraz spody) i pokład rufowy (cz.PR) - po uprzednim naklejeniu tych elem. na tekturę 1mm lub karton. Następnie montujemy szkielet powyżej linii pokładu hangarowego (cz. od P5 do P16 oraz wręgi - wg rys.1). Model można wykonać w wersji z opuszczanymi windami. W tym przypadku należy wyciąć oznaczone miejsca w cz. P2A,P3A,P5,P6,P7 oraz W9a,W14c,W20c,W21c. Wzdłuż krawędzi cz.P14',P15' i P16' należy nakleić ścianki imitujące wnętrza

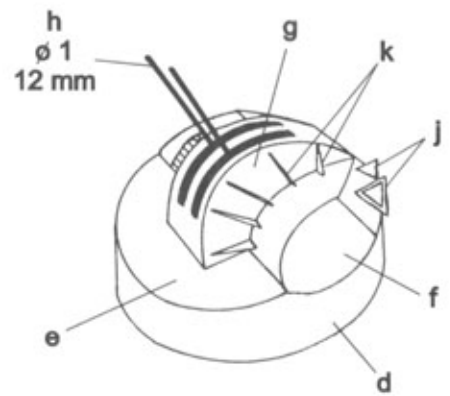
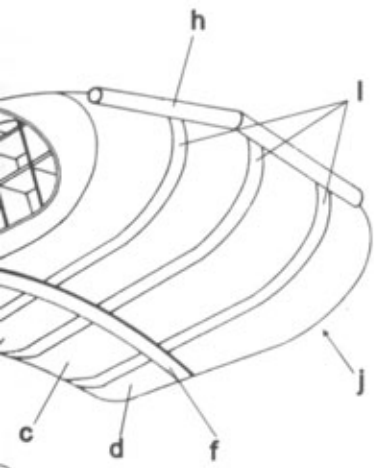
hangarów - znajdują się one na str.17. Można też wkleić tuleje dla wind cz.WN1c,WN1b - WN3c,WN3b.

Następnie odwracamy szkielet i naklejamy elem. poszycia dna (cz.od D1 do D25). Paski znajdujące się w przedniej części każdego elementu odcinamy i przyklejamy od spodu do połowy szerokości paska. Wszystkie elem. poszycia łączymy na styk. Następnie naklejamy burty (cz. od B1 do B5 - str.L i P oraz B6). Paski znajdujące się w tylnej krawędzi każdego elementu również odcinamy i naklejamy od spodu. Ten etap budowy kończymy przyklejeniem ścianek bocznych (cz.od B7 do B13 - wg rys.1). Możemy też przykleić wcześniej elem. na rufie (cz.63 i PR - podklejony tekturą + spód, rys.21), uprzednio sklejone szalupy (cz.76 - 80, rys.2) oraz wyposażenie dziobu (cz.10 - 14, rys.26).

Następnym etapem będzie przygotowanie pokładu startowego. Elementy pokładu (górze i dół) naklejamy na tekturę 1mm i wycinamy. Następnie obie strony sklejamy ze sobą i pozostawiamy do wyschnięcia pod obciążeniem. Wyrównujemy krawędzie boczne i oklejamy je paskami (cz.od PSa do PSg). Następnie skalpelem wycinamy otwory na windy (wzdłuż linii środkowej obrysu), reflektory (cz.69) i wiatrochron (cz.6). Pokład w części dziobowej i rufowej w oznaczonych miejscach nacinamy od spodu i lekko zaginamy do dołu. Tak przygotowany pokład przyklejamy do kadłuba. Pokład podpieramy wspornikami (cz.61,62,15 - rys.21 i 23). Całość pozostawiamy do wyschnięcia pod obciążeniem. Następnie wykonujemy elem. usterzenia (cz. od S1 do S14 - rys.15). Tak

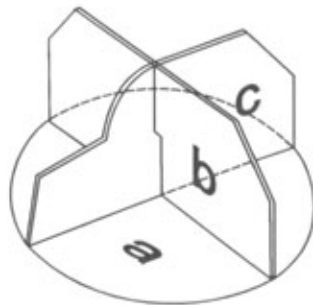

105

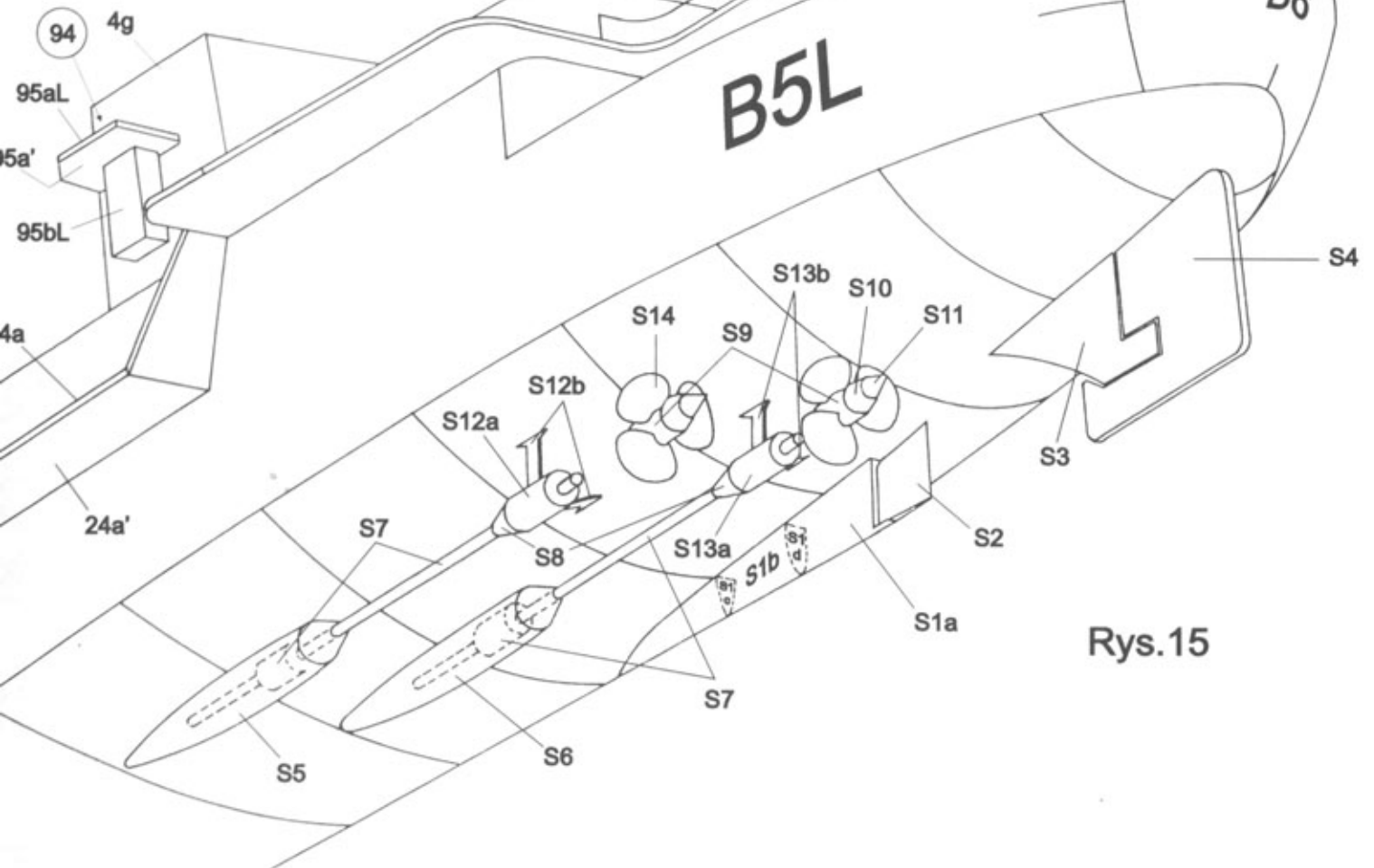
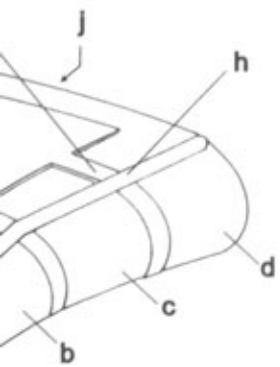

66

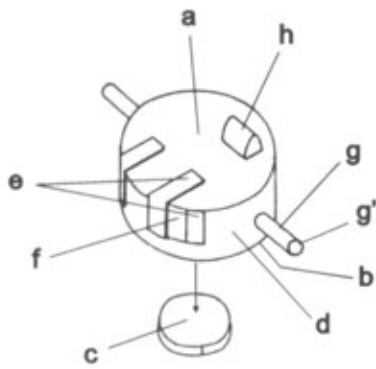
Rys.18

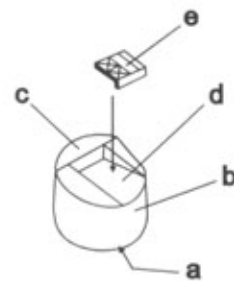
66

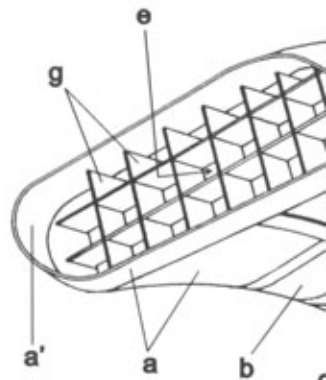
Rys.15

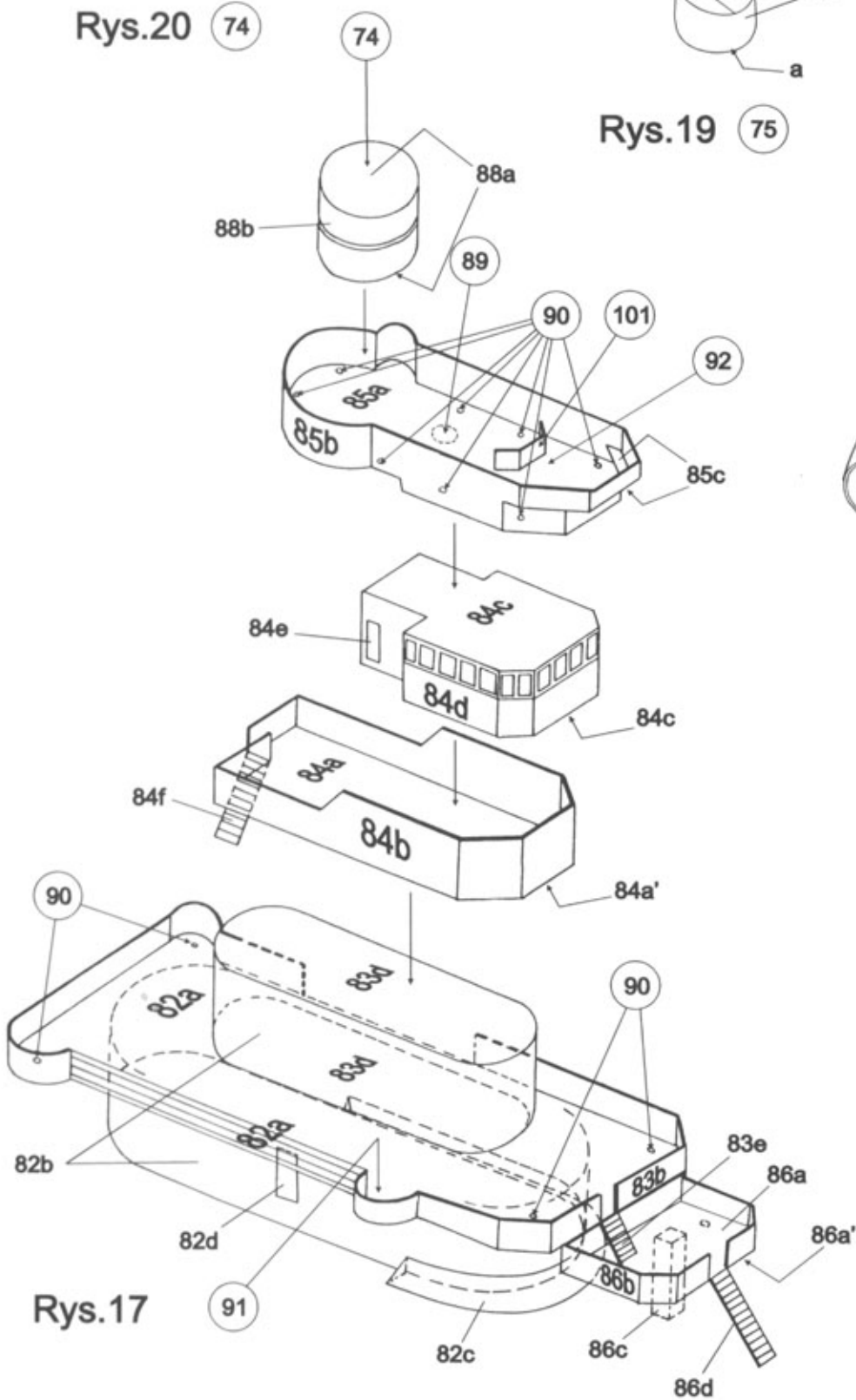
Rys.20 (74)

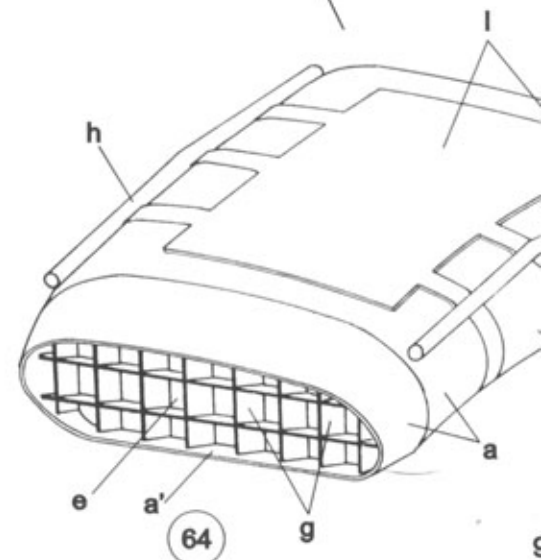
Rys.19 (75)

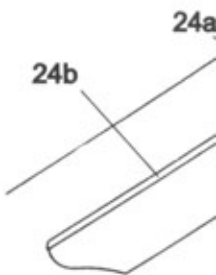
Rys.16 (64)

Rys.17 (91)

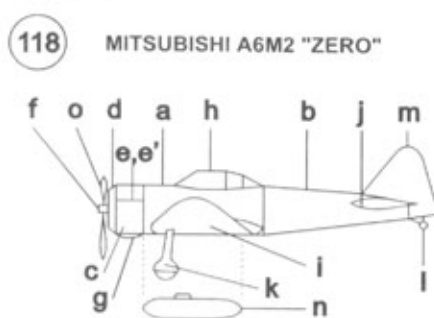
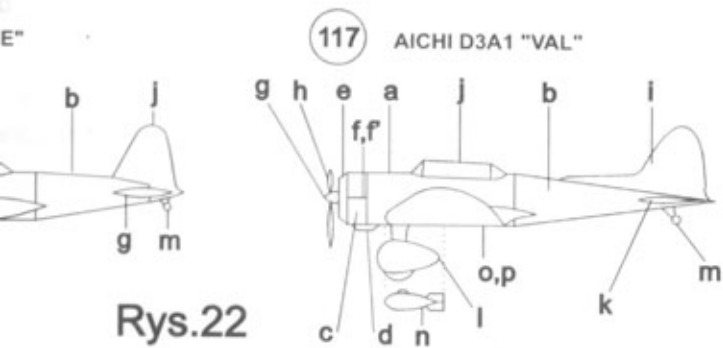
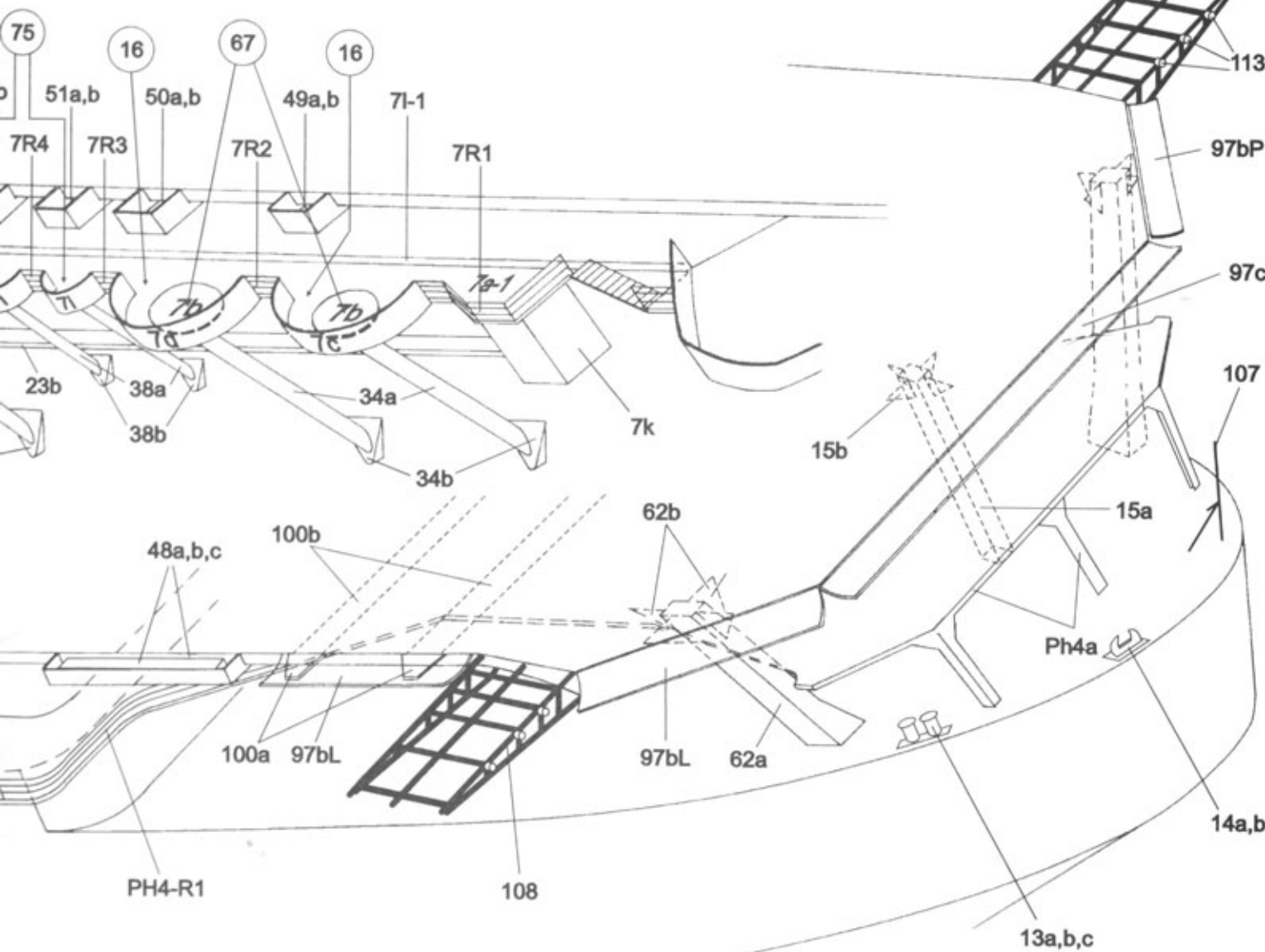
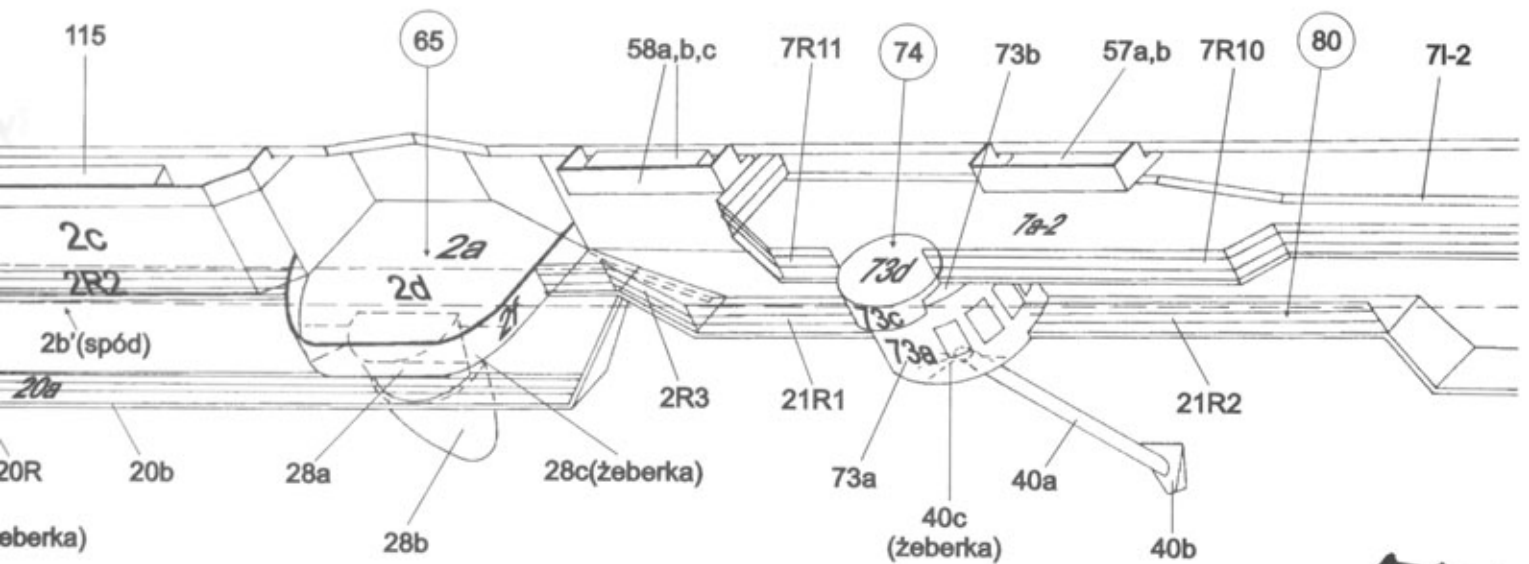
(64)

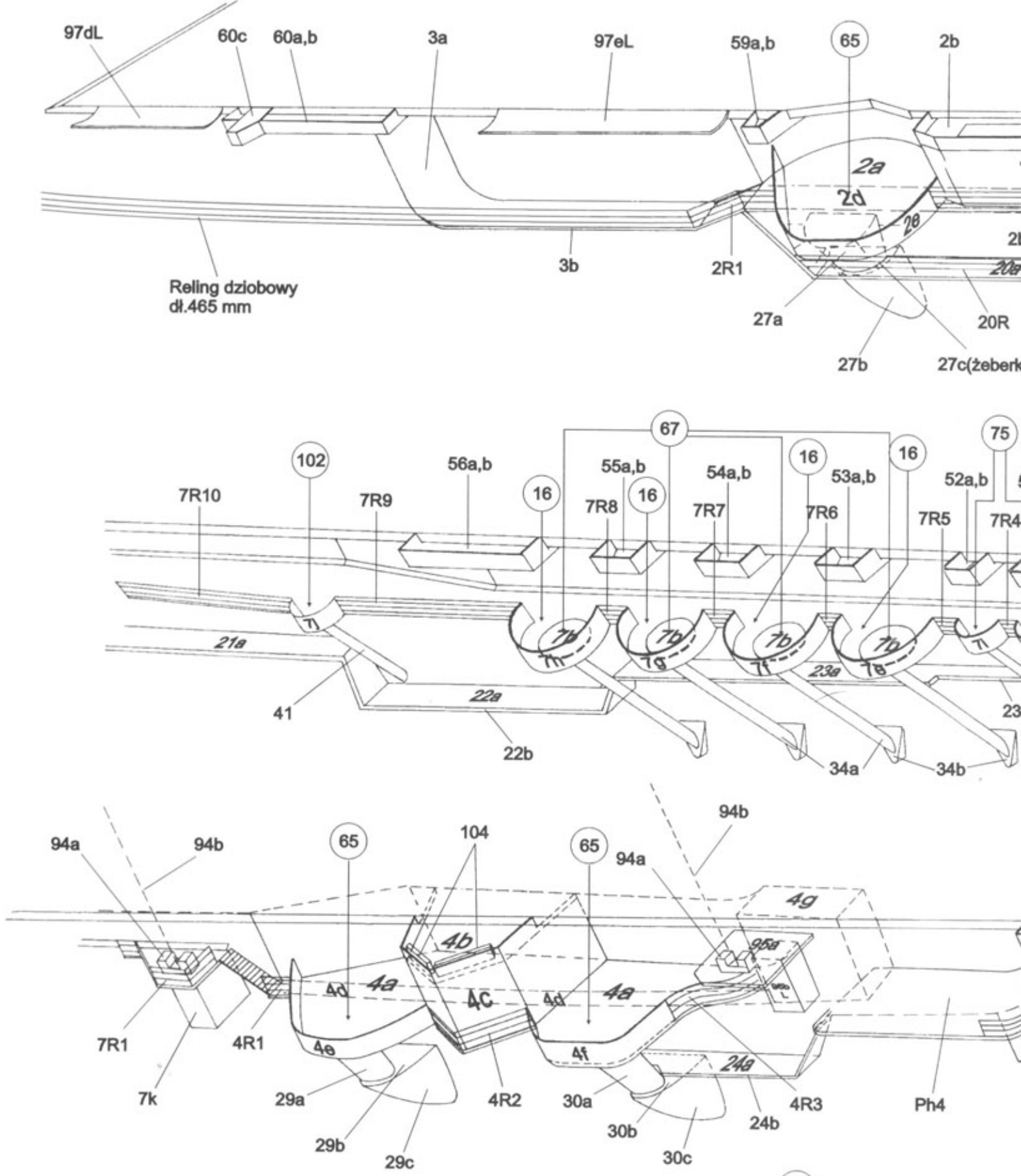
24a

95a

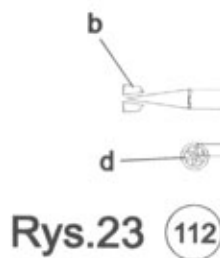
95b

Rys.22

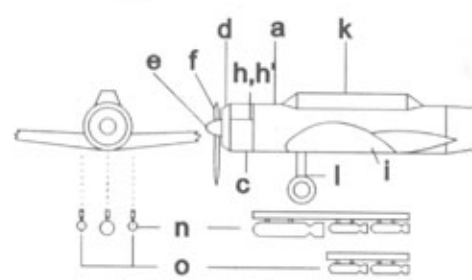

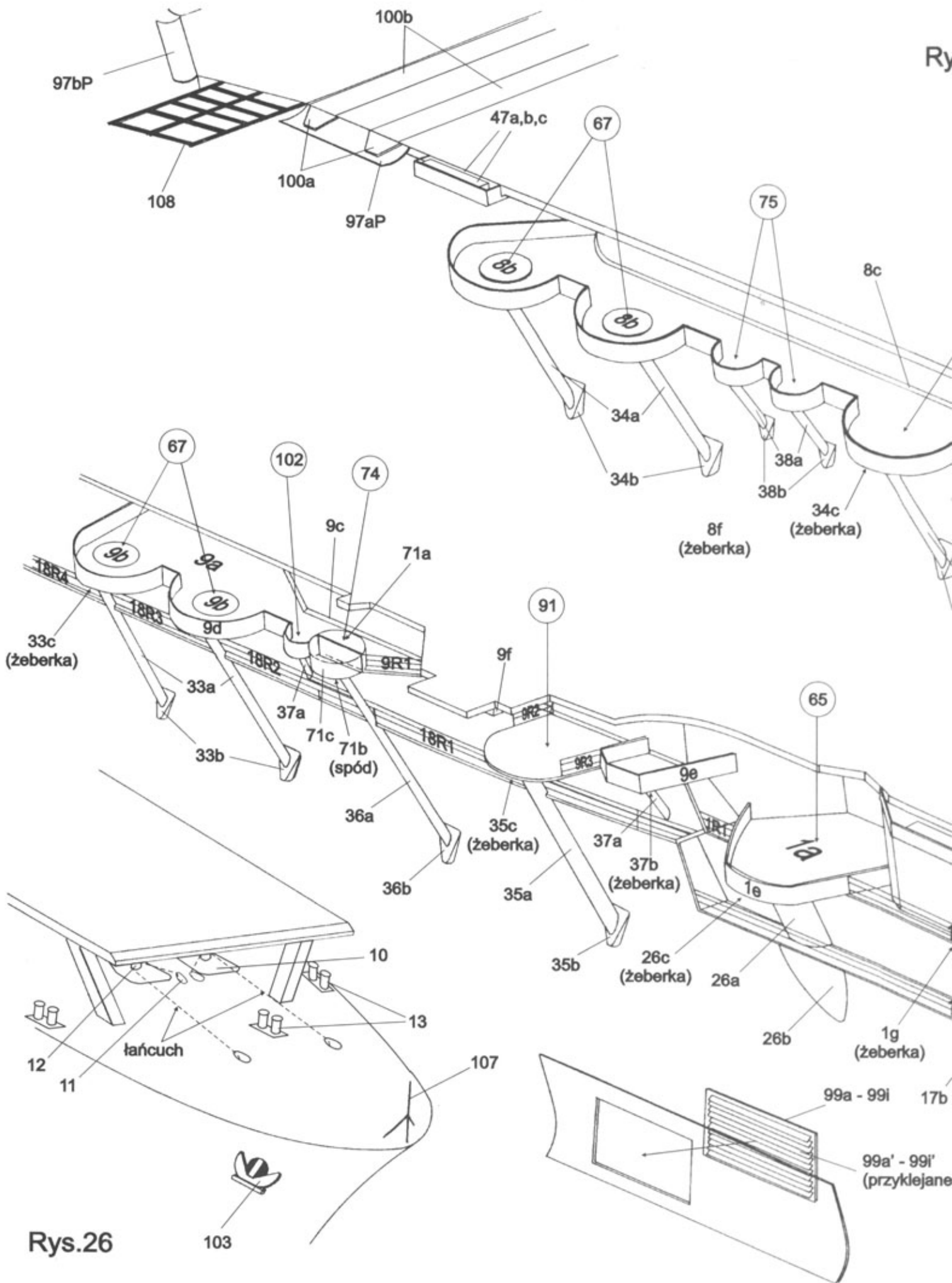
Rys.21

Rys.23 (112)

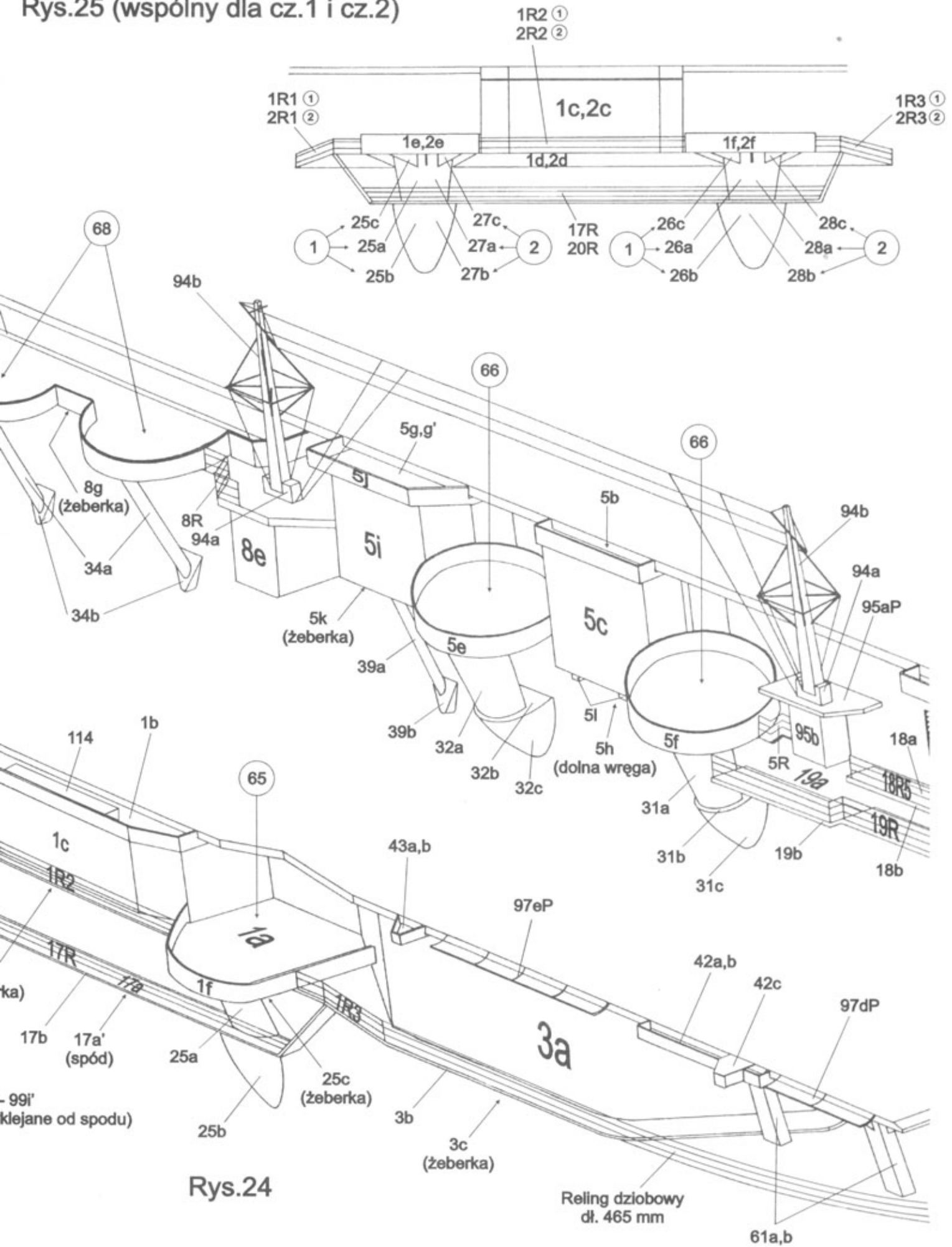
(116) NAKAJIMA B5N2 "KATE"

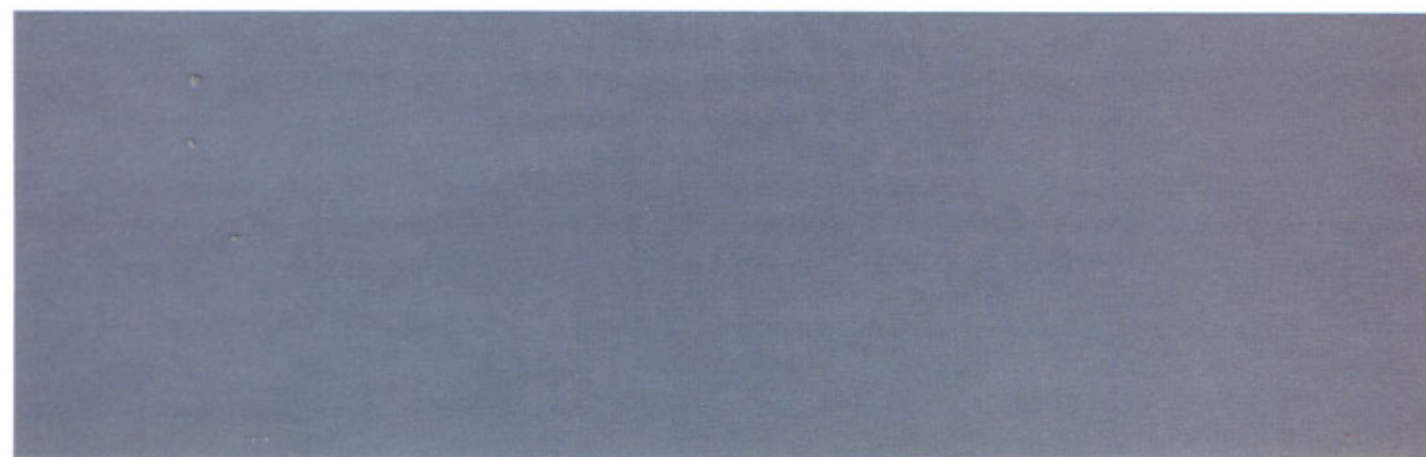
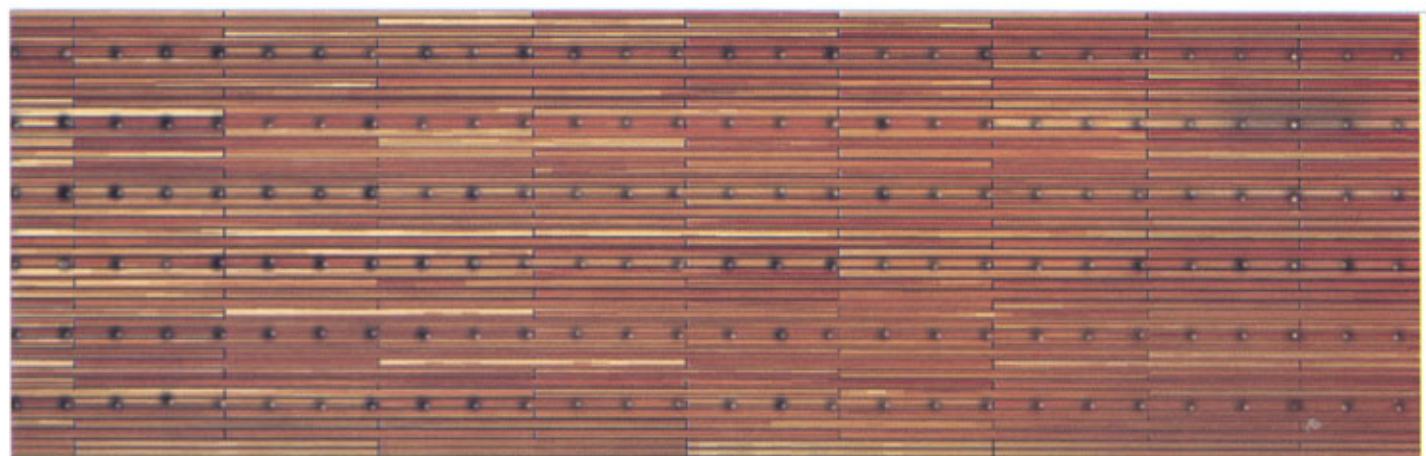

Rys.26

Rys.25 (wspólny dla cz.1 i cz.2)

Rys.24

kolory do ewentualnej korekcji ubytków

